

TUYỂN TẬP **THƠ TÌNH**

& Giữa Đời Hư Thực

*Khi anh về mùa thu đang biến đổi
Không gian thì thăm phố đã thay tên
MK*

Photo & Design by Mạc Khách

Mạc Khách

USA 2021

Tuyển Tập THƠ TÌNH MẶC KHÁCH

Tác giả Mạc Khách, Tổng Thư Ký VBVNHN/Nam Hoa Kỳ.
Giải Thơ - Văn Thơ Lạc Việt 2018 - San Jose, California.

Tên thật: Trương LẬU _ Bút hiệu MẶC KHÁCH .Sinh năm 1951 tại Bình Thuận _ Nam Việt Nam.

Cựu Sinh viên Trường Đại Học Luật Khoa Cần Thơ _Nam VN

Tốt nghiệp Tú tài I và Tú tài II Ban B Toán Học

Tốt nghiệp Comm Major off at Keesler Air Force (Mỹ) năm (1971-1973)

Cựu Sĩ Quan Không Quân _Quân Lực VN Cộng Hòa (1970-1975)

Định cư Mỹ (1993) Diện Tỵ nạn HO (7 năm Tù binh, 3 năm quản chế)

Sinh hoạt với các Diễn Đàn, Websites, onlines: Phi Dũng (KhôngQuân),

Dân Tộc, NS Le Dinh.ca, ĐH Văn Khoa SG, CH Tình Yêu, Thảo Luận

_ Xuất bản cùng Văn Thi sĩ với Thi Đàn Hoa Tiên, VT Lạc Việt.hàng năm.

Là Nhà Thơ Kiêm Nhiếp Ảnh Gia _ và NS Tranh Thơ.

Thành viên VĂN BÚT VIỆT NAM HẢI NGOẠI/Quốc tế INTERNATIONAL P.E.N. Đã ra mắt 2 Thi tập và 1CD tại Trại Hè VĂN BÚT /HN/ 2016, Houston

1 _TÌNH THƠ _MỘT MẢNH ĐỜI (2010)

2 _HÔN THƠ _ĐẤT KHÁCH (2015)

1 CD với 20 bài TìnhThơ với 2 Nghệ sĩ Diễn Ngâm

9 bài Thơ phổ nhạc và ca sĩ hát

Đang xuất bản _ Tuyển tập THƠ TÌNH _ & GIỮA ĐỜI HƯ THỰC

Mặc Khách

Tác giả : Mặc Khách

Design Trang bìa : Phuong Hoa

Hình ảnh : Nhiếp ảnh Gia Mặc Khách _ Vân Lâu

Trình bày : Thanh Phương

Lời giới thiệu : Frank Thanh Lam (San Jose)

Mọi chi tiết liên lạc:

Mặc Khách

Phone : (832) 814-6003

Email : mktr707@yahoo.com

luuvong12@yahoo.com

Copyright © 2020 by Mac Khach _ Truong Lau

All rights reserved. Tác giả giữ bản quyền

Printed in the USA

Thơ Tình

Mặc Khách

Tuyển tập

THƠ TÌNH

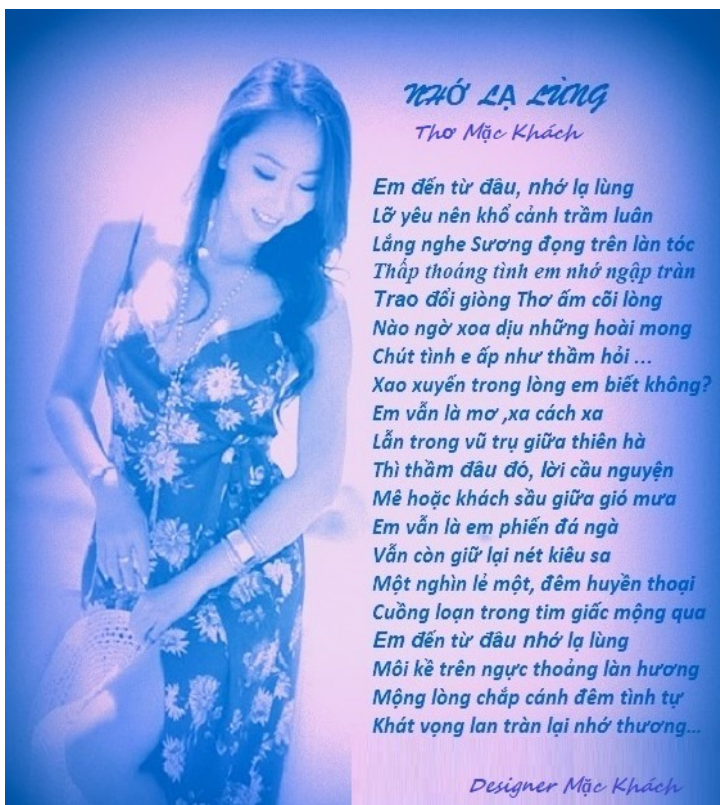
& GIỮA ĐỜI HƯ THỰC

2020

*Khi anh về mùa Thu đang biến đổi
Không gian thì thăm phố đã thay tên*

MK

NHỚ LẠ LÒNG

Thơ Mặc Khách

Em đến từ đâu, nhớ lạ lòng
Lỡ yêu nên khổ cảnh trầm luân
Lắng nghe Sương đọng trên làn tóc
Thấp thoáng tình em nhớ ngập tràn
Trao đổi giòng Thơ ấm cõi lòng
Nào ngờ xoa dịu những hoài mong
Chút tình e ấp như thăm hỏi ...
Xao xuyên trong lòng em biết không?
Em vẫn là mơ ,xa cách xa
Lẩn trong vũ trụ giữa thiên hà
Thì thăm đâu đó, lời cầu nguyện
Mê hoặc khách sầu giữa gió mưa
Em vẫn là em phiến đá ngà
Vẫn còn giữ lại nét kiêu sa
Một nghìn lẻ một, đêm huyền thoại
Cuồng loạn trong tim giấc mộng qua
Em đến từ đâu nhớ lạ lòng
Môi kề trên ngực thoảng làn hương
Mộng lòng chấp cánh đêm tình tự
Khát vọng lan tràn lại nhớ thương...

Designer Mặc Khách

*Một thuở tang bồng đâu Mặc Khách
Lưu vong lãng tử kia Thi Nhân*

Two Lovers

Mặc Khách

Mặc Khách

Kính dâng TỔ QUỐC VIỆT NAM

Kính dâng hương linh Cha Mẹ
Công ơn sinh thành dưỡng dục
Muôn đời tôn kính _ Ghi ơn

.....

LỜI CẢM ƠN

Kính lời cảm ơn đến Quý Vi Hữu, Quý Văn Thi Nhạc Nghệ sĩ
Đã Diễn ngâm, Phổ nhạc và hát những bài Tình Thơ
Đã ghé trang xem Thơ, cùng Xưởng Họa-Đường Thi...
Và lưu lại lời khen tặng chân tình, cho tôi lòng tự tin để sáng tác.

Quý vị đã có nhã ý chuyển đến nhiều Diễn Đàn Online và các trang
Website khắp nơi

Là niềm vui và vinh hạnh, tôi rất trân trọng và nhớ mãi _
Tiêu biểu các vị :

Các Thi Văn Nhạc Nghệ sĩ, cùng các vị Vi hữu, Niên trưởng....
TThu, Tím Ng, MaiDang, Cuc2, Lan Anh, Cao M. Nhan, TranHoa
Mai Hoai Thu, MM, TV, TN, Vu Bang, Vu Van, Hong Thuy, Vu Hoang,
Dinh c. Duc, Nhat Hong, To Nguyen, Mac Hau, Frank Nguyen, Vu Son,
Hoang Dzung, VTLac Việt, Charlie Ng, Quoc Viet, Tran Hoa, Kim
Bang, Nang Cali, Kim Loan, Nhung Ng, Tran M Hien, Mai Phạm,
Frank Hoang, Tao Nhan MD, Thomas D Tran, Thảo Chương,
KimHuong, Dinh Tuong Charle Nguyen, Kim Ba...

(Nếu có thiếu sót xin Quý vị thứ lỗi.)

Lời Quý vị chia sẻ chân tình và khích lệ cho tôi vững niềm tin bước vào
Thơ bên các Thi nhân và đã hiểu được biết bao điều thâm lặng!

Cũng như lưu lại nhân gian một mảnh đời thương đau, cùng chiến
tuyến, chung đời Cải tạo, của thế hệ trẻ cuối cùng vào năm 1975 !

Kính Chúc Quý vị cùng Gia Đình _ Sức Khỏe _ Hạnh Phúc _ Vạn Sự
Nhu Ý.

Trân trọng,

MẶC KHÁCH _ VĂN LẬU

Tác giả _ Tác phẩm:

Tôi tên: TRUONG LÂU Bút hiệu : MẶC KHÁCH (Minh Thu)

Sinh năm 1951 tại Bình Thuận _ Nam Việt Nam

- Tốt nghiệp Tú tài I và Tú tài II Ban B Toán Học _ Nha Trang
- Cựu Sinh viên Trường Đại Học Luật Khoa Cần Thơ _ Nam VN
- Vào KQVN 1971 được tuyển sang Mỹ học bay fixedwing aircrafts _
- Tại Mỹ, US AirForce, Tôi được Lệnh tuyển sang Không Phi Hành với điều kiện: học vị đính kèm và 1 bài test. Đến Keesler Air Force Base. thụ huấn.
- Tốt nghiệp _ Comm Major Off at Keesler Air Force (Mỹ) (1971-1973)

Cựu Sĩ Quan Không Quân _ Quân Lực VN Cộng Hòa (1970-1975)

_ Định cư Mỹ (1993) Diện Tỵ nạn HO _ 7 năm Tù, 3 năm quản chế Sinh hoạt với các D. Đoàn, online : Phi Dũng (Không Quân), Dân Tộc, NS Le Dinh.ca, Đại Học VKSG, V T Lạc Việt, Tinh NS, Thảo Luận 9, LP và Đời Sống, Thơ Văn, Xuất bản cùng các Văn Thi sĩ với Thi Đàn Hoa Tiên, Văn Thơ Lạc Việt hàng năm....

- Là Nhà Thơ Kiêm Nhiếp Ảnh Gia tài tử, Tranh Thơ, Đàn Guitar
- Cựu Tổng Thư Ký VBVN/ vùng Nam HK
- là Thành viên : VĂN BÚT VIỆT NAM HẢI NGỌAI / Quốc tế INTERNATIONAL P.E.N.

Đã ra mắt 2 Thi tập và 1 CD Tình Thơ ; 50 youtube online tại Trại Hè VĂN BÚT /HN/ 2016 tại Houston

1 _ TÌNH THƠ _ MỘT MẢNH ĐỜI (2010)

2 _ HỒN THƠ _ ĐẤT KHÁCH (2015)

1 CD với 20 bài Tình Thơ với 2 Nghệ sĩ Diễn Ngâm

9 bài Thơ phổ nhạc và ca sĩ hát _ và tự làm trên 50 Youtube .

Đang xuất bản _ Tuyển tập THƠ TÌNH & GIỮA ĐỜI HƯ THỰC (2020)

BIO:

Author: TRUONG LÂU / Pen Name: MẶC KHÁCH

- Born 1951 in Bình Thuận, South VN. Father passed away when he was 10 years old. He graduated from high school with B Mathematics Honors Part I and II, at Nha Trang South Việt Nam
- Went on to study Law at the University of Can Thơ, South VN but later was drafted by the South Vietnamese Government. _ VN Air force
- He graduated as Comms Major Off at Keesler Air Force Base MS (1971-1973). He returned to Vietnam in '73 to Can Tho Air Force base.
- A former Air Force Officer of QLVNCH (1970 - 1975)
- Prisoner of war from (1975 - 1982)
- Later released and under surveillance for 3 years
- He immigrated to USA with his family in 1993 as a refugee / HO .
_ Member of INTERNATIONAL P.E.N.
_ Self-established Poet & Art Photographer, Designer, Guitar.

KÍNH QUÝ VỊ HỮU VÀ ĐỘC GIẢ BỐN PHƯƠNG

Tôi : Tác giả Thi phẩm thứ III _ Bút hiệu MẶC KHÁCH

Tuyển tập THƠ TÌNH _ & GIỮA ĐỜI HƯ THỰC

(Có chỉnh sửa)

Xin trân trọng ghi ơn tất cả Quý vị yêu thơ, xem trang Thơ và lưu lại những dòng chia sẻ quý báu, chân tình _ đã đăng trên các D Đoàn online

Đó chính là món quà tinh thần cao quý, biểu cảm từ những tâm hồn có chất thơ, nghệ sĩ với nhận thức cao của trí tuệ. Tôi rất trân quý, đa tạ.

Kính Chúc Quý vị và Gia Đình An Khang _ Vạn Sự Như Ý

DUYÊN ĐẾN VỚI THƠ - BÁT NGỜ -

Trở thành *MỘT ÁN HUỆ* và *THIỆT THA* !

Trong ký ức sâu thẳm tôi còn nhớ lời nói như sau:

“Hãy tàn sát đô thị *THÈBE*, nhưng không được động đến người Thi sĩ _ Kẻ chinh phục vĩ đại nhất của lịch sử con người...”

---ALEXANDER THE GREAT Đại đế III

“đã phải thừa nhận chỗ đứng trắng trong của người làm Thơ nơi cõi thế gian này, thực tế con người Thi sĩ là kẻ chinh phục vĩ đại nhất hơn bất cứ người chinh phục nào. Chinh phục nhân loại bằng trái tim đi vào thế giới tuyệt mỹ của thiên nhiên, tư tưởng và cảm xúc.”

---Long An

“Lời tuyệt vọng là lời thơ đẹp nhất

Thơ trác tuyệt là những giòng nước mắt”

---Alfred de Musset (Sưu tầm)

Thưa, Tôi yêu thích Thơ từ thời cấp sách nên nhờ Thơ để trải lòng hay lưu lại một mảnh đời với những thăng trầm của chính mình, như kỷ niệm một thời để nhớ. Thơ cũng là tiếng nói thay lời của tâm hồn và nỗi lòng trần trở được cô đọng nâng niu, suy tư, ngắn gọn, súc tích ý nghĩa sâu xa, cảm xúc bằng chính con tim, khối óc giữa mệnh mông trần thế, nỗi buồn lưu vong, viễn xứ...để rồi tuôn tràn theo ngòi bút... Đó cũng chính là sự khác biệt của Thơ, nghệ thuật của tâm hồn _ Thơ có luật của Thơ, có yêu vận, cước vận tạo nên âm hưởng tiết điệu trầm bổng quyện theo cung bậc của tiếng đàn Thơ thuộc Văn Học Thế Giới.

Có những lúc hồn bênh bồng xao xuyến giao động như mây như mưa, cũng mờ ảo, như sương khói **thực hư**, không phải là hư cấu mà là hương hoa là nghệ thuật, để tô điểm cho mượt mà, thi vị, óng ả nhưng trên tất cả cũng là xuất phát từ khung cảnh nao lòng đến cùng tận, lúc cô đơn, thất vọng, lúc cận kề cái chết oan khuất, vẫn trân trọng cảm xúc chân thành từ sâu thẳm của linh hồn và trái tim vì đó chính là hồn thơ.

Tôi đến với Thơ như một ân sủng của đời trao tặng. Tôi càng yêu thích thơ vì sự tinh tế trong Thơ, nghệ thuật đan vào nhau từ suy tư, ý nghĩa sâu lắng, dịu dàng mộng mỵ hay khúc chiết diễn tả nguồn thi hứng cảm xúc từ trái tim, hòa nhập theo vần điệu tiết tấu bởi nét trầm bổng, hay lắng đọng với muôn màu, muôn sắc ý nghĩa tiềm ẩn sâu xa góc khuất của tâm hồn _ vẽ thành lời, tạo nên bức tranh linh động cũng chính là nghệ thuật của tư tưởng.

Thơ có Luật của Thơ với nhiều thể loại:

Ngâm thơ hay Nhạc và Thơ như bóng với hình cũng là phong cách của nghệ thuật. Sự cấu trúc và luật từ thơ làm nên sự nhịp nhàng, uyển chuyển cùng với tiết điệu và ý tình tạo thành lời trữ tình, lãng mạn, buồn man mác, du dương, da diết...ru hồn, để nghe tiếng thì thầm của tình lặng chẳng?

Tôi rất trân trọng và tri ân Quý vị đã xem thơ và lưu lại lời chia sẻ chân tình cũng như khen tặng khuyến khích cho tôi có niềm tin vững tâm bước vào Thơ, trở thành duyên cũng là niềm vui nữa đời còn lại trên đất khách giá băng...!

Về thể loại tôi có làm khá đủ các thể loại Thơ như :

Thơ Lục Bát, Song Thất Lục Bát, Cổ phong, Thơ Thất ngôn, Thất ngôn Luật, Thơ Đường – và ĐườngThi _ Xương Họa, Thơ ngũ ngôn, Tứ tuyệt Thơ 8 chữ, Thơ Thiền...Tình Thơ Giao Lưu...

Kính mời Quý vị lắng lòng bước vào Tuyển tập: 3

THƠ TÌNH _ & GIỮA ĐỜI HƯ THỰC

THƠ TÌNH chính là tình yêu muôn thuở của nhân thế, loài thú không ngôn từ vẫn có khát khao yêu thương, chúng diễn tả khắp mọi nơi, mọi chỗ...như tổ ấm, bày đàn vẫn biết ơn nghĩa, biết sông phẳng ân, oán với loài người!

Tình yêu làm nao lòng, xúc động kẻ cả loài thú hung dữ nhất, là con người ai cũng mong muốn kiếm và tìm “tình _yêu_ thương” khi có _ khi không! để rồi...vẫn cô đơn hoài vọng! Xin đừng vội phán xét vì mỗi người tùy thuộc vào tình huống và nhân duyên.

Tình yêu không có tội, tội là do lòng người, do sự tan hợp biến chuyển vô thường. GIỮA ĐỜI THỰC HƯ là tổng hợp của tất cả tình đời, lòng nhân thế, khung cảnh, thời thế, nhân sinh quan, trong Thơ có Tình quê, tình Mẹ, tình tha nhân, tình bạn,tình người xa lạ, tình non nước. bao la mệnh mông cái biết của tôi cũng chỉ như giọt nước giữa biển cả ...nên kính xin quý vị cao minh châm chước những thiếu sót.

Với tâm tư luôn trăn trở bên đời viễn xứ!

Trân trọng,

MẠC KHÁCH _VL

LỜI GIỚI THIỆU THI PHẨM III

Tuyển tập THƠ TÌNH _GIỮA ĐỜI HU' THỰC Của Nhà Thơ Không Quân kiêm Nhiếp Ảnh Gia Trương Lâu _ Mặc Khách.

Kính chào Quý vị đọc giả bốn phương.

Tôi biết Thi sĩ Mặc Khách qua lời giới thiệu của Ban Tổ chức VĂN THƠ LẠC VIỆT. Tác giả, từ Houston đến San Jose để nhận giải thưởng THƠ.

Rất hân hạnh được Thi sĩ biểu Thi tập HỒN THƠ _ĐẤT KHÁCH và 1 CD với 20 bài Thơ trữ tình, lời thơ quện với giọng ngâm thật tuyệt vời, gia đình và bạn bè tôi rất thích.

Riêng tôi rất vui và trân trọng món quà từ Thi sĩ, biết thêm về tác giả qua những tác phẩm.

Kính thưa Quý đọc giả tôi xin chia sẻ đôi dòng nhân xem qua Online

TUYÊN TẬP :

THƠ TÌNH _ GIỮA ĐỜI HU' THỰC

của Thi sĩ Kiêm Nhiếp Ảnh Gia MẶC KHÁCH

Sau đó tôi vào vài Diễn đàn do anh giới thiệu đã và đang sinh hoạt từ Năm 2002 cho đến nay 2020 và vẫn còn tiếp tục...

Thi sĩ Mặc Khách cũng chia sẻ trên Facebook (@thachlong Buu) Thơ và những tác phẩm nghệ thuật của chính Thi sĩ và Tranh Thơ. Đem Thơ lồng vào Tranh, là nghệ thuật đầy tính sáng tạo bằng trái tim và góc nhìn làm thăng hoa lời thơ. Đã đem lại cho đời những phút giây thư giãn, qua những bận rộn đời thường.

Thi sĩ Mặc Khách làm thơ đa dạng đủ mọi thể loại như : thơ Lục Bát, Thất ngôn, Ngũ ngôn Thất ngôn Luật, Song thất Lục bát, Thơ Thiên Thơ Đường và Xướng Họa với các bậc cao niên...

Lời thơ thâm thúy sắc bén, lúc thì tình tứ, lúc khí khái, lúc thì thâm kín ... khó hiểu !

Tôi không phải Nhà Văn hay Nhà Thơ mà chỉ là người thích thơ, xem thơ với bao cảnh đời gian truân cùng thể hệ ngay từ năm 1975 _ cột mốc thời gian mấy ai quên! Ngày tang thương của cả miền Nam.

Theo tôi, tác giả rất bình dị chan hòa, hồn thơ thì lai láng _ Tôi cảm thấy vui và vinh hạnh được quen biết người Thi sĩ tài hoa làm đủ mọi thể loại thơ mà tôi gặp trên các Diễn Đàn. Thi sĩ Mặc Khách được cô phóng viên đài Quê Mẹ tại San Jose muốn phỏng vấn nhưng vì thời gian không cho phép. Đó cũng là một vinh dự và đáng tiếc.

Đúng như nhiều đọc giả viết lời chia sẻ vội khi xem qua thơ posted lên Diễn Đàn, nhận thấy thơ của Thi sĩ đủ mọi sắc thái, trữ tình, đa

dạng, những dòng thơ chuyên chở qua bao thăng trầm khi thì sâu lắng, buồn da diết, lúc thì khẳng khái phân minh, trung thực nói lên nhân cách sống.

Anh thuộc loại học sinh giỏi được tuyển chọn sang Mỹ du học năm 1971, thời đó rất khó và không dễ gì được xuất ngoại sang Mỹ, với tôi là điều đáng ngưỡng mộ.

Năm 1975 Anh vào tù khổ sai hơn 7 năm. Rồi trở về từ cõi chết (1983)

Những giòng thơ đầy bi thương và nước mắt đi vào lòng người, đúng là có độc giả trên Diễn Đàn lưu lại lời chia sẻ “ứ nước mắt” nghe xót xa, thật buồn...của tác giả.

Anh viết cho Mẹ, cho Quê hương, thân phận, cuộc đời, tình người, lòng nhân thế...Rồi từ đó rừng sâu thăm đã che chắn, khép kín với thế giới bên ngoài, nơi mặt trời không đến, bước chân người chưa tới, nơi rừng sâu nước độc, đầy ám chướng...yêu ma lạnh lùng.

Với Chén cơm độn, khổ nhục đón đau...

Cảnh rừng núi âm u, xác tù là những Sĩ quan Quân lực VN Cộng hòa ngày nào, cầm súng giữ gìn bờ cõi, nay như thế sao? áo quần rách nát, thân xác nhẹ tênh với manh áo rách trong 4 manh gổ cũ đơn sơ ghép lại không nham nhói, lạnh lùng theo cơn gió.

Đây xác tù với manh áo rách

Chiều lạnh lùng hiu quạnh âm u

Với tác giả có chút may mắn người tình đến thăm...

Nhìn theo em vòng kềm gai se thắt

Xót xa lòng nhớ mãi dáng em thơ (THU HIU HẮT)

Nhìn theo em không phải là gió bay tà áo sân trường hay bãi cát thùy dương...mà là vòng kềm gai và bóng em mờ theo cơn đói, giấc mơ không còn bóng dáng em mà là thêm bát cơm tươi.hay toàn rừng núi, bùn lầy hoang dại.

Những lúc quá buồn không than thở trách giận ai mà vào ĐÊM TRƯỞT, rủ cánh chim đơn vào sâu huyết mộ trên ghẹo...

Này hồi cánh chim đơn bé nhỏ

Hãy cùng ta vào sâu trong huyết mộ

Dựng hồn ma trên ghẹo đợi Xuân sang

“Khi anh về Mùa Thu đang biến đổi

Không gian thì thăm phố đã thay tên” (NGÀY VỀ)

Chỉ 2 câu thơ đã nói lên gió mùa đất trời vì sao đổi thay? Đến nỗi cả không gian thì thăm.

“...chỉ thì thăm - Phố đã thay tên” (SÀI GÒN)

Người yêu thì xa vắng, còn gì buồn hơn?

Ta về lạc lõng bơ vơ...

Mặc Khách

Để rồi tìm quên...đến nỗi đã cũng phải khóc thành lệ !

Rượu đắng men nồng hôn tả toi

Kề môi nhấp chén lãng quên đời

TÌNH_SAY ai bảo ừ, thôi kệ

Từng bước âm thầm lệ đã rơi (TÌNH SAY)

Và đây là lời buồn nghe thật xót xa trong khung cảnh hoang phế ! Khi em từ biệt – ra đi

Bỏ lại anh giấc mộng buồn hoang phế

Trả lại anh, cùng rừng núi hoang vu

Nơi đau thương trống vắng chốn âm u

Em để lại ân tình, thêm cay đắng (TRẦN TRỞ)

Tất cả đều vô nghĩa anh chỉ cần vòng tay em

Trong mắt em lời thì thầm bờ ngõ

Vòng tay ôm rên siết cả linh hồn

Môi tìm môi nhớ quá từng nụ hôn

Trong im lặng ngập tràn hương da thịt (BÀN TAY EM)

Quên hết, Thi sĩ chỉ lắng nghe:

Lắng im nghe thì thầm hương da thịt

Muôn vì sao lấp lánh má hồng hây hây

Mây trầm tư đắm say vùng chiêm ngưỡng

Môi kề môi chết lịm trong vòng tay (ÁO DIỆU)

Thương tóc buông lơ lửng màu mắt thẹn (NHỚ LẠ LÙNG)

Bỗng dưng ai làm gió hương bay...?

Chỉ muốn tìm lại chút hạnh phúc đơn sơ, giờ đây thật xa vời.

Không có em buồn tênh ý sống

Nửa linh hồn sầu muộn vẫn vương

Lá rơi khẽ gọi tên trường

Để nghe hạnh phúc trên đường em đi

Cuộc tình rồi cũng chia tay, người đi kẻ ở, xót xa trong lòng

Những con đường lặng im ngơ ngác

Nằm đợi chờ phở cũng đổi thay

Dấu xưa sương phủ mưa bay

Còn đây giọt lệ chia tay Ngậm Ngùi! (NGẬM NGÙI)

“Vội vàng chi, hoàng hôn chưa tắt nắng

Em về rồi hoang vắng lạnh lùng hơn

Đêm sẽ buồn thao thức với cô đơn

Và hôn anh nhớ nhung tràn khắp ngả” (CHIỀU TẮT ĐỎ)

U Minh buồn một chiều Thu phai nắng

Bước chân Em thoăn thoắt giữa đồng hoang

*Anh nghe như ai giẫm nát linh hồn
Em run sợ bóng chiều buông hoang vắng* (RỪNG U MINH)

*Đêm sâu lắng cơn trùng than thở
Xa nhau rồi hơi thở còn vương
Anh về tìm lại em thương
Bóng em không thấy phố phường quạnh hiu* (EM VỀ ĐÁU)

Ai nói mặc ai! Vui trong men say để tìm quên...Và muốn tìm xem “bí mật” ngàn xưa vẫn còn bí ẩn !

Là bí mật gì giữa thực hư, đêm sâu lắng, có mắt môi thẹn thẹn, lại có Xuân đang dậy. Dẫn đường vào xem...

Thơ viết:

*Đêm lắng sâu vào nửa **thực hư**
Kể môi muốn nói chẳng ngôn từ
Mắt môi thẹn thẹn Xuân đang dậy
Ta muốn vào xem bí mật xưa...* (TÌNH SẤU)

Mang tâm trạng cô đơn buồn đau chán chường

*Hay hôn ta môi mơn giờ tuyệt vọng
Bóng hình Em sẽ mãi mãi trong tim* (TÌNH BUỒN)

Người về sau bao năm xa cách chờ đợi, người về không chút quà đơn giản, rẻ tiền. Mà là mang theo niềm cay đắng gọi chút quà _ ôi cảm thương thay.

Chẳng thấy em nơi đâu, em đã đi rồi! Cái đau thương hụt hẫng. Tôi đọc mà mắt rung rung ...cho đời bi thương của tác giả!

Và đó cũng là cảnh đời của những sĩ quan trẻ đang bị giam cầm, cải tạo gì? Đã nói thay cho bao người không có dịp để tỏ bày, là chúng nhân cũng là sự thật ai cũng nhận biết chắc sẽ còn lưu vào sử sách tận nghìn sau! Thơ viết:

*Ngơ ngác ngày về ta với ta
Đường xưa phố thị đã mờ xa
Anh về mang theo niềm cay đắng
Trao lại em yêu gọi chút quà !*

Thật là tủi buồn những dòng thơ trữ tình rất phong phú, lãng mạn. Và còn còn nhiều nữa ngỡ ngàng với những xót xa, lời tình thì long lanh óng ả như những hạt sương đêm nép mình chờ đợi ánh bình minh, mượt mà sâu lắng...thương cảm được lòng trong cuộc tình hiểm hoi giữa thời chinh chiến để rồi nghe thương đau ly biệt!

Những giòng thơ như ánh thép bất khuất đầy hùng khí dẫn tôi đi đến nơi có quê hương, bạn tù, có Cha Mẹ, Xã hội biến động, có đời sống của tha nhân của mệnh mông khá nhiều góc cạnh để suy tư nhận định...Rất tiếc tôi không đủ khả năng để diễn tả, chỉ góp chút lời đơn sơ

Mặc Khách

Và có lẽ, con đường mà Thi Nhân Mặc Khách tìm về chỉ với chính mình hay là chữ Tâm!

Cám ơn Nhà thơ Mặc Khách với những thi phẩm tuyệt vời để lại cho đời Mong có ngày hội ngộ. Xin trích 4 câu thơ thiền của tác giả thay lời kết:

*Tiếng chuông ngừng giữa hồn tôi
Bao nhiêu phiền muộn nhẹ rơi bên đường
Ngập ngừng từng bước trong sương
Hồn như lắng đọng chẳng vương bụi trần!*

Như một bức tranh sinh động nhiều màu sắc buồn vui muôn hình muôn vẻ xin quý vị hãy đi chậm rãi vào Thơ của Thi nhân Mặc Khách sẽ còn nhiều tình ý tiềm ẩn, tuyệt vời hơn và tôi chỉ hiểu một góc cạnh bé nhỏ!

Còn nhiều bài thơ trữ tình thật hay với cái buồn làm người xem cũng nao lòng vừa cảm thông như đời mình qua khúc quanh của lịch sử chẳng khác là bao theo tâm tư của tác giả.

Xin mời quý đọc giả thưởng lãm thi phẩm giá trị và thi vị.

_ Phần II : TÌNH THƠ GIAO LƯU rất hay và đầy tính trữ tình
_ Phần III : THƠ SONG NGŨ
_ Phần IV : **GIỮA ĐỜI HƯ THỰC**

Mỗi bài thơ là tiêu biểu phản ánh như bức tranh đầy màu sắc, là tâm tư khi ẩn, khi hiện như bức tranh, như chứng nhân lịch sử, GIỮA ĐỜI và còn nhiều bí ẩn không nên lời, chắc tôi chưa hiểu tới.

_ Phần V: **THƠ ĐƯỜNG _ ĐƯỜNG THI _ XƯỚNG HỌA**
Từ trang 230 đến 260 _

Với khoảng 50 bài Thơ Đường và Thơ Xướng _ Họa

_ Phần VI : Thơ PHỔ NHẠC
_ Phần VII : Thơ THIỀN

Thi phẩm thứ 3 _ THƠ TÌNH _ GIỮA ĐỜI HƯ THỰC

Thật công phu, tuyệt vời với bao tâm huyết cô đọng súc tích cảm nhận sâu sắc vượt lên trên mọi tầm thường trong nhân thế...

Xin cảm ơn Mặc Khách Thi nhân. Kính chúc Sức Khỏe _ An Lạc

Frank Thanh Lam
San Jose Ngày Mùa Đông, 2019

Nhung Nguyen:

31 tháng 12, 2019

***ĐÔI DÒNG CẢM NGHĨ VỀ THƠ TÌNH CỦA NHÀ THƠ
“MẶC KHÁCH”***

Đọc thơ Mặc Khách ta như lạc vào thế giới mới, thế giới của thơ và ta bắt gặp một tâm hồn thiết tha yêu quê hương, yêu cuộc sống, yêu thiên nhiên, yêu con người đến khát khao cháy bỏng.

Phải chăng cuộc đời của tác giả xuất thân trong cảnh khốn khó, mồ côi cha khi mới 10 tuổi và phải tự lập năm 15 tuổi. Cũng từ những năm tháng vất vả kéo dài rồi đến những biến cố trong cuộc sống đã đưa ông đến với thơ khi cả tuổi thanh Xuân nhẩn chìm bao ước mơ trong trại cải tạo. Thơ ông đầy chất trữ tình và lãng mạn thấm đẫm vào lòng người đưa ta đi vào thế giới huyền ảo, với nghệ thuật tài tình nhưng sâu lắng về một câu chuyện có thực trong từng nét bút đa dạng mà ông đã tạo nên như huyền thoại. Qua bài “Tự tình trắng” tác giả đã đưa ta vào cảnh thiên nhiên một cách sinh động, vẽ đẹp huyền ảo lung linh của đêm trăng thật diệu kỳ.

*Trăng đẹp lắm giữa núi rừng tĩnh lặng
Nét yêu kiều diễm lệ, đẹp ngời ngàng
Ta tắm trăng ôi ngây ngất, miên man
Vùng tình cảm gọi mời đêm huyền diệu*

Có lúc tác giả cảm thấy cô đơn cũng khao khát một tình yêu cháy bỏng, chất lãng mạn toát lên rất rõ trong bài thơ “Đất trời hoan lạc”

*Lời chân tình trao nhau sao bờ ngỡ
Vấn vương chi ôi gọi nhớ xôn xao
Linh hồn em mãi tận ở nơi nào?
Mơ tưởng đến, bóng hình thêm trăn trở.*

Mỗi lời thơ là một lời tình tự, tác giả luôn nhớ về quá khứ và những kỷ niệm đẹp một thời đã ăn sâu vào tiềm thức ở tuổi học trò tươi đẹp với lời thơ nhẹ nhàng nhưng đầy cảm xúc làm người đọc cảm giác như gọi nhớ về con đường mà tác giả đi qua với bao ước mơ hoài bão.

*Mai em về xin cho nhắn với
Thăm giùm anh lối cũ phố xưa
Nơi góc phố đứng trú mưa
Đôi tim rộn rã đón đưa thuở nào. (MAI EM VỀ)*

Và có lúc, trong tuyệt vọng tác giả đã không kềm chế được cảm xúc và đưa lời thơ đến đỉnh điểm vừa thiết tha vừa hờn trách.

Mặc Khách

*Không có em buồn tênh ý sống
Nửa linh hồn sầu muộn vấn vương
Lá rơi khê gọi tên trường
Để nghe hạnh phúc trên đường em đi.*

Chất thơ tình của tác giả ngoài tình yêu nóng bỏng, người đọc còn thấy rõ sự chân thành tha thiết và sự tưởng tượng phong phú bằng nỗi nhớ da diết để rồi thấy cả bóng nàng hoà lẫn vào thơ một cách nhẹ nhàng say đắm...

*Thơ thấp thoáng bóng nàng ẩn hiện
Dòng thơ buồn sắc bén tim tôi
Thoáng nghe lòng những bồi hồi
Nhịp tim xúc động thôi rồi tình si.*

Thoáng chốc, khi quay về thực tại hồn thơ như chơ vơ lạc lõng khi để lạc mất bóng nàng trong đêm buồn im vắng...Chỉ còn lại nỗi sầu tuyệt vọng.

*Đêm bỗng dựng màn hình vắng bóng
Em đâu rồi im vắng mênh mông
Đêm nay sao nhớ lại trông
Phím buồn lạc nhịp cô đơn hồn sầu* (GIÓ ĐÃ LẠNG)

Đến với phổ biến Nha Trang bao kỷ niệm lại đưa tác giả vào một thế giới khác, tình yêu của nàng tựa bức tranh thiên nhiên tuyệt đẹp bên con sóng lao xao đêm biển vắng...

*Quê em đó Nha Trang nhớ quá
Góc phố nào ai đợi ai trông?
Tình em còn mãi trong lòng
Hồn anh lạc lõng giữa dòng thời gian.*
ngày tháng êm đêm hạnh phúc đã qua, giờ đây mọi thứ đã đổi
thay, niềm vui qua mau chỉ còn lại nỗi buồn bên bờ cát trắng.

Về lại Nha Trang, tác giả lại tiếc nuối những

*Người tình ơi bao giờ gặp lại
Phố thay màu hờ hững mưa bay
Anh về tìm lại hương say
Một thời kỷ niệm phút giây tuyệt vời.* (CÁT TRẮNG)

Giờ đây, nơi xứ người cô đơn quanh vắng, lời thơ càng sâu lắng và nỗi buồn man mác khi tác giả đã chấp nhận số phận cô đơn nơi đất khách quê người.

*Xa quê hương nỗi sầu da diết.
Lời ca buồn lặng lẽ vấn vương
Xứ người lăm cảnh đoạn trường
Phố phường im vắng con đường lặng thinh*

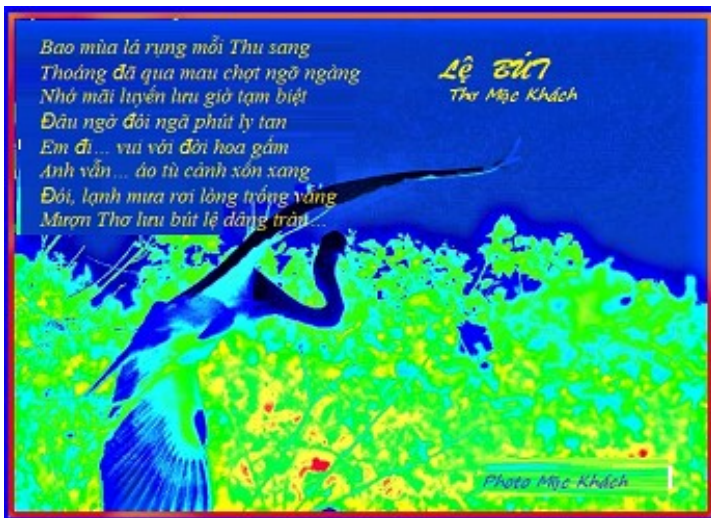
Phút tiếc thương cuộc tình đã mất, nhưng hồn thơ vẫn còn bao trăn trở nhớ nhung day dứt một thời...và giờ đây trong cảnh cô đơn khắc khoải ông vẫn chờ đợi và hy vọng bóng người xưa sẽ xuất hiện qua vần thơ và ký ức trong màn đêm tĩnh lặng.

*Em ra về nhớ thương để lại
Dấu tình qua còn lại dư âm
Minh anh chiếc bóng âm thầm
Gối chăn trở lạnh gọi thầm tên em (GỌI THẦM)*

Cuộc sống dù bao thay đổi, chất thơ của “Mặc Khách” vẫn đi vào lòng người một cách nhẹ nhàng vừa mạnh mẽ vừa sâu lắng vừa nồng nàn vừa ẩn hiện...Đây là những tuyệt tác làm cho độc giả bị mê hoặc vào hồn thơ một cách lạ kỳ. Đó là thiên tài là sự sáng tạo trong thơ ca đỉnh cao của thời đại.

Ngày cuối cùng của năm 2019

Nhung Nguyen

BẢO TỒN VĂN HÓA VIỆT THIỆP MỜI Lễ Trao Giải 2018	Trân trọng kính mời: Vui lòng đến tham dự cuộc lễ trao giải VTLV năm 2018. Được tổ chức tại: ROOSEVELT COMMUNITY CENTER Thời gian: Từ 5:00 PM chiều, ngày 17 tháng 11 năm 2018 Địa điểm: 901 East Santa Clara San Jose CA 95116 San Jose, Sunday 11, 2018 TM. Ban Tổ Chức Phúc Nghi Vito Đinh Hùng Lạc Văn 2018 Mọi chi tiết báo trợ, về bản báo trợ: Mô. Chinh Nguyen (408) 279-2332 Mô. Thanh Xue (408) 679-1400 Mô. Lê Văn Hào (408) 297-0542 Mô. Tô Hùng Dũng (408) 886-1197 Mô. Lê Tuấn (408) 888-1113 Mô. Hạnh Thảo (408) 318-4474	Chương Trình 5:00 PM: Đón Tiếp Quan khách. 5:30 PM: Nghi lễ chào cờ. • Đồng Ca Hát Ca Lạc Việt. • Giới thiệu quan khách tham dự - 1.00 chào là sự hỗ trợ. • Chào mừng quan khách tham dự. • Văn Nghệ. • Nghi Lễ trao giải Văn Thơ Lạc Việt năm 2018. • Văn Nghệ. • Đọc tiểu sử - Trao giải 2. • Đọc tiểu sử - Trao giải 2. • Đọc tiểu sử - Trao giải 1. • Văn Nghệ. • Anh Lê Tuấn chủ trì VTLV. • Nghi lễ - và sẽ sẽ lấy tên. • Văn Nghệ phụ diễn và dạ vũ. • 10:00 PM lễ bế mạc. GHI CHÚ: Xin quý vị thành viên vui lòng hướng dẫn: Nghi lễ và trao cho quý vị và gia đình. MỘC VỊ KHÁCH XIN ỨNG DỤNG: Rug. 530-00 Thành thật cảm ơn
---	---	--

November 24, 2018

Chúc Mừng

*VH Mặc Khách, Tổng Thư Ký VBVNHN/Nam Hoa Kỳ
Ban Chấp Hành thay mặt toàn thể hội viên Văn Bút Việt Nam Hải Ngoại
chúc mừng VH Mặc Khách, Tổng Thư Ký VBVNHN/Nam Hoa Kỳ, vừa
nhận giải Thơ - Văn Thơ Lạc Việt 2018 vào ngày 17-11-2018 tại San Jose,
California.*

Kính mời quý văn thi hữu và thân hữu xem chương trình trao giải

**TM. Ban Chấp Hành VBVNHN
Vĩnh Thanh Dương Thành Lợi**

Hình Mặc Khách

PHẦN I

THƠ TÌNH

TÌNH TỰ

MẶC trần gian hững hờ xa lạ
KHÁCH đến rồi đi chẳng luyến lưu...

Đại ngàn trầm mặc giữa không gian
Sơn nữ Tu Tiên đẹp tuyệt trần
Mơn trớn làn da trên gheo nước
Nhấp nhô mờ ảo khóa dung nhan
Thẹn thùng soi bóng màu hoang dại
E ấp chiều rơi sắc ửng vàng
Kiêu diễm Giai nhân vờn suối mộng
MẶC cho nổi nhớ... KHÁCH tao nhân !
Mặc Khách

Áo Giấc
Thơ Mộng Khúc

Không có Em ai thấp hèn áo giấc
Lạ lắm nhìn thể phách đang rã tan
Đây dương trần hay địa ngục thế gian
Phố im vắng dỗi thay màu ma quái

Anh trở về, hỏi nhân tình thế thái
Phố thay màu đỏ cả những dấu chân
Từng bước đi nín thở hoa ủa tàn
Ta lẫn lộn đường xưa không mặc cả

Anh trở về nhìn em như xa lạ
Em quên rồi một thuở đã thân quen
Mùi mực thơm tập vở dưới ánh đèn
Ai vui chôn linh hồn nay vô thức ?!

Anh trở về tìm em trong ký ức
Giấu đau thương xoa dịu mảnh hồn sầu
Bước tha hương lặng lẽ cách xa nhau
Đâu hương sắc một thời ta thương nhớ

Anh trở về lạc loài lòng bỏ ngõ
Những cánh hoa tàn ủa cả dung nhan
Nét Thu xưa còn vọng tiếng thời gian
Dòng sông Lũy âm thầm bên cỏ dại

Ta bước đi thở dài lòng kinh hãi
Một nửa hồn sao bỗng thấy lạc loài
Nơi quê hương chẳng còn chút dấu hài
Vẫn nhớ mãi những ngày còn thơ dại !

MKKhach

SÀU KHÁCH

Lạc trần gian tuyệt vời đêm huyền ảo
Muôn cánh hoa đan kết sắc vui tươi
Đèn nhả nha giảng đầy muôn tinh tú
Tỏa lung linh mê hoặc lời gọi mời

Đây rượu tình tằm làn da dịu ngọt
Cùng lời em như gió thoảng trên vai
Mắt thăm sâu ẩn bao điều huyền bí
Hồn băng khuâng mê hoặc cảnh bồng lai

Đêm cuồng si mơ hồ theo tiếng nhạc
Lời bay cao thánh thót giữa không gian
Quyện vào nhau bồng bồng đêm rạo rục
Cho tôi yêu dấu tình có muộn màng

Hát nữa đi em trầm buồn sâu lắng
Không gian thì thăm một thuở đắm say
Nhạc buông lời dối hồn thân mỹ nữ
Vũ mê hồn mờ ảo áo xiêm bay

Chợt tỉnh giấc bàng hoàng trong vô thức
Rượu ngất ngây say đắm thịt da ngà
Trong khoảng khắc quên Ta là Sầu Khách
Bởi làn hương đầy quyến rũ kiều sa

Hồng Đào Mỹ Nữ

Thơ Mặc Khách

Đây Hồng Đào rượu mời say túy lúy'
Ủ bằng men tình tự hương ngát ngây
Dư âm còn sâu lắng đáng kiêu kỳ
Môi nũng nịu làn da ngà say đắm
Nỡ đi em cho đêm dài chênh choáng
Mắt u buồn đốt cháy trái tim khô
Bàn tay em ve vuốt tận đáy mỡ
Hồn của ai bỗng rung động mạnh
Môi run run ngại ngừng đêm lắng đọng
Ngỡ về đâu dẫn lối nét trang đài
Hồn hoang vu tìm đến chốn bồng lai
Sâu hun hút ẩn tàng ôi huyền bí
Ta mê muội đôi vượn cao kỳ vĩ
Rượu Hồng Đào chưa uống đã ngà say
Vũ mê hồn xao xuyến ảo xiêm bay
Mắt lưu ly chớp chớp đèn mờ ảo
Hương theo gió ngẩn ngơ loài dị thảo
Nụ hôn tình tình khiết từ làn da
Đàn ngũ cung mãi mê thịt da ngà
Đêm quyến rũ cuồng si ôi tội lỗi !
Thoảng làn hương có ngàn sao đưa lối
Phải em về từ muôn kiếp xa xăm
Để hồn anh trở lại bước âm thầm
Anh vẫn đợi, phố đông người hoang lạnh....

Design Mặc Khách

CÁT TRẮNG

Quê em đó Nha Trang nhớ quá
Góc phố nào ai đợi ai trông ?
 Tình em còn mãi trong lòng
Hồn anh lạc lõng giữa dòng thời gian

Người tình ơi bao giờ gặp lại
Phố thay màu hờ hững mưa bay
 Anh về tìm lại hương say
Một thời kỷ niệm phút giây tuyệt vời

Đêm hò hẹn vòng tay thương nhớ
Chẳng muốn rời bịn rịn bên nhau
 Biển đêm sóng nhẹ lao xao
Cùng chung hơi thở ngọt ngào đêm sâu

Anh vẫn tưởng dòng đời êm ái
Đâu ngờ rằng thế hệ thương đau
 Niềm vui thoáng chốc qua mau
Nỗi buồn còn lại nhớ nhau muôn chiều

Giờ cách xa mỗi người mỗi ngã
Anh bên đời buồn lắm em ơi
 Giữa khuya hiu quạnh nhìn trời
Bao giờ trở lại của thời hoa niên

HƯƠNG CHƯA VỚI

Hồn ngơ ngác ôm sầu xa xứ
Em đã đi sao để nhớ thương?!

Em đi chẳng biết về đâu
Bỗng dung sao nhớ cho sầu vẩn vương
Hỏi nàng, Thơ có ướp hương?
Hồn thơ còn đọng làn hương nồng nàn

Mới đây Xuân đã vội sang
Mùa Thu lại đến đêm tàn nào hay
Dù nhau trong giấc mộng say
Giật mình ôm vội bóng mây muộn màng

Đêm về nổi nhớ miên man
Màn hình hiu quạnh vắng nàng buồn tênh
Tiếng đàn dịu dặt vọng lên
Nửa như khắc khoải, nửa quên ý lòng

Bóng em còn mãi bên song
Ngập ngừng bàn phím tơ lòng dành riêng
Bước đi buốt giá ngã nghiêng
Chút lòng muốn ngỏ, ngại phiền đêm thâu !

Đêm nay ai lấp nỗi đau ?
Vầng trăng ai xẻ hồn sầu lệ vương
Xa em tiếc mãi làn hương
Vòng tay chưa với, nhớ thương tượng hình !

Lối Thước Hư

Em trải tình buồn...đêm xuyên sao
Quanh đây tĩnh lặng lá hoen màu
Chợt nghe thồn thức lòng cô quanh
Hỏi côì trần ai vạn nỗi sầu !

Em vẫn ngọt ngào trong ý thơ
Mây ngàn tóc rối chiều chân hồ
Bờ môi khao khát đêm tình tự
Cuồng loạn dâng tràn giữa giấc mơ

Nỗi nhớ quay cuồng quặn rũ hương
Nẻo về đâu ? phải lối Thiên đường ?
Chợt nghe thương quá mùi hương lạ
Một côì bỗng lại mãi vẫn trong !

Đêm lắng mơ hồ nơu ngất ngơ
Kẻ môi muốn nói chẳng ngôn từ
Bàn tay thềm thẹn xuân đang dậy
Ta muốn vào xem...Lối Thước Hư ?

Mặc Khách

Designer Mặc Khách

SẦU VIỄN XỨ

Xa quê hương nổi sầu da diết
Lời ca buồn xao xuyên vãn vương
 Xứ người lăm cảnh đoạn trường
Phố phường im vắng con đường lặng thính

Nhìn quanh quẩn một mình xa lạ
Cảnh buồn hiu chẳng thấy dấu hài
 Bước đi nặng trĩu trên vai
Hoàng hôn nhẹ nhẹ nhớ ai tím lòng

Không gian nhẹ mênh mông xa vắng
Em còn nhớ mùa đông năm nào
 Hai mươi năm gặp xôn xao
Nhịp tim thổn thức khát khao đợi chờ

Em ra về nhớ thương để lại
Dấu tình qua còn lại dư âm
 Minh anh chiếc bóng âm thầm
Gối chăn trở lạnh gọi thầm tên em

Trần Trở

Thơ Mặc Khách

Anh lo sợ vết thương lòng rớm máu
Tìm lãng quên theo gió gọi đường xa
Bước lang thang như du mục không nhà
Tình cũng phai có còn chi tha thiết
Đời đổi thay tìm đâu màu mắt biếc
Gió vô tình Tàu đợi vượt trùng dương
Em mang theo Trần Trở suốt tuyến đường
Chuyện tình lỡ mưa giăng mờ khắp lối
Gió đã lặng nao lòng trong đêm tối
Em có còn lưu luyến giờ chia tay ?
Gió trùng dương mơn trớn tóc bay bay
Em sẽ quên nơi này anh vẫn thế
Bỏ lại anh giấc mộng buồn hoang phế
Trả lại anh nơi rừng núi hoang vu
Nơi đau thương trống vắng chốn âm u
Em để lại ân tình thêm cay đắng
Ân tình chi cho lòng anh chết lặng
Chuyện tình yêu như gió thoảng mây bay
Thời là hết chỉ còn mỗi đêm nay
Em đi rồi rừng khuya vang tiếng khóc...

Design Mặc Khách

HỒI HẬN

(Trích TÌNH THƠ_t.g Mặc Khách)

Nếu biết trước thân này Từ Cải tạo
Thì bao giờ anh dám nói yêu em
Để hôm nay mãi mãi là chờ mong
Em đau khổ anh nghe lòng quặn thắt

Trong kẽm gai lòng ưu tư trăm mặc
Nghe thời gian xâu xé nát tâm can
Nghe nhớ thương, thương nhớ đến vô vàn
Nhưng nhớ quá biết bao giờ gặp gỡ

Thôi hết rồi còn chi đâu mơ ước
Thân phận Từ binh sao có ước mơ
Rừng hoang vu đây gian khổ đợi chờ
Ta chết mất bởi trần gian hiểm ác

Bao quanh ta giấc mơ buồn ẩn hiện
Từng đêm sầu hồn lạc lõng bơ vơ
Biết làm sao lòng cứ mãi đại khờ
Ta đánh mất những ngày vui tuổi trẻ

Nếu biết trước, hôm nay thì anh sẽ
Giã từ em chào thành phố ghé chân
Anh sẽ đi vẫn nhớ mãi âm thầm
Là em đó bóng hình trong tâm khảm !

VẬT NẮNG CHIỀU

Tiếc thay vật nắng chiều tàn
Làm sao đủ ấm hơi nắng bên song
Thương ai hiu quạnh gió đông
Ý tình mờ ảo cho lòng xuyên sao

Còn đây chút nắng ngọt ngào
Dành hôn da thịt cột đũa trắng sao
Mân mê nỗi nhớ xôn xao
Say vùng đất lạ biết bao là tình

Giác khuya đơn lẻ một mình
Bao giờ gặp gỡ tình mình cho nhau
Mau đi em kéo nhạt màu
Dù nhau tìm lại phút đầu ái ân

Trăng sao đồng lõa trắng ngần
Rơi trên da thịt ngập tràn say mê
Lả loi má tựa vai kề
Nghe trong sâu thẳm đam mê gọi mời

Mặc cho thân xác rã rời
Cuồng say nghiêng ngã ngạo đời thế gian

ĐÊM VÔ CÙNG

Đêm Thánh Vô Cùng
Tôi bước theo em
Gió mùa se lạnh
Lòng thấy ấm êm

Cảm giác từ đâu?
Xuyên thấu tâm hồn
Bỗng dưng xao xuyến
Hạnh phúc nào hơn

Vẫn bước theo em
Gập ghềnh nẻo đường
Đêm qua vũng nước
Uớt gót chân thương

Đêm nay lạnh giá
Chúa đang Giáng Trần
Nhìn em cầu nguyện
Tôi cũng thì thầm

Con người ngoại đạo
Tin Chúa ban ơn
Cho con lấy được
Người quý bên con

Thôi rồi Chúa ơi
Đâu ngờ em nghe
Nhìn con thương xót
Trách con đến sau !

Ánh nến lung linh
Tuyệt vời sắc hương
Mừng em Chúa tạo
Hoàn mỹ khác thường

Bóng Đêm Vô Cùng
Từng bước âm thầm
Cầu Chúa cho gặp
Dù chỉ một lần!

GIỮA TỬ SINH

Thơ Mặc Khách

Từ buổi chia tay em trở về
Bồn bẽ vắng lặng nắng lê thê
Ngán ngơ rừng núi buồn kinh khiếp
Gió hú từng cơn vọng não nề

Em đến thăm anh tà áo bay
Đong đưa ánh mắt rạng môi cười
Em mang nhung nhớ làn hơi ấm
An ủi lòng anh lúc rã rời

Em đến hôm nào hoa nắng rơi
Hồn anh thốn thức nhớ thương hoài
Nhìn nhau im lặng hồn lay động
Sợ chạm tim đau chẳng muốn rời

Em đến thăm anh nắng xế chiều
Cỏ cây tàn tạ cảnh điêu hiu
Mưa rơi rả rích đời hoang lạnh
Em hiểu gì không nghĩa của yêu?

Em đến thăm anh lần cuối cùng
Buổi chiều còn mãi lệ đau thương
Em còn đâu nữa niềm hy vọng
Thằng thót hồn anh giữa núi rừng !

Thôi hết rồi còn ai sẽ chia
Ai người bên cạnh trời trăng lời?
Những khi gió lạnh hồn nương tựa
Là lúc cần em giữa Tử Sinh.

(U Minh 1980)

XIN ĐỪNG HẸN

Kính dâng nạn nhân Chiến Tranh
(Trích Thi Phẩm HỒN Thơ _ t/g MẶC KHÁCH)

Thôi em nhé về đi ! đừng ước hẹn
Hẹn làm gì? ở một kiếp mai sau
Cõi trần gian có gì mà lưu luyến
Bụi mịt mù lòng gian dối trao nhau

Em có nghe vang rền bao xác chết ?
Máu thịt rơi vung vãi khắp nơi nơi
Và nghe chẳng tiếng khóc than quằn quại
Sống làm gì tàn phế giữa tuổi thơ ?

Em có nghe tiếng kêu la trong suốt
Tuổi đôi mươi nhiều mơ ước yêu thương
Không tình yêu chưa một lần ân ái
Hiến dâng đời tất cả cho Quê Hương

Em có nghe tiếng kêu gào thiếu phụ ?
Khóc thương chồng tử thân phận bơ vơ
Ôm con thơ một vùng trời u tối
Người ơi người khổ nạn đến bao giờ !

Và em có nghe giữa Trời lồng lộng
Gió sừng sờ chứng kiến cảnh tang thương
Giữa Quê Hương tràn đầy muôn xác chết
Máu lệ chan hòa tiếng khóc thê lương !!!

Tình Si

740' Mặc Khách

Thấp thoáng bóng em giữa Giáo đường

Lim dim cầu nguyện hết tơ vương

Anh người ngoại đạo lòng thầm hỏi

Một chút tình si Chúa cũng thương !

Hồn quện vào Thơ ý đắm say

Lời em còn đọng nhớ đông đầy

Chợt nghe chuông vọng lòng xao xuyến

Nhớ mãi Tình Em mỗi phút giây :

Bụi vương đường xa áo nhạt màu

Nhớ nhau sao trách mảnh hồn đau?

Đêm như lỡ hẹn âm thầm nhớ

Em muốn quên anh, em nữa sao?

Sương lạnh chiều hôm nhớ lạ lùng

Mưa rơi trên tóc nhớ mờ lung

Giang tay ôm mộng nào hay biết

Tay nhớ bàn tay bước ngập ngừng :

Em vẫn là hương xa cách xa

Làn hương mê hoặc mộng đêm qua

Thương em áo khoác sầu cô quạnh

Nhớ mãi tình em nhớ thiết tha

GIÓ ĐÃ LẠNG

Gió đã lặng mưa còn chen lối
Bước phân vân chiếc bóng bên đường
Thoáng nhìn chợt thấy vẫn vương
Trong lòng tơ tưởng nhớ thương lạ lùng

Đóa hoa hồng vườn xưa thất lạc
Năm từng năm tưởng đã chia xa
Đâu ngờ còn mãi trong ta
Giật mình tỉnh mộng ngày qua vội vàng

Thơ thấp thoáng bóng nàng ẩn hiện
Dòng thơ buồn sắc bén tim tôi
Thoảng nghe lòng những bồi hồi
Nhịp tim xúc động thôi rồi tình si !

Đêm bỗng dựng màn hình tan biến
Em đâu rồi im vắng mênh mông
Đêm nay sao nhớ lại trông
Phím buồn lạc nhịp cô đơn hồn sầu

Rồi từ đó im lìm vắng lặng
Vội vàng chi để lỡ nhịp cầu
Xa nhau bởi cảnh bể dâu
Em đi để lại nỗi sầu cho ai ?

HOA DẠI BLUEBONNETS

Ôi tuyệt quá ! một vùng hoa hoang dại
Mờ hơi sương lay động gió rừng khuya
Lắng nghe âm vọng hồn ai xao xuyến
Chợt thấy bàng hoàng vắng bóng dáng xưa....

Hoa hoang dại còn thẹn thùng sương điểm
Giọt ân tình trên ghẹo ánh ban mai
Này anh hỡi đừng vào sâu...lạc bước
Một làn hương vương vấn đợi chờ ai?

Tiếng chim hót diu hồn vào quên lãng
Trên triền dốc ngập ngừng tiếng lá khua
Dòng suối nhỏ ẩn mình kêu rả rích
Chảy về đâu? hoa dại chỉ một mùa !

Con gió thoảng nhẹ lay hồn lãng tử
Hoa nghiêng mình lời lá đón mời chào
Khách tao nhân đắm chìm, tay Máy Ảnh
Nắng chan hòa lan tỏa nắng lao xao....

TUỔI THƠ

Đường nhà em mưa bay
Má em màu hây hây
Tóc bay đùa trong gió
Bâng khuâng nhìn đắm say

Trời hôm nay âm u
Gió từng cơn vi vu
Lòng ta nghe man mác
Chợt như tiếng ai ru

Đường ta đi thênh thang
Gió chiều nay dịu dàng
Trong tim nghe rộn rã
Từng bước đi mơ màng

Kìa em hái cánh hồng
Nâng niu em ngắm nhìn
Mơ màng lim dim mắt
Len lén nhìn thật xinh

Từ đó lòng xôn xao
Bỗng dưng thích hoa Hồng
Thóang nhìn sao thấy nhớ
Nhớ em hay nụ Hồng ?

Muôn tơ Trời mong manh
Mắt em màu trong xanh
Áo em bay trong gió
Thời gian sao trôi nhanh !

TÌNH NHỚ

Tình em sâu lắng bóng chiều vương
Bằng bạc mây trời lạnh nẻo đường
Thơ gửi riêng anh, em có nhớ
Trong lòng còn mãi dáng em thương

Dòng thơ trần trở đêm mong chờ
Tiếng nhạc buồn vương quyện ý Thơ
Em vẫn là hương, xa cách mãi
Tình em đan dệt giữa đêm mơ

Cửa phòng khép mở gió mưa ngâu
Anh vẫn quanh hiu bên gối sầu
Ngày tháng qua mau lòng luyến tiếc
Một thời phí uổng tuổi thương đau

Thơ em e ấp ý buông lời
Từng giọt buồn rơi ướt sũng đời
Nốt nhạc đi hoang bờ suối mộng
Chợt nghe nổi nhớ, nhớ đầy vơi....

HỒ TĨNH LẶNG

740' Mặc Khách

Ôi tuyệt quá không gian màu tĩnh lặng
Quên đường xa cát bụi giữa trần gian
Lòng thanh thản trải hồn cùng Nghệ sĩ
Đắm say nhìn, nhẹ bước gió Thu sang
Bóng chiều buông lung linh trong sắc thắm
Nhớ hàng cây nghiêng, lời lá đón chào
Mặt hồ im trầm tư chiều êm ả
Bởi vì đâu nổi nhớ bỗng xông xao ;
Nước trong vắt, nắng soi mình óng ả
Bóng tà cây mờ ảo ửng sắc vàng
Bao ánh mắt ngập tràn lòng say đắm
Mãi mê nhìn quên hết cả thời gian
Hỏi sắc đẹp, này em yêu có dám?
Sánh đọ cùng nét lung linh ảo huyền
Đêm say sưa cợt đùa muôn tinh tú
Giữa khung trời dịu ngọt đẹp triền miên
Giờ giã từ lòng mãi còn lưu luyến
Ngại ngừng lo cảnh sắc sẽ tàn phai
Gió vô tình hồn em có thấm lạnh?
Ta băng khuâng nghe vọng tiếng thở dài

Designer Mặc Khách

LÀN HƯƠNG

Dù chỉ làn Hương cũng chết lòng
Hồn Thơ lay động nhớ thương mong
Nghe trong sâu thẳm, mơ hồ gọi
Mà ngỡ người về ta đứng trông!

Em vẫn là hương tỏa sắc hồng
Nửa như bóng mát nửa hư không
Nửa như mời mọc nửa xa cách
Bóng dáng in sâu tận đáy lòng

Hay đợi trăng tàn gió chuyển di
Hóa thân vào mộng mắt cuồng si
Em hòa trong gió ta sương khói
Mê hoặc mùi hương đêm diệu kỳ

Thấp thoáng bóng em khơi nỗi sầu
Lặng nhìn lối cũ gọi niềm đau
Đã mười năm hơn lòng thương nhớ
Vẫn dáng ngày xưa ánh mắt trao

Để mặc tình say giấc mộng ngà
Trời đầy mây huyền ảo bao la
Mắt em sâu thẳm hồn ta nhớ
Như xoáy vào tim buốt thịt da!

(Trao T. Thu Hương)

XUÂN LẠI VỀ

Chợt tỉnh tàn đêm ôm nỗi nhớ
Hương về quê Mẹ lệ trào tuôn
Chiều Xuân ấm áp chiều xưa cũ
Thôn thức lòng con trống trải buồn

Chuông vọng xứ người đêm vắng lặng
Lòng nghe xao xuyến kiếp tha phương
Mỗi mồn trông về quê hương Mẹ
Chợt nhớ giao thừa ấm khói hương

Mấy chục năm dài xa tuổi Mẹ
Quạnh hiu chiếc bóng buổi chiều tà
Nghẹn ngào lòng con từng đêm nhớ
Con chắc Mẹ buồn chẳng nói ra

Cuộc sống dư thừa chẵn nệm ấm
Mà sao buồn tủi bước bơ vơ
Chiều năm hết hồn cô đơn quá
Hoang lạnh lòng con mắt lệ mờ

Hình
Mặc Khách

Nỗi Sầu Cầm Nín

Thơ Mặc Khách

Tôi đứng đó mà hồn như ngắt lịm
Tiếng cờ bay nghe uất nghẹn trào dâng
Bao hào kiệt những anh hùng tử sĩ
Hiến dâng đời vì Tổ Quốc non sông
Quê tôi đó muôn đời hoen mắt lệ
Khóc gia đình quặn thắt buổi chia tay
Ai khuynh đảo cùng giống nòi thù hận ?
Trải bao năm xương máu cảnh phơi bày
Trong im lặng tiếng lòng nghe thốn thức
Phó diều tàn lệ đầm quần khăn tang
Sài Gòn ơi, sao thành nơi chiến địa ?
Từng xác người em bé khóc lỵ tan
Có ai hiểu những cảnh đời bất hạnh
Gió hừng hờ trong bóng tối cơ hàn
Họ là những NỖI SẦU trong CẦM NÍN
Nơi tận cùng địa ngục của trần gian!
Và biết bao tấm lòng đáng trân quý
Hy sinh đời, tuổi trẻ xếp bút nghiên
Bên cạnh đó kẻ tầm thường vong bản
Sống xa hoa trên nỗi khổ dân hiền
Rừng hoang vu bao linh hồn vong quốc
Chập chờn đi giữa tuyết lạnh lưu vong
Trong tiềm thức lời ca buồn vang vọng
Việt Nam tôi đâu ? còn mãi trong lòng ...

ĐÊM TAU KHÔNG

Thơ Mặc Khách

Anh đến muộn làm sao sánh bước
Bên bờ môi huyền bí hoang sơ
Đêm se lạnh đợi chờ hương sắc
Chiều sắp tàn lỗi hẹn giấc mơ

Anh vẫn thức ru em bến mộng
Bàn tay em xoa dịu linh hồn
Vòng tay ôm hôn xao hơi thở
Say đắm nhìn diu dặt nụ hôn

Anh vẫn đó thì thầm mộng mị
Ngỏ tình si âu yếm hương tình
Vòng thời gian quay cuồng đồng lõa
Hối hả nhìn xuôi vắng đẹp xinh

Đêm lộng gió con tàu khát vọng
Muốn ra khơi đùa sóng lao xao
Buồn len lỏi ngấm làn hương then
Ngơ ngác nhìn tường đã có nhau !

Rượu đã ngấm ôm ghi ảo tưởng
Môi kề môi khát vọng tràn đầy
Em đi để lại bao sầu nhớ
Đêm lắng mơ hồ hương đắm say

Design MKhach

BÀN TAY EM

Bàn tay em xóa vết đời loang lổ
Làn môi ẩm hòa tan vết lưu đầy
Em cho anh trọn giấc ngủ đắm say
Còn tất cả sẽ trở thành vô nghĩa

Chỉ có em tâm lòng là ý nghĩa
Ru vết thương còn mãi với thời gian
Anh muốn quên cho thanh thản tâm hồn
Sao vẫn nhớ vì đời nhiều cay đắng

Ngày trở về cô đơn lòng trống vắng
Chợt gặp em như đã tự kiếp nào
Tình nở vội bao cảm giác xôn xao
Đêm ân ái quay cuồng theo nhịp thở

Trong mắt em lời thì thầm bờ ngõ
Vòng tay ôm rên siết cả linh hồn
Buổi chia tay nhớ quá từng nụ hôn
Trong im lặng ngập tràn hương da thịt

Rồi từ đó bên nhau nghe sóng vỗ
Đêm từng đêm mơ trốn lửa môi mềm
Cảm ơn em những giây phút thần tiên
Anh trân trọng suốt đời trong tiềm thức

Anh trở về tìm em trong tuyệt vọng
Em về đâu cảnh cũ gợi thêm sầu
Bước chân buồn lạc lõng giữa đêm sâu
Nhớ thương em những chiều mưa tình tự....

ẢO MỘNG TÌNH BUỒN

(Trích TÌNH THƠ-t/g Mặc Khách)

Anh vẫn sợ lời tình là ảo mộng
Hồn bơ vơ chìm đắm trong men say
Linh hồn anh cả một đời trôi nổi
Tháng năm buồn ray rức đến hôm nay
Anh vẫn nhớ dư âm lời thỏ thẻ
Nhẹ như ru anh cứ ngỡ trong mơ
Quên đi anh đưa nhau vùng cỏ lạ
Buồn làm sao thuở ấy đã xa mờ

Anh lặng nhìn dòng thơ em trăn trở
Đim trong lòng bao nỗi nhớ cuồng say
Đếm thời gian chôn vùi bao mơ ước
Ngõ hương thơm còn đọng ở đâu đây

Bóng trăng nhạt gọi hồn đêm vắng lặng
Giấc ngủ chập chờn, run rẩy đêm mơ
Lời giả biệt buồn ơi tim se thắt
Trong lòng anh giá lạnh tự bao giờ !

Vẫn nhớ đến lời tình Em gửi tặng
Ánh trăng buồn khơi lại nỗi nhớ mong
Lời thư em còn đó _“Anh yêu dấu”
Để yêu thương sẽ còn mãi trong lòng

RỪNG HOANG VU

(Chiến Tranh _ Ngục tù)

Đêm từng đêm hãi hùng man rợ
Rừng U Minh khuấy nẻo mịt mù
 Nghe không tiếng keng âm u
Bước mau kéo trẻ sương mù dần tan

Khắp mọi nơi mưa giăng gió gọi
Đói lạnh lòng, run rẩy đắng cay
 Nước mưa nước mắt vơi đầy
Không gian sâu thẳm thảng ngầy thênh thang

Lê bước chân rừng Tràm bát ngát
Đôi chân mòn rách nát vết dâm
 Bươn theo từng bước thẳng tràm
U Minh thượng, hạ xác thân mỗi mòn

Nơi đầu non chim kêu vượn hú
Đĩa đeo tù rắn lợ muối đu
 Một vùng khép kín âm u
Chén khoai lẫn nước mắt tù cầm hơi

Rừng U Minh bạt ngàn hoang lạnh
Ngày qua ngày vất vả tả tơi
 Mưa rơi mái lá chơi vơi
Co ro đói lạnh mảnh đời tang thương ...

TÌNH NHÂN

(Trích Thi phẩm TINH THƠ –t/g Mặc Khách)

Em đến thăm anh người tình –mắt nước!
Một chiều nào nhớ mãi Vạt áo bay
Em đó ư ? anh ngỡ ngàng xao xuyên
Biết nói gì, nhớ mãi lệ rung rung
Dù xa xăm dù ở tận núi rừng
Em vẫn đến, hoang vu gió lồng lộng
Em đến thăm, trong lòng bao xúc động
Em thì thăm nỗi nhớ cách xa nhau
Em đó ư ? dù biên giới Cà Mau
Em vẫn đến cho dù bao cách trở
Anh lặng buồn nhìn Em vui hớn hờ
Em tung tăng quần lấy bước anh đi
Quên thời gian bước hồi hải giả từ
Anh chua xót cúi đầu trong thỉnh lặng
Anh vẫn biết tình ta nhiều vị đắng
Nén đau thương nghe tan nát cõi lòng
Dù cách xa dù ngăn cấm cô đơn
Em cam chịu vì tình yêu anh đó !
Anh vẫn biết, đường xa con đò nhỏ
Vượt khổ đau Em vẫn đến tìm anh
Chân vội vàng lòng lo sợ mong manh
Em vẫn đến dù khô tâm cam chịu
Ôi quả thật tình yêu sao huyền diệu
Ta nghe như vũ điệu khúc Nghê thường
Hương tình yêu sao êm ái vấn vương
Anh quên mất những ngày buồn vô tận!
Vạt áo bay tuổi học trò tuyệt diệu
Gọi hồn anh những kỷ niệm thuở nào
Trong trái tim một cảm giác nao nao
Xa cách quá làm sao anh mời mọc
Rồi bước buồn Em kéo lê đơn độc
Trên đường về ảo não bóng hoàng hôn
Nhìn theo em tê buốt cả linh hồn
Em yêu dấu một đời anh ghi nhớ !
(Rừng U Minh 1980)

Về Đâu ?

(Chiến Tranh _ Ngục Tù)

Ta về từ cõi __ Tù đầy
Tuổi xanh còn vết hao gầy đau thương
Ngõ ngàng im vắng lạ thường
Mưa rơi run rẩy phố phường xác xơ
Ta về chẳng có ai chờ
Bước đi lạc lõng giấc mơ héo sầu
Quần quanh chẳng biết về đâu
Lòng người xa lạ nỗi đau ngút ngàn
Ngập ngừng giữa phố điêu tàn
Màn đêm khép kín vội vàng lãng quên
Giữa khuya gió lạnh mưa đêm
Nửa mê nửa tỉnh ngõ Em bên đường !
Ta về nhặt nốt đau thương
Cô đơn vây kín giá băng linh hồn
Hồn như còn nợ núi sông
Ngậm ngùi từng bước mệnh mông nỗi buồn

Mặc Khách (1975-1983)

Desian Mặc Khách

NHỚ MÃI TÌNH EM

(Chiến tranh _ Ngục tù)

Đêm yên lặng gục đầu bên khối thuốc
Anh nhớ Em đau buốt cả cõi lòng
Anh nhớ Em bằng tất cả con tim
Em yêu dấu muôn đời anh ghi nhớ

Em đó ư ? anh bàng hoàng nghẹn thở
Em thăm anh, anh thân phận tù đầy
Em thăm anh vẫn ánh mắt đắm say
Em hiển hiện cho dù bao cách trở !

Anh đứng lặng, nghe lòng mình tan vỡ
Khóc Quê hương Tổ Quốc đã trôi rồi !
Anh là Tù binh chia cách đôi nơi
Đời cũng đổi tuổi thơ Em vất vả

Đêm khó ngủ không gối chăn xa lạ
Ăn gì chưa sao không đổi hờ Em ?
Gió rừng đây hay ma quái reo hò
Đêm vắng lặng bao oan hồn u uất

N.L Em! Anh ghi vào tiềm thức
Giữa đồng sinh mưa nắng hãy chứng minh
Anh yêu Em nguyện chỉ có chúng mình
Em yêu dấu muôn đời anh ghi nhớ ...

MẠCKHÁCH

(Rừng U Minh 1978)

Designed by Mắc Khách

TRÔI LANG THANG

(Chiến Tranh _ Ngục tù)

Rừng Tràm còn hoang vu
Lối đi vắng mịt mù
Côn trùng đang ngái ngủ
Mờ sương một đoàn tù !

Bạn bè cùng tù binh
Chịu chung những nhục hình
Mong manh từng hơi thở
Quên cả tên tuổi mình

Chiều mưa giăng khắp nơi
Phủ kín tuổi trẻ trung
Bạn tù chung điều thuốc
Tiếc thương kiếp sống hùng

Mưa trắng cả núi rừng
Mưa buồn khóc rưng rưng
Thương mình đời hoang vắng
Nửa đêm nghe lạnh lùng

Ánh trăng xuyên âm u
Nước phèn ngập tràn đầy
U minh đêm rờn rợn
Tù binh cảnh đọa đầy

Chiều rơi trên lối mòn
Hoang vu trong rừng Tràm
Lá vươn theo dòng nước
Nghe buồn Trôi Lang Thang

GỬI NÀNG THƠ

Nàng Thơ e ấp mộng trắng sao
Yếu điệu bên song dáng liễu đào
Thấp thoáng nụ hồng e thẹn bước
Lung linh mờ ảo vẽ thanh tao

Mênh mông xứ lạ tìm tri kỷ
Lạc mất người thương của thuở nào
Một chút tơ lòng sao vội bước
Tâm tư hoài vọng ngại ngừng trao

Thu về sâu lắng bóng chiều vương
Bàng bạc mây trôi lạnh nẻo đường
Thư gửi riêng anh, lời mộng mỹ
Vội bao hoài niệm gọi yêu thương

Những khi khát vọng nhớ làm sao
Nghe nhịp đời vui thuở ngọt ngào
Xích lại gần anh, thêm chút nữa
Bờ môi huyền diệu đêm hôn xao

Thơ em anh đặt giữa hồn đau
Từng giọt sầu vương ướt sũng đời
Nốt nhạc chập chùng chiều vắng động
Chợt nghe nỗi nhớ, nhớ nào vui....

THAO THỨC

Hoang lạnh mưa rơi bước ngập ngừng
Nhạc buồn vương vấn bóng chiều buông
Sương khuya thấm lạnh hương còn đọng
Vẳng tiếng cung trầm gợi nhớ nhung

Thấp thoáng đường xưa phủ dấu mờ
Mây bay hờ hững nắng bơ vơ
Chiều Thu buồn bã lòng thương nhớ
Ấn hiện tình em mỗi ý Thơ

Chát ngất hồn đau dằng liểu đào
Hôn lên thao thức giấc chiêm bao
Chợt nghe xao xuyến trong tiềm thức
Nhỏ xuống đời nhau sắc ủa màu

Lặng lẽ chìm trong thuở ngọt ngào
Hồng lên đôi má bước xông xao
Mùi hương huyền ảo đêm e thẹn
Rạo rực Xuân tình nhớ biết bao !

NGÂM NGÙI

Bước băng khuâng tìm về lối cũ
Phố phường xưa gợi nhớ đứng trông
 Xa em buốt lạnh trong lòng
Hồn anh lạc lõng giữa giòng thời gian

Trong âm thầm ước mong gặp lại
Bước em về có gió heo may
 Nụ cười hoa lá mê say
Bên em anh cũng lòng ngây ngất nhìn

Bóng dừa nghiêng khoan thai em bước
Tà áo bay hoa lá nên thơ
 Phố đêm se lạnh đợi chờ...
Chỉ còn nỗi nhớ thẩn thờ hồn đau

Rời từ đó xa nhau mãi mãi
Em đâu rồi lặng lẽ đêm thâu
 Niềm vui thoáng chốc qua mau
Nỗi sầu còn lại nhớ nhau muôn chiều...

Những con đường lặng im ngơ ngác
Năm đợi chờ phố cũng đổi thay
 Dấu xưa sương phủ mưa bay
Còn đây giọt lệ chia tay Ngâm Ngùi !

Lời Sơn Nữ

760 Mặc Khách

Em là hoa hoang dã
Tỏa gió núi mây ngàn
Thoảng làn hương dị thảo
Lưu luyến khách Tao nhân
Em là nụ tình khôi
Mọc trên phiến đá ngà
Kết tụ cùng tinh tú
Giữa núi rừng bao la

Em là dòng suối mát
Ưu ái từ thiên nhiên
Hương thơm mùi tinh khiết
Lưu lại giòng máu Tiên
Hỏi Em :

- Có chịu làm vợ anh ?

E thẹn em mỉm cười
Nhìn tới sâu đáy mắt
Chàng hỏi đến từ đâu ?

- Dịu dàng em khẽ nói :

Hãy nói yêu em đi !

Rồi về ở với em

Ngày lên nương làm rẫy

Tối về ngủ với em ...

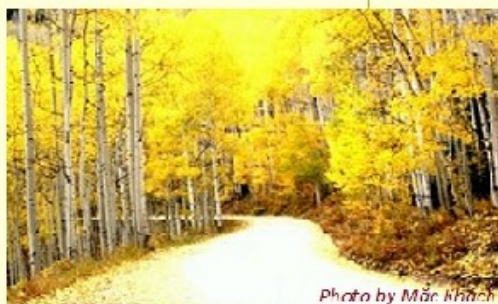
Ôi lời thật chân tình

Tựa giấc mộng đáng yêu

Lòng tôi vương vấn lạ

Hồn lâng lâng giữa chiều

Design Mặc Khách

Phổ thơ by Mặc Khách

ĐƯỜNG XƯA VẮNG BÓNG

Thơ Mặc Khách

Anh vẫn nhớ chiều Thu bước vội
Về tìm Em sưởi ấm cùng Anh
Một cuộc tình còn vương sót lại
Giữa đời, ý thức hệ phân tranh
Lòng ngỡ ngàng, nghe như xa lạ
Phố im lìm lác đác mưa rơi
Anh ngại ngùng bước chân buồn bã
Gió thì thảo len lén khắp nơi
Tìm ai đây ? Đường Xưa Vắng Bóng
Em đi rồi nắng nhạt vàng phai
Hồn rã rời đời nghe vô vị
Bao ân tình để lại cho ai ?
Em đi rồi sầu dâng ngập lối
Người hiểu anh rồi cũng rời xa
Xã hội đổi đời, tình dang dở
Anh chẳng còn gì để thiết tha !
Em đi rồi còn ai nhung nhớ
Linh hồn anh trống rỗng, hư không
Tuổi trẻ vui chôn nơi rừng thẳm
Thời gian còn lại có như không !

ĐOẢN KHÚC VÔ ĐỀ

Ta về lạc lõng giữa Quê hương
Lối cũ Trường xưa nay chẳng còn
Thành quách hiên ngang ai xóa sạch
Tình người lạ lẫm cả tâm hồn!

Tuyết phủ mưa rơi Xuân lại đến
Cây buồn trơ lá sắc phai tàn
Tình xưa giả biệt còn đâu nữa
Nhìn lại thời gian đã muôn màng !

Buổi tiền đưa nay thành cổ tích
Nào ngờ còn mãi bước lưu vong
Xuân về đất khách lòng thương nhớ
Cảnh cũ đong đưa xót cả lòng

Xuân đến làm chi se sắt lòng
Quê hương thương nhớ dạ hoài trông
Một thời yêu dấu nay hoài niệm
Vi vu gió lạnh lối hư không...

(Texas 2020)

NHÌN MÙA THU ĐI

Em hờn dỗi, trách Đông về vội vã
Tùng cảnh cây trơ trọi níu thời gian
Lá trên cành run rẩy sắc ủa vàng
Đêm hờ hững giữa xứ người cô quạnh

Gió buốt lạnh nổi buồn thêm chất ngất
Bước lững du lặng lẽ đêm nhớ Người
Siết vào nhau cho dậy cả không gian
Đêm huyền hoặc đắm chìm vào ảo mộng

Cả niềm vui bỗng tan trong tuyệt vọng
Lời yêu thương bàng bạc cõi xa mờ
Cùng tình em say đắm đêm ước mơ
Chỉ còn lại tình buồn vương đầy mắt

Tiếng ai hát cho lòng thêm ray rức
Lời ca buồn vang vọng cả Trời đêm
Quyện vào Thơ thấp thoáng bóng em hiền
Mùi hương lạ tưởng lầm hương da thịt....

VỀ TỪ CỎI CHẾT

Thơ Mặc Khách

Ôi đẹp quá một vùng đông ló dạng

Lâu lắm rồi nhìn lại mái tóc bay

Về thanh cao kiêu diễm má hây hây

Đôi bông đào vườn cao như mời mọc

Tay em trắng xoa vết đời ô trọc

Mắt em vui lấp lánh những vì sao

Bàn tay dịu vỗ về nỗi thương đau

Là tất cả những gì anh tha thiết

Từng ngón tay mân mê lời chưa hết

Trong âm thầm len nhẹ những thanh âm

Thoảng trên vai hơi thở tiếng thì thầm

Anh quên mất một mảnh đời khổ hạnh

Vòng tay ôm sưởi ấm lòng hoang lạnh

Tia nắng đời sao đủ ấm linh hồn

Bờ môi ngọt ấm áp từng nụ hôn

Là tất cả yêu thương em dâng tặng

Chiều dần tàn hoàng hôn đang tắt nắng

Môi tìm môi dậy cả buổi chiều xưa

Bàn tay thẹn, chiều nhau mấy cho vừa

Nay im vắng chấp chờn bao nỗi nhớ

Design Mặc Khách

MÙA THU & CỐ NHÂN

(Chiến Tranh _ Ngục Tù)

Em đi rồi buồn ơ se thất
Cả khung trời trắng xóa màu tang
Sắc đẹp vàng son đời vô nghĩa
Lòng anh một nỗi nhớ miên man...

Và từ đó hồn như giao động
Nhớ thương em lạnh buốt linh hồn
Trong mắt em dường như xa vắng
Ta lạc vào nỗi nhớ mênh mông

Mắt đôi trông dáng em mờ ảo
Nhật dần theo tia nắng hoàng hôn
Lòng cuồng si chập chờn mộng ảo
Nỗi sầu thương tràn ngập linh hồn !

Thôi là hết còn ai thương nhớ
Rặng liễu buồn ủ rủ thê lương
Những cánh chim co mình trong lá
Gió buồn hiu hỏ thỏ vẩn vương

Em đi rồi còn ai san sẻ
Mùa Thu nào nhớ lá thu bay....

PHÚT NHIỆM MÀU

(Trích Thi phẩm *TINH THO* t/g *MẶC KHÁCH*)

Sao em bảo _ Tình Yêu là mộng ảo ?
Em dối lòng nên nghe buốt trong tim
Từng bước đi sao lặng lẽ im lìm
Em trốn chạy nén tim mình thổn thức

Ai dám bảo tim em thôi rung động
Cánh hoa rơi Trời vẫn vũ âm u
Tim rộn ràng nghe chua xót u sầu
Sao chối bỏ buông tim đang khao khát

Hãy mở vòng tay cho tim rộn rã
Đập thật nhanh như điệp khúc hiến dâng
Cho ưu tư phiền muộn lắng, lắng dần
Chỉ còn lại trái tim yêu say đắm

Rượu hồng ư ? đời ta không diễm phúc
Cũng rượu hồng nhưng hương vị nhạt phai
Chưa nếm môi lòng cảm thấy như say
Say hay tỉnh làm sao em biết được

Uống đi em! cho quên bao mộng ước
Nữa đi em! chìm đắm suốt canh thâu
Hồn hoang lạnh ta tìm thương với nhớ
Sưởi cho nhau ôi giây phút NHIỆM MÀU !

NÀNG THƠ (I)

Em có phải nàng Thơ ?
Đêm đêm bên cung đàn
Quần quýt theo tiếng nhạc
Tình em ôi thênh thang...

Em là nụ hoa Quỳnh
Âm thầm nở về đêm
Hương thơm ngào ngạt tỏa
Ngát ngát phút êm đêm

Em là dòng suối trong
Uốn mình biết về đâu
Thì thâm bên sỏi đá
E ấp vương tơ sầu

Em là mây ngũ sắc
Nhơn nhơ Trời bao la
Hững hờ đời gian trá
Muôn đời em kiêu sa

Hay em là Giai nhân
Hương sắc đẹp tuyệt trần
Thế gian hồn thổn thức
Lưu luyến khách tao nhân

Hay em mãi nàng Thơ
Cho hồn anh thần thờ
Tìm vẫn “Y” thương nhớ
Nồng nàn trên trang Thơ

HẰNG NGA

Hằng Nga lơ lửng không gian
Khỏa thân đùa cột tường nàng riêng ta
Lả lơi ẩn hiện gần xa
Lẩn trong Thơ nhạc lời ca trữ tình
Giấc mơ rộn rã con tim
Tình như tắt lịm hồi sinh lúc nào
Hồn Thơ len nhẹ xôn xao
Cho lòng se thắt, chỉ màu hư không !
Mất nhau chỉ tiếc tấm lòng
Cho không đúng chỗ nửa hồn thương đau
Thế gian em hỏi chi màu ?
Còn Trăng Thiên cổ sắc màu chẳng thay !
Bao giờ em trở về đây
Cùng anh tìm lại phút giây ban đầu
Nhớ em ôm lấy gối sầu
Từng đêm nhung nhớ nhạt màu thời gian
Vòng tay sao chắn gió ngàn
Ngậm ngùi hương vị dung nhan diệu kỳ
Ánh đèn ẩn hiện làn mi
Nghe trong hơi thở em đi bàng hoàng
Vội vàng chi còn hoàng hôn
Bên nhau chưa đủ để hồn khát khao
Mới đây em mộng hôm nào
Vòng tay mê hoặc chìm vào đắm say
Chập chờn nỗi nhớ tháng ngày
Thời gian hờ hững hao gầy nhớ thương
Quạnh hiu từng bước vấn vương
Trăng sầu nghiêng bóng mùi hương dậy tình

TÌNH TẠ TỪ

(Trích HÔN THỜ – MẶC KHÁCH)

Dìm nhưng nhớ_xin giã từ em nhé
Anh phải đi, thôi tiếc nhớ cũng đành
Xa em rồi hoang vắng ngập hồn anh
Hình bóng đó như vẫn còn ẩn hiện

Cắn chặt môi nghe tim mình rỏ máu
Từng điệu buồn luôn réo gọi trong tim
Tạ từ em! Lòng chết lặng đứng im
Em nghe chẳng hồn chơi vơi thương nhớ

Chợt gặp nhau ngày về anh bờ ngõ
Vòng tay em là điệp khúc bình yên
Làn môi tựa như suối mát dịu hiền
Là tất cả yêu thương anh mơ ước

Em còn nhớ, một mùa Thu thuở trước
Gió mưa giăng phủ kín con đường trơn
Bước chân đi vội vã theo lối mòn
Vẫn tìm đến giữa khung trời ướt đầm

Thế nhân hững hờ, tình em nồng ấm
Sưởi ấm lòng anh, ngày tháng bơ vơ
Cải tạo về, trống vắng sống đơn sơ
Em vẫn đến cho dù đời cay đắng

Anh nhớ mãi ân tình em trao tặng
Như linh đơn màu nhiệm vực linh hồn
Đôi bàn tay xoa dịu nỗi cô đơn
Nay im vắng anh nghe lòng trĩu nặng....
(em Ngọc Sương)

MỘT NGÀY NHƯ MỌI NGÀY

(Chiến tranh _ Ngục tù)

Một ngày như mọi này
Lê thân kiếp tù đầy
Sương mù trên cỏ dại
Rừng Tràm còn ngủ say
Núi rừng vẫn hoang vu
Bên nhau cùng bạn tù
Im lìm nghe hơi thở
Lầm lủi trong sương mù
Hết rồi tháng ngày vui
Chủ nhật sáng ngủ vùi
Cuối tuần cùng bát phở
Nha Trang nhớ thương hoài
Tù binh đầy khắp nơi
Rừng sâu người dọa người
Thế gian ai còn nhớ
Khổ đau những mảnh đời
Vật nắn xuyên rừng Tràm
Mênh mông nước dâng tràn
U Minh rừng tịch mịch
Oan hồn nỉ non than
Chiều rơi trên lối mòn
Tuổi Xuân phải vùi chôn
Bạn tù chung điệu thuốc
Nghe buồn tràn ngập hồn
Tiếc ngày vui bên em
Hạnh phúc thật êm đềm
Mân mê từng nỗi nhớ
Tìm về chút ấm êm

EM VỀ ĐẤU

Ngày tháng cũ trở thành nỗi nhớ
Quê hương mình buồn lắm em ơi
Từ khi Học Thuyết đổi đời
Tình mình đôi ngã lòng người khác xa

Anh ra đi mong ngày trở lại
Mang nỗi buồn nhớ mãi đáng xưa
Xa nhau đã mấy thu qua
Mưa rơi se lạnh gió lùa qua song

Đêm sâu lắng cơn trùng than thở
Xa nhau rồi hơi thở còn vương
Anh về tìm lại em thương
Bóng em không thấy phố phường quạnh hiu

Bước ngẩn ngơ phố buồn xa lạ
Lạ con đường rảo bước cô đơn
Buồn đêm giấc ngủ chập chờn
Nhớ Em nhớ mãi cõi hồn buồn tênh

Còn đâu nữa êm đềm một thuở
Tà áo bay trắng cả sân trường
Những chiều mê hoặc vấn vương
Chập chờn nỗi nhớ mùi hương dậy tỉnh

EM ĐẾN THĂM ANH

(Chiến Tranh _ Ngục Tù)

Em đến thăm anh đắng cả lòng
Đường xa hun hút gió mênh mông
Giữa khuya lạnh lẽo con đò bé
Anh hiểu tình em nước ngược dòng !

Gió hú xuống đêm ròn rợn da
Trăng nghiêng bóng đổ rừng bao la
Em mang đến anh tình nồng ấm
Là cả ân tình nghĩa thiết tha

Tay nắm bàn tay phút nhiệm màu
Nghe từng nhịp thở tim xôn xao
Mơ hồ âu yếm trong hương áo
Mà ngỡ đôi lòng quyến luyến nhau

Anh gửi hồn theo vạt áo nhàu
Em về cô quạnh lệ thương đau
Từng đêm thao thức bao niềm nhớ
Một cõi buồn tênh vạn cổ sầu ...

Thu lại đến rồi em nhớ không ?
Bao mùa lá rụng nhạt môi hồng
Nỗi buồn vô tận trong tiềm thức
Nhìn bóng thời gian gió lạnh lòng !

Trời bỗng ảo huyền trong khói sương
Núi rừng buồn bã cảnh thê lương
Em về mà ngỡ lòng dao cắt
Một mảnh hồn đau giữa núi rừng

GỌI THÂM

Tàn đông tuyết phủ mưa rơi
Quê người hoa cũng tả tơi sắc màu
Thời gian thấm thoát qua mau
Từng vì sao rụng xôn xao thiên hà

Quẩn quanh chiếc bóng với ta
Linh hồn bỏ ngõ tình xa mất rồi
Gió lay sương thấm bờ vai
Còn đâu cát biển dấu hài tung tăng

Công viên chen giữa ánh Trăng
Kề môi quên hết bụi đường trần gian
Hồn thơ vùi giữa tuyết đan
Nửa mê nửa tỉnh miên man tháng ngày

Xa quê mới biết lưu đầy
Mất nhau mới biết hao gầy tình thơ
Lâu rồi chẳng thấy giấc mơ
Giật mình ngày tháng, hững hờ thời gian

Môi hồng nồng ấm dung nhan
Nay thành cô tích Phi tần tiếc Xuân
Bỗng dưng sao nhớ băng khuâng
Gối chăn chợt lạnh Gọi Thâm tên Em

NGÀY LỄ CHA

(Một thuở bơ vơ)

Hôm nay Ngày lễ Cha
Vui nhộn khắp mọi nhà
Tủi buồn trong thính lặng
Đã nhiều năm trôi qua...

Từ khi còn thơ dại
Nước mắt thấm vào hồn
Tiếng Cha không được gọi
Tình Cha nào ai cho

Mỗi năm Ngày lễ Cha
Một mình bước bơ vơ
Giấu buồn trong im lặng
Thương mình tuổi còn thơ
Nhớ lúc còn thơ dại
Bạn học cùng chung trường
Có Cha Mẹ đưa đón
Mình lẻ loi bên đường

Giữa đời thiếu bóng Cha
Lo sợ cảnh bơ vơ
Chén cơm hòa nước mắt
Lưng chén không đủ no
Lang thang con phố vắng
Không có nơi để về
Bỗng dưng hồn run sợ...
Ôi buồn! bước lê thê

Con không được diễm phúc
Không Cha, dựa nổi sầu
Nhìn lại thật kinh hãi
Nhiệm mầu đến từ đâu ?
Những khi gần khuy ngã
Tạ ơn cõi thần linh
Cùng với Cha xuất hiện
Phù trợ từ vô hình .

NẾU MAI EM VỀ

Mai em về xin cho nhắn với
Thăm giùm anh lối cũ phố xưa
Nơi góc phố đứng trú mưa
Đôi tim rộn rã đón đưa thuở nào

Em có nghe xôn xao điệp khúc
Vội vàng chi bỏ lỡ linh hồn
Trao nhau vội vã nụ hôn
Xa rồi trần trở em còn nhớ quên?

Không có em buồn tênh ý sống
Nửa linh hồn sầu muộn vấn vương
Lá rơi khẽ gọi tên trường
Để nghe hạnh phúc trên đường em đi

Vật nằng chiêu luyện lưu bịn rịn
Bước lang thang se thắt mối mòn
Hồn anh vẫn mãi cô đơn
Nào ai hiểu được nỗi buồn lưu vong !

ĐOÁ HỒNG THUỜNG !

Sao nữ giang tay hái đoá Hồng !
Hồn tôi trong đó có biết không ?
Ngày đêm thầm nhớ, tôi yêu lắm
Chẳng biết là ai không chút lòng !

Sao nói buồn vui xin trả lại ?
Là trả cho ai? chẳng trả Hồng
Buồn vui, thương nhớ luôn ấp ủ
Trong tôi chỉ có một tấm lòng

Quanh đây trông vắng cảnh buồn hiu
Không có ngày vui chẳng đợi chờ
Một chút yêu thương lòng mong ước
Chỉ có mây trôi...chở hững hờ

Xin trả lại tôi một nụ Hồng
Hồng tôi, sao bẽ có nhớ không ?
Cho dù tàn úa không nguyên vẹn
Tôi vẫn yêu thương vẫn một lòng...

CHÚT HƯƠNG XƯA

Ta trở về tìm chút hương xưa
Lật lại từng trang sắc úa màu
Nhìn làm chi xoáy mòn gặm nhấm
Nhớ làm gì muôn vạn nỗi đau !

Trong mắt Em điều chi muốn nói ?
Lời ân tình hay nẻo cô đơn ?
Trong xa xăm nhạt nhòa hun hút
Tự đáy lòng còn chút vấn vương

Ta trách ta về qua phố cũ
Đời đổi thay sỏi đá vô tình
Từng nụ hoa khép mình tàn úa
Bóng hình ai chợt hiện trong tim

Xin khơi giùm ta chút lửa hồng
Để hồn ấm lại lúc tàn đêm
Đời phiêu bạt mang theo băng giá
Tìm nơi đâu là chốn êm đềm ?!

LỜI TÌNH BUỒN

(Phổ Nhạc)

Tiếng ai hát, gọi lòng sầu ray rức
Giọng trầm buồn tê điếng xoáy vào tim
Từng âm thanh bay lượn xót xa nhìn
Hòa theo nhạc lời tình buồn đang dở

Nhớ không em, tháng tư buồn nước nở
Xa nhau rồi tất cả là hư không
Lòng ta đây hoài vọng giấc mơ nồng
Nhưng nhớ mãi, bóng hình bên gối chiếc

Hát nữa đi em ru ta vào mộng
Làn hơi cao buông thả rồi dịu dàng
Quyện vào nhau lơ lững trong không gian
Tim se thắt, lời ca buồn xao xuyến

Từ buổi ấy lòng ta như mê hoặc
Ngại ngừng lo, run sợ ai đến gần
Chấn lời ca che nốt nhạc em ngân
Hồn ngất lịm bên cung đàn thôn thức....

BỊ ĐẠO TRẦN GIAN

Ngày xưa tớ ở Cung Hằng
Cột dừa Tiên nữ, Hằng Nga nhu mì
Cũng tại cái món Sushi
Trời đầy Tớ xuống làm cu (ly) dưới trần
Ăn chơi Trời cũng quên luôn
Để tớ bị đọa lệ buồn ướt mi

.....

Hôm nay chợt nhớ Sushi
Thì ra Sushi Nhật sao y từ Trời
Một lần ăn nhớ trọn đời
Tiên nằm bất động gọi mời trên mâm
Phủ trên hải sản nhân sâm
Lim dim đôi mắt Tiên nằm như mơ
Tớ ăn tớ ngắm làm thơ
Nhìn hoài không rõ đôi bờ lao xao
Lỡ ra ruồi bọ bay vào
Chỉ dùng đũa gấp không rờ nghe anh!
Thực đơn ghi rõ đích danh
Thịt tươi sữa béo thì dành cho Vua
Lỡ may ruồi bọ vui đùa
Lấy đũa mà gấp đừng đùa bằng tay

Tại Tớ nhìn thấy hây hây
Giang tay bốc đại _Trời đầy Trần gian
Bao năm ân hận thở than
Ham vui một chút Trần gian đọa đầy!!!

PHỐ XƯA

Đây lối cũ với bao niềm nhớ
Giảng đường xưa, em đã xa rồi
Vắng em phố cũng bồi hồi
Tây đô biến sắc đời sang trang!

Trên đường về xuyên sao thôn thức
Cần Thơ nhớ mãi dáng xinh xinh
Long lanh ánh mắt trữ tình
Trách đời mắt biếc hồn mình ngẩn ngơ

Về qua chốn cũ xôn xao lạ
Nhớ từng hơi thở nhịp tim đan
Chiều đêm say đắm vội vàng
Cho vui khao khát kéo tàn cuộc yêu

Bước cô đơn âm thầm lạc lõng
Em về đâu, thơ thần buồn tênh
Ninh Kiều em nhớ hay quên
Công viên còn đó, đèn đêm vỗ vàng
(1983)

BỐN MÙA GIAO CẢM

Sống kiếp lưu vong bút lệ sầu
Quê Người lạc lõng bóng tà dương
XUÂN đi lại đến lòng tan nát
Lệ đầm giao thừa dạ nhớ thương

Con gió thoảng dâng lên nỗi nhớ
HẠ về nhớ mãi tóc em bay
Long lanh ánh mắt như đùa cợt
Ta mãi mê nhìn em có hay ?

Đôi mắt đẹp ản lời hứa hẹn
Vẽ yêu kiều xao xuyến không gian
Lòng nôn nao đợi mùa *THU* đến
Gió quyện hồn Thơ bên tiếng đàn

Nhắm mắt lại nghe lòng trống vắng
Xa nhau rồi còn lại hư không
Gió *ĐÔNG* về buồn đêm cô quạnh
Nhớ mãi vòng tay sưởi ấm lòng

DẤU XƯA

Đây Xóm bóng Dầu Xưa còn đó ?
Dẫn đến Hòn chồng em có quên?
Én liệng Trời cao se se lạnh
Tuyệt diệu làm sao phút êm đêm

Bên em bước nhẹ nén từng hơi
Sợ làm kinh động phút nhiệm màu
Chiếc lá chao nghiêng đời tuyệt đẹp
Muốn nói mà thôi lá đổi màu !

Lâng lâng xao xuyến làm sao tả
Trong lòng man mác gió heo may
Chợt thấy bóng ai như chen lối
Giật mình chợt hiểu nửa tỉnh say !

Thuở ấy “tình trong” thật tuyệt vời
Gió lay tà áo má ửng hồng
Chìm trong ánh mắt hồn ngây dại
Cứ mãi băng khuâng rộn rã lòng ...

Một thời...xa xăm trong tiềm thức
Bỗng dừng sống lại thuở ban đầu
Băng khuâng cuống quýt hồn ngơ ngác
Giật mình kinh hãi, ta nơi đâu ?

ĐỜI LÃNG TỬ

Lạc giữa trần gian chẳng vấn vương
Phù sinh hư ảo lẽ vô thường
Lãng du ngắm cảnh vui phiên muộn
Chợt thấy thanh thoi nhẹ cõi lòng

Nghoảnh mặt làm ngơ nhân cách hèn
Cần chi danh lợi cảnh bon chen
Làm người Nghệ sĩ Tâm cao quý
Chẳng biết dối gian dưới ánh đèn

Ta vẫn là ta sống tự hào
Ru vào giấc ngủ cùng trăng sao
Nửa đời dâu bể, không ta thán
Còn nửa hồn đây chẳng đổi màu

Rượu đắng men nồng bạn hữu ơi
Cùng nhấp chén lãng quên đời
Tỉnh say ai bảo ừ ! thôi kệ
Từng bước âm thầm nghe lá rơi...

TÔI VẪN ĐI TÌM...

Bao năm trôi qua
Tôi vẫn đợi chờ
Tình ai thừa thãi
Riêng mình bơ vơ

Tôi sinh ra đời
Chịu mồ côi Cha
Năm lên 10 tuổi
Nghe lòng xót xa

Mặn mòi giữa đời
Khóc theo người thân
Con còn khờ dại
Tiền đưa quan tài

Nhớ xưa thức giấc
Nghe kèn thúc quân
Cha vội nai nịt
Đứng trước ba quân

Lên xe quân hành
Xóm làng ngủ yên
Dù đêm mưa bão
Cha vẫn chu toàn

Giữ yên bờ cõi
Chống giặc ngoại xâm
Chu toàn trách nhiệm
Xứng đáng nam nhi

Riêng con thiếu vắng
Tình thương Cha tôi
Con đi tìm mãi
Tình Cha suốt đời...

TRĂNG HOANG DÃ

(Trích *TÌNH THƠ* _ Mặc Khách)

Trăng hoang dã ảo huyền thêm nhung nhớ
Trăng im lìm rừng núi đọng âm u
Cỏ cây nghiêng thì thảo đêm tịch mịch
Trời đầy sương lặng lẽ gió vi vu

Anh trải lòng giữa rừng sâu nước độc
Trời bao la chẳng nơi trú chút tình
Mỗi giọt sương rơi bên đời lặng lẽ
Xót xa nhìn anh chỉ biết lặng thinh !

Nhớ bước chân thăm đường xa diệu vợi
Rừng U Minh em lặn lội hôm nào
Tay bắt lặc vội ôm chiều hư ảo
Ôn của em đếm mãi biết là bao...

Lỡ mai kia em cũng sẽ vượt biên
Bỏ lại anh giữa rừng núi cỏ cây
Cho dù anh lòng trở thành băng giá
Tình em vẫn nhớ cuối đời không lay

Em ra về bóng xa mờ pha lệ
Một chút gì nghèn nghẹn lẫn đắng cay
Nét thơ ngây xao xuyến hồn anh nhớ
Khoảnh khắc phù du mắt lệ đọng đầy

Và từ đó hồn anh như tê dại
U Minh buồn rừng núi bỗng tái tê
Bước chân đi bóng ngã lòng hiu quạnh
Con gió lạnh từ đâu lại kéo về...

TRĂNG THU TÀN

(Trích thi tập TÌNH THƠ - t/g M K)

Trăng Thu tàn tình ta tan mất
Đã hết rồi liệm chết ra khơi
Tình yêu ư ? an giấc muôn đời
Nghe trong gió lời ai u uất

Hồn ai kia chập chờn quanh quất
Ta bàng hoàng níu lại cơn mê
Trong hơi thở còn vương câu thề
Hồn thơ thân tìm về nhưng nhớ

Trăng Thu tàn hồn ta tan vỡ
Tháng ngày buồn lặng lẽ ưu tư
Tình yêu ư ? mộng ảo phù du
Đời muôn nẻo nào ai đoan chắc

Duyên không nợ phải chi được gặp
Tìm nơi đâu sưởi mát yêu thương
Em đã đến hay chỉ làn hương
Bay trong gió hồn ta se thắt !

Hạnh Ngộ

Thơ Mặc Khách

Gặp làm chi ? tìm rộn ràng xao xuyến
Ta chợt buồn lòng lo sợ chia xa !

Muôn tình tú quay cuồng đêm thấp sáng
Nét trang đài lộng lẫy dáng kiều sa
Một rừng đầy hoa nồn nao chiêm ngưỡng
Chìm bâng hòng hốt hoảng vút bay xa
Tóc buông lơ lửng môi hồng tình khiết
Má ửng hồng nũng nịu gió hây hây
Mắt thâm sâu có điều chi bí ẩn
Một chút hương thâm sao vội vã bay?

Làn gió nhẹ khẽ vờn về tà áo
Len lén nhìn kiêu diễm trọn tâm thân
Đêm huyền diệu tôn vinh ôi nhan sắc
Ngẩn ngơ nhìn yếu điệu bóng Giai nhân
Em đẹp lắm lần đầu ta Hạnh ngộ
Dáng ngọc ngà hương tỏa khắp nơi nơi
Lâu vàng son danh vọng đều vô nghĩa
Trong lòng ta Em ngự trị muôn đời !

Design Mặc Khách

MÀU THỜI GIAN

Thời gian tàn úa đời nhau
Hỏi người sao nở tô màu thời gian
Cuộc đời phiên muộn riêng mang
Người trông kẻ đợi đá vàng cũng phai

Lắng nghe giọt đọng sương mai
Một vùng đất lạ mùi hương tuyệt vời
Trăng nghiêng bóng đổ lả lơi
Tóc xanh thoáng chốc tình ơi muộn màng

Ta về xây mộ dở dang
Trăng khuya in bóng thời gian vô tình
Trải bao dâu bể tử sinh
Chìm trong khói lửa chút tình mong manh

Tuổi thơ vùi giữa chiến tranh
Rừng sâu cũng khóc lệ thành giá băng
Bài thơ nhàu nát mưa giăng
Phát phơ trong gió cùng Trăng tâm tình.

Đợi anh vẽ lại bóng hình
Con đường hoài niệm chuyện tình ngày xưa
Hạt mưa vừa đủ đọng đưa
Động trong nỗi nhớ cho vừa lòng em

Bờ môi lướt nhẹ nhớ quên ?
Lên trong hơi thở yêu thêm ngọt ngào
Hương tình rạo rực xôn xao
Môi hôn còn giữa khát khao dâng tràn...

LỜI MỘNG MỸ

Máy mới, ai cũng ngấp ngừng (CANON-5D)
Ngắm ngay bấm trật hình rung quên đèn
Máy thì đủ loại sang hèn
Làm sao ta nhớ đã quen máy nào ?

Nút bấm (press) cái thấp cái cao
Chỗ lồi chỗ lõm làm sao nhớ hoài
Có người mới chụp làm oai
“bấm hoài nghìn tấm chẳng rung tấm nào”

Còn tôi bỡ ngỡ xôn xao
Ngắm hoài chẳng đúng làm sao hờ Trời !
Hỏi ai ai cũng à ời
Thôi thì bấm đại đứng chờ mỗi chân

Đã mang lấy nghiệp vào thân
Ban đêm còn giữ cái chân ba càng (Tripod)
Mỗi tay buồn ngủ mơ màng
Có nàng bên cạnh giữ càng ba chân....

NHỮNG MÙA XUÂN

Đưa tay ngần ngại đón Xuân sang
Nhắm lại từng Xuân thấy ghen ngào
Xuân xa nhà ôi sao buồn quá
Xuân mọi nhà lặng lẽ ước ao

Xuân chinh chiến xa nhà xa Mẹ
Ngoài phi trường súng nổ đạn rơi
Không giao thừa cũng không bánh mứt
Khúc nhạc buồn héo hắt buồn loi

Lệnh phải đi trời chưa kịp sáng
Rừng hoang vu làm kiếp lưu đầy
Tuổi thanh xuân vùi theo năm tháng
Khúc nhạc buồn lệ đắng chua cay!

Xuân tù ngục u buồn im vắng
Giữa núi rừng đói rét thê lương
Đêm giao thừa hồn oan vất vưởng
Kiếp đọa đầy khốn khổ tang thương

Xuân lưu vong ngập tràn thương nhớ
Quê hương ơi cách trở sâu dằng
Đêm vắng lặng nghe hồn thổn thức
Nơi xứ Người ta chẳng thấy XUÂN !

XUÂN CỦA EM

Xuân đã lớn dần mắt đợi trông
Mùa Xuân rạo rực giấc mơ nồng
Khoan thai em bước thời gian động
Môi đợi làn môi má ứng hồng

Nắng phủ bờ vai nắng ngát ngây
Làn da trong suốt má hây hây
Lả lơi ánh mắt như đùa cợt
Em đã ước gì có đắm say ?

Là sắc là hương lộng lẫy đêm
Mỹ miều ngàn ngại lại nhìn thêm
Từ khi gặp gỡ em còn nhớ ?
Hay đã quên rồi em muốn quên

Em đến từ đâu gió Đại ngàn
Hay từ muôn kiếp nẻo Xuân sang
Mắt em sâu thăm màu nhung nhớ
Nhuỵ xoáy vào tim đến ngõ ngang !

COĨ XA MỜ

Ngày tháng trôi mau ... thuở đại khờ
Giữa đời lạc lõng bước bơ vơ
Mong manh mờ ảo như sương khói
Mê hoặc hồn say bước ngẩn ngơ

Em đến từ đâu tự lúc nào
Hồn thơ chất ngát nổi xôn xao
Chợt nghe xao xuyến trong tiềm thức
Là nổi sâu chen, nhớ biết bao

Em có là riêng, giấc mộng qua
Thịt da run rẩy dưới Trăng ngà
Em về đâu đó từ muôn kiếp
Khát vọng cuồng si buốt thịt da

Em đến bên đời sương thấm vai
Chiều đông âm áp gọi men say
Vòng tay khao khát làn hương đợi
Môi nhớ bờ môi đêm ngất ngây

Nhớ mãi bên em thuở hẹn hò
Bóng còn lưu mãi dáng ngây thơ
Những chiều êm ả, đêm tình tự
Nhớ mãi vòng tay thuở đại khờ ...

XUÂN TÌNH

Xuân tình ai gọi ngẩn ngơ
Chấp vắn thơ lại đợi chờ nâng niu
Nhớ thương thương nhớ từng chiều
Làm sao vơi bớt cô liêu trong lòng

Thu về lòng những băng khuâng
Hương Thu gọi nhớ bao lần đợi trông
Xa em trống vắng cõi lòng
Hồn anh lạc lõng giữa giòng thời gian

Ta về ngơ ngác muộn màng
Lối xưa còn đó bóng nàng nơi đâu
Vòng tay ôm lấy nỗi sầu
Nghe hồn hoang lạnh lòng đau rã rời

Đêm mơ mà ngỡ giữa đời
Ước ao tìm lại một thời xuân xanh
Cho dù ngày tháng qua mau
Tình em vẫn nhớ, nghìn sau vẫn còn...

Biển xanh cát trắng tự tình
Bàn tay kỳ diệu vẽ hình dung nhan
Biển tình sóng vỗ miên man
Nhấp nhô làn nước dáng nàng nên thơ
Ngắm từng đường nét ảo mờ
Là lời sông điệp ngân ngơ tuyệt trần
Nhìn trong khoảnh khắc xuất thần
Hồn tôi đọng lại trong làn hơi sương
Nói sao hết nỗi vấn vương
Mắt môi bối rối chiều buông thẹn thùng
Nỗi buồn lan tỏa không trung
Giận lây cơn gió làm tung tóc nàng
Mây bay tóc biếc dịu dàng
Sóng xô làn nước dáng nàng ngả nghiêng
Nhịp tim tôi đập triển miên
Muốn xây hồ nước để riêng tắm nàng
Thôi rồi lời chỉ thờ than
Em là hương giữa gió ngàn kiêu sa
Tôi, hàn sinh sông xa nhà
Tình tôi chỉ để làm quà mong manh ...

Yêu Trạng Biển Nhớ

Nico Khach

ÁO DIỆU

Đêm thanh lặng bờ môi hồng quyến rũ
Gió tình cò trút bỏ áo xiêm y
Trắng thấp sáng làn da màu Áo Diêu
Em dấu yêu bờ ngõ tuổi xuân thì

Lặng im nghe thì thầm hương quyến rũ
Muôn vì sao lấp lánh má hây hây
Mây trầm tư đắm say vùng chiêm ngưỡng
Môi kề môi chết lịm trong vòng tay

Đêm sâu lắng bênh bờ sông xôn xao lạ
Hồn lang thang nơi bến vắng vô tình
Mặc thời gian cuồng si bao ước vọng
Chợt gặp em mê hoặc nét đẹp xinh

Lời như ru lắng đọng đêm huyền thoại
Nụ cười tươi trong suốt tựa pha lê
Vòng tay siết vỡ tan tim băng giá
Mắt thăm sâu che khuất nẻo đi về

Trăng sắp tàn hơi thở còn lưu luyến
Em về đâu sương lạnh lối hư không
Đời đổi thay cần chi, cười ngạo mạn
Bước lưu vong lòng chẳng muốn thay lòng !

TÌNH EM

Em đến thăm anh vắng cõi lòng
Đường xa hun hút gió mênh mông
Giữa khuya lạnh lẽo con đò bé
Anh hiểu tình em nước ngược dòng !
Gió hú xuống đêm, ròn rợn da
Trăng nghiêng bóng đổ rừng bao la
Em mang đến anh làn hơi ấm
Là chút ân tình nghĩa thiết tha
Tay nắm bàn tay phút nhiệm màu
Nghe từng nhịp thở tim xôn xao
Mơ hồ âu yếm trong hương áo
Mà ngỡ đôi lòng quyến lấy nhau
Anh gửi hồn theo vạt áo nhàu
Đường về cô quạnh lệ thương đau
Từng đêm thao thức bao niềm nhớ
Lạc giữa hư vô vạn cổ sâu ...
Thu lại đến rồi em nhớ không ?
Bao mùa lá rụng mãi chờ trông
Nỗi buồn vô tận trong tiềm thức
Nhìn bóng thời gian gió lạnh lùng !

LÁ THU PHAI

Anh mãi mê nhìn theo chiếc lá
Bởi tình em gửi lá Thu phai
Lời thì thâm bỗng dưng xao xuyến
Mòn mỗi đêm dài nhung nhớ ai

Tùng chiếc vàng rơi lòng muốn hỏi
Này em chiếc lá có linh hồn?
Tháng ngày vàng vố hoen dòng lệ
Hãy sưởi cho nhau chút lửa hồng

Chớ giữ hồn anh trong ánh mắt
Xin đừng lay động trái tim đau
Chợt thương chợt nhớ làm sao biết
Em có mở lòng cho xuyến xao ?

Anh muốn hái trái sầu đáy mắt
Siết vào tim sưởi ấm linh hồn
Rồi mai đây...đường đời chia cách
Ngõ vắng đêm buồn em có trông ?

Anh vội vã ôm ghì nỗi nhớ
Sợ thời gian phủ kín trôi mau
Lòng anh đó ôi sầu muôn kiếp
Uông một đời chỉ thương nhớ nhau!

GIỌT ĐỘNG

Sương lạnh u hoài anh nhớ em
Thu sang lặng lẽ phỏ lên đèn
Thơ sầu một gánh tình nhung nhớ
Em có buồn ai thức trắng đêm ?

Thao thức đèn khuya mộng bến nào
Bồng dung thương nhớ bởi vì sao
Nụ hồng một đoá đêm se lạnh
Hoài niệm mê cuồng nổi khát khao

Sao chẳng gửi sang trần trở lòng
Dư âm còn mãi nhớ thương mong
Cần chi nghĩ đến ngày mai nữa
Tưởng được em yêu cũng ấm lòng

Vẫn nhớ thương em khắc khoải chờ
Thuyền xa bến đợi giữa đêm thơ
Mênh mông biển cả âm thầm nhớ
Một giọt hương tình ao ước mơ !

MÃI LÀ TÌNH NHÂN

Đêm nay đêm vô tình
Hồn ta vút bay cao
Tuởng quên rồi chợt nhớ
Người về ôi xôn xao

Xin mãi là tình nhân
Cho đời chút nên thơ
Đêm về thêm nhung nhớ
Nôn nao phút đợi chờ

Xin mãi là tình nhân
Dịu dàng xua đắng cay
Bàn tay em mầu nhiệm
Dịu tình lên men say

Còn đâu mùi hương lạ
E ấp trong đắm say
Thẹn thùng đôi mắt biếc
Ngập ngừng trong vòng tay

Đêm nay đêm vô tình
Thời gian vội qua mau
Nửa khuya bỗng thức giấc
Cứ ngỡ mình còn nhau

Hay chỉ là niềm đau
Giữa đời buồn mênh mông
Nhìn quanh người xa lạ
Còn ai ta nhớ mong

Buồn theo chiếc lá xoay
Tiếng ai tận đáy mồ
Tiếng cười nghe như khóc
Hồn chìm vào hư vô.....

NỬA VÀNG TRẮNG LẠNH

Mắt buồn theo lá Thu bay
Nhớ thương trĩu nặng vai gầy nhẹ rung
Nhớ ai xa cách muôn trùng
Bờ môi héo uá rung rung giọt buồn
Lắng nghe từng giọt mắt tuôn
Chìm trong cõi mộng tơ lòng còn vương
Anh đi quên cả Quê Hương
Bỏ em ở lại nhớ thương mong chờ
Tháng ngày chiếc bóng bơ vơ
Buồn thương phận số thần thờ cô đơn
Đêm đêm giấc ngủ chập chờn
Gió mưa trở lạnh cõi hồn buồn tênh...
Hồn em lạc giữa mộng mênh
Nửa vàng trắng lạnh gợi thêm nỗi sầu
Đếm từng giọt đọng đêm sâu
Người đi biệt biệt nhạt màu thời gian...
Soi gương tàn uá dung nhan
Xuyên xao nỗi nhớ, vỡ vàng lòng em
Trăng lên tỏa nhẹ bên thêm
Chập chờn hư ảo ôi thêm vòng tay

MƯA CHIỀU

(Chiến tranh _ Ngục tù)

Chiều mưa hoa lá băng khuâng
Không gian buồn bã nhớ lần đợi trông
Tình em vẫn mãi trong lòng
Giòng đời hờ hững theo giòng thời gian

Bao giờ gặp lại bóng nàng
Tìm về lối cũ lá vàng mưa bay
Xót xa bịn rịn vòng tay
Nghe trong hoang lạnh tháng ngày thên thang

Tháng tư ngày đó dở dang
Chia ly đôi ngã ngập tràn thương đau
Em đi anh ở nhớ nhau
Đêm đêm cùng hẹn nhìn sao gửi lòng

Lá vàng động dưới làn sương
Mơ hồ ẩn hiện vẫn vương giấc nồng
Xin em còn mãi tấm lòng
Giữ hoài hơi ấm tình nồng bên nhau

Em đi...chẳng trách vì sao
Yêu em chấp nhận nỗi đau dâng tràn
Những chiều gió lộng thu sang
Âm u rừng lá miên man nỗi sầu !

BÀI THƠ SIM TÍM

(Trích Thi Tập HỒN THƠ_M K)

Sim Tím_ bài Thơ chị hứa trao
Đôi Sim hieu quạnh bóng thu hiền
Tùng đêm thương nhớ màu Sim tím
Nhớ quá đi thôi phải bắt đèn...

Chị hứa! bao giờ em có Sim ?
Mãi tìm em lạc giữa hoàng hôn
Những cô thiếu nữ cười trêu ghẹo
Làm tím lòng em xao xuyến hồn !

Đã mấy mùa Sim em đợi trông
Bài Thơ Sim tím nhớ mong lung
Gói trong tà áo màu Sim tím
Tím cả rừng Sim đáng thẹn thùng !

Tìm đến đôi hoang đợi lá rơi
Bâng khuâng Sim tím lả lơi cười
Lục trang thơ cũ màu tan tác
Chỉ thấy nổi sần len khắp nơi...

Chị đã có chồng em vẫn mong
Giữa rừng Sim tím đứng chờ trông
Ngẩn ngơ em đợi “bài Sim Tím”
Tím cả đôi hoang Tím cả lòng

ĐÊM MƠ

Đêm qua mơ thấy em
Lòng vui sướng biết bao
Cùng em đi dạo phố
Tìm gì ăn, nôn nao...

Nhìn hoài em thẹn thùng
Trong lòng nghe xôn xao
Ánh mắt nhìn âu yếm
Đời dễ thương làm sao

Đêm lạnh lòng giật mình
Đói quá mơ thèm ăn
Dẫn dắt bởi vô thức
Tinh thần cũng ăn năn

Lại một ngày rã rời
Núi rừng còn ngủ say
Mờ sương soi lối nhỏ
Ngọn cỏ phất phơ bay

Một ngày như mọi ngày
Năm tháng hững hờ nhau
Cuộc đời như vô nghĩa
Quanh ta loạn sắc màu

Đêm buồn nghe mưa rơi
Vạn vật bỗng chao mờ
Hình như đời giả tạm
Chẳng khác gì giấc mơ

Rừng sâu nhiều bí ẩn
Hoàng hôn xuống thật nhanh
Hoang vu chiều vắng động
Hơi thở nghe mong manh !

CHIỀU TÂY ĐÔ

Thương nhớ ơ hờ tình ơ thương nhớ
Hàng cây buồn trút lá ngẩn ngơ sầu
Xót xa nhìn phố vắng nỗi niềm đau
Đường quanh co nhạt nhòa thêm hiu quạnh

Trở lại đường xưa hồn anh chợt lạnh
Lời yêu thương còn đọng buốt thịt da
Phút đam mê đồng lửa ánh trắng ngà
Mùi hương thẹn ảo huyền đêm sâu lắng

Vội vàng chi hoàng hôn chưa tắt nắng
Em về rồi hoang vắng lạnh lùng hơn
Đêm sẽ buồn thao thức với cô đơn
Và hồn anh nhớ nhung tràn khắp ngả

Quê em đó có nắng vàng óng ả
Chiều Tây đô dịu dịu bóng chiều buông
Bến Ninh Kiều yêu điệu mái chèo nghiêng
Phút lãng mạn đắm say ôi huyền bí

Còn đâu nữa hương thơm làn tóc biếc
Thương con đồ tư lự ánh trắng sao
Bởi vì đâu bến hẹn của thuở nào
Sầu ly khách bóng soi buồn ảo não

RU EM

Em buồn anh cũng chẳng vui
Bên ngoài gió lạnh sao vùi nhớ thương?

Ngủ đi em...thôi hãy ngủ say
Ru em ngủ quên tình vẫn vương
Bạc tiền danh vọng lòng nhân thế
Trong ta còn lại nỗi chán chường

Đêm vắng lặng em sầu cô quạnh
Vắng lời buồn tận bãi tha ma
Em có thấy đôi hồn nghiêng ngã
Dù dắt nhau bịn rịn chia xa

Đêm sắp tàn hồn ma ngơ ngác
Ta âm thầm chứng kiến ly tan
Em có thấy lẫn trong tiếng nấc
Bước hững hờ nước mắt khóc than

Ngủ đi em...ta ru em ngủ
Trái tim khô cằn cỗi vết đau
Mỗi lời ru là lòng đang siết
Cả lời thơ tuôn chảy ứa màu

Rồi mai đây đường đời vạn nẻo
Để lại gì ? tưởng nhớ đến nhau
Một chút “bâng khuâng” là quá đủ
Xin đừng lay động ánh Trăng sao !

XUÂN VỀ

Thấp thoáng Xuân về em thích không
Kìa Xuân mon mơn má em hồng
Tình Xuân diệu vợi ru trong gió
Bàng bạc không gian chóiang ngợp hồn

Cơn gió lay theo suối tóc mây
Mắt em vui lấp lánh mưa bay
Trời mênh mông lòng em chan chứa
Thơm ngát hương nồng hoa bướm say

Rực rỡ muôn hoa đẹp tựa tranh
Chim đùa vui ríu rít trên cành
Từng đàn bướm nhón nhơ khoe sắc
Sung sướng nhìn trong suốt tuổi xanh

Hãy để hồn say theo bóng mây
Chút tình e ấp má hây hây
Bước đi khuê các nghiêng tà áo
Em đã mơ gì có đắm say...?

NỬA HỒN CÒN LẠI

(Trích HỒN THƠ T/G Mặc Khách)

Một nửa hồn anh, em mang đi
Nửa hồn còn lại ở nơi này
Nửa như tàn tạ theo năm tháng
Nửa đã rong rêu vết đọa đầy

Anh ở nơi này luôn nhớ em
Tháng năm thoáng chốc lá Thu rơi
Tình như sương khói đời hư ảo
Một kiếp đau thương phí một đời !

Em ở nơi nào có còn nhớ ?
Ngậm ngùi khước mắt buổi tiễn đưa
Rời từ đó xa nhau biên biệt...
Chỉ thấy em về trong giấc mơ

Một nửa hồn anh, em mang đi
Nửa hồn trống trải...lệ tuôn trào
Gió lộng cuồng phong đêm kinh khiếp
Hồn như tắt lịm tự thươ nào !

MONG MANH

(Chiến tranh _ Ngục tù)

Tháng tư ngày đó vô tình
Chiến tranh tang tóc tình mình dở dang
Thu về cây lá võ vàng
Mưa buồn se lạnh, lệ tràn lòng đau

Mông mênh giữa chốn rừng sâu
Quanh đây chỉ có nỗi sầu nhớ em
Đêm đêm hiu hắt ánh đèn
Có con rắn lột theo triều nước lay

Ban ngày đầy đọa đó đây
Đêm về mệt lả chân tay rã rời
Giấc mơ chẳng thấy bên đời
Chỉ toàn xác lá giữa Trời hư không

Xa em xót cả cõi lòng
Từng đêm nhung nhớ mênh mông tháng ngày
Mong Manh hơi thở hao gầy
Rừng sâu nước độc thân này phù du...

TRĂNG VIỄN XỨ

Em với anh cùng trăng sầu viễn xứ
Tình quê hương còn lưu lại dư âm
Từng mảnh đời khép kín trong âm thầm
Mặc băng giá ngút ngàn đêm kinh khiếp

Em tự ngàn xưa anh từ muôn kiếp
Ta gặp nhau bờ ngõ phút ban đầu
Em đài các anh hời hả nhiệm màu
Vui lên em cho lòng thôi ray rức

Ánh sao rơi bàng hoàng trong vô thức
Lá lìa cành níu lại bóng thời gian
Em vẫn đó xót xa cảnh phủ phàng
Anh đứng lặng nghe thời gian trần trở

Quên đi em giấc mộng tình tan vỡ
Tiếng kinh cầu mò mẫm lối hư không
Thuyền ai đó thấp thoáng khách phiêu bồng
Đêm hồ hững một vùng hoa cỏ sắc

Em hiểu gì trải qua thời nhan sắc
Giữa quê người em còn nhớ tuổi thơ ?
Có tiếc thương bỗng chốc mất lệ mờ
Là tất cả hồn quê đang thẫn thức...

MỘT GÓC NHỚ

(cho Em Thi sĩ MThuy....)

Một góc nhớ ! buồn ơi hìn quạnh
Nơi để dành –hoang lạnh thế sao?
Anh rất sợ chút tình thừa thãi
Sợ thời gian bỗng chốc thay màu

Một góc nhỏ, làm sao cho đủ?
Lời hôm nào hờ hững buông lời
Ta nhớ em bốn mùa khác khoai
Em đâu rồi, còn mãi rong chơi

Một góc nhớ! ôi sao buồn bã
Dành cho nhau chỉ có thế sao?
Đời muộn phiền ,sao còn hờn trách
Em hiểu gì ? đứng giữa núi cao
Tình không “ ảo” do lòng người ảo
Đời vẫn đẹp tại mình không may
Một góc nhỏ, để dành quên lãng
Tháng ngày mờ nhạt em có hay ?

Con nắng hạ, đêm dài trần trờ
Nhớ thương em suốt măt đợi chờ
Chút lá rơi, sông tình trôi dấy
Nhịp nhàng say điệp khúc trong mơ

MỘT GÓC NHỚ làm sao ôm trọn?
Trái tim anh rực lửa nồng nàn
Đã bao năm môi mơn ập ử
Ưông một đời lạc giữa trần gian !

MẠCKHÁCH

(trích THI TẬP _ HỒN THƠ ĐẤT KHÁCH)

Design by Mặc Khách

MỘT GÓC NHỚ - (Cảm tác

Bài thơ Một Góc Nhớ-Thi hữuMặc Khách)

Một góc nhớ như vừa chợt lạnh
Một góc quên ẩn hiện chập chờn
Mà cuộc đời vón quanh ta mãi
Nhớ _ Quên rồi nào có gì hơn

Một chút nhớ làm sao cho đủ
Một chút quên buồn đến rã rời
*Anh nhớ em bốn mùa khác khoai *
Em nhớ anh môi măt nghẹn lời

Một chút quên cho đời ấm lại
Dành riêng nhau khoảng trống cuộc đời
Nhưng anh nào có buồn đáp lại
Nên Nhớ _ Quên bỗng chốc xa xôi

*Tình không ảo do lòng người ảo *
Ta biết nhau sao lại hững hờ
Anh chỉ đến giấc mơ buồn bã
Em xoay tròn con lốc thực hư !

Con nắng hạ buồn đêm trần trờ
Nhớ rồi quên ảo ảnh dật dờ
Anh vẫn đấy mà xa xôi lắm
Em vẫn hoài vật vờ con mơ

Một góc nhớ em nào ôm trọn
Một góc quên ve vuốt cuộc đời
Còn trong em chút tình xót lại
Thật nồng nàn dành chỉ anh thôi

Miên Thụy 04Sept2010

.. nhà thơ Mặc Khách

VƯỜN XƯA CHUNG LỐI

Thăm lại vườn xưa nhớ đóa hồng
Cỏ cây hoa dại có buồn không ?
Hồng nhung một đóa em còn nhớ
Trả lại cho ai, ai ngóng trông ?

Em nữ vô tình đến thế sao ?
Quên con đường cũ gió lao xao
Chờ ai ánh mắt cùng chung lối ?
Thấp thoáng bóng em nắng ngọt ngào

Đêm vẫn quạnh hiu bên góc đời
Vội Trăng cùng gió ngấm sao rơi
Nhớ người thương cũ nay xa cách
Nhớ dáng em xưa nét rạng ngời

Chẳng trả hồng em trả gió Đông
Sao nghe buốt giá ở trong hồn
Ra đi lặng lẽ gieo thương nhớ
Là giết tình anh, em biết không ?

Lại một mùa Đông đến lạnh lùng
Bao mùa lá rụng tháng năm mong
Bao năm cách biệt em còn nhớ ?
Gặp gỡ làm chi, chỉ xót lòng !

Thăm hỏi hôm nào em có mong
Bao giờ thăm lại nơi vườn hồng
Cho anh nhắn khế lời nhưng nhớ
Nhớ mãi dáng em tận đáy lòng ...

TIẾC THƯƠNG CUNG NỮ

(Trích *HỒN THƠ* _ Mặc Khách)

Anh ước cùng em về quê cũ
Thăm lại lâu đài thành quách xưa
Đêm thổ thê muôn lời cảm nín
Chập chờn lay hoa lá đong đưa

Em nhìn xem sắc màu lộng lẫy
Nơi vàng son vũ điệu đắm say
Nhạc đập dồn buông lời tình tứ
Nét ngọc ngà hương sắc ngát ngây

Đêm lác lư bước theo vũ điệu
Đẹp mê hồn bóng sắc giai nhân
Đèn ngấn ngơ thịt da mờ ảo
Vương Tướng Hầu, chìm đắm dung nhan

Một thoáng về thăm Quê yêu dấu
Xót thương nàng Cung nữ kiêu sa
Kiếp hồng nhan một đời khép kín
Sống âm thầm khao khát xót xa

Điện Cung Vua u buồn hoang vắng
Khách hững hờ mặc tiếng oán than
Hồn run rẩy mưa rơi tí tách
Đêm lại về Cung Nữ lang thang

CỔ NHÂN

Ước em là bóng mát
Cho anh được dừng chân
Có em làm điểm tựa
Giữa đời được an tâm

Ước em là tiếng hát
Cho anh vơi nỗi sầu
Ru hồn vào quên lãng
Vòng tay em nhiệm màu

Ước em làn hơi ấm
Sưởi linh hồn cô đơn
Vui buồn cùng chia sẻ
Ấm lòng bước lưu vong

Hay em là giấc mơ
Cho anh lời ngọt ngào
Tìm về nơi đất lạ
Vui cùng đêm trăng sao

Hay em là nàng Thơ
Anh là nốt nhạc buồn
Cho nhau lời tình muộn
Sưởi ấm đôi linh hồn

Hay chỉ là ước mơ
Cho anh gặp một lần
Dù qua bao nhiêu kiếp
Vẫn mãi là Cổ Nhân !

TẠ LỖI EM

(đến Em T.Hằng)

Từ cõi chết “Lệnh tạm tha” về quê Mẹ
Không gian buồn ử rữ bóng chiều buông
Anh trở về cô đơn lòng tủi nhục
Ta đã thấy gì ? khoảng trống mênh mông !

Đèn hắt hiu chập chờn hình bóng Mẹ
Buốt cả lòng thắt ngất ôi ! niềm đau
Con bất hiểu lòng trách lòng buồn tủi
Mẹ một mình thui thủi bữa cháo rau

Cô đơn lạc giữa tình người xa lạ
Giữa chốn trần ai muôn vạn nỗi sầu
Chợt gặp Em tựa một dòng suối mát
Như viên linh đơn huyền diệu nhiệm màu

Bàn tay Em xóa dần bao vết tích
Vết đọa đầy nơi rừng núi thê lương
Mà từng đêm giạt mình cơn ác mộng
Bao thân tù kinh hãi cảnh tang thương

Cám ơn Em những ngày tình tuyệt diệu
Là niềm vui an ủi kiếp nhân sinh
Anh đã mất Em ! trái tim tan nát
Nỗi sầu thương nhớ mãi một bóng hình !

Dòng Thơ này như muôn lời Tạ lỗi
Gửi đến Em trân trọng dâng đôi lời
Anh đáng trách đi không lời từ biệt
Để bây giờ hối tiếc mãi không thôi !

MẶC NIỆM

(Trích Thi Tập **TÌNH THƠ** _ t/g **MẶC KHÁCH**)

Trong giấc ngủ, bàng hoàng ta chòang dậy
Ôi nhớ thương thương nhớ dâng ngập lòng
Anh nhớ Em giá buốt cả mùa đông
Đau xót quá hồi núi rừng vắng lặng

Chắc sẽ chết giữa rừng sâu nước độc
Xác thân này tàn phế giữa tuổi thơ
Kiếp sống Tù còn chi nữa đợi chờ
Thời gian đó tháng ngày trôi vô vọng

Anh MẶC NIỆM nghe người tình trông ngóng
Từng đêm buồn Em cô lạnh héo hon
Em chờ anh ngày tháng thêm mỗi mòn
Anh đâu hồi ? vẫn xa xăm biên biệt

Em yêu Anh bằng con tim tinh khiết
Không bạc tiền không danh vọng dẫn đo
Em yêu anh bằng nhịp thở trong tim
Bằng tất cả trái tim lòng cao thượng

Em hồi Em dù thân anh gục xuống
Giữa đồng sinh lầy lội gió mưa giăng
Hồi thở còn anh vẫn gọi tên Em
N. yêu dấu một đời anh thương nhớ....

THU VỀ

Chợt thấy Thu về trong mắt biếc
Hương Thu nồng thấm má em hồng
Tình Thu dịu vợi ru trong gió
Bâng bặc không gian chới vờng ngỡ hồn

Làn gió nhẹ mưa rơi thánh thót
Mắt em vui lấp lánh mưa bay
Đường thênh thang hồn em chan chứa
Thơm ngát hương nồng hoa bướm say

Xanh biếc trời cao tràn nắng ấm
Chim đùa vui ríu rít trên cành
Nhớ như cánh bướm đang khoe sắc
Sung sướng nhìn trong suốt tuổi xanh.

Em đã mơ gì giấc mộng say
Chiều nay mây nhẹ nắng lao xao
Thoảng mùi hương lạ xuân đang dậy
Ngẩn ngơ nhìn chẳng hiểu vì sao ?

VÒNG TAY GIAI NHÂN

Em đó ư ? Anh ngỡ ngàng xúc động
Cả khung Trời biến đổi sắc yêu thương
Trong lòng anh một niềm vui rộn rã
Bóng hình Em luôn ẩn hiện vẫn vương

Anh xin thức mãi ru Em vào mộng
Ngủ cho say đầy mật ngọt bờ môi
Xin cho Em trọn một đời sung sướng
Khắp trần gian muôn vạn vật nhường ngôi

Anh ao ước bên đời luôn có Em
Để hồn anh chiêm ngưỡng trước dung nhan
Cho đắm say chan hòa hoa muôn sắc
Và tình yêu muôn thuở với thời gian

Em hỡi Em hãy thì thầm âu yếm
Giọng ngọt ngào xoa dịu những niềm đau
Làn hương tỏa hòa trong hơi thở nhẹ
Ru hồn anh lạc thế giới nhiệm màu

Biết bao năm giá băng đầy muôn lối
Hồn bơ vơ lạc lõng giữa trần gian
Lòng anh đó có bao giờ mơ ước
Dù một lần trong Vòng Tay GIAI NHÂN

THẮP SÁNG TÌNH ANH

(Trích Thi tập HỒN THƠ _ MẶC KHÁCH)

Em THẮP SÁNG tình anh trong tuyệt vọng
Em cho anh hơi thở của hồi sinh
Linh hồn anh rộn rã niềm vui sướng
Như muôn hoa chờ đón ánh Bình minh

Anh lặng yên đắm mình trong cảm xúc
Sợ niềm vui lay động giấc chiêm bao
Anh muốn siết muốn ôm muốn ghì chặt
Sợ biến tan như giấc mộng ban đầu

Biết không Em ? anh về từ cõi chết
Từ một nơi hoang vu chẳng chút tình
Nơi địa ngục trần gian còn in dấu
Nơi con người lạ lẫm không trái tim

Mẹ vẫn chờ anh hai dòng nước mắt
Nỗi buồn thương tê điếng cả cõi lòng
Con bất hiếu đã làm Mẹ sầu khổ
Tháng năm tù đầy lo lắng mỗi mòn

Anh trở về quê cũ thân tàn tạ
Bước ngập ngừng trong manh áo tả tơi
Đôi cánh tay gầy hờn anh trống vắng
Rừng núi vui chôn tuổi trẻ cuộc đời !

TRẠI SÔNG HỒ

Nếu có xa nhau xin còn nhớ
Em hãy đừng quên Trại Sông Hồ

Trở lại sông hồ thương nhớ ai
Sông nước buồn tênh gió gợi sầu
Nhớ khi chúng mình vui gặp gỡ
Giờ đã chia xa em về đâu ?

Thuyền trôi hờ hững con nước trôi
Nắng hiu hắt nắng , nắng muộn phiền
Hồn tôi giục giã bao niềm nhớ
Nhớ mãi trong tim bóng dịu hiền
Thôi nhé từ đây xa xa mãi
Trở lại làm chi khoảng trống không
Tiếc thay tan tác tình Nghệ sĩ
Cảnh cũ đông đưa xót cả lòng !
MẶC KHÁCH

1974

EM ĐI !

Em đi hờ hững tình thương
Quên luôn điếm hẹn vắn vương đợi chờ
Anh về hoang lạnh bơ vơ
Ngập ngừng giữa phố thần thờ hồn đau

Em đi để lại nỗi sầu
Người tình còn lại trại tù U Minh
Đường xa thân gái một mình
Thăm anh gian khổ đồng sinh xa xăm

Anh về tìm lại dư âm
Nghe trong tiềm thức âm thầm cô đơn
Em đi mang nửa linh hồn
Nửa hồn còn lại giữa đời quạnh hiu

Bến Ninh Kiều...chút nắng chiều
Gọi bao nỗi nhớ người yêu đâu rồi
Phố vui từng bước lẻ loi
Sương đêm thấm lạnh giữa đời hư vô

Giã từ thành phố Tây đô
Ngày mai trở lại lưu vong Quê người !

NGÀY VỀ

(Trích TINH THO t/g Mặc Khách)

Khi anh về Mùa Thu đang biến đổi
Không gian thì thăm phố đã thay tên
Anh bước đi tro tro giữa nhớ quên
Về đâu hử ? bơ vơ con phố lạ

Khi anh về là mất luôn tất cả
Chỉ còn Em niềm hy vọng cuối cùng
Anh đã tìm Em khắp nẻo không trung
Im vắng quá! đường một mình lẳng đọng !

Từng bước đi nhìn đời như ảo mộng
Tiếng ve sầu quyện lấy bước chân đơn
Đêm thê lương còn đâu tiếng dỗi hờn
Một mảnh hồn đau chìm trong nỗi nhớ

Ôi nhớ quá mùi hương tình bỏ ngõ
Của đam mê say đắm một thuở nào
Cả đôi lòng cùng nhịp thở xôn xao
Nay hoang lạnh tiếng nhạc buồn sâu lắng

Anh đâu hiểu đời có nhiều vị đắng
Vui bên nhau nào hay biết đầy vơi
Em đã cho anh ngày tháng tuyệt vời
Yêu chưa đủ nên tình còn khao khát

Trên đường về cả cõi lòng tan nát
Xa Em rồi đời chẳng còn nên thơ
Linh hồn anh đơn độc bước bơ vơ
Cuộc sống tạm có gì mà lưu luyến !

LÃNG DU

Đã trót sinh ra giữa cõi trần
“Đời là bể khô” cảnh trầm luân
Đêm nghe sương đọng trên làn tóc
Phảng phất làn hương tỏa khói trầm

Một nửa hồn đau lạc mất nhau
Nửa hồn dâu bể đã xanh xao
Những ân tình cũ mờ sương khói
Chợt thấy vàng Thu lá chuyển màu

Tóc đã tàn phai mất lệ mờ
Những chiều huyền hoặc lạc vào mơ
Những vầng Thơ lạ len màu mắt
Nhớ mãi mùi hương thuở đại khờ

Du lãng cùng Trăng soi bóng nước
Lên đèn hư thực giữa mù khơi
Hồn Thơ khát vọng mùi hoang dại
Nghe bước thời gian lặng lẽ vơi

VŨ ĐIỆU RUMBA

(Trích HỒN THƠ _ t/g Mặc Khách)

Cho tôi xin một vòng tay êm ả
Bước bên Người dù chỉ thoáng phút giây
Làn da mịn bờ vai em yêu dấu
Mắt thì thăm hương vị tỏa ngát ngây

Cho tôi xin một vòng tay tình tứ
Say bên Người trong ánh mắt xa xăm
Hồn run rẩy trong vòng tay khao khát
Phút cuồng si ta xin đổi trăm năm

Cho tôi xin một chút tình thừa thãi
Bước bên người cho trọn vẹn ước mơ
Để hồn tôi chợt mừng vui trở lại
Cho trái tim trở nhịp đập tuổi thơ

Cho tôi xin giữa đời thêm chút nắng
Cho em yêu sưởi ấm những niềm đau
Nụ cười tươi hồng lên đôi má thắm
Điệu nhạc buồn trôi điệp khúc dâng cao

Và cho xin một vầng mây mờ ảo
Mang hồn tôi phiêu bạt khắp muôn nơi
Bay lang thang trong bầu Trời vô tận
Quên quên đi ! ảo mộng với tình đời

GIÓ THA PHƯƠNG

Em trải nỗi buồn gửi gió mưa
Quanh tôi tĩnh lặng lá hoen màu
Nghe như thôn thức lòng xao xuyến
Hỏi cõi trần ai, vạ nổi sâu!

Người ấy đi rồi, vẫn nhớ thương
Tình như đã mất tự khi nào
Chút tình em rồi cũng ly biệt
Bên cạnh cuộc đời với khổ đau

Tôi sống thu mình trốn cuộc vui
Tìm trong hoang lạnh chút duyên thừa
Bao nhiêu hy vọng đều tan biến
Còn lại trong lòng bóng dáng xưa

Cũng một trời Xuân của thuở nào
Gió sao tẻ nhạt gió tha phương
Quê Hương phố cũ còn đâu nữa
Bóng dáng em xinh giữa phố phường

CHIẾC ÁO NÂU SÒNG

Vọng tiếng chuông ngân...gợi nhớ thăm
Ngập ngừng ngõ vắng tìm về thăm
Nhìn con lối cũ lòng hiu quạnh
Một bức tường rêu đứng lặng câm !

Thăm lại Thiên môn xao xuyến lòng
Hoang sơ vắng lặng bóng chiều buông
Bóng Ni màu áo đâu còn nữa
Chỉ thấy vàng rơi giăng kín hồn

Người vẫn là hương giữa bụi trần
Làn hương tinh khiết tỏa không gian
Lẩn trong sương khói đêm huyền bí
Xao xuyến hồn tôi nhớ ngập tràn

Từ đó cách xa lạc nẻo đường
Lòng tôi lạ lắm cứ tơ vương
Mỗi khi phiền muộn như thăm nhớ
Vọng tiếng Nam mô xao xuyến hồn

GỬI GIÓ TRAO EM

Anh sẽ tạc tình em trong tâm tưởng
Lồng vào Thơ bay bổng giữa không gian
Cho phiêu du cùng gió núi mây ngàn
Đâu hương sắc một thời ta ngỡ ngác

Ta thấy em có bao điều muốn nói
Mím môi cười rộn rã trái tim si
Em đi rồi ngồi ngóng lá vàng rơi
Chợt se lạnh thấy đời thêm trống vắng !

Sao nhớ quá tựa làn Hương vương vấn
Ước vòng tay đan kín giấc chiêm bao
Níu thời gian hồi bao giờ gặp gỡ
Mắt nhìn nhau tràn ngập nỗi xôn xao

Không có Em tháng năm buồn vô vị
Xao xuyên lòng gió hồi gửi lời thương
Bao lời yêu dấu làm sao nói hết
Đừng hỏi vì sao còn mãi vấn vương...

VÀNH NÓN NGHIÊNG

Vành nón nghiêng em che đời mộng mị
Mắt thoáng nhìn sao để lại sầu thương ?
Em nhìn xem bóng hình ai khoáy động
Dậy trong anh bao nỗi nhớ vẩn vương

Phải chi không nhớ không thương
Phải chi đừng gặp chẳng vương sầu này
Phải chi cơn gió chẳng lay
Gió đừng đưa lối tháng ngày thên thang

Từ buổi đó lòng sầu ray rức mãi
Bóng hình em chợt đến trong giấc mơ
Cả những lúc đêm tàn sương lắng đọng
Bỗng thấy trong ta hồn mãi thần thờ

Trong mắt em ôi màu sâu thăm thẳm
Như rượu mời ta vẫn ngại băng khuâng
Hay hồn ta mỗi mòn giờ tuyệt vọng
Bóng hình em mờ nhạt giữa hư không

TÌNH BUỒN

(Chiến Tranh _ Ngục tù)

Anh biết Em về trong đắng cay
Người tình biên biệt kiếp lưu đầy
Tây đô chiều nay hắt hiu nhớ
Đau xót mình em mắt lệ đầy

Đường vắng một mình trong lạnh giá
Xác thân tiêu tụy bước cô đơn
Xin cho một chút niềm hy vọng
Để có ngày về bớt héo hon

Ngơ ngác ngày về ta với ta
Đường xưa phố thị đã mờ xa
Anh về mang theo niềm cay đắng
Đem đến Em yêu gọi chút quà !

Có phải anh về mộng ước tan
Em không còn nữa đã sang ngang
Lòng người xa lạ như ngăn cách
Cúi mặt ghen ngào mộng ước tan !

DU ÂM

Anh về quê cũ mắt rung rung
Lất phất mưa rơi bước ngập ngừng
Phố nhỏ buồn tênh đường quanh vắng
Nắng chiều còn đọng ở sau lưng

Anh về tìm lại ánh Trăng thơ
Hoang vắng đèn khuya gió hững hờ
Năm tháng qua mau dòng nước chảy
Lặng nhìn sông Lũy bước bơ vơ

Anh về tìm lại bóng đôi mình
Lặng lẽ chiều rơi cõi lặng thinh
Chưa tròn vòng tay đêm giục già
Nhớ em lòng mãi vấn vương tình

Nhìn nhau lắng đọng có vầng mây
Nghe nhịp tim đan, đêm đắm say
Thương tóc buông lơ lửng màu mắt thẹn
Bỗng dưng ai làm gió hương bay...?

Tìm em mòn mỏi những chiều tàn
Màu mắt diễm tình mộng vỡ tan
Đèn lạnh mưa rơi lòng buốt giá
Tình thôi, xin gửi gió mây ngàn....

BƯỚC BƠ VƠ

Em bước bơ vơ giữa xứ người
Nét Xuân còn đọng dáng xinh tươi
Xót xa thân phận lòng buồn tủi
Đánh đổi tuổi xuân bán nụ cười

Em đứng bên đời gió xác xơ
Chắc em thương lắm thuở còn mơ
Chờ người xa lạ đem thân đổi
Giữa phố đông người bán tuổi thơ!

Em đại Mẹ nghèo thương nhớ thương
Quê em cơ khổ cảnh cùng đường
Em đi...những tưởng tìm may mắn
Nào biết sa chân cảnh đoạn trường !

Đêm vắng tàn đông gió lạnh lùng
Đường khuya rờn rợn bước lang thang
Nhớ vòng tay Mẹ tim đau nhói
Buồn lắm lòng con cảnh bể bàng

Sương thấm vai gầy đêm tủi hờn
Mặc đời xô đẩy lệ trào tuôn...
Run run thân xác dâng lời nguyện
Chỉ thấy mưa rơi một cõi buồn !

Góc Nhỏ Thiên Đường

Thơ Mặc Khách

*Cánh cửa nhỏ vì sao Em khép vội ?
Thôi then cài Em nhé chỉ vàng Trăng
Ánh Trăng lạnh muôn đời Trăng cảm nín
Em giữ giữ, ta ước một lần thăm !*

*Đêm hò hẹn có Trăng vàng đưa lối
Lòng băng khuâng ước hẹn ngỏ đôi lời
Đời mong manh ngại ngừng ngày chia cách
Có lần nào Em thẹn, trách buông lời ?*

*Cánh cửa nhỏ xin em đừng khép vội
Mây trên Trời hao hức hạt sương sa
Hồn thơ thần tìm về nơi vụng dại
Có lần nào Em khóc phút chia xa ?*

*Một Góc nhỏ thiên đường sao tội lỗi ?
Ánh Trăng tàn sao vội trách thời gian ?
Ta tìm Em từng nẻo đường vô vọng
Tiếc một đời sao chẳng gặp Giai nhân !*

Design MKhach

TÌNH HU' ẢO

(2010)

Xin hãy giữ chút tình dù hư ảo
Giữa xứ người cô quạnh gió sang Đông
Đường thấp thoáng chưa bao giờ gặp gỡ
Nhưng trong lòng lạ lắm cứ đợi trông !

Một chút nhớ cho đời thêm mộng mỵ
Vẽ bóng hình tình tứ giữa không trung
Hồn quyện vào nhau cùng niềm khắc khoải
Nhớ quê hương...trống vắng nỗi buồn chung!

Bước lưu vong hồi linh hồn trầm mặc
Đời muộn phiền biết bao cảnh trái ngang
Giữa giấc khuya thần thờ lòng tự hỏi
Những cuộc tình, tình cũng biết dở dang

Người may mắn vô tình làm sao hiểu
Bao tâm hồn trống vắng với thời gian
Em có hiểu những cuộc đời đơn lạnh ?
Kiếp sống hùng còn lại cảnh phụ phàng !

Một lần nữa hồn Thơ tôi khóc ngất
Giữa xứ người lạc lõng gió mênh mông
Thương thật nhiều những mảnh đời tỵ nạn
Một nỗi buồn sâu kín bước lưu vong ...

ĐÊM NHỚ HUẾ

(Thừa Thiên)

Đêm trắng đêm nhớ về phố Huế
Tìm dư âm an ủi linh hồn
Trăng xa xứ hững hờ ngăn cách
Phố Huế Trăng quê âm cõi lòng

Chiếc nón che nghiêng tà áo tím
Dịu dàng phong cách dáng ngoan hiền
Từng lời ngọt lịm như đường mật
Say đắm hồn thơ hết muôn phần

Thương quá quê Cha cảnh đoạn trường
Gia đình tang tóc lệ chia xa
Về thăm Họ Trương Đình...thân tộc
Xúc động trong lòng khẽ gọi Cha !

Gửi cánh thư về em xứ Huế
Con đường xa lạ như thân quen
Huế xưa cổ kính em còn giữ
Nét đẹp trang đài sao nữa quên

Lưu luyến đường về bước vắn vương
Nhìn quanh quẩn chỉ gió cùng sương
Cầu Trường Tiền có bao nhiêu nhịp
Giữ hộ giữm anh để nhớ thương...

Photo Mặc Khách

MÙA THU VÀ THI NHÂN

Thu về ẩm áp làn hương
Muôn hoa đua nở yêu thương mong chờ
Dường như ấp ủ tình thơ
Gió mùa êm ả đêm mơ ngõ ngang
Lắng nghe nhẹ bước Thu sang
Xôn xao khắp nẻo rộn ràng Thi nhân
Trăng Thu e ấp băng khuâng
Tình Thu âu yếm lâng lâng dịu dàng
Thu đi sao nở vội vàng
Tâm tư khép mở dở dang ý tình
Mùa Thu tình tứ đẹp xinh
Buồn chi khép lại cho tình dâng cao
Hồn đang tựa ánh trăng sao
Hương Thu dịu vợi sắc màu dấu yêu
Yêu Thu thương cả những chiều
Êm như gió thoảng mỹ miều dáng thơ
Tìm đâu hương vị thuở nào
Nhìn nhau cũng đủ xuyên xao tâm hồn
Đêm Thu đọng giữa môi hôn
Trăng như đồng lõa đêm còn nhẩn nha...

ĐÊM GIAO THỪA

Em có sợ Đông về giá buốt
Gió vô tình giầy xéo tấm thân
Em về đâu ? xứ người mộng寐
Đêm Giao thừa buồn bã bước chân

Gió có lạnh ? Tay em đan kín
Em có buồn sương thấm bờ vai
Hồn bơ vơ giữa đời xa lạ
Mất thần thờ chẳng biết tương lai

Tôi và em ngỡ ngàng đồng cảm
Đứng bên đời ngơ ngác nhìn nhau
Tôi muốn hỏi mà thôi...chợt hiểu
Hai mảnh đời đầy ắp nỗi đau

Đêm 30 xứ người buồn lắm
Nhớ Quê hương tan tác cõi lòng
Cũng như em lòng ta trống vắng
Gió lạnh Quê người bước lưu vong

Đêm nay giao thừa em có lạnh
Về đâu ? phố lạ đáng thần thờ
Con hẻm nhỏ chìm sâu hun hút
Bên nén nhang khuya mất lệ mờ...

EM ĐI BỎ LẠI

(Chiến tranh _ Ngục tù)

Rừng xưa còn mãi, từ lúc em đi
Lệ buồn câm nín tình nữ phân ly
Anh vẫn còn đây đêm ru tình phụ
Nghe lòng buốt giá tình cũng sầu bi

Em đi bỏ lại người tình cô đơn
Còn ai trông ngóng xót xa trong lòng
Lạnh lùng đêm thâu mơ màng trần trở
Em còn đâu nữa chỉ là hư không !

Rồi mai em đi người yêu dọa dầy
Hồn anh ngỡ ngác khổ đau từng ngày
Đau buốt trong tim lạnh lùng hoang vắng
Buồn theo vận nước tình cũng đổi thay

Em đi để lại dư âm tình buồn
Thôi, đừng nói nữa cho lòng thêm đau
Chia tay ngõ ngàng nhìn nhau lần cuối
Còn đâu say đắm nay màu hoang vu

Hỏi rừng ngỡ ngác cúi đầu lặng thinh
Lỡ mai anh chết rừng sâu âm thầm
 Bao nhiêu yêu thương chôn theo ngày tháng
 Xin em còn nhớ người Tình xa xăm
(U MINH 1979)

Photo by Mặc Khách

HOÀI THU

Gió mùa mang Thu sang
Tình Thu ôi dịu dàng
Xôn xao màu hoa lá
Vàng rơi bay lang thang...
 Qua rồi những cơn mê
 Bàn tay ai vỗ về
 Chìm trong màu hoang dại
 Quên cả lối đi về
Em về hãy về đi
Đời còn ý nghĩa gì
Nói chi lời mộng mỵ
Tình rồi cũng chia ly!
 Thu về nhớ Thu xưa
 Bên nhau dưới mưa bay
 Hỏi gì sao chẳng nói
 Nói gì tựa men say
Rồi ngày cũng qua mau
Đâu rồi phút xuyến xao
Còn ai để thương nhớ
Có ai tựa nỗi sầu?
 Từng bước trong sương mờ
 Tâm tư gửi vào Thơ
 Nhìn quanh đời hoang vắng
 Tình phụ tình nào ngờ
Ngày về trong cô đơn
Sương đêm thấm lạnh hồn
Ngước nhìn muôn tinh tú
Thoảng nghe gió ru buồn !

XUÂN NÀY NHỚ XUÂN XƯA

Một thuở Xuân về hoa ngát hương
Phố vui nhộn nhịp áo khoe đường
Nét xuân tươi thắm ươm đầy mộng
Rạng rỡ môi hồng thương nhớ thương

Gió nhẹ ngoài hiên Xuân mới sang
Nhà ai ẩm quá có mai vàng
Ngẩn ngơ ngồi ngắm chiều tư lự
Hương lạ từ đâu gió dịu dàng

Thủa ấy quê tôi Xuân ấm lòng
Hàng hôn êm ả bóng chiều buông
Thuyền ai thông thả xuôi dòng nước
Nhớ bóng em xinh chưa biết buồn

Năm tháng qua mau bước lạnh lòng
Quê người im vắng nhớ mong lung
Có làn gió nhẹ như thăm hỏi
Cho đến bao giờ hết nhớ nhung

Tôi đứng im lìm nhớ cố hương
Trông về quê Mẹ lòng buồn thương
Giao thừa tẻ nhạt trong phòng vắng
Tuyết lạnh mưa rơi khắp nẻo đường !

Lại một mùa Xuân chẳng đợi chờ
Giữa đời trống vắng bước bơ vơ
Từng Xuân thấu hiểu đời hư ảo
Chỉ mỗi tình em cũng bụi mờ!

TUỜNG TƯ CHIỀU
(Trích HỒN THƠ)

Lòng suối trong veo giữa Đại ngàn
Nhấp nhô rộn rã đón Giai nhân
Khỏa thân e ấp bên giòng nước
Rừng núi tươi xanh đẹp ngỡ ngàng

Suối mát như tranh sương ảo mờ
Dung nhan tuyệt tác nét hoang sơ
Mặc cho làn nước đùa môn trớn
Khách lạ buồn vương tiếc ngần ngợ !

Tóc xỏa bờ vai hương thoảng bay
Không gian trầm lắng gió hây hây
Tiếng cười trong vắt pha lê vỡ
Nét đẹp tinh khôi mắt đắm say

Vạt nắng còn vương bịn rịn rời
Hôn lên từng giọt nhớ nào vơi
Bụi trần tẩy sạch thân trong suốt
Soi bóng lung linh đẹp tuyệt vời

Núi bỗng trầm tư có muộn màng ?
Chân trần vội vã nắng dần tan
Gió hong mái tóc chiều tư lự
Em bỏ hồn tôi giữa Đại Ngàn....

TRÊN ĐÔI _ SAPA

(Trích HỒN THƠ _ T/g Mặc Khách)

Nơi em sinh giữa đất màu Nùng Hồ
Hòa quyện núi rừng lan tỏa sắc hương
Cả thân em toát ra màu vương vấn
Khách nhàn du tư lự bỗng nhớ thương

Ta ao ước hóa thân làm Xủi cón
Ôm trọn đường cong tuyệt tác đắm say
Hai hàng cúc bạc men theo mak pém
Một dải phiêu bông trên mái tóc bay...

Dây Sà tích đong đưa theo nhịp bước
Thắt lưng hồ nũng nịu thả buông rơi
Trở về Kinh nhớ em người Tây bắc
Pha trộn hoa rừng suối mộng buông lời

Trời quanh năm se lạnh nắng nhớ nhung
Như tranh thủy mặc nhuộm ánh hoàng hôn
Nắng lung linh cột đu đưa làn da thẹn
Bước băng khuâng ta lạc mất linh hồn

Mắt thăm sâu lưu ly màu lưu luyến
Nét hoang sơ huyền ảo đẹp tuyệt trần
Muôn đóa hoa bàng hoàng chiêm ngưỡng
Sửng sốt nhìn ôi nhan sắc Giai nhân !

ÁO TRẮNG HỌC TRÒ

Áo em màu trắng nhớ
Nét đẹp vẻ thanh tao
Tóc đùa theo làn gió
Lặng nhìn lòng xôn xao
 Biển xanh màu mắt biếc
 Nhấp nhô sóng gọi mời
 Từng bước đi thon thả
 Nha Trang nhớ thương hoài
Làn môi màu duyên dáng
Ngẩn ngơ cánh chim chao
Lần đầu biết rung động
Nhớ hoài ánh mắt trao
 Đưa em giờ tan học
 Đường vui giữa chiều tàn
 Lắng nghe tim rộn rã
 Đêm về nhớ miên man...
Bỗng dung nhớ lạ lùng
Người xưa giờ nơi đâu
Mắt em làm nhưng nhớ
Tiếc thương duyên tình đầu
 Đêm nay hồn thổn thức
 Nhớ hoài áo trắng xưa
 Chuyện tình thời chinh chiến
 Thương nhớ mấy cho vừa !
Em mãi niềm an ủi
Bên đời bước lưu vong
Nhớ em tôi thầm gọi
Tựa làn hơi ấm lòng

CHUYỆN TÌNH BUỒN

Ta đứng lặng giữa mây sâu lãng đãng
Mãi mê nhìn, hồn lạc giữa hư không
Chiều bên nhau Tháng Tư buồn ảo não
Xa em rồi tan nát cả cõi lòng

Hồn anh đó ngỡ ngàng đêm ngơ ngác
Chiến tranh về tang tóc lệ đắng cay
Nhìn em thơ mắt u buồn đắm lệ
Xót xa lòng mây xám ngập ngừng bay...

Rời từ đó giữa rừng sâu nước độc
Thế hệ buồn, mất nước cảnh tang thương
Rừng U Minh khuất nẻo mờ sương phủ
Hoang vắng âm u nỗi đoạn trường !

Buổi chia tay nhìn nhau buồn vời vợi
Đêm khát khao cháy bỏng từng tế bào
Nhớ biết bao quay cuồng đêm hồi hải
Nay xa rồi, còn mãi những niềm đau

Anh chỉ còn em người tình – xa vắng
Một chiều nào ly biệt giữa hoàng hôn
Nếu mai kia sẽ không còn gặp lại
Giữ gìn anh huyền thoại chuyện Tình Buồn !

TÌNH THƯ MÀU TÍM

(Trích **TÌNH THƠ** t/g Mặc Khách)

Tình thư Em viết màu mực Tím
Buồn thật nhiều lỗi tại nơi anh
Anh lo sợ tình mình ảo ảnh
Nên trong lòng e ngại mong manh

Dòng mực Tím sâu dằng hờn dối
Màu yêu thương nhớ mãi không thôi
Cho anh xin thôi không buồn nữa
Mất Em sâu héo úa bờ môi

Tình thư Em viết màu mực tím
Màu u buồn lan cả không gian
Trong im lặng hồn nghe thổn thức
Cánh tình thư run rẩy lời than

Màu mực Tím làm cay đôi mắt
Nhớ thương Em nức nở linh hồn
Tháng bảy mưa ngâu sâu ảo não
Sông Ngân hà đợi bóng hoàng hôn

Hãy im lặng...đừng lên tiếng nói
Hãy cứ Yêu... rạo rực tình nồng
Yêu trọn vẹn xin đừng kinh động
Tím cả Tình thư Tím cả lòng !

HẠT BỤI

Xin đừng bảo Tình là hạt bụi
Bởi tim em lạnh giá Đông sang
Đời chẳng may sao em nỡ trách !
Tình buồn tẻ nhạt bóng thời gian

Có bao giờ lòng em xao xuyến
Chợt buồn chợt nhớ bóng hình ai
Đêm thấp thoáng nghe lòng thổn thức
Lẩn trong Thơ như tiếng thở dài

Đó là lúc hồn em lay động
Là tình yêu thuần khiết vô hình
Hãy nâng niu hồn lên sắc thắm
Cho lòng rạng rỡ mãi ân tình

Thế gian bao chuyện tình tha thiết
Bỏ ngai vàng lẫn cả giang san
Có những nàng vàng son vô nghĩa
Chọn tấm lòng tình vượt thời gian

Tình Yêu ơi ngàn năm Vĩnh cửu
Đến với nhau mật ngọt tràn trề
Cho đắm say trào dâng chất ngất
Để hồn nở mãi Đóa đam mê...

Nha trang dấu yêu

Anh trở về cô đơn lòng tan nát
Thôi là hết thành phố biển nên thơ
Nắng tươi vàng mộng mơ nay đã tắt
Biển trầm tư chìm đắm trong sương mờ
Không có em chiều đêm giảng biển nhớ
Lặng im nghe vũng hoang dại chấp chờn
Đêm tịch mịch tay ôm sầu chéch bóng
Em em ơi lạnh buốt cả linh hồn

Còn đâu nữa vòng tay em hồi hã
Dấu ái ân mê hoặc cả thiên đường
Suối miên man từng giọt tình ngây ngất
Sao nỡ quên huyền bí một mùi hương!?

Chiều sâu lắng băng khuâng trong màu mắt
Ân tình chỉ cho thôn thức ngậm ngùi
Đêm thên thang vô cùng muôn tình tú
Em đi rồi nhưng nhớ mãi khôn nguôi

Xin đừng hỏi dòng thơ sao buồn quá
Bởi hồn thơ thiếu vắng bóng tri âm
Còn đâu nữa hương tình đêm dĩ vãng
Em dấu yêu, chỉ còn bước âm thầm

Anh trở về đường phố buồn im vắng
Lớp người xưa lưu lạc cõi xa mờ
Bóng thời gian lạnh lùng như xa lạ
Rặng liễu buồn tro tro Đứng bơ vơ !

Mặc Khách

Design Mặc Khách

DẤU TÌNH SÀU

(Trích HỒN THƠ _ Mặc Khách)

Tây đô hơi tràn về chi nổi nhớ
Đêm băng khuâng quên cả bóng thời gian
Hương tình yêu tưởng mãi ở bên nàng
Vòng tay siết ngỡ rằng là tất cả ...

Ta ngỡ ngác nhìn đời không mặc cả
Bởi lòng ta lai láng khát khao tình
Như biển bao la quyến rũ đẹp xinh
Và tình em đắm độ cùng biển rộng

Hồn anh đó thần thờ trong cõi mộng
Vẫn đáng xưa gọi nhớ giấc mơ nồng
Như sóng dồn giục giã nhớ thương mong
Em ẩn hiện Dấu Tình Sầu xao xuyến

Mất hé mở toàn đắm say quyến luyến
Truyền vào tim từng đợt sóng ân tình
Phút đam mê lẫn lộn ta với mình
Đêm loi là cho tình thêm rạo rức
Giã từ Tây đô! lòng thôi thổn thức
Đêm bênh bồng ký ức bỗng hồi sinh
Bao đau thương gặm nhấm ở quanh mình
Hồn chết lịm quay cuồng nghe quạnh vắng

Anh chỉ trải chút lòng trang giấy trắng
Chẳng muốn em mòn mỏi đợi chờ trông
Giữa giấc khuya thao thức xót xa lòng
Em đã hiểu tình chân thành là thế

CHIỀU 30

Lại một mùa Xuân chiều lạnh lùng
Gió mưa xô đẩy bước lưu vong
Chiều 30 lòng buồn se thắt
Nhớ mãi quê hương, tiếng gọi lòng!

Lại một mùa Xuân bước hững hờ
Nhớ về đất Mẹ cõi xa mờ
Đêm giao thừa khói hương nghi ngút
Tiếng pháo mừng Xuân rộn tuổi thơ

Hơi thở hồn nhiên của những ngày
Nhìn đời nhỏ bé trong bàn tay
Ngây thơ vàng trán đêm huyền diệu
Rộn rã mừng Xuân áo với giày ...

Sâu lắng đèn đêm sương phủ mờ
Nhìn quanh chỉ thấy bóng bơ vơ
Con đường nhàu nát lim dim ngủ
Thương quá tuổi thơ thuở đại khờ...

Xuân lại về trên mái tóc phai
Vườn hoang nhà vắng buốt đôi vai
Hai mươi năm thoáng như hư ảo
Soi bóng nhìn gương tiếng thở dài !

DÁNG XƯA

Em trải nỗi buồn trong ý thơ
Quanh tôi tĩnh lặng lá hoen màu
Nghe như thổn thức lòng xao xuyến
Hỏi cõi trần ai vạn nỗi sầu

Người ấy đi rồi vẫn nhớ thương
Tình như đã chết tự lúc nào
Chút tình em rồi cũng hoang phế
Bên cạnh cuộc đời ôm khổ đau

Tôi sống thu mình trốn cuộc vui
Tìm trong hoang lạnh chút duyên thừa
Bao nhiêu hy vọng đều tan biến
Còn lại trong lòng bóng dáng xưa

Cũng một trời Xuân của thuở nào
Gió sao tẻ nhạt gió tha phương
Quê Hương phố cũ bao niềm nhớ
Bóng dáng em xinh giữa phố phường.

ĐẠI NGÀN SUỐI MÈN

Đầy suối Tiên áo huyền đêm mộng mỵ
Tự ngàn năm Tiên nữ khỏa dung nhan
Núi trầm tư lặng buồn ôm nỗi nhớ
Vũ mề hồn còn đọng với thời gian

Rừng hoang vu rờn rợn chiều u tịch
Làn suối trong ôm ấp bóng giai nhân
Nét tình khôi Sơn nữ hồn thanh khiết
Trên đường về rũ sạch bụi hồng trần
Những tấm thân trắng ngần tình khiết
Từ từ buông trong dòng suối dịu dàng
Nhẹ nhàng xoay mơn trớn đùa làn nước
Tiếng cười vui vang vọng giữa Đại ngàn
Khách lãng du ngắm nhìn lòng say đắm
Chợt ngỡ ngàng Sơn nữ mở áo xiêm
Ôi sắc đẹp tuyệt vời thân kiều diễm
Rừng chuyển mình đánh thức Núi uy nghiêm
Cả khung Trời và hồn Thơ đầy động
Mây trầm tư tình giấc ngủ bàng hoàng
Gió lồng lộng cùng Sơn Thần chiếm ngưỡng
Đắm đuối nhìn tuyệt tác giữa không gian
Chiều nghiêng bóng tương tư từng chiếc lá
Bước chân trần Sơn nữ trở về buồn
MẮC thời gian mở dần sương hư ảo
KHÁCH bâng khuâng thương nhớ suối Đại Ngàn

Foto Designer Mặc Khách

NHAN SẮC

Em đẹp lắm nhưng lòng ta nguội lạnh
Trong trái tim không còn nhịp yêu thương
Bước hững hờ ta lảng tránh tơ vương
Gió chiều nay sao ngập ngừng quên lối

Làn hương thoảng nét kiều sa đài các
Mắt thì thâm em gợi sắc đắm say
Từ làn da trong vắt đến ngát ngây
Vùng tình cảm gợi mời ôi tội lỗi !

Trong mắt em thăm sâu màu đắm đuối
Một thoáng nhìn run rẩy trái tim đau
Còn nơi nào kỳ diệu tựa chiêm bao ?
Giữa bao la tình em muôn vạn lối

Nhắm mắt lại nghe đời viễn xứ
Tắm bình minh thôi chôn kín ước mơ
Mây trên cao lồng lộng gió đợi chờ
Lung linh nắng muôn sắc màu rực rỡ

Em thấy đó thiên nhiên thật hùng vĩ
Chút sương mù vây kín bóng hình em
Núi chập chùng biển bao la dịu êm
Đắm say nhìn muôn loài hoa thơm ngát ...

BÓNG CỜ VÀNG

(Thơ Mặc Khách)

Anh vất trong tim những giọt buồn
Viết nên tình sử gửi về Em
Nếu mai xa cách đời đôi ngã
Em hỡi đừng quên một chút lòng !

Đây xác tù với manh áo rách
Chiều lạnh lòng hiu quạnh âm u
Đời nghiệt ngã trôi theo vận nước
Giữ lòng trung sống mãi nghìn thu

Anh gửi Em người tình còn lại
Nỗi khổ đau gộp nhặt từng ngày
Anh chỉ còn Em là điểm tựa
Những buồn vui khoanh khắc hôm nay

Anh đứng lặng trào dâng nước mắt
Hàng hôn buồn tím cả không gian
Tiếc nhớ tuổi xanh hồn thơ thân
Chiều U Minh nhớ bóng Cờ Vàng !

(Rừng Tràm 1978)

MKhach

MỘT ĐỜI KHÔNG ĐƯỢC GỌI !

Tiếng Cha gọi đầu đời
10 tuổi _ mô côi Cha
Từ đó không được gọi
Chỉ còn trong dư âm !

 Tìm Cha ở nơi đâu ?
 Sương rơi khắp lối mờ
 Có Cha là điểm tựa
 Cho đời bớt bơ vơ

Tủi buồn theo bước chân
Tình Cha không ai cho

Một đời không được gọi
Bất hạnh đến thế sao ?

 Buồn vui chỉ một mình
 Nhịn đói nhiều hơn no
 Mong manh hai chiếc áo
 Đêm lạnh nằm co ro

Giao thừa buồn lê thê
Nước mắt mặn bờ môi
Nhớ lời Cha, không khóc
Mưa buồn ngập hồn tôi

 Người phụ về cuối cùng
 Đêm càng thêm bơ vơ
 Vòng tay ôm tim lạnh
 Từng bước, bước thẩn thờ

Ngước nhìn lên không trung
Muôn vì sao bao la
Ước mình có đôi cánh
Tung vào khung trời xa...

 Thương mình đời bất hạnh
 Không được gọi tiếng Cha
 Bỗng dưng tuôn nước mắt
 Âm thầm khẽ gọi Cha!

Đèn đêm màu hoang lạnh
Đường khuya bước lê loi
Nhìn quanh chỉ thấy “bóng”
Bóng ơi, đừng bỏ tôi !

THƯƠNG SÀI GÒN

(Trích *TÌNH THƠ* t/g Mặc Khách)

SÀI GÒN hỡi ! vì sao Em biến sắc ?
Môi run run cảm lạnh hải hùng
Trong không gian mùi gì ghê rợn
Ngước mắt nhìn chợt thấy máu rơi

Từng hạt mưa bay...bay khắp phố
Rặng liễu buồn ủ rũ đong đưa
Bóng chiều rơi vội vàng lặng lẽ
Gió thổi dài nhớ bóng người xưa

Bé thơ ơi, bơ vơ phố lạ
Người ơi người đói khát tang thương
Tiếng kêu la bàng hoàng hoảng sợ
Phố điêu tàn hòa lẫn máu xương

Từng ngôi nhà niêm phong khép kín
Mây chập chùng bay vội ra khơi
Chung quanh tôi hoang tàn đổ nát
Bao linh hồn vất vưởng muôn nơi

Quê tôi đó cảnh đời tan tác
Thành phố hiện tràn ngập đau thương
Hồn chùng xuống lòng tôi quặn thắt
Phố không người quán lấy khăn tang !
(Tháng tư buồn 1975)

MAI EM ĐI

(Chiến tranh _ Ngục tù)

Mai Em đi hồn anh chết lịm
Mưa trong rừng buồn lắm em ơi!

Ánh trăng hiu quạnh trên cao
Phố phường xa vắng lệ màu nhớ thương
Hỏi ai nhớ cảnh đoạn trường
Chia tay đôi ngã đất trời xôn xang

Em đi tím cả không gian
Bỏ anh ở lại hồn tan rã rời
Hòa bình xa cách đôi nơi
Hồn anh se thắt dòng đời lãng quên

Nửa đêm thức giấc gọi tên
Em còn đâu nữa nhớ quên lạnh lùng
Em là điểm tựa nhớ nhung
Em đi để lại núi rừng ngẩn ngơ

Còn đâu hy vọng đợi chờ
Hững hờ sương phủ bơ vơ linh hồn
Đêm về ôm lấy tim đơn
Rừng thiêng nước độc tủi buồn hồn anh

VÀO THU

Trời vào Thu mưa bay
Má Em màu hây hây
Tóc vờn theo làn gió
Ta nghe lòng đắm say

Thu về vui nơi nơi
Tình ơi sao chơi vơi
Lời Em nghe thánh thót
Hồn lắng...tiếng Thu rơi

Từng bước đi mơ màng
Hương Thu thơm nồng nàn
Yêu Em từ muôn thuở
Đất Trời còn lang thang

Này Em ai đang trông
Dịu Thu đi vào lòng
Yêu Em từ muôn kiếp
Sỏi đá chưa thành sông

Lá Thu vàng mong manh
Mắt Thu màu trong xanh
Chợt nghe lòng xao xuyến
Thời gian sao trôi nhanh

NỖI NHỚ KHÔNG TÊN

Xin trả tôi khung trời kỷ niệm
Dưới nắng vàng lành lạnh Thu sang
Nơi gặp gỡ yêu thương chan chứa
Thôi hết rồi nỗi nhớ miên man ...

Từng bước loanh quanh nắng sắp tàn
Cỏ cây lối cũ con đường xưa
Gói trong màu áo tình đầu đó
Chợt thấy trong lòng xót xa đưa

Cảnh cũ đông đưa đượm sắc buồn
Cây sầu rũ bóng nhớ Môn sinh
Vũ điệu Thiên Quyền em còn đó ?
Hay đã đi rồi ? gió lặng thinh

Anh đứng thềm xưa đợi bóng em
Ánh mắt nụ cười như thân quen
Hai mảnh đời riêng xôn xao lạ
Giờ chỉ còn _ NỖI NHỚ KHÔNG TÊN !

SE TÌNH

(Trích *HỒN THƠ* t/g Mặc Khách)

New Orlean chìm trong biển nước
Gió lộng trời bão tố tang thương
Đồng hương ơi thêm lần tỵ nạn
Người với người chìm đắm thê lương

Người còn lại hải hùng thắng thoát
Nét đau thương quặn thắt thất thần
Nước lũ SE TÌNH cùng bão tố
Cuốn phăng đi sót lại thân tàn

Sao lại bảo Em người may mắn ?
Kẻ vô tâm máu lạnh nói chi !
Hãy nhìn em đôi giòng nước mắt
Bước bơ vơ trong cảnh phân ly

Quán Du Monde một chiều dừng bước
Em chạy bàn, Sinh viên VN
New Orlean cùng người tỵ nạn
Phố điêu tàn chứng kiến ly tan !

Trời Houston vẫn còn vùn vũ
Mưa mịt mù nước lũ tràn lan
Em về đâu? tôi buồn vô tận
Nguyện cầu Em vượt thoát nguy nan !
(Bão Katrina 9/1/05)

THĂM TÙ BINH

(Chiến tranh_Ngục tù)

Em đó ư ? anh bàng hoàng xao xuyến
Biết nói gì thôi nhớ mãi nha em !
Nơi xa xăm dù ở tận cuối miền
Em vẫn đến giữa gió rừng lồng lộng

Em đến thăm anh ngỡ ngàng xúc động
Lời thì thào nỗi nhớ cách xa nhau
Dù xa xăm ? tận biên giới Cà Mau
Em vẫn đến cho dù bao cách trở

Anh lặng buồn nhìn Em vui hơn hờ
Em tung tăng quăn lầy bước anh đi
Quên thời gian kiềm chế giờ giã từ
Anh chua xót cúi đầu trong thỉnh lặng

Anh vẫn biết đường xa, xa thăm thẳm
Nén đau thương nghe tan nát cõi lòng
Chiếc xuồng đêm rờn rợn nước mênh mông
Em đến xem ! “Khoan hồng_lòng nhân đạo”

Trên đường về ngơ ngác lời ngụy tạo
Bóng xa dần khuất nẻo rừng U Minh
Vòng kẽm gai vây kín “Ngày hòa bình !”
Tiếc thương những mảnh đời Thế hệ trẻ !
(Trao Em_U Minh 1978)

BẾN NINH KIỀU

Trở lại Ninh Kiều thương nhớ ai
Người xưa lạc bước ở phương nào
Nhìn lục bình trôi lòng tê tái
Vẫn dấu tình nồng ôi niềm đau

Bao năm phiêu bạt nay trở lại
Bến cũ đồ xưa vẫn đợi chờ
Đâu người yêu dấu nay vắng bóng
Nước trở nên buồn nước nhấp nhô ...

Nhìn bóng Trăng soi buồn ảo não
Cô đơn chiếc bóng lẻ loi sầu
Thời gian thoáng chốc, đời hư ảo
Gió thoảng mây bay mộng ban đầu.

Cảnh cũ buồn hiu hóng ngậm ngùi
Hàng cây rũ bóng nhớ em thương
Thuyền đi xuôi ngược đâu bóng cũ ?
Nắng đợi bên đường nắng vẫn vương

Anh đứng bên đời đợi cố nhân
Vẫn luôn nhớ mãi dáng em yêu
Đây con đường cũ mình chung lối
Nay chỉ còn anh với gió chiều

BÓNG AI XA LẠ

Khoan đi nhé cho anh lưu niệm
Một tấm hình ghi bóng giai nhân
Dù thời gian phai màu biến sắc
Trong lòng ấp ủ mãi dung nhan

Này em hỡi ! nhìn sâu ống kính
Tâm tình anh gửi gắm trong Sim (card)
Một bức ảnh chứa đầy nhung nhớ
Một bóng hình đọng mãi trong tim

Hãy thật gần, gần thêm chút nữa
Cho hương thơm dậy khắp cỏ cây
Cho thời gian âm thầm lắng đọng
Và tình yêu tròn giấc đắm say

Thế là hết! hình không trọn vẹn
Mất xa xăm em gửi về đâu ?
Trong ống kính bóng ai xa lạ
Anh chợt buồn _ Em hẹn kiếp sau !?

Hiền Nhân

Lệnh truyền cùng khắp trần gian
Thiếp mời MK Thiên Đường vui chơi

Kiếp Tiên lộng lẫy khoe đời
Cổng Trời phút chốc sáng ngời cao sang
Trống Thiên Đình Vang không gian
Muôn ngàn Tiên nữ chào hàng không xiêm

Già vờ_tở liếc_uy nghiêm
Mời vào Cung điện ngôi bên Ngọc Hoàng
Hương thơm thổi thục náo lòng
Thẹn thùng Tiên mờ yếm hồng thoát y...

Sáo Đàn trời khúc mê ly
Rượu Đào Mận ngọt Tiên đi uốn trườn
Âm thanh thánh thoát như sương
Lời ca tiếng nhạc chẳng vương bụi trần

Đọc theo triền dốc ẩn tàng
Suối Tiên róc rách gọi mời lãng lơ
Cỏ xanh mơn mớn như tơ
Con Chim nó hót nhỏ to bên nàng...

Ngẩn ngơ réo rắc tình tang
Tở say vũ điệu chẳng màng Đức Vua
Nơi đây chẳng có hơn thua
Chỉ toàn Tiên Nữ cợt đùa là lời

Tâm tư trầm lắng đầy vơi
Hồn nghe thanh thân rượu Trời lâng lâng
Cảm ơn Trời đã gia ân
Biết tớ là bậc Hiền Nhân nên mời
MẶC KHÁCH (tường trình)

Photo&design Mặc Khách

MUÔN ÁNH SAO

Em buồn anh chẳng vui đâu
Bên ngoài mưa gió giăng sầu khắp nơi

Ngủ đi Em thôi hãy ngủ say
Ru Em ngủ quên đời đau thương
Bạc tiền danh vọng lòng nhân thế
Trong ta còn lại nỗi chán chường !

Ngủ đi Em ta ru Em ngủ
Trái tim khô cằn cỗi vết đau
Quên đi Em đời nhiều gian dối
Hãy ngược nhìn muôn vạn ánh sao

Chút tình xin gửi vì sao lạc
Cô đơn bên gối tựa nỗi sầu
Lật lại giòng Thơ hồn thổn thức
Vườn xưa hoang lạnh sắc úa màu

Rồi mai đây đường đời vạn nẻo
Để lại gì ? tưởng nhớ đến nhau
Một chút băng khuâng là hạnh phúc
Gửi hồn theo gió Ánh Trăng Sao !

BÀI TÌNH THƠ DANG DỜ

Thơ Mặc Khách

Giải lụa trắng phiêu bồng hương da thịt
Chạm vào hồn ngây ngất nổi đam mê
Bước lãng du quên mất lối đi về
Thời gian động ngờ lòng nay đã tắt

Có chút gì xa xăm trong màu mắt
Là niềm vui hay mất lệ đắng cay
Là hạnh phúc hay xót xa với đầy
Lời của đêm có cần chi giao ước

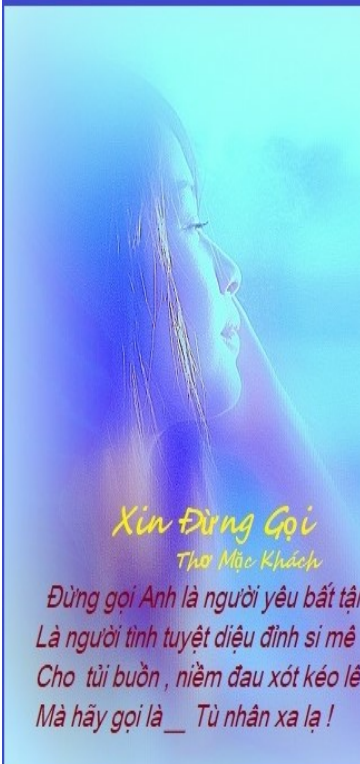
Có một thời, (NAM VN) mất nước
Giặc Bắc tràn khỏi lửa khắp Quê hương
Em ra đi theo tiếng gọi trùng dương
Bời vụn nước chịu chung niềm cay đắng

Rời những đêm trong rừng sâu hoang vắng
Tương đời mình vùi lấp bởi đồn thù
Bao nhiêu năm đọa đầy chốn âm u
Tất cả đó đã vùi trong vô thức

Qua bao đổi thay giữa đời hư thực
Chỉ còn Quê hương lưu mãi trong lòng
Sài gòn ơi, thôi đành kiếp lưu vong
Đêm sắp tàn lòng vẫn còn trần trở

Anh gửi em bài Tình Thơ Dang Dờ
Nhớ từng con phố, nhớ Sài gòn xưa
Với những ân tình lúc đón khi đưa..
Bao nhiêu yêu thương nay thành cổ tích !

Design Mặc Khách

Xin Đừng Gọi
Thơ Mặc Khách

Đừng gọi Anh là người yêu bất tận
Là người tình tuyệt diệu đỉnh si mê
Cho tủi buồn, niềm đau xót kéo lê
Mà hãy gọi là __ Tú nhân xa lạ !

Em thấy đó xác thân anh tàn tạ
Áo sinh lầy quần rách nát che thân
Bước chân đi xeo vẹo giữa tử thần
Mưa buốt lạnh từng cơn hiu hắt nắng
Hãy xa anh như' ném nhảm vị đắng
Hãy xa anh để lảng tránh u buồn
Hãy xa anh cho nhẹ bớt linh hồn
Đau khổ đó để mình anh cam chịu
Thôi hết rồi một tình yêu tuyệt diệu
Hết cả rồi những náo nức khát khao
Ước vọng thương sao chuốc lăm thương đau
Đau khổ quá hồn rã rời ngơ ngác
Ta lặng yên mặc cho lòng tan nát
Dù yêu Em với tất cả chân tình
Anh yêu Em nhưng chợt nhớ phận mình
Tú nhân đó ! Ôi buồn cho thân phận !

Design MK

NGHỆ SĨ

Là Nghệ sĩ buông rơi tất cả
Không tình yêu danh vọng bạc tiền
Sống âm thầm vui chôn khát vọng
Buông lợi danh rũ bỏ muộn phiền

Là Nghệ sĩ bụi đường vương áo
Bước phong trần lãnh tránh mỹ nhân
Nhìn làm chi thắm sâu mắt biếc
Lay động hồn xao xuyên băng khuâng

Nàng là sắc dịu dàng kiều diễm
Nàng là hương nhan sắc tuyệt vời
Nàng là hoa đêm thẹn thùng nở
Là giai nhân mê hoặc muôn đời !

Là Nghệ sĩ hồn tôi bỏ ngõ
Say mây Trời rừng núi mêm mộng
Nắng lung linh hương hoa quyến rũ
Một chút băng khuâng xao xuyên lòng

Tôi lánh xa đời bước lãnh du
Chợt nghe hoang lạnh bóng chiều tàn
Thảng thốt ôm ghi bao nỗi nhớ
Nhìn mùa Thu đi...sắc ủa vàng !

THẸN THÙNG

Thế là hết âm thầm chôn kín
Anh sẵn ảnh riêng mình lang thang
Đàn kêu tích tịch tình tang
Anh mê Nhiếp Ảnh dở dang tình nồng

Bao kỷ niệm anh đem *phơi sáng*
Bỏ mặc em tan nát cõi lòng
Buồn hiu như lá giữa dòng
Cuốn trôi trôi mãi anh không đoái hoài

Anh đâu biết vì ai thương nhớ
Đàn lỗi nhịp giữa hai chúng mình
Đâu đây tiếng nhạc xập xình
Nhịp cao nhịp thấp tình mình ngẩn ngơ

Đêm từng đêm đợi chờ phòng vắng
Chụp ngày không đủ lại chụp đêm
Giận anh em chẳng tắt đèn
Đợi anh về chụp bắt đèn suốt đêm

Tay tắt đèn tay kia bấm mở
Mờ mờ ảo trắng đen ba màu
Bước lui bước tới dạt dào
Chụp nghiêng chụp ngửa nâng cao tay nghề

Chụp làm sao nồn nà khép mở
Khách viếng đây vây kín ngẩn ngơ
Chụp từng đường nét U Ô
Lung linh mờ ảo đêm mơ...Thẹn Thùng !

NÓI HAY ĐỪNG

Nói ra xấu thiếp hổ chàng
Chồng em chỉ biết chơi đàn làm Thơ
Suốt ngày hôn cứ ngẩn ngơ
Nửa mơ nửa tỉnh ơ hờ tình em
Chồng người ai thấy cũng khen
Dáng cao học giả, vai mang máy hình
Cùng nàng dáng điệu xinh xinh
Nhỏ to Nghệ thuật xem hình gió bay
Nhìn xem nhiều kiểu đổi thay
Chụp lui chụp tới áo bay ngỡ ngang
Sáng nay sương đọng giăng ngang
Cỏ hoa chen lối nắng vàng tỏa sang
Chụp chim rồi lại chụp nàng
Chụp trên chụp dưới hai hàng cỏ non
Chụp môi em mộng điểm son
Chụp đồi chụp núi lại còn đường xuyên
Chụp ngựa rồi lại chụp nghiêng
Chụp ngồi chụp đứng làm duyên với đời
Chân dung đừng chụp lá loi
Mắt buồn xa vắng cả Trời nhớ nhung
Chụp sao tìm đập ngập ngừng
Bâng khuâng trong mắt đợi từng nụ hôn
Chụp nhanh ánh mắt thu hồn
Đôi môi mấp máy “anh còn nợ em”
Nói ra em sợ chồng buồn
Đêm năm trăm trở lệ tuôn tủi sầu
Bên ngoài tuyết lạnh mưa ngâu
Lỡ chân em bước chìm sâu một đời
Kiếp sau xin chớ làm người
Làm Chim Hồng Hạc giữa trời mà bay.

HƯ ẢO

Em chợt đi chợt đến
Buồn em, chớ hững hờ
Tình ơi như gió thoảng
Còn vương trên trang thơ

Em đi sao để lại
Niềm thương nhớ nào vơi
Ngòai Trời đang bão tố
Trong lòng tiếng mưa rơi

Buồn vương theo làn gió
Lang thang giữa đêm sâu
Nhớ về năm tháng cũ
Em bây giờ nơi đâu ?

Thời gian âm thầm qua
Một ngày như mọi ngày
Đường như dài vô tận
Giữ rừng sâu đọa đầy

Thấp thoáng trên con đê
Bước chân em ra về
Xót xa chiều hoang vắng
Nghe buồn dài lê thê

Đêm nay lòng xao xuyến
Giấc ngủ ngỡ đợi chờ
Tiếng ai như em gọi
Bừng tỉnh chỉ giấc mơ !

SĂN ĂNH

(Nghệ Thuật-2001)

Đêm huyền hoặc giữa núi rừng hoang vắng
Gió lạnh lòng nghe giá buốt từng cơn
Rượu từng ly sưởi ấm những tâm hồn
Đêm lửa trại ta quên sâu viễn xứ

Gió về khuya khơi buồn thân lữ thứ
Từng tấm lòng xích lại gần bên nhau
Tạm quên đi cuộc sống muôn sắc màu
Chỉ còn đây tình người nơi đất khách

Tiếng ai hát ? dường như còn ẩn giấu
Trên cung đàn lòng tiếng gió vi vu
Một nỗi buồn thương sâu thẳm âm u
Theo ánh lửa chập chờn nơi hoang dại

Tôi ao ước thời gian ngưng đọng lại
Thả hồn mình bay vút mãi lên cao
Uống thật say, quên hết “hận” ngày nào
Cất tiếng hát giữa rừng sâu hoang dã

Đến với nhau hồi tình người xa lạ
Cùng chia nỗi buồn những kẻ lưu vong
Bạn nghe chăng? tiếng nói ở trong lòng
Nhớ nhớ quá ôi hồn thiêng sông núi

Tôi nhớ mãi đêm nay bên bờ suối
Lửa bập bùng sưởi ấm tình bên nhau
Hãy quên đi nỗi nhớ lẫn niềm đau
Hồn thanh thoát phiêu bồng cùng quên lãng.

NGƯỜI TÌNH NHỎ

Xin là người tình nhỏ
Cho đời chút nên thơ
Lỡ mai mình xa cách
Ru tình giấc mộng mơ
 Em có nghe Thu về
 Từng chiếc lá vàng bay
 Quen nhau từ muôn kiếp
 Dạt dào tình ngắt ngây
Xin là người tình nhỏ
Xoa dịu nỗi thương đau
Dịu nhau vào cõi mộng
Bên đời luôn có nhau
 Cô đơn giữa chiều buồn
 Hồn ta ôi xanh xao
 Tưởng quên rồi lại nhớ
 Dấu tình của thuở nào
Nhớ hoài mùi hương lạ
Uớp trong tuổi thơ ngây
Thẹn thùng hồng đôi má
Vụng về trong vòng tay
 Xa nhau lòng tiếc nhớ
 Những chiều tàn bơ vơ
 Còn ai ta nhưng nhớ
 Đêm đêm có ai chờ ?
Sương rơi trên tóc buồn
Bóng em nhẹ vào Thơ
Không gian trời im vắng
Từng bước thăm ngăn ngơ...

HOANG LẠNH

(U Minh – 1980)

Buồn theo chiếc lá từ lúc người đi
Rừng đang thay lá chẳng thấy tin về
Mùa Thu yêu thương hay mùa thu chết
Hàng cây lặng buồn rừng lá tái tê

Tình đã chia xa tình như đã chết
Rồi trong cơn mê còn ai đợi chờ
Tình đến rồi đi tình không trở lại
Dù mưa hay nắng thấy mình bơ vơ

Tiếng gió xa đưa lời ai già từ
Tình ngỡ dài lâu đâu ngờ mong manh
Hồn như chết lặng nhìn nhau lần cuối
Vết nắng chiều tàn ngơ ngác xoay quanh

Em đã đi rồi anh vẫn nơi đây
Gió mùa trở lạnh, lạnh suốt đêm dài
Núi rừng hoang vu từng cơn gió lạ
Lưu luyến trần gian chắc chẳng còn ai

Nắng tắt vội giữa núi rừng buồn lắm
Đông cũng tàn gió lạnh buốt xương da
Cảnh thê lương sao nở đánh bỏ lại
Để hồn anh Hoang Lạnh giữa chiều tà !

CHỐI TỪ THIÊN ĐƯỜNG

(Trích từ HỒN THO _ ĐẤT KHÁCH t/g MKhach)

Anh sẽ chối từ Thiên đường lạnh nhạt
Đến tìm Em dù địa ngục âm u
Nơi lạnh lẽo tình ta còn nồng ấm
Và muôn đời nghe mãi tiếng Em ru

Anh sẽ già từ Thiên đường phù phiếm
Chôn xa hoa nơi Tiên nữ vô tình
Chẳng có Em người Tình ta yêu dấu
Trong lòng anh Em vẫn mãi đẹp xinh

Anh sẽ xa Thiên đường nhiều mộng mị
Tìm kiếm Em dù địa ngục chín tầng
Anh sẽ mang bao ân tình còn lại
Sưởi ấm Em yêu một kiếp nợ trần !

Anh sẽ đến tìm Em nơi hỏa ngục
Ở bên nhau chia sẻ mọi khổ đau
Không có Em Thiên đường như vô vị
Địa ngục A Tỳ ta vẫn có nhau.

BÓNG NGƯỜI XƯA

Em đứng đó lặng thinh thay lời nói
Biết nói gì? ai níu lại thời gian
Không gian xám bầu trời như biển sắc
Sóng trong lòng ôi sóng mãi miên man

Ta đứng đó đắm chìm trong nỗi nhớ
Mây trên cao hờ hững đến vô tình
Trong trái tim rợn lên niềm xao xuyến
Gió mùa sang lạnh buốt cả con tim

Ta bước đi giữa Trời từng giọt nắng
Trên đường làng sống lại kỷ ức xưa
Có phải nơi đây gặp nhau lần cuối
Lần cuối cùng rồi mãi mãi chia xa

Ta giận ta sao lòng còn bão tố
Tháng ngày buồn đã tắt lịm ra khơi
Ai khơi động làm hồn ta run rẩy ?
Buồn thật nhiều từng chiếc lá đang rơi....

TRÙNG DƯƠNG

Em về thôi hãy về đi
Trùng dương đang đợi u hoài làm chi
Em đi hụi hễng lẻ loi
Còn ai để nhớ đâu lời dẫu yêu
Từ đây hieu quanh gió chiều
Tình em dầm nát tiêu điều hồn anh
Em về thôi hãy về nhanh
Ra đi cho sớm an lành, tiễn đưa
Tháng 10 bão tố gió mưa
Trùng dương dậy sóng gió mùa đến mau
Nói sao cho hết nỗi sầu
Em còn đâu nữa như màu khăn tang
Cho dù tình có dở dang
Tình em vẫn nhớ riêng mang trong lòng
Sầu thu len nhẹ hoàng hôn
Cây buồn khô lá gió còn kéo lê
Chim đơn lẻ bóng tìm về
Người buồn lòng cũng tái tê linh hồn

QUÊN LỐI VỀ

Mai sau nếu có lấy chồng
Ai kia cũng được, đừng ông chụp hình
Tối ngày cứ đứng lom khom
Ngắm nhìn lui, tới con trông vợ chờ
Chim bay đôi mắt hàng giờ
Vợ đây chẳng ngó, bơ vợ một mình

Trong phòng cứ ngắm “em” xinh
Lại mua “em” mới, CANON chào hàng
Ngày đêm rờ mó, ngắm nhìn
Lại đưa tay vuốt, sướt rơm cả người
Nhìn trên, thì bảo chụp chim
Nhìn dưới, chụp cỏ hoa xinh nhà người...
Chụp xa, đồi núi ...buồn vương
Chụp gần, tử mỹ đường cong gợi tình
Chụp sao triển lãm tranh hình
Khách đi thưởng lãm ngỡ mình trong mơ
Chụp từng đường nét ảo mờ
Lả lơi sương điểm, ngần ngơ dấu tình
Chụp trong khoảnh khắc xuất thần
Hồn như còn đọng, trong làn hơi sương
Chụp sao hết nỗi vấn vương
Giai nhân bối rối chiều Quên...lối về!

THÀ NHƯ...

(Chiến tranh _ Ngục tù)

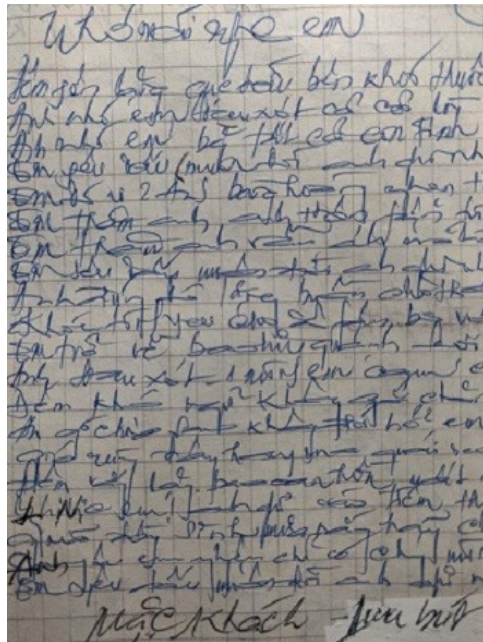
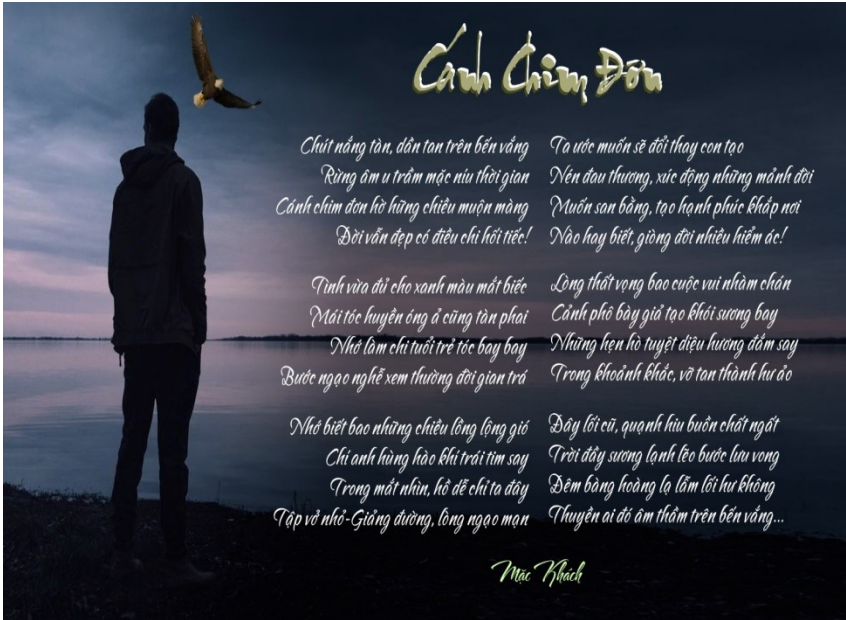
Thăng thoát trong mơ lời em giả từ
Tình ngỡ còn nhau nào ngờ vội quên
Xin chúc mừng em mai này hạnh phúc
Hồn như ngỡ ngác nỗi nhớ không tên

Rừng cây chết lặng từ lúc em đi
Người ôm thương nhớ tình xa nghìn trùng
Tình vẫn còn trong ta hay đã chết
Hoang vắng đèn đêm hồn anh lạnh lùng

Rồi những đêm thâu nhớ về dĩ vãng
Em đến hôm nào hơi ấm xôn xao
Chiều xưa âu yếm giờ đây hoang lạnh
Còn mãi trong ta hoài niệm mơ hồ

Anh biết về đâu khi không còn em
Đường khuya hờ hững âm thầm lẻ loi
Còn đâu triu mến vòng tay nồng ấm
Vắng em anh sợ, cô đơn rã rời

Thà Như áng mây bay khắp vô tình
Thà Như tinh tú tìm đến Vô cùng
Lắng trong sâu thẳm nghe lòng tan vỡ
Làm sao em biết trống vắng hải hùng !

THIÊN QUYỀN

Giờ biểu diễn bóng dáng Người uyển chuyển
Như bóng chim chao lượn hững hờ bay
Tôi đứng đó mà hồn như xa vắng
Ngõ thời gian còn đọng ở đâu đây

Mất xa xăm chân khụy tay múa quyền
Dịu dàng xoay luân vũ khúc yêu kiều
Tiểu muội ơi có phải là Tiên Nữ
Bị Trời đày xuống thế bởi vì Yêu ?

Trên Thiên Đình Ngọc Hoàng đã có phán
Chuyện Tình yêu cứ mặc dưới cỏi trần
Sao Muội để gió lửa làm lay động
Say men tình phải đọa cảnh gian truân

Tôi trần tục đã bao lần muốn lánh
Cõi U Minh còn nặng nợ phong trần
Dìm trái tim cho thân tâm tĩnh lặng
Cổ lẳng lòng sao vẫn mãi băng khuâng ?!

Ánh Trăng Khuya

Đêm sâu lắng giật mình tỉnh mộng
Lời chia tay cay đắng nghẹn lời
Còn đâu điểm tựa bên đời
Người đi bỏ lại biển khơi ngơ ngàng

Tình phụ tình giang tay đón lấy
Con đê sâu ngơ ngác im lìm
Bỗng dưng se thắt con tim
Không gian im vắng niềm tin đâu còn

Rừng âm u vượn sầu gió hú
Nhớ rồi quên ngày tháng thên thang
Đâu rồi trêu mến yêu thương
Cô đơn vây kín vầng trăng bóng hình

Còn đâu nữa nhớ nhung mơ tưởng
Nhớ thương chỉ rồi cũng ly tan
Núi rừng phủ kín màu tang
Tiếng mưa sầu thấm không gian lạnh lùng

Trăng soi bóng nào nùng con nước
Rừng U Minh tràn ngập mệnh mông
Nhớ nhau se thắt trong lòng
Buồng tìm chết lặng giá băng linh hồn
(1980)

NHỚ QUÊN

Muốn quên sao vẫn nhớ
Chuyện tình buồn thảng tư
Em đến thăm lần cuối
Mang theo lời già từ
 “Ngày mai em sẽ đi...”
 Còn lời nào buồn hơn
 Sao không là ngày mốt
 Cho anh thêm một ngày
Một ngày còn có em
Cho dù ngày thương đau
Rồi mai và mãi mãi...
Chắc gì còn gặp nhau
 Ngày mai em sẽ đi
 Lời nào ngọt dịu hơn
 Mắt em không còn ẩm
 Xót xa tận đáy hồn
Nghẹn ngào trong hơi thở
Chiều trôi giữa lạnh lùng
Đau lòng thôi ly biệt
Trong lòng vẫn nhớ nhung
 U Minh chợt nhạt nhòa
 Dấu buồn trên con đê
 Không gian như chùng xuống
 Buồn theo bước em về...
Em về, thôi về đi
Không còn ai đợi chờ
Vắng em đời vô vị
Về đâu ? Hồn bơ vơ...

TÌNH SÁU

Tuyết lạnh buồn đêm buốt nỗi lòng
Nhìn quanh hiu quạnh nhớ Quê xa
Thời gian thoáng đã như xa lạ
Một phút ưu tư mắt lệ nhòa

Em đã đi rồi! vẫn nhớ thương
Còn đâu thơ mộng thuở ban đầu
Gió lay tà áo xuân đang dậy
Cứ tưởng tình yêu đẹp sắc màu

Cũng một trời Xuân của thuở nào
Gió sao tẻ nhạt gió tha phương
Quê hương phố cũ bao niềm nhớ
Bóng dáng em xinh giữa phố phường

Tôi sống thu mình tránh cuộc vui
Bao nhiêu tâm tư gửi vào thơ
Tìm trong nhân thế người tri kỷ
Chỉ thấy mưa rơi gió hững hờ!

TÌNH TRONG HƠI THỞ

(Chiến tranh_Ngục tù)

Trăng U Minh, xanh xao ảm đạm
Rừng hoang vu huyền bí yêu ma
Em thăm anh tình trong hơi thở
Hoảng hốt nhìn rờn rợn thịt da

Em hiểu lòng anh là quá đủ
Tuổi đôi mươi khí phách hùng anh
Vào Không Quân chọn đi du học
Từ Mỹ về, sao buộc tội danh?

Mới lớn lên nghe mùi thuốc súng
Chiến tranh tàn khốc máu hòa xương
Dân nghèo vẫn mãi ngàn năm khổ
Một cô hai tròng chết thảm thương !

Anh gửi tình men theo vạt áo
Lòng đau thương dõi bóng xa dần...
Hãy quên anh như chưa lần gặp
Em cứ đi...đừng phí tuổi Xuân !

Hãy mặc anh cô đơn tuyệt vọng
Sống qua ngày hơi thở mong manh
Tình đôi ta vui trong huyết lạnh
Sửng sốt hồn ma run rẩy cành

Trời bỗng ảo huyền trong khói sương
Núi rừng buồn bã cảnh thê lương
Em về mà ngỡ lòng dao cắt
Một mảnh hồn đau giữa núi rừng !

LÂN ĐẦU HẠNH NGỘ

Yêu biết mấy nụ hoa chớm nở
Vẻ thơ ngây trong suốt nên thơ
Linh hồn em trắng trong tinh khiết
Anh thần thờ cứ ngỡ giấc mơ

Ánh mắt dấu yêu còn đọng mãi
Nét trang đài đầm thắm xinh tươi
Tóc buông trong gió chiều tư lự
Em hút hồn anh đến nghen lời

Em chẳng phải Hoa khôi, Á hậu
Cũng không là kiều diễm Giai nhân
Mộng bình thường thơ ngây trong trắng
Mắt trữ tình đầy ắp nét xuân

Lòng xúc động xôn xao nhớ mãi
Đóa hoa tình tuyệt diệu còn vương
Qua bao năm lòng luôn trăn trở
Cảm giác đầu đời mãi nhớ thương

Đêm đã khuya sầu dâng khắp lối
Xót xa lòng nỗi nhớ nào vơi
Em về đâu ? Hồn anh theo với
Mong chúc em hạnh phúc trọn đời...

NHA TRANG NỖI NHỚ

Ta về tìm lại bóng người xưa
Dưới rặng thùi dương gió lạnh nhiều
Lặng ngắm chiều rơi trên biển vắng
Mà nghe hơi thở tiếng người yêu

Nhấp nhô làn sóng vờn trên cát
Ngồi tựa vai nhau ngắm tuổi thơ
Tình đã ra đi không trở lại
Anh về hoang vắng bước bơ vơ

Chiều sắp hết nắng còn luyến lưu
Lối xưa cũ gọi dấu nhớ nhung
Đường vào Phi trường nay còn đó?
Nơi em đợi nhớ thương lạ lòng

Bước Tango đầu đời bờ ngõ
Dịu em đi nghiêng ngã vụng về
Mãi mê nhìn quên luôn trống nhịp
Còn nhịp nào xao xuyến mãi mê

Những chàng trai hào hùng kiêu hãnh
Quân trường xưa em còn nhớ quên
Không Quân đó cuối tuần bát phở
Biển đêm nhớ mãi phút êm đêm...

PHẦN II

TÌNH THƠ GIAO LƯU _ CẢM TÁC

Hình net

THANH BẰNG

TÌNH HƯ KHÔNG

Mưa buồn theo Thu sang
Tay nâng niu cung đàn
Lời trầm buồn du dương
Trong lòng nghe tơ vương

Từ khi em ra đi
Tình buồn thôi chia ly
Thương đời mình lênh đênh
Như con thuyền bồng bềnh...

Nghe tin em sang ngang
Đời mình trôi lang thang
Tình còn vương trong lòng
Se buồn trời sang Đông !

Đôi khi lòng băng khuâng
Dòng đời như phù vân
Tình yêu rồi như không
Nào ai còn chờ trông

Từ khi em ra đi
Trùng dương đêm thâm thì
Tình buồn lan không gian
U sầu đánh riêng mang

Thôi rồi ôm thương đau
Từ ngày ta xa nhau
Từ khi em xa tôi
Đời như buông trôi

Còn gì mà chờ mong
Tìm chi ? Tình Hư Không !
MẶC KHÁCH

CUNG SẦU **TÌNH THƠ 1**

Gió đưa gió đẩy tình sầu
Nhớ em chẳng biết để đâu nỗi buồn!

Sao lại trách ? Tình Thơ thương nhớ
Bóng hình ai gọi nhớ gọi thương
Ta nhớ em vườn xưa chung lối
Con đường nào hơi thở còn vương !

Sao lại trách? Tình Thơ hờ hững
Gió mưa giăng bão tố phủ phàng
Sao vội vã cung đàn lạc phím
Ý buông trôi lạc lối ngõ ngang

Sao lại trách? Tình Thơ quên lãng
Say mây Trời mờ nhạt ước mơ
Cuộc nhân sinh nhạt nhòa phù phiếm
Ta còn gì ? Chỉ chút TÌNH THƠ !

Sao lại trách Tình thơ thình lặng
Sống ẩn mình thôi thương nhớ chi
Giòng nước trôi thả hồn gửi gắm
Nhớ thương Em ta chẳng còn gì !

Sao lại trách Tình Thơ chôn kín
Ngại nắng vàng dẫn đến tơ vương
Em lặng lẽ lòng ta xao xuyến
Trách thời gian phong kín nẻo
đường!

Xin đừng trách Tình Thơ dang dở
Cung đàn kia ai trộn ý thơ ?
Hồn nức nở hòa trong cung bậc
Tim ghen ngào sõi đá ngăn ngơ !!!
MẶC KHÁCH

CUNG SẦU **TÌNH THƠ 2**

Sao lại trách ? hồn tôi bỏ ngõ
Núi thời gian điều cột Giai nhân
Này vàng son uy quyền danh vọng
Cùng với ta ngự trị cõi trần !

Sao lại trách sắc đời mộng mị ?
Vươn cánh tay em vẽ đắm say
Đôi môi kia đợi chờ trau chuốt
Ngỡ yêu thương mời gọi đầu đây

Sao lại trách hồn tôi ray rức ?
Nhớ thương ai thơ thần...sao Trời
Tiếc cho em tình đời gian dối
Ngỡ đi về hoang vắng mưa rơi....

Sao lại trách cung sầu phím lạc ?
Vì cuộc đời chẳng phải thương đau
Em nghe chẳng trần ai thống khổ
Phổ đông người sao mãi tìm nhau

Sao lại bảo giọng Thơ bất chợt ?
Ý trong tim đan dệt hồn Thơ
Tình thơ ơi...xin đừng vội bảo :
“Có sả gì một chút Tình Thơ !!!”
MẶC KHÁCH

BIKINI

Bikini lại mặc vào
Dọc ngang hai mảnh nghẹn ngào nhớ thương
Mảnh nào hờ hững tơ vương
Mảnh nào khép kín nẻo đường ngắt gãy
Anh ơi xích lại gần đây
Nhờ anh cởi hộ sợi dây ngăn tình
Mảnh nào anh hồi rung rinh
Mảnh nào e ấp dập dình suốt mơ
Mảnh nào triển dốc ngăn ngơ
Mảnh nào xanh cỏ mờ mờ đường trơn
Mảnh nào gieo nổi lơn ton
Mảnh nào cỏ mọc mọc mơn lồi về
Mảnh nào anh hồi tái tê
Mảnh nào úm tron cơn mê lờ làng
Mảnh nào lấp lóit Thăng Đàng
Mảnh nào ấp ủ dào ngang lừng lờ
Khen thay anh khéo ốm ở
Miệng cười nhòn nhoen giả vờ làm quen
Đồi cao chập chững mon men
Chưa đi đã trượt, chưa thềm đã ..xí hụt
Hahaha.....

MÂYLANGTHANG

Mảnh nào anh đợi anh chờ.....
Mảnh nào anh hồi đề mê
Mảnh nào xa cách nào nề tâm can
Mảnh nào đôi cả giang san
Mảnh nào chỉ có một gang mà sâu
Tình yêu là thứ muôn màu
Mảnh nào anh lựa để lâu em chờ
Khen thay tâm khéo nhả tơ
Mong manh hai mảnh lừng lờ trên ai

MÂY LANG THANG
(Vũng tàu 99)

BIKINI

CẨM TÁC bài Thơ BIKINI
của NS MÂYLANGTHANG

Khen ai khéo vẽ nên thơ
Mảnh trên mảnh dưới nhơn nhơ gọi tình
Mảnh nào xao xuyên con tim
Tần ngần mê mẩn đứng nhìn ngần ngơ
Mảnh nào nhún nhảy ồm ờ
Mảnh nào em hồi ...đợi chờ nôn nao
Hắt hiu sóng vỗ rì rào
Lẳng lơ hai nụ Hồng đào trên ai !
Còn đây một mảnh Liễu trai
Đợi lâu úa sắc nụ Hồng héo hon
Động tiên thánh thốt ni non
Cỏ xanh mơn mớn đường trơn phủ đầy

Hỏi em, vào ngã nào đây ?
Cùng anh dạo gót đắm say muôn màu
Lối vào trơn trượt thắm sâu
Giọt tình rỏ rất mưa ngâu ngập tràn
Hỏi anh: “chọn mảnh nào đây ?”
Mảnh nào em đợi em chờ ?
Mảnh nào trần trở phủ mờ hơi sương
Mảnh nào mờ ảo vẩn vương
Mảnh nào trói buộc đoạn trường đắng cay
Mảnh nào chấp cánh tung bay
Mảnh nào ngập ngắt đắm say hồ nằng?

Hỏi em nghe khúc “Tình lang ”?
Nửa say nửa tỉnhThiên đàng ngắt gãy
Hỏi anh:“chọn mảnh nào đây ?”
Em cho hai mảnh cùng say một lần!

Biển xanh sóng vỗ rì rào
Tha hương đồng cánh, nở nào trên nhau?

MẶC KHÁCH

MỘT GÓC NHỚ

(Tình thơ_

gửi gió mây bay...)

Một góc nhớ !buồn ơi hieu quạnh
Nơi để dành hoang lạnh thế sao ?
Anh rất sợ chút tình thừa thái
Sợ thời gian bỗng chốc thay màu

Một góc nhỏ làm sao cho đủ ?
Lời hôn nào hứa hững buông lời
Ta nhớ em bốn mùa khắc khoải
Em đâu rồi còn mãi rong chơi

Một góc nhớ ôi sao buồn bã
Dành cho nhau chỉ có thể sao?
Đời muộn phiền em còn hờn trách
Em tìm gì? đứng giữa núi cao

Tình không “ảo” do lòng người ảo
Đời vẫn đẹp tại mình không may
Một góc nhỏ dễ dàng quên lãng
Tháng ngày mờ nhạt em có hay ?

Cơn nắng hạ đêm dài trần trở
Nhớ thương em suốt mát đợi chờ
Chút buồn lơ, sống tình trời dậy
Nhịp nhàng say điệp khúc trong mơ

MỘT GÓC NHỚ làm sao ôm trọn?
Trái tim ta rực lửa nồng nàn
Đã bao năm mỗi mòn ập ủ
Uông một đời lạc giữa trần gian !
MẶC KHÁCH

MỘT GÓC NHỚ* MỘT GÓC QUÊN

(Cảm tác khi đọc thơ Một Góc Nhớ
_Mặc Khách)

Một góc nhớ như vừa chợt lạnh
Một góc quên ẩn hiện chập chờn
Mà cuộc đời vờn quanh ta mãi
Nhớ _Quên rồi nào có gì hơn

Một chút nhớ làm sao cho đủ
Một chút quên buồn đến rã rời
Anh nhớ em bốn mùa khắc khoải
Em nhớ anh môi mắt ghen lời

Một chút quên cho đời ấm lại
Dành riêng nhau khoảng trống cuộc
đời
Nhưng anh nào có buồn đáp lại
Nên Nhớ _Quên bỗng chốc xa xôi

Tình không ảo do lòng người ảo
Ta biết nhau sao lại hững hờ
Anh chỉ đến giấc mơ buồn bã
Em xoáy tròn cơn lốc thực hư !

Cơn nắng hạ buồn đêm trần trở
Nhớ rồi quên ảo ảnh dật dờ
Anh vẫn đấy mà xa xôi lắm
Em vẫn hoài vật vã cơn mơ

Một góc nhớ em nào ôm trọn
Một góc quên ve vuốt cuộc đời
Còn trong em chút tình xót lại
Thật nồng nàn dành chỉ anh thôi
MIÊN THUY

04Sept2010

* thơ MẶC KHÁCH

NỤ HỒNG

Hoa kia em để dành ai ?
Gió vờn héo úa đêm dài đắm sương
Nắng hồng hôn nhẹ vẩn vương
Chim muông lay động đêm trường rức ray
Nụ hoa ướt đầm hương say
Cho anh em nhé ngày mai anh đến
Ru em từng giấc ngủ yên
Ru em tròn mộng tình duyên cuối trời
Hồn ai lạc bước chơi vơi
Sao không chung lối se đời lưu vong
Hỏi ai ai hỏi trong lòng
Cho nhau say đắm tình nồng trong tim
Thôi mơ đừng mãi đợi tìm
Lắng nghe ngày tháng im lìm đuổi nhau
Hương hoa biến sắc phai màu
Mau mau Em nhé nhạt màu thời gian !

MẶC KHÁCH

Cảm tác

NỤ HỒNG *Của Mặc Khách*

Bâng khuâng gợn chút tơ lòng
Bâng khuâng không biết nụ hồng trao ai ?
Vẳng nghe trong tiếng thờ dài
Ngày mai nào biết đổi thay cuộc đời
Hồn này lạc bước chơi vơi
Mong sao tròn mộng cuối đời tình duyên
Bến kia vẫn mãi đợi thuyền
Nhấp nhô sóng vỗ triền miên vào bờ
Vẫn nghe tình đẹp tựa thơ
Mà sao thuyền vẫn thờ ơ xuôi giòng
Bến nào mà chẳng chờ mong
Thuyền tình cặp bến thuyền tình nồng say
Thời gian thấm thoát qua ngày
Tóc không còn mượt nhạt phai môi hồng
Ngoài kia gió thổi qua sông
Thóang qua một chút cõi lòng bâng khuâng.

BÌNH MINH

TỰ TÌNH TRẮNG

(Gửi người tình_Một thời để nhớ)

Rừng hoang vu ánh Trăng xuyên kẻ lá (1975)
Trăng thật gần mà ở tận nơi xa
Trăng dấu yêu hòa quyện với hồn ta !
Nơi xa xăm giữa khung trời lạnh lẽo
Đêm sâu lắng Trăng ảo huyền quyến rũ
Trăng ru hồn xao xuyến cả cõi lòng
Với tay mời, Trăng e ấp rằng_ không
Trăng thẹn thẹn trái mình bên song cửa
Hãy xích thật gần, gần thêm chút nữa
Dịu ta lên...lên...lên mãi nghe Trăng
Nửa đi Trăng ! cho điệp khúc trào dâng
Ta quỳ xuống ...khẽ nâng Trăng nhẹ nhẹ
Hãy ủa vào ta hơi Trăng yêu dấu
Trăng khỏa thân tuyệt đẹp từng nét cong
Ta đắm say như uống lấy rượu nồng
Trăng e thẹn khẽ liếc nhìn bên lén
Trăng đẹp lắm như núi rừng tĩnh lặng
Ta đắm say Trăng cuống quýt say mềm
Ta tắm Trăng ôi ngây ngất dịu êm
Vùng tình cảm dâng cao, cao tuyền đỉnh
Trăng uốn lượn...ta khẽ ghi, vờ vĩnh...
Ôi đẹp nào nùng hương vị ngát ngây
Ta vội vàng...Trăng hương ứng đắm say
Trăng cuống quýt...cùng quay cuồng dịu dặt....
Trăng hơi Trăng hãy thì thầm siết chặt
Đừng ngại ngần đừng e ấp nghe Trăng
Cho đắm say cho cao ngất gia tăng
Cho thịt da rã rời tan...tan lờng
Hãy trải ánh vàng...cho ta uống cạn
Ánh Trăng yêu say đắm cả khung trời
Hãy cùng ta vui thú đỉnh tuyết vời
Mau kéo hết thời gian không đứng đợi
Múa đi Trăng...cho vui đi cuồng độ
Nửa đi Trăng...dịu nhịp độ cuồng say
Trăng có nghe ?!
Ta yêu Trăng, quên mất cả tháng ngày
Trăng im lặng...ô kìa Trăng ngây ngất...
MẶC KHÁCH

ĐẤT TRỜI HOAN LẠC

(Gửi người tình_Một thời để nhớ_2010)

Muôn Tiên nữ quay cuồng đêm mờ ảo
Vũ mê hồn theo tiếng nhạc dậy vang
Mau lên đi em kéo phải muện màng
Đêm ngợi ca, mừng Đất Trời hoan lạc...
 Ai dám bảo tim em thôi khao khát
 Từng tế bào thao thức suốt đêm thao
 Vùng cô đơn trần trở đêm đợi chờ
 Hồn ngát lịm chìm theo nhung nhớ...
Lời chân tình trao nhau sao bỗng ngỡ
Vương vấn tình em gọi nhớ xôn xao
Trong âm thầm chiêm ngưỡng với ước ao
Mơ tưởng đến buồn đêm thêm trần trở
 Anh muốn thấy trọn thân em hăm hở
 Vòng tay ôm ve vuốt níu thời gian
 Siết vào nhau cho băng giá vỡ tan
 Đêm lãng mạn có Gió Trăng đồng lõa
Nụ Hồng em trao hương tình lan tỏa
Đắm say nhìn còn đọng giọt sương vơi
Dịu tay nhau...mơn trớn lả lơi mời
Anh muốn lắm, hôn vào vùng đất lạ...
 Rướn cao lên em, cho thêm khẩn khát
 Nhịp nhàng nâng cho khát vọng tràn về
 Quấn chặt vào nhau chặt ngát cơn mê...
 Hãy trườn lên mình anh, thêm chút nữa
Tựa vào nhau nâng bờ vai nhún nhảy
Trên đôi chân như triền sóng đầy, xô...
Đẹp mê hồn em ngửa, ngửa nhấp nhô
Niềm thống khoái rợn lên cao tột đỉnh
 Là tất cả cho nhau anh ấp ủ
 Dịu em vào sâu lắng vẻ yêu kiều
 Mỗi vuốt ve rên rỉ tiếng em yêu
 Vùng hoan lạc tuyệt vời đêm diễm phúc !
MẶC KHÁCH

PHẦN III

THƠ SONG NGŨ

Photo Mặc Khách

TÔI TÌM TÌNH CHA

Mỗi năm TET lại về
Niềm vui rộn khắp nơi
Tủi buồn con ngồi khóc
Thiếu vắng bóng Cha tôi
Tiếng Cha ai vừa gọi
Trong lòng nghe xót xa
Tình Cha không ai sẻ
Tình Cha không ai cho !
Mồ côi Cha năm 10 t
14 t xa Mẹ xa nhà
Chuyến xe mắt nhòa lệ
Đi đến thành phố xa
Ngày mai nơi phố lạ
Đêm ngủ lòng âu lo
Mai tìm việc kiếm sống
Đi học, mặc đói no
Chén cơm nơi xứ người
Không dễ để kiếm tìm
Đêm 30 buồn kinh khiếp
Thương mình tóc còn xanh
Thành phố im vắng đợi
Giao thừa nửa đêm trông
Bỗng nghe tiếng pháo nổ
Tựa ai xé nát lòng
Lệ tràn nơi khóe mắt
Cô đơn giữa cuộc đời
Cha dạy không được khóc
Vâng ạ, con nhớ lời
Sao bây giờ lại khóc ?
Không khóc tại lệ tràn
Tình cha không ai sẻ
Tình Cha chẳng ai san !

MẶC KHÁCH

SEEKING FOR FATHER'S LOVE

Every year the New Year returns,
Joy is everywhere,
But with sadness, I sit and cry
For the absence of my father
 I hear a father's voice calling
 My heart feels despair,
 A Father's love is not shared
 A Father's love is not given
Fatherless at 10 years old
14 without a mother, without a home,
Teary eyes in the car,
Headed to a strange city
 Tomorrow is in a foreign place,
 At night I sleep with anxiety,
 Tomorrow is to make a living,
 Go to school regardless of hunger
A bowl of rice in a strange land
Is not easy to find,
Sorrow on the night of the 30th
Alone with no loved ones,
 The city, silent and waiting,
 Midnight of the New Year waits
 Suddenly, the sound of firecrackers
 Like destruction to my heart.
Tears overflowing from my eyes
Loneliness in life,
Father taught "do not cry",
Yes, I remember the words,
 "Then why are you crying?"
 Tears just flow, I am not crying.
 A Father's love is not shared
 A Father's love is not given !

TRANSLATED BY MẶC KHÁCH

TRĂNG THU CHẾT

Trăng Thu chết , tình ta vẫn đợi
Chút ân tình còn lại con mê
Núi thời gian mơ bóng em về
Đêm nhung nhớ tình buồn đang dờ

Xin cho chôn mộng đời hư ảo
Khóc một lần cho nhẹ con tim
Em có nghe sương khói ân tình
Tìm quên lãng Trời Thu im vắng

Nhìn đi em Trăng tàn sắp lặn
Hồn tha phương bàng bạc cỏ cây
Khúc nhạc buồn diu dặt ngắt ngảy
Đêm dạ vũ oan hồn ma quái

Trăng Thu chết , lòng ta lạnh giá
Bước âm thầm theo khói sương bay
Hồn gọi hồn bịn rịn chia tay
Đêm sắp tàn...hồn ma tan tác....

MẶC KHÁCH

DEATH AUTUMN MOON

The Fall Moon dies, I'm still waiting for my love
The love story is still a dream,
Hold back time, to dream for your return
Nostalgic night of the sad, broken love

Please bury this illusory life,
I'll cry once to forget it all.
Have you heard the fog of love ?
Seeking for forgetfulness under quite Autumn sky

Look, the moon is about to disappear,
My soul wonders through the trees and grass,
Sad music bewildered ecstatic
A night danced with ghosts.

Autumn Moon dies, my heart is so cold,
I silently follow the flying mist,
Souls call souls for farewells,
Night is almost gone, and the ghosts will disappear.

TRANSLATED BY MẶC KHÁCH

Designed by Mặc Khách

ĐƯỜNG XƯA VẮNG BÓNG

(Chiến tranh_Ngục tù)

(Trích Thi tập TÌNH THƠ t/g Mặc
Khách)

Anh vẫn nhớ chiều Thu bước vội
Về tìm Em sưởi ấm cùng Anh
Một cuộc tình còn vương sót lại
Giữa đời, ý thức hệ phân tranh

Lòng ngỡ ngang, đường như xa lạ
Phố im lìm lác đác mưa rơi
Anh ngại ngừng bước chân buồn bã
Gió thì thảo len lén khắp nơi

Tìm ai đây ? Đường Xưa Vắng Bóng
Em đi rồi nắng nhạt vàng phai
Hồn rã rời đời nghe vô vị
Bao ân tình để lại cho ai ?

Em đi rồi sầu dâng ngập lối
Người hiểu anh rồi cũng rời xa
Xã hội đổi đời, tình dang dở
Anh chẳng còn gì để thiết tha !

Em đi rồi còn ai nhưng nhớ
Linh hồn anh trống rỗng, hư không
Tuổi trẻ vùi chôn nơi rừng thẳm
Thời gian còn lại có như không!
MẶC KHÁCH

EMPTY OLD ROAD

I still remember rushing on a fall
afternoon,
To find you to warm up with,
A lingering love affair
In this life of competing ideology.

Surprised, it seems so strange
The town is dreary with scattered rain
Hesitating, I step forward sadly,
The wind whispers as it sneaks
around.

Who to find? On this empty old road
You left, the sun now faint and fading,
My soul disintegrates, life is insipid.
How much love is left for whom ?

You left, sorrow overflows the road
People who understood me still leave,
Society changes, the love unfinished
I have nothing left to look forward to!

You left, who else is there to miss,
My soul is empty and hollow,
The youth are buried in the deep
forest,
There is still time, yet it means
nothing !

TRANSLATED BY MẶC KHÁCH

CÁNH CHIM ĐƠN

Chút nắng tàn dần tan trên bến vắng
Rừng âm u trầm mặc níu thời gian
Cánh chim đơn hờ hững chiều muộn màng
Đời vẫn đẹp có điều chi hối tiếc!

Tình vừa đủ cho xanh màu mắt biếc
Mái tóc huyền óng ả cũng tàn phai
Nhớ làm chi tuổi trẻ tóc bay bay
Bước ngạo nghễ xem thường đời gian trá

Nhớ biết bao những chiều lòng lộng gió
Chí anh hùng hào khí trái tim say
Trong mắt nhìn hồ để chỉ ta đây
Tập võ nhỏ-Giảng đường lòng ngạo mạn

Ta ước muốn sẽ đổi thay con tạo
Nén đau thương, xúc động những mảnh đời
Muốn san bằng tạo hạnh phúc khắp nơi
Nào hay biết giòng đời nhiều hiểm ác !

Lòng thất vọng bao cuộc vui nhàm chán
Cảnh phô bày giả tạo khói sương bay
Những hẹn hò tuyệt diệu hương đắm say
Trong khoảnh khắc vỡ tan thành hư ảo

Ta cười thầm lũ chim kia khờ khạo
Chỉ làm phiền ton hót chuyện trần gian
Chúng lú lo ca tụng bọn phụ phàng
Cuồng vọng mê lắm sao không tỉnh thức!

Đây lối cũ quanh hiu buồn chất ngất
Trời đầy sương lạnh lẽo bước lưu vong
Đêm bàng hoàng lạ lắm lối hư không
Thuyền ai đó âm thầm trên bến vắng ...
MẶC KHÁCH

THE SOLITARY BIRD

A little bit of sunshine left on the empty harbor,
The cloudy forest grasps onto Time,
A solitary bird, apathetic of the late afternoon,
Life is still beautiful! There is nothing to regret !

Enough love to make eyes blue,
Her hair, lustrous, yet will fade,
Why remember the past, of when hairs were unruly?
Disregard the tricks of life, step with confidence.

Remember the windy afternoons,
Courage of a hero, heart filled with love,
In his eyes, it is just him,
Arrogant with only a small notebook in the lecture hall.

I want to change what you created,
Repress the emotional pieces of life
I want to wipe it clean then create happiness everywhere,
How do I know that life is so complex and cruel ?

Dissappointed how fun things are now a bore,
These views are not forever like fog passing by,
Dating, so wonderful and passionate,
Yet in an instant can disappear into an illusion.

I laugh silently at the silly birds,
They only bother to chatter about the mundane world.
They chirp to praise the betrayers,
Delusions, why are they not aware?

This old path, lonely and sorrowful,
Cold mist fills the air, I step into exile
Into a void on this unfamiliar night,
Someone's boat floats down the deserted river.

TRANSLATED BY MẠC KHÁCH

ƯỚC

Ta ước làm chiếc bóng
Mãi mãi ở bên Em
Hóa thân làm gió thoảng
Mơn trớn làn da mềm

Ước Em là nụ Hồng
Cho anh mãi ấp yêu
Bằng vòng tay âu yếm
Giữa xứ người buồn hiu

Ước Em là hoa lá
Nhốt hoài trong bức tranh
Làm sao Em tan biến
Mãi mãi ở bên anh

Ước Em là sóng biển
Vỗ về nỗi thương đau
Ta cuộn mình trong sóng
Trốn cuộc đời bế đầu

Hay ta là đôi Tháp
Vươn lên vút tận Trời
Trên cao nhìn ngạo ngễ
Nhân thế thật buồn cười....

Hay em là nàng Thơ
Đùa cợt nằm sóng soai
Loay hoay tìm vần điệu
Làm đôi ta mệt nhòai

Hay Em là làn mây
Bay lượn giữa bầu Trời
Ta biến thành gió lạ
Mặc giòng đời đầy vui...
MẶC KHÁCH

WISH

I wish to be a shadow
Beside you forever,
Transform into a gentle breeze
To touch your soft skin.

I wish you were a rosebud
For me to love forever,
Cuddled in my arms
In this sad country.

I wish you were flowers
Frozen in a picture,
How could you vanish then ?
You will be with me forever.

I wish you were the ocean waves
Crashing away the pain,
I'll curl in with the waves
To escape a life of suffering.

Or we can be twin towers,
Soaring up to the heavens,
Up high, looking down arrogantly,
Human life is so funny.

Or if you are a poet
Playing on the shore,
Fiddling with the rhymes
To make us tired.

Or maybe you are the clouds
Flying in the sky,
And I turn into the wind
Carefree of this life.
TRANSLATED BY MẶC KHÁCH

THU HIU HÁT

U Minh buồn một chiều Thu phai nắng
Bước chân Em thoăn thoắt giữa đồng hoang
Anh nghe như ai giẫm nát linh hồn
Em run sợ bóng chiều buông hoang vắng
Nhanh lên Em, hoàng hôn đang tắt nắng
Rừng chuyển mình, gió lộng cảnh điêu hiu
Em về mau kéo lữ chuyển đồ chiều
Anh lo ngại đường xa đầy bất trắc
Nhìn theo Em...vòng kẽm gai, se thắt
Xót xa lòng nhớ mãi dáng Em thơ
Em trở về cô lạnh nét bơ phờ
Anh đứng lặng ...cõi lòng nghe tan nát
Trăng Thu lạnh, nhạt nhòa đêm ngơ ngác
Muôn hồn ma tức tưởi khóc âm thầm
Lá vàng rơi phủ kín kiếp tù nhân
Em đã hiểu ! Thu về sao HIU HÁT?!

Rừng U Minh 1980 MẶC KHÁCH

BLEAK AUTUMN

The sad autumn sun sets in U Minh,
Your footsteps, rapid through the wilderness
Feels like someone is trampling my soul,
You tremble, fearing the afternoon light deserting you
Hurry up my love, daylight is disappearing
The forest transforms, the wind howls, a lonely sight
Faster my dear, careful not to miss the afternoon boat
I worry the long journey is filled with obstacles
Watching you leave...barbed wire, pain
My love, I will remember you forever
You return home, alone and disheveled,
I stand still...my heart shattered.
Cold Autumn moon fades, pale in the bewildered night
Many ghosts sobbing silently in pain
Fallen yellow leaves covers the prisoners,
Now my love, you understand the bleak Autumn

(U Minh 1980 Forest) Translated by Mặc Khách

BIỆT LY

Từ buổi chia tay thôi hết rồi
Bốn bề vắng lặng nắng chia đôi
Ngẩn ngơ rừng núi buồn kinh khiếp
Gió hú từng cơn vọng núi đồi

Lần cuối nhìn nhau mắt lệ rung
Chiều thu tàn tạ gió sang đông
Mưa rơi buồn bã đêm se lạnh
Lệ ngược vào tim nghe đắng lòng

Em đến thăm anh lần cuối cùng
Trở về biển đợi vượt trùng dương
Mai em đi còn gì mà nói !
Lần cuối nhìn nhau lệ đoạn trường

Chiều đã dần tàn nắng chuyển di
Nhìn nhau lần cuối lệ hoen mi
Năm năm cam khổ, lòng em đó
Cũng đủ lắm rồi thôi biệt ly !

Lặng lẽ quanh đây nhớ với sầu
Như chia cùng sẻ cảnh ly tan
Không gian bất chợt như im vắng
Một mảnh hồn đau đến ngõ ngàng!

Khắc khoải từng đêm kiếp sống thừa
Rơi vào giấc ngủ với đau thương
Em còn đâu nữa cùng san sẻ
Thảng thốt hồn anh giữa núi rừng...

SEPARATION

Since the breakup, life is over,
Desolate all around, the sunshine splits in two,
Mountainous forests, so bewildering yet sad,
Howling winds echo through the mountains and hills.

Looking at each other for the last time, eyes teary,
Autumn dusk withers away, Winter comes
Rain falls somberly, the night is chilly,
Swallowed tears bitter the heart.

My dear, you visit me this final time,
Then return for your voyage oversea,
Tomorrow you leave, there's nothing left to say !
This last final look filled with tears of emotion.

Afternoon gradually fades away as the sun sets,
Final glances together, tears accumulate,
Five years of hardship, your heart hurts,
Enough already, let us separate !

Quiet and still, just memories and sorrow,
A shared scene of separation,
Suddenly the world is silent and empty,
A surprising pain to the soul.

Depressed every night of this dismal life,
Falling to sleep with grief,
Where are you now to share?
Startled, my soul now alone among the wilderness.

TRANSLATED BY MẠC KHÁCH

VƯỜN HỒNG

Đang ru giấc ngủ tha hương
Vườn Thơ ai dệt làm vương vấn lòng
Tìm trong hoang vắng mênh mông
Giòng Thơ sâu mông hỏi nàng là ai ?
Mưa rơi tuyết phủ đêm dài
Vườn Hồng em để chờ ai...mỏi mòn
Muốn quên lòng mãi bán khoán
Chân đi tay kéo thời gian đổi hờn
Giật mình nẻo vắng cô đơn
Thời gian phủ kín thuở còn rong chơi
Tháng tư vận nước đổi dời
Gió mưa tan tác giòng đời đổi thay
Xuân về lòng cũng héo hon
Gió ơi mang lại nụ hôn thuở nào
Lắng nghe nhịp đập xôn xao
Vùi trong kỷ niệm ta đào huyết chôn !
MẶC KHÁCH

ROSE GARDEN

I'm having a sleep flicker
Flower garden who planted as lingering heart
I search into the vast wilderness,
Sadness in each verse, who are you?
Rain falls and snow covers, the night is long
The Rose garden, restless, waits for whom?
The soul frets, wanting to forget
Hands pull back as feet goes...Time sulks.
Awakened, deserted and alone,
Time obscured the playful childhood,
In April, our Country changed,
Windy storms separated lives.
Spring arrives, the soul still wilts
Oh Wind, bring the budding kiss of the past!
Listen to the tumultuous beats,
Buried in memory, now I dig to the grave.
Translated by MẶC KHÁCH

ĐẤT TRỜI LANG THANG

Trời vào Thu mưa bay...
 Má Em màu hồng hây hây
 Tóc vương theo làn gió...
 Ta nghe lòng đắm say
 Thu về vui nơi nơi
 Tình ơi, sao chơi vơi...
 Lời Em nghe thành thoát
 Hồn lang... tiếng Thu rơi...
 Từng bước đi nơi nắng
 Hương Thu... thơm nồng nàn
 Yêu Em từ muôn thuở
 Đất Trời còn lang thang ...
 Này Em , ai đang trông
 Đâu Thu đi vào lòng
 Yêu Em từ muôn kiếp
 Sải đôi chum thành sông
 Lá Thu vàng mong manh
 Mắt Thu màu trong xanh
 Chợt nghe lòng xao xuyến
 Thời gian sao trôi nhanh....
MẶC KHÁCH

EATH WONDERS

Autumn comes, rain falls...
 Your cheeks are rosy
 Your hair flies with the wind
 I feel passion...
 Autumn comes, joy is everywhere,
 My love, where are you?
 Your words are a melody
 My soul, quiet... Autumn falls
 Each footstep, dreaming...
 For autumn scent, crisp and aromatic
 I loved you since forever
 Since before Earth wonders...
 My beloved, someone waits for you
 Autumn went into your heart
 I loved you from eternity
 Before pebbles have not yet became rivers
 Golden Autumn leaves are fragile
 Autumn eyes are clear blue
 Suddenly, my heart tingles
 Time passes so quickly...
 TRANSLATED BY MẶC KHÁCH

Mịch khách

CÔI LẶNG

Không gian tĩnh lặng
Đêm vắng mênh mông
Muôn vì tinh tú
Lặng nghe tiếng lòng

Trí tôi bé nhỏ
Sao dám Trời cao ?
Màng đêm huyền bí
Vô số vì sao

Lòng người sâu thẳm
Chẳng thấy tận cùng
Làm sao hiểu được
Để biết thủy chung

Đường trần vất vả
Lối nhỏ băng khuâng
Tìm đâu chung lối ?
Dù nhau vô cùng

Đêm qua khoảnh khắc
Nét đẹp tinh khôi
Bên bờ suối mộng
Phải em chờ tôi ?

Đường xa mưa gió
Có ai còn chờ
Biết em có nhớ
Người tình bơ vơ ?

Hỏi muôn tinh tú
Đâu chốn vô cùng ?
Tìm hoài không thấy
Vô thủy vô chung.
MẶC KHÁCH

SILENT SPACE

This silent space,
The immensely vast night
Filled with many stars,
Listen to my heart

My mind is so small,
How to compare with the Heavens?
Mysterious night
Countless stars

One's heart is so deep
Unable to find its end,
How do I know
The heart won't change?

Journey of life is hard
Small paths, I hesitate
Where is the same path?
To walk together to the end.

The night passes quickly,
A girl of pure beauty
On the banks of a dreamy waterfall
Are you waiting for me?

Distant road full of rain and wind
Is there someone else waiting?
Do you remember me?
Your lonely lover

Ask the million stars,
Where is infinity?
Searching forever but can't find it
Infinite nothingness.
Translated by MẶC KHÁCH

VÔ THƯỜNG

Tinh sương thức dậy
Nhìn Trời bao la
Muộn phiền buông bỏ
Không còn cái ta
Lung linh ánh sáng
Không gian trong lành
Bụi đời lắng đọng
Thời gian trôi nhanh
Bình minh tươi thắm
Tia nắng lung linh
Chuông ngân vọng lại
Tỉnh thức tâm sinh
Tâm sinh tâm diệt
Buồn vui cũng qua
Có gì tồn tại
Đổi thay 4 mùa
Cuộc đời thấp thoáng
Thời gian phủ mờ
Không không sắc sắc
Khắc nào chiêm bao
Ơn từ tạo hóa
Huyền bí Đất Trời
Ơn từ không khí
Nắng mưa tình đời
Ơn người xa lạ
Cho ta tình thương
Nâng từng hơi thở
Chạm đến Vô thường !
MẮC KHÁCH

IMPERMANENCE

The fog lifted away at first light,
Look at the immense sky,
Let go of the little things
Our conscience no more.
Morning light shines
Through the vast space,
Quiet life,
Time flies by quickly.
Serene sunrise,
Sunshine sparkles,
Bells ring again,
The mind awakens.
Awakened then disappears,
Happy yet sad,
Nothing exists
Changing of the 4 seasons
Life is fleeting,
Time washes away the past,
Here but gone
Just like a dream.
Thankful for the creator
Mysterious Heaven and Earth
Grateful for the air
The sunny, rainy days
Thanks to the stranger
To give me love
Grateful for each breath
To touch the Impermanence !
TRANSLATED BY MẮC KHÁCH

VÔ THƯỜNG

ĐÊM TRỪ TỊCH

Hồn lang thang chìm vào trong cõi mộng
Cười ngả nghiêng chế diễu cảnh tục trần
Hồn tỉnh say có cần chi trau chuốt
Giữa bao cảnh đời hư, thực khó phân
 Nắng sắp tàn kéo lê trên cỏ úa
 Trời âm u chìm lẻ bóng tìm về
 Về nơi đâu ? Đây cánh chim bé nhỏ
 Ghé vào đây điều cợt lời hẹn thề...
Hay cùng ta vào sâu trong huyết mộ
Dựng hồn ma trên ghẹo đợi Xuân sang
Trong cơn mê chấp chùng bao bóng dáng
Gọi tên người trong nỗi nhớ miên man...
 Đêm Trừ Tịch mờ dần theo sương khói
 Phảng phất oan hồn hờ hững Xuân sang
 Kèn đưa ai nỉ non buồn ảo não
 Tiếng kinh cầu xao xuyến mảnh khăn tang...

MẶC KHÁCH

EVE OF THE NEW YEAR

The wandering soul sinks into the dream realm,
Mocking laughter at the mundane life,
This drunken spirit need not to elaborate
In this life, truth is hard to separate from lies.
 The fading sun dragged on the grass
 Cloudy skies, the lone bird seeks the nest
 Hey littlebird, where to?
 Drop by here, let's joke and play...
Or join me deep inside these graves,
Tease the ghosts and wait for Spring to come,
In this dreamy state, filled of many silhouettes
Missing you, I call out your name.
 Eve of the New Year fades into smoke
 Unrest souls flow by, indifferent of Spring's arrival
 Trumpets of death carry in heartache,
 Prayers sadden the mourning headbands.

Translated by Mặc Khách

PHẦN IV

GIỮA ĐỜI HƯ THỰC

TÌNH QUÊ VÀ MẸ

THỂ HỆ THƯƠNG ĐAU

(sau cùng_1975)

Một lúa bên đời cùng nỗi đau
Một thời xuân trẻ thoáng qua mau
Gặp nhau tìm lại dư âm cũ
Nhớ mãi tang thương của thuở nào
 Vận nước đành cam, cảnh ngục tù
 Quê hương tang tóc ?” Thiên đường mù”!
 Anh hùng tuần kiệt sao là tội ?
 Tuổi trẻ vô tư chịu oán thù
Ngơ ngác xứ người đất tạm dung
Những chiều lạc lõng nhớ mông lung
Trắng khuya bàng bạc lòng hoang lạnh
Thồn thức tàn đêm sóng gợn lòng !
 Đất khách nhớ về nơi cố hương
 Quê người nhớ mãi những chiều thương
 Cần Thơ, Nha Trang từng con phố
 Phan Thiết, Sài Gòn đêm vẫn vương
Học thuyết ? học đòi ! học dối gian
Gây bao thống khổ cảnh lâm than
Đạn bom tàn khốc trên quê Mẹ
Tuổi trẻ thường dân máu ngập tràn
 Thương cảnh trăm luân dân tộc tôi
 Hàng hàng lớp lớp tuổi đôi mươi
 Hy sinh oan uổng đời trai trẻ
 Một kiếp thương đau phí một đời
Mây vẫn bay hoài cuối nẻo xa
Chiều rơi trên áo tóc sương pha
Hoàng hôn thương quá hồn Vong Quốc
Chuông vọng từ xa chạnh nhớ nhà !
(year 2015)

NÉN HƯƠNG CHO NGƯỜI NẮM XUỐNG

Tháng tư khổ nạn đau thương
Miền Nam toi tả “Thiên Đường mù” sương
Gió mưa run rẩy lạ thường
Cánh chim hốt hoảng phố phường chìm sâu

Lá xanh bỗng chốc héo sâu
Vàng theo tiếng nấc...gót giày xéo lên
Mừng vui ai hát thâu đêm
Trở cờ đón gió những tên đồn hèn

Thương anh chiến sĩ trung kiên
Máu loang tô thắm khắp miền Quê Hương
Xác thân câm nín bên đường
Lòng dân thương xót, đâu phường múa may ???

Nhìn quanh trốn chạy xa bay...
Xác anh nằm đó phơi thây cản đường
Trong lòng xin đốt nén hương
Cầu mong siêu thoát Thiên đường thanh thoi

HUYỀN SỬ MỘT BÀI CA

Đêm se lạnh bước buồn nơi đất khách
Chợt bàng hoàng nghe tiếng hát bi thương
Lời thương đau tỏ bày lòng yêu nước
Quên thân mình níu giữ lấy Quê Hương !
 Em là ai? mà lòng đầy trắc ẩn
 Xóay vào tim chết điếng nẻo hồn riêng
 Tiếng kêu than tuôn tràn nghìn tia máu
 Thương những cảnh đời đời khổ triền miên
Em là ai ? làm tim người thôn thức
Lời ca buồn vang vọng khắp muôn nơi
Những trái tim từng im lìm, hờ hững
Chợt bùng lên tia lửa cao ngất Trời
 Em là ai? lời ca buồn ảo não
 Phơi bày chi những cảnh khổ đau lòng
 Người quyền thế kẻ giàu sang lẫn tránh
 Đạn bom máu dân nghèo chảy thành sông
Em là ai? làm bao người tỉnh thức
Nhìn non sông xâm lấn lệ trào dâng
Đường biên giới biến thành đường nhu nhược
Biển mất dần ai giết chết ngư dân ?
 Những cuộc đời đã tận cùng bí lối
 Cả gia đình bốn người ngã chết ngay
 Tội gì ư ? sao lại tìm lối thoát
 Kết liễu đời cho khỏi cảnh đắng cay
Cao cả thay những anh hùng tuổi trẻ
Yêu Quê Hương thương dân tộc lắm than
Việt Khang ơi, triệu triệu người ngưỡng mộ
HUYỀN SỬ CA sống mãi với thời gian...

CHIỀU LẠNH

Sống kiếp lưu vong ta thầm hứa
Âm thầm quay mặt bã hư danh
Không phản không đâm lưng chiến sĩ
Trở cò nhập bọn giả đạo nhân

Chí làm trai sinh làm thế kỷ
Thân hiến quê hương máu lệ rơi
Côn đồ thế giới chơi Chủ Thuyết
Tươi máu chúng mình suốt cuộc chơi

Cúi đầu nịnh bợ quân hèn nhất
Bôi mặt trở cò chẳng có ta
Chán thay những phường vô liêm sỉ
Ngước mặt nhìn Trời lệ xót xa

Chiều lạ quê xa phủ tháng ngày
Tuyết rơi trên mái tóc pha sương
Bước đi thơ thẩn ngoài sương gió
Thui thui mình ta lạnh nẻo đường

ĐƯỜNG TRẦN HIU QUẠNH

Đêm vắng vô tình gió thoảng qua
Mưa rơi hiu hắt mắt lệ nhòa
Nhớ Mẹ một mình đêm cô quạnh
Đàn con tan tác lệ cách xa

Từ xa xăm tưởng nhớ Mẹ Cha
Nghe xót xa hồi tiếc trong lòng
Con bất hiếu không ngày phụng dưỡng
Chí tang bồng trả nợ núi sông

Văng vẳng lời ai, tiếng gọi Cha
Bồng dung xao xuyên lệ dâng trào
Lâu lắm tiếng Cha không được gọi
Muốn biết tại sao, hỏi vì sao ??

Chiều thật buồn mưa rơi đất khách
Một đời nhìn lại thấy bơ vơ
Tìm đâu chỉ có tình Cha Mẹ
Cao quý trong con, chẳng phai mờ !

Con không còn Cha _ Nay giỗ Mẹ
Giữa dòng đời cạn chén bơ vơ
Hồn con đây Đường Trần Hiu Quạnh
Lạc giữa thương đau gió hững hờ...
(2007)

GIAO THỪA

Xuân tha hương sắc buồn ảo não
Gió lạnh lòng xô bước lưu vong
Đêm 30 lòng nghe se thắt
Quê Hương ơi ! Tiếng gọi trong lòng

Lại một mùa Xuân chẳng đợi chờ
Nhớ về Quê Mẹ cõi xa mờ
Đêm Giao thừa khói hương nghi ngút
Tiếng pháo mừng Xuân, rộn tuổi thơ

Ta đứng đây sầu cao chất ngất
Phố im lìm hoa lá ngẩn ngơ
Bước lang thang tình người xa lạ
Xuân hững hờ buốt giá bơ vơ.

Đêm bỗng u hoài mờ sương phủ
Tượng sầu nghiêng bóng nhớ người thương
Em bây giờ đâu còn nhớ nữa
Giao thừa nhớ mãi đêm vắn vương...

BÓNG DÁNG TUYỆT VỜI

Em xuất hiện khi Trời Quê tang tóc
Giữa phố buồn chấp nhận cảnh cùm gông
Thân nữ nhi dám độ với núi sông
Là Em đó Tổ Quốc ơi! chứng giám
 Kìa Em bước, dáng uy nghi quả cảm
 Nét thanh cao ôi nhan sắc tuyệt vời
 Lòng yêu nước vang vọng khắp muôn nơi
 Em xứng đáng cho bao người ngưỡng mộ
Mắt xanh biếc ánh sắc màu ngạo nghễ
Áo trắng trong gói trọn tấm thân ngà
Sống oai hùng không thẹn với non sông
Có phải Em là hiện thân Trưng Triệu
 Ba bị chết bởi lũ người tàn bạo
 Tội chỉ vì bệnh vực kẻ hiếp dân
 Thù nhà Em chôn kín lại trong tâm
 Cùng tuổi trẻ xuống đường đi tranh đấu
Kìa Nam nhi sao chịu làm nô lệ ?
Sống vô tư hưởng thụ chẳng tình thương
Hãy nhìn xem tuổi trẻ đang lên đường
Hiến máu xương quyết làm nên lịch sử
 Cao cả thay bao anh hùng đơn độc
 Đang chịu tù đầy địa ngục trần gian
 Nằm cô đơn, đợi thân xác héo tàn
 Chết im lặng nào có ai hay biết !
Đêm sâu lắng nhìn không gian hiu quạnh
Tháng ngày trôi năm tháng cũng tàn phai
Nhớ Quê hương giấu trong tiếng thở dài
Hồn xúc động nghe lòng dân oán thán

THƯ GỬI MẸ **TỪ U-MINH**

Hết chinh chiến con về bên Mẹ
Dựng lại căn nhà tường vách xiêu
Đã bao năm mỗi mòn Mẹ đợi
Duy mình con Mẹ trọn tin yêu
...75...

Rồi từ đó rừng sâu khép kín
Chén cơm Tủ khô nhục đốn đau
Con đói quá nên quên tất cả
Bao lần mưa bão Mẹ có sao ?

Rừng U Minh muối mòng vầy khốn
Trầm ngút ngàn che khuất tuổi xanh
Con nước lên...địa bờ rấn lội...
Thân rã rời hơi thở mong manh

Con lạy Mẹ xin Mẹ đừng đến
Đừng vì con lặn lội tìm thăm
Con lo lắng xót xa nhìn Mẹ
Cầu cheo leo nước độc xa xăm

Nếu con chết...xin Mẹ đừng đến
Mặc xác con vui dập chằng màng
Con không muốn nắng, mưa thân Mẹ
Cho hồn con nhẹ bước thanh thang...

Hãy mặc con giữa Trời lộng gió
Mặc mưa rơi bão tố tiêu điều
Con gió lạnh... xóa mờ tâm thức
Lòng con còn lại _ Bóng Mẹ yêu !
(U.Minh 1980)

LÒNG NGƯỠNG MỘ

(Ls Lê thi Công Nhân)

Thấy ảnh thấy tên chẳng thấy Người
Mà lòng cảm phục chí hiên ngang
Tên em mãi gắn liền sông núi
Vằng vặc nghìn thu rạng sáng ngời
Hồi cô gái đơn sơ thanh tú
Mà lòng dám đọ với núi sông
Mưa bão cuồng phong không nao núng
Gió lộng Trời, vững tựa Thái sơn
Thân nữ nhi chí như sắt thép
Dám đọ cùng súng đạn cùm gông
Em xứng đáng tôn vinh ngưỡng mộ
Hơn lũ hèn, quỳ gối bọ mông
Tôi gửi đến em chút nắng hồng
Để em sưởi ấm nơi cùm gông
Hồn có lạnh xin đừng giao động
Muôn vạn người ngưỡng mộ đợi trông !
Tôi bây giờ làm thân lũ thú
Sống im lìm buồn tủi Lưu vong
Ôn Em như Hoa Đăng dẫn lối
Tuổi trẻ, vươn mình với non sông
Dù không ai một mình tranh đấu
Không đầu hàng, nói chi thỏa hiệp
Lời như sắt thép chí hiên ngang
Vang không gian hào khí ngất Trời !

QUÊ HƯƠNG VÀ NỖI ĐAU

Thăng Long ơi hỡi Thăng Long
Ngàn năm kỷ niệm đèn lồng kết hoa
Tiêu hao triệu triệu dollars
Mặc cho dân khổ Sơn Hà nguy nan

Thăng Long ơi hỡi ThăngLong
Mỹ nhân uốn éo, lưng ong rợn rùng
Rượu ngon yến tiệc cao sang
Gót son nhún nhảy giang san thôi rồi !

Thăng Long ơi hỡi Thăng Long
Hay mừng Quốc khánh, tỏ bày lòng trung
Phổ vui rục rờ đón mừng
Nhục cho Hải ngoại cùng chung nỗi buồn

Ngoài khơi cướp bóc lệ tuôn
Ngư dân khổ nạn ai buồn đêm thâu
Biển đông lòng lộn vì đâu
Hỏi người trách nhiệm nỗi sầu quê hương !

Biển ta ức hiếp thảm thương
Bao lần cướp giết thê lương gia đình
Mặc dân khốn khổ điều linh
Giàu sang quyền lực vô tình mặc ai !

Phố Tàu lan rộng khắp nơi
Muôn dân thống khổ tả tơi bần cùng
Phận buồn ty nạn lưu vong
Em ơi hãy cứu non sông đang chờ !

TẠ TỪ MẸ

Đêm vẫn vô tình cơn gió lạnh
Gió mang rét buốt buổi tàn đông
Men theo khe cửa lùa vào Mẹ
Làm buốt tim con xót xa lòng

Đêm vắng mơ hồ về thăm Mẹ
Đôi tay khô hốc cánh tay gầy
Bước đi nghiêng ngã thân tàn tạ
Con sợ Mẹ buồn chẳng dám lay

Con bất hiếu không ngày phụng dưỡng
Bao năm xa Mẹ tuổi còn thơ
Hồn nổi trôi bên bờ sinh tử
Đời trai chinh chiến chẳng được nhờ

Căn nhà nhỏ từ đây trống vắng
Con mãi rừng sâu khuất tuổi xanh
Đã bao năm mỗi mòn lao khổ
Sống qua ngày hơi thở mong manh

Đêm dần tàn gió mùa rét mướt
Giác mơ buồn nhớ Mẹ lệ tuôn
Thăm Mẹ lần cuối con từ tạ
Nếu không còn gặp, Mẹ đừng buồn !
(Đêm trong tù 1981)

ĐÓA SEN TRẮNG

Công Nhân Lê thị tuyết vời
Nghìn năm bia sử rạng ngời tên Em

Cao cả thay Anh thư đất Việt
Gương nhũ nhi dưng cảm trần đây
Mắt trong xanh ánh niêm bất khuất
Nét dịu hiền sắt thép chẳng lay
Em Công Nhân đáng người nhân hậu
Chí hiên ngang hào khí ngất Trời
“Không đầu hàng nói chi thỏa hiệp”
Lời hùng hồn vang vọng khắp nơi

Em từ bỏ tương lai sáng lạng (Luật sư)
Dấn thân vào địa ngục trần gian
Yêu dân nghèo quyết tâm tranh đấu
Nhân quyền dân chủ cho Việt Nam
Em chối từ giàu sang nước Mỹ
Có gì vui hào nhóang lưu vong ?
Em quay mặt miếng mồi nhưng lựa
Trở vào nơi u tối cùm gông

“Dù không ai, một mình tranh đấu”
Tổ Quốc suy tàn cảnh lầm than
Lời nhẹ nhàng mà như sắt thép
Tựa lời thề lấy máu xả thân
Im lặng chờ khùng bố bất nhân
Em tự hỏi mình chưa bằng Chúa
Ý chí Em tựa như sắt thép
Gương cho “người” còn nợ Quốc dân !

Quả cảm thay ai người dám sánh
Kẻ trở cờ ham bã hư danh
Đứa hèn hạ xum xoe bợ đỡ
Mặc bia đời ô nhục sử xanh
Trời Houston chuyển mình lộng gió
Mưa dạt dào buồn nhớ Quê Hương
Tôi hình dung đọa đầy khôn khổ
Xúc động lòng thân gái thê lương !!!
(7/7/2008)

DẤN THÂN

Xuân lại về ôi Quê Hương yêu dấu
Gửi chút lòng nhỏ bé tình hoài hương
Xuân lại Xuân, vẫn bao đời cùng khổ
Thương dân nghèo bất hạnh sống thê lương
 Xin cho tôi nghiêng mình lòng thán phục
 Gương Anh hùng nhi nữ đang Dấn thân
 Chấp nhận hy sinh bước vào tù ngục
 Hồi hồn Sông Núi chứng giám tri ân !
Em nữ nhi đáng nhu mì hiền thực
Mà sao chí lớn tựa núi Thái Sơn
Mưa bão cuồng phong chẳng hề nao núng
Sống oai hùng không thẹn với núi sông
 Thế hệ Em trắng trong, không vấy bẩn
 Tâm quang minh phân định luận trí,ngu !
 Những kẻ tội đồ “nồi da xáo thịt”
 Khắc ghi vào sử liệu mãi nghìn thu
Thế hệ trẻ lòng vô tư bất khuất
Không cúi đầu, ô nhục trang sử xanh
Sống hiên ngang chẳng cúi lòn nịnh bợ
Quyết giữ lòng tiếp nối đáng hùng anh
 Tôi bây giờ vẫn làm thân lũ thú
 Sống thu mình lạc lõng bước lưu vong
 Cám ơn em ngọn Hoa đăng dẫn lối
 Cùng bao người hào khí giữ non sông
Đêm nay...Giao Thừa hồn em có lạnh
Hãy nhìn Trời nghe tiếng vọng không trung
Biết bao người cùng dâng lòng ngưỡng mộ
Sưởi ấm tim em...những lúc lạnh lùng .

LY RƯỢU_35 NĂM

Này một ly, bạn cùng ta uống cạn
Tung hết nỗi sầu giữa trận cuồng say
Mượn hơi men hãy thả hồn du lãm
Quên cảnh đời toàn dư vị đắng cay

Này một ly cho bạn quên sầu nhớ
Uống cho say quên thống khổ cuộc đời
Mới sinh ra đã nghe mùi thuốc súng
Xếp bút nghiên lòng bỏ ngõ đầy vơi

Này một ly cho ta đời tình ái
Quê Hương điêu tàn tình cũng dở dang
Về đi Em...cùng gia đình vượt thoát
Nơi đọa đầy làm sao có thời gian

Nào cụng ly, trộn bao niềm cay đắng
Hòa chung nhau cùng muôn vạn nỗi sầu
Ngày tàn lụi Quê Hương càng xa vắng
Giữa xứ người mấy ai cảm nỗi đau?

Thôi ta lại chia tay cùng các bạn
Bao nhiêu năm chìm đắm cõi ta bà
Bóng thời gian xóay mòn thân tàn tạ
Gặp nhau rồi, ta lại phải chia xa !

MÀU CỜ THÂN YÊU

Em nhắm mắt thả hồn về quê Mẹ
Dìm trái tim từng cảm xúc yêu thương
Cờ trong tay Em nghe hồn non nước
Lá cờ vàng sọc đỏ của Quê Hương
 Ôi kính yêu lá cờ nơi đất Mẹ
 Thấm máu xương nhiều thế hệ vì thân
 Gói xác thân bao anh hùng tử sĩ
 Để có Em hiện hữu ở nơi đây
Em có nghe Tiếng Cờ bay trong gió ?
Là linh hồn của triệu triệu hy sinh
Là máu xương là đau thương chất ngất
Bao cuộc đời nổi thống khổ điêu linh
 Em có biết Ai sống đời cùng khổ ?
 Là dân nghèo luôn đói lạnh thê lương
 Tiếng trẻ thơ kêu gào trong lửa đạn
 Và tiếng người nhầy nhụa bao vết thương
Cảnh oan khiên làm sao em biết được
Giữa Miền Nam khói lửa giăng mịt mù
Mới sinh ra đã nghe mùi thuốc súng
Những cuộc đời buồn khổ sống âm u
 Em có thấy ? bao cảnh đời cơ cực
 Đêm giạt mình ngày lao khổ gian nan
 Chết âm thầm nơi rừng thiêng nước độc
 Những anh hùng tuấn kiệt của Miền Nam
Em có nghe bao tấm lòng trần trở
Mơ ngày về, cùng dựng lại Quê Hương
Ngày lại ngày xót xa đời lữ thứ
Thân xác hao gầy cúi mặt nhớ thương !

CHỢ NGƯỜI

Còn đó E-Bay ai có hay ?
Bán mua nô lệ giữa ban ngày
Ai làm thương tổn hồn vong quốc ?
Tiếng khóc Quê hương đau đớn thay

Ai bán thân em khắp xứ người ?
Ai làm ô nhục khắp năm châu ?
Ai đem gái Việt đi rao bán ?
Chợ vợ Đài Loan bọn hoạt đầu !

Ai có nghe bao tiếng khóc than
Về nơi xứ lạ chẳng tình thương
Người chồng tệ bạc khùng đui thọt...
Giày xéo thân em nổi đoạn trường !

Quần quai ngày đêm tiếng khóc than
Làm sao thoát khỏi khổ đau này
Lạy, van xin chút tình nhân loại
Mặc kệ thân em kiếp đọa đầy !

GIÓ ĐÔNG SANG

Tôi đứng lặng nhìn hoàng hôn đến
Gió lao xao hờ hững trên cành
Đôi mắt xa xăm mờ sương phủ
Ân nấp bên đời nhớ tuổi xanh

Cùng nương đất khách ai pha rượu ?
Sao chiết vào nước mắt đau thương ?
Cho tôi ly rượu đời lữ thứ
Thôi thúc trong lòng ôi ! Quê Hương

Anh có buồn khi gió Đông sang ?
Chưa cay gom đủ một đời trai
Hào khí tan tành theo mây khói
Tổ Quốc trong lòng trĩu nặng vai

Rồi một ngày...xác thân tan rã
Trả về nơi cát bụi bể bàng
Cõi trần gian vô thường tạm bợ
Tiếng tơ đồng rồi cũng dở dang

Tôi gửi anh chút lòng chia sẻ
Của một thời tuổi trẻ oai phong
Đã bao lần xông pha trận chiến
Cuối đời buồn tủi sống Lưu vong

VINH DANH KHÔNG QUÂN

Không gian hồi ! kiêu hùng, hần nổi nhớ
Của một thời lồng lộn giữa không trung
Chí làm trai in đậm nét hào hùng
Không nao núng anh đi vào lửa đạn

Xếp bút nghiên, giang đôi tay đón nhận
Nợ ân tình nợ đất nước điều linh
Tùng lệnh bay anh chấp nhận hy sinh
Lòng quả cảm khiến bao người thán phục

Dưới đôi cánh quân thù nghe khiếp đảm
Phòng không Sô Viết tua tủa vút cao
Giương cánh bay gào thét cùng lao vào
Giặc phương Bắc bao phen hồn run sợ !

Giữa thành phố, chiếc áo bay kiêu hãnh
Tùng bước đi khiêm nhường dáng oai phong
Chí hiên ngang lửa đạn chẳng sờn lòng
Muôn ánh mắt ngược nhìn lòng ngưỡng mộ

Cảnh giàu sang danh vọng đời tình ái
Anh lãng quên tung cánh giữa Trời Sao
Xác thân anh làm đuốc ở trên cao
Gương Anh Dừng muôn đời Tổ Quốc nhớ

VU LAN_NGÀY LỄ MẸ

(2014)

Vọng tiếng chuông ngân chạm đáy hồn
Nửa khuya nhớ Mẹ lệ trào tuôn
Vu Lan còn mãi trăm năm nữa
Lòng vẫn chưa nguôi khóc Mẹ buồn
Thoảng đã 10 năm trắng viễn xứ
Mẹ về cõi Phật con đơn côi
Tìm con đau buốt nghìn dao cắt
Mất Mẹ về quê vui với ai ?

Ví phòng thời gian xoay trở lại
Con dành năm tháng để đền ơn
Bao năm chay tịnh Mẹ cầu nguyện
Biên biệt mình con giữa chợ đời
Bóng Mẹ còn đâu ? Gió ngậm ngùi
Cà Mau cách trở Mẹ đi tìm
Đường xa hun hút U Minh lạ
Một chuyến đò đêm xé nát tim !

Mẹ đến thăm với lon ruốc mặn
Mà lòng thương biển cả mênh mông
Hơn 20 năm rồi vẫn còn nhớ
Mẹ vẫn trong con thôn thức lòng
Con đã xa Mẹ lúc tuổi thơ
Mấy mươi năm qua Tết không nhà
Mỗi khi Xuân đến mắt nhòa lệ
Nghe pháo giao thừa lệ xót xa...
MẶC KHÁCH

Pho to&Design Mặc Khách

MÙA XUÂN VÀ MẸ

Thức giấc giữa khuya ôm nỗi nhớ
Trông về quê Mẹ lệ sầu tuôn
Chiều Xuân ấm áp chiều thơ đại
Tiếc nhớ lòng con chất ngất buồn !

Chuông vọng giao thừa đêm quanh vắng
Chợt nghe xao xuyến buổi đông tàn
Những chiều lặng lẽ hồn se thắt
Đất lạ quê xa, cảnh phụ phàng !

Hạt muối thăng trầm, ơn của Mẹ
Thay Cha vất vả đêm ngày lo
Thăm con “Tù binh” đau lòng lắm
Con biết Mẹ buồn chẳng nói ra !

Mấy chục năm dài xa tuổi Mẹ
Cuộc đời dâu bể chẳng còn Cha
Nay no đủ không còn Cha Mẹ
Ơn Mẹ chưa đền lệ xót xa

Ty nạn xứ Người chẵn nệm ấm
Mà sao buồn tủi bước bơ vơ
Chiều 30 lòng cô đơn quá
Hoang lạnh trong con mắt lệ mờ

Con chẳng thiết chi ngày tháng nữa
Một đời tẻ nhạt còn gì vương ?
Mặc ai tô điểm đời hư ảo
Thương mảnh hồn đơn, lạnh bước đường !

THÁNG TƯ_NHỚ MẸ

Tháng tư rớt xuống miền Nam
Phố phường nhuộm đỏ ngập tràn thương đau
Tai bèo nón cối dép râu
Trong tôi thâm hỏi phải đâu Lạc Hồng ?

Chiến xa hỏa tiễn phòng không
Xe tăng đại pháo tan hoang cửa nhà
Khắp nơi hốt hoảng thét la
“Nổi vòng tay lớn” Tiếng ca vang Trời !

Tháng tư_ngơ ngác chơi vơi
Gia đình ly tán đất Trời sầu bi...
Tháng tư, lệnh buộc con đi
Ngóng trông Mẹ đợi rừng sâu Mẹ tìm

Mẹ ơi xin Mẹ đừng tìm
Lòng con đau buốt như nghìn mũi dao
Mẹ già bước thấp bước cao
Tim con tan nát như dao ai băm

U Minh nước độc xa xăm
Mẹ thăm con ngại tối tăm thú rừng
Nửa khuya mắt lệ rừng rưng
Mẹ ơi con nhớ chiếc lưng dải dầu

V N chịu mãi bể dâu ?
Miền Nam tang tóc đẫm màu thê lương !!!

THUỞ XƯA

*“Ai mua Trăng tôi bán Trăng cho
Trăng nằm im trên cành liễu đợi chờ...”--HMT*

Thuở xưa Hàn Mặc mang Trăng bán
Ai cũng yêu thương cũng ngậm ngùi
Hôm nay người đời đua nhau bán
Kiếm chút ô danh mặc tiếng cười

Giang san Tổ Quốc đem dâng bán
Cha Mẹ vợ con thẹn với đời
Một chút lương tri làm sao có
Nói chi yêu nước với thương nòi

Tiểu nhân nịnh bợ phi nhân cách
Tuổi trẻ hiền ngang thật đáng khen
Một mai sử sách đừng quên chép
Lưu lại “bia” danh những kẻ hèn

Xum xoe tâng bốc người mới đến
Vỡ lở ngô nghê mặt tẽn tò !
Chính trị đoán mò tài bốc phét
Nhìn quanh chẳng thấy bậc Anh hào !

Việt gian lòn cúi _ quân hèn nhất
Bôi mặt trở cò chẳng có Ta
Chán thay những phường vô liêm sỉ
Ngước mặt nhìn Trời thấy xót xa.

Hình thành Đất Tổ bao xương máu
Nỡ để lương dân khổ từng ngày
Toàn dân nhất quyết giành quyền sống
Đừng để Quê hương chịu đọa đầy!

BƯỚC CHÂN TÙ

(Chiến Tranh _ Ngục Tù)

Trời tối mịt bước chân “tù” nghiêng ngã
Trở về nơi lán trại mái tả toại
Chén cơm lưng hòa chung giòng nước mắt
Đêm lại về gió lạnh thân rã rời
 Em đi rồi lòng anh thêm băng giá
 Mượn dòng Thơ kết nốt lệ thương đau
 Em đi rồi đời lạnh lùng kinh khiếp
 Ta nhìn ta người thú khác chi nhau
Quần áo ướt nằm lăn ra mết lả
Lại 4 giờ “kếng” gọi chén “bobo” chia
Hãy mau lên đường xa đang chờ đợi
Lối mịt mù còn đọng giọt sương khuya
 Leo đồi lội qua bao con suối lạnh
 Đường tối tăm xiêu vẹo bước chân buồn
 Gốc Tràm mục sao giấu mình dưới nước ?
 Nhói đau chân rách nát dòng máu tuôn
Nhìn dòng nước đục dưới chân cầu khi
Cuồn cuộn trào dâng lũ lụt đêm qua
Thương phận tù bước âm thầm lầm lũi
Cầu mong manh trượt ngã bước chân sa....
 Cách một người thân cây cầu mục gãy
 Hai thân tù rơi xuống nước cuốn trôi...
 Cổ ngoai lên bàn tay với vô vọng
 Ánh mắt buồn ảo não tím khung trời !
Lại một ngày, ngày mai nào ý nghĩa
Không thời gian nên quên cả tuổi tên
Đêm mơ thấy dật dờ trong đói khổ
Cầu mong sao một giấc ngủ triền miên.. .
 (Rừng Tràm UMinh -1980)

MỒ CHÔN TUẤN KIỆT

(Chiến tranh _ Ngục tù)

Áo rách thay hòm chôn xác bạn
Nghìn năm còn mãi lệ xót xa
Lòng dân run sợ hồn ta thán
Gió hú oan hồn tiền thầy ma

Hồn dật dờ nương theo làn gió
Chập chờn bay về cõi hư vô
Rừng âm u cất lời ma quái
Giữa đêm khuya xào xạc đáy mồ

Rừng sâu vùi chôn bao tuấn kiệt
Nơi đọa đầy Cải Tạo cùm gông
Họ, những Anh hùng Thế hệ trẻ
Xếp bút nghiên trên dưới đôi mươi

Vì Giang sơn Tổ Quốc Miền Nam
Xông pha trận chiến giữ lòng trung
Giờ vùi thây rừng sâu nước độc
Cho người đào tẩu sống yên vui

Những hình ảnh bi hùng còn mãi
Từng thây người cản bước xâm lăng
Người giàu sang quyền cao chức trọng
Cùng nhau trốn chạy mặc tàn quân

Tôi ước mong trái tim ngưng đập
Cho hồn nhẹ bước muôn nơi
Bay theo mây hòa cùng với gió
Quên, quên đi thống khổ kiếp người !
(U.Minh 1981)

TÙ BINH

Nhớ lại cảnh Tù thật xốn xang
Bao năm đầy đọa khắp rừng sâu
Tắm thân tiêu tụy lê từng bước
Giẫm nát U Minh chốn mịt mù

Rừng sâu lồng lộng gió vi vu
Nương gió hồn oan đến bạn tù
Vài manh áo rách quần thầy bạn
Nước mắt tuôn tràn chốn âm u

Hồi tưởng lại lòng vẫn xót xa
Những tấm thân tàn tựa bóng ma
Đêm đêm rừng mình con ác mộng
Giật mình chòang dậy có phải ta ?

Phường vô sĩ vẫn có bọn thờ
Những kẻ tội đồ lại cao sang
Buồn cho tuổi trẻ đời bị thảm
Chết giữa rừng sâu chẳng tiếng than !

XUÂN THA HƯƠNG

Thoảng nghe gió lạnh se tìm
Quê người lưu lạc lặng nhìn Xuân sang
Từng đêm nín lấy thời gian
Tháng năm sâu tủi muôn vàn ngóng trông

Bao giờ hết kiếp lưu vong
Trở về quê mẹ trong lòng Quê hương
Mặc ai quên cảnh tang thương
Ta về tìm lại phố phường thân yêu !

Bên ngoài Xuân đến cô liêu
Xứ Người tẻ nhạt nhớ nhiều Xuân xưa
Nhớ ai tiễn bước chân đưa
Bây giờ còn lại tiếng mưa tím lòng !

Phố khuya từng bước cô đơn
Người đi để lại linh hồn giá băng
Gió mưa nào có hay chăng
Làm sao tìm lại ánh trăng trữ tình !

BIA ĐỜI

Cám ơn xiềng xích ngục tù
Vào tù mới biết, bạn thù ra sao
Áo tù lộ mặt anh hào
Đồn hèn hiện rõ kẻ nào trọng khinh

Bấy lâu những tưởng Anh hùng
Đôi đời hèn hạ khom lưng cúi lòn
Rừng sâu thăm thẳm núi non
Sáng đầy tối đọa hao mòn tấm thân

Lại thêm thằng ác bất nhân
Antena đầu tổ khổ thân bạn Tù
Hỏi ai sinh giống “bú dừ”
Tham sống sợ chết thân tù hại nhau

Anh em cùng tuyển ngày nào
Cúi đầu tôi mọi nghìn sau *BIA ĐỜI* !
Bây giờ mỗi cảnh mỗi nơi
Gieo chi nổi khổ để người khinh khi !

CHÍ LÀM TRAI

Đôi mắt biếc môi hồng mộng đỏ
Đẹp sao bằng biển lặng hoàng hôn
Này em trông rừng hoa muôn sắc
Gió lộng Trời cao rực nắng hồng

Biển bao la tình em bé nhỏ
Sánh sao bằng hùng vĩ núi non
Kìa giòng suối uốn mình trong vắt
Tiếng reo vui vĩnh cửu sắt son

Buổi tiền đưa mắt sầu hoen lệ
Nét u buồn nhuộm thắm bờ môi
Làm sao sánh mây sầu lãng đãng
Không gian buồn xám xịt ngừng trôi !

Đề anh đi cũng đừng chờ đợi
Uổng một đời son trẻ tuổi Xuân
Em có biết Quê Hương nguy khôn
Đang cần người hào kiệt xả thân

Hãy quên anh, như chưa lần gặp
Đề anh đi cho trọn chí tang bồng
Đem máu xương phòng nguy Tổ Quốc
Ngước nhìn Trời không thẹn núi sông !

SINH LÀM THẾ KỶ

(tự nạn 1993)

Mười năm qua rồi sao mau quá
Thiên đường nước Mỹ cũng đầy vơi
Dù con đại bốn ba xuôi ngược
Con sắp trưởng thành hồn tả tôi

Bạn bè lưu lạc nay xa cách
Đứa chết trong Tủ, đứa khắp nơi
Đâu còn ngày cũ lòng phơi phới
Phố xá bên nhau tiếng nói cười

Sống kiếp lưu vong ta thắm hứa
Âm thầm quay mặt bã hư danh
Không phản không đâm lưng chiến sĩ
Trở cò nhập bọn giả đạo nhân

CHÍ LÀM TRAI SINH LÀM THẾ KỶ
Thân hiến Quê hương máu lệ rơi
CÔN ĐỒ THẾ GIỚI _ CHƠI CHỦ THUYẾT
Tươi máu chúng mình suốt cuộc chơi
(2004)

CỘI NGUỒN

Em lớn lên Hoakỳ xứ Mỹ
Sống vui tươi chẳng chút u phiền
Có bao giờ nghĩ đến niềm riêng ?
Mầm sống ấy từ người Tỵ nạn

Khi đã lớn xin đừng ngạo mạn
Đừng quên Em cội rễ từ đâu
Muôn quên Em vẫn mãi da màu
Thân phận đó làm sao biến đổi !

Đừng bảo tôi Em rành Mỹ ngữ
Đã ăn toàn đồ Mỹ cao sang
Em nghe không trần thế gian nan
Em sẽ hiểu màu Da vốn có !

Em có biết Quê hương khôn khó
Nhưng lòng người chan chứa ân tình
Biết bao người nằm xuống hy sinh
Em mới có ngày nay triển vọng

Hãy đứng lên thanh niên viết sử
Mang niềm tin chuyển đến Quê hương
Xiết tay nhau vùi lấp hung tàn
Cuộc sống mới Quê hương đón đợi

NHỚ BẠN HIỀN

Bạn ở trong tù tôi cũng tù
Bao năm khổ nạn mất tin nhau
Hôm nay thư thả tôi tìm bạn
Bạn chết trong tù một nỗi đau !

Bút tôi hèn mọn làm sao tả
Ghi hết bi thương cảnh đoạn trường
Nhịn đói nằm im chờ đợi chết
Im lìm bất động chí hiên ngang

Bè bạn nịnh Đảng gọi chống đối
Bạn bè xấu mồm gọi H câm...
Với tôi bạn là người trân quý
Mặc kẻ xu nịnh bọn lục lâm

Bạn chết trong tù mong thoát kiếp
Lưu vong tôi sống có gì vui
Quê Hương xa vắng lòng sầu nhớ
Bạn cũ năm xưa...bỗng ngậm ngùi

Đứng giữa Trời cao lòng tưởng nhớ
Tiếc thương dâng kính nguyện lời cầu
BVH hồi linh hồn bạn
Về với Thánh Không Đấng Nhiệm Mầu

NGÀN THU VĨNH BIỆT

Kính dâng linh hồn Mẹ

Pháp danh CHÁU NGỌC

Từ biệt tử sinh lòng thanh thản
Mẹ về cõi Phật ánh hào quang
Mẹ ơi Mẹ _ **NGÀN THU VĨNH BIỆT**
Lòng con hoang vắng một màu tang !
Đường xa vạn dặm về thăm Mẹ
Niềm vui chưa trọn chịu áo Tang
Hỏi có đau thương lòng nức nở
Ôn Mẹ chưa đền tim xôn xang !
Con chết lặng quỳ bên thân xác
Xót xa lòng quẩn lầy khăn Tang
Mẹ ơi Mẹ từ đây vắng bóng
Nhớ Mẹ nhiều...mỗi gió Thu sang
Sáng nay tiễn biệt Trời im vắng
Sông nước buồn tênh lá úa sâu
Bước lui...trữ nặng hồn con nhớ
Bóng Mẹ xa dần...tim nhói đau !
Chiều phủ hoàng hôn quỳ bên mộ
Bịn rịn mây bay cảnh sắc buồn
Tim con tan nát như ai giẫm
Cổ nén lòng mà lệ vẫn tuôn...
 Bao lời Mẹ dạy con ghi nhớ
 Cát bụi phù vân Sắc Sắc Không
 Chấp tay cúi đầu con khấn nguyện
 Mẹ về Cực lạc cõi Hư Không
Ngày mai xứ Người con trở lại
Mộ Mẹ bên sông lệ chảy dài
Bước Lưu vong con mang Tang Mẹ
Mà lòng khóc ngất...tiếng bi ai !

NỖI ĐAU

XIN TRẢ LẠI NGƯỜI !

(Kính dâng Mẹ Pháp danh Châu ngọc)

Cầm Tờ phép về Quê thăm Mẹ
Lòng nôn nao xen lẫn nỗi buồn
Mẹ ơi Mẹ bao năm xa vắng
Lòng nén lòng mà lệ vẫn tuôn....

Chuyến xe cuối mang con về Mẹ
Bước cô đơn chiều phủ hoàng hôn
Mắt rung rung con ôm vai Mẹ
Mái nhà xiêu trống vắng cô đơn !

Nắm cơm vắt đặt trong quang gánh
Mẹ mang theo đỡ đói đôi chân
Sao có kẻ nhẫn tâm chụp mũ
“Bà bán gì ? tiếp tế Cộng quân ?”

Nghe kể lại tim con đau buốt
Mẹ tôi nghèo sao nỡ làm đau ?
Phố nhỏ tôi về xóm làng biết
Anh đâu ? tôi muốn hỏi “vì sao ?”

Chắc anh biết bộ đồ Quân chủng ?
Sống không hèn hãnh diện đầu quân
Xếp bút nghiên đi theo tiếng gọi
Máu xương này xin hiến Quê Hương

Nếu chợt gặp....bài Thơ tôi viết
Đầy nước mắt Kính Mẹ _ Trả người
Dẫu muộn màng cũng xin trả lại
Lời nói nào buốt đến hôm nay!!!

NGƯỜI THƯƠNG BÌNH

Trở về thăm Quê Hương
Gặp người thương phé bình
Âm thầm bên hè phố
Dò dẫm bước một mình
 Người lính già năm xưa
 Thoáng đã 45 năm (từ 1975)
 Lê thân tàn kiếm sống
 Một thời đã hy sinh !
Buồn rơi trên quê hương
Xa lạ bên giòmg đời
Tủi buồn cho thân phận
Tuổi trẻ vì quê hương
 Mưa rơi trên thân gầy
 Áo thấm lạnh bụi đường
 Mất vương thời chinh chiến
 Thân mang nhiều vết thương
Ánh mắt buồn xa vắng
Của một thời lầy lừng
Xông pha trong lửa đạn
Kiếp sống những anh hùng
 Trong lòng tôi cung kính
 Hy sinh cho quê hương
 Ôm nỗi buồn thế hệ
 Hững hờ khách tha phương
Phố đêm đang thấp sáng
Đèn vui tỏa muôn màu
Người thương binh lặng lẽ
Lê cuộc đời thương đau...

NẮNG MƯA XỨ NGƯỜI

*Mây lang thang hãy chở giùm thương nhớ
Cho ta về một thoáng với Quê Hương*

Tôi đứng đó trầm tư tự hỏi
Nắng Quê tôi khác nắng Hoa Kỳ ?
Mưa có buồn như lúc phân ly
Gió có dịu như lời tình tự

Nắng xứ người làm ai thay đổi
Mưa không buồn kiêu cách kiêu sa
Gió lạnh lòng chẳng chút xót xa
Và cuộc sống quay cuồng vội vã

Từng bước buồn ngỡ ngàng xa lạ
Nắng chói chang hừng hực thay lòng
Gió hải hùng xô bước lưu vong
Mưa ào ạt vô tình vô nghĩa

Còn đâu nữa những chiều nắng ấm
Bên bạn bè cát trắng em xinh
Sóng lao xao làn nước trữ tình
Còn đâu nữa xứ người hoang vắng !

THẾ HỆ TRẺ SAU CÙNG - 1975

(Song thất lục bát)

Thế hệ trẻ buồn theo vận nước
Bị trả thù Cải tạo cùm gông
Miệng khua nhân đạo khoan hồng
Mý dân bánh vẽ đừng mong cùng nòi

Chí Nam nhi tiếc thương phận số
Hiến dâng đời chinh chiến khắp nơi
Dân nghèo đói rách tả tơi
Buộc làm lính trận, xương phơi khắp miền

Bắc Trung Nam triền miên thống khổ
Máu dân hiền khói lửa tang thương
Đất Mẹ nhuộm máu thê lương
“Nòi da xáo thịt” Quê hương điêu tàn

Đáng tiếc thay lòng tràn nhiệt huyết
Sinh nhằm thời, gian trá lên ngôi
Chìm trong ác mộng đổi đời
Quê Hương run rẩy muôn người khổ đau

Tự khoe khoang đỉnh cao trí tuệ
Giỏi phô bày còn thiếu lương tâm
Biển xanh đất Mẹ mất dân
Lưu vong tôi khóc âm thầm ai hay ?

Máu ngư phủ lan tràn giữa biển
Quân Bắc cờ mưu toan cướp giành
Hồn oan sóng dậy máu tanh
Cúi đầu ô nhục Sử xanh _Bia đời

SỬ TÌNH CA NƯỚC NỮ !

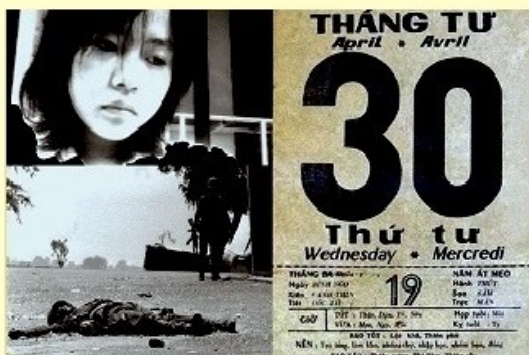
Lòng xúc động trào dâng theo giòng nhạc
Lời ca buồn nước nữ xé không gian
Việt Khang! em là hiện thân tuổi trẻ
Tiếng kêu than...sắt đá cũng vỡ tan !
 Anh, người Việt sao quên mất cội nguồn ?
 Quên Đất Nước nuôi anh tự bao đời
 Hãy nhìn xem bọn cường hào ác bá
 Bóp nghẹt “dân oan” đói rét tả toi
Giặc ngoại xâm lộng hành trên đất Mẹ
Còn anh ? sao xử ác trái lương tâm
Anh làm ngơ những mảnh đời loang lổ
Tàu lạ nào cướp của giết ngư dân
 Trang sử Việt xú danh màu ô nhục
 Yêu Quê hương tuổi trẻ cùng xuống đường
 Trong kiên giam từng nhịp tim thoi thóp ?
 Đêm Giao Thừa khóc Mẹ nhớ người thương...
Anh nhìn xem thân nữ nhi yếu đuối
Dâng cho đời run rẩy dưới đòn đau
Lệ dâng tràn tim lòng tôi se thắt
Thương dân nghèo sao anh nữ làm đau ?
 Nghe em hát hồn tôi thêm xao xuyến
 Yêu Quê hương dân tộc xót xa lòng
 Nốt nhạc buồn làm cay thêm đôi mắt
 Sao đành lòng nhìn nô lệ diệt vong !
Thương dân tộc cất lên lời tha thiết
Lòng tiếng đàn em hát khúc bi thương
Lời bay cao quện theo hồn sông núi
Thức giấc lòng dân cứu lấy Quê Hương!
 Nghe em hát từng tế bào rung động
 Sử tình ca nhức nhối buốt con tim
 Quê Hương ơi đàn con Mẹ tan tác
 VN đâu? Tôi mỏi mắt đi tìm...

TRỞ CỜ

Bôi mặt trở cờ chẳng có ta
Hỏi phường sâu bọ thẹn thân già
Sá chi một chút bã danh lợi
Mà phải lòn tròn nhục tộc gia
Đất nước ngã nghiêng dân khôn khổ
Sao đành cúi mặt giả mưa sa
Cùng loài khác giống lũ hèn mọn
Uốn bút cầu vinh, hô Mẹ Cha !
MẶC KHÁCH

AI NHỚ NGÀN NĂM BỌN TRỞ CỜ

Tháng tư chưa đến làm sao biết
Lòng dạ tình đời dễ đổi thay
Môi ai còn đọng lời nguy biến
Thời để lời buồn theo gió bay .
Tháng Tư náo nức lòng ai đó
Đã biết bao điều ngỡ giấc mơ
Thiết tha chợt thấy như xa lạ
Ai gọi là vui ? bọn trở cờ !
Tháng tư sao nữ tình phai nhạt
Khép lại lòng tôi một nỗi buồn
Hôm nay lộ rõ từng nhân cách
Khúm núm, xum xoe cảnh cúi lòn
Tháng tư phân định lòng hư, thực
Mắt đã đong đầy kẻ dối gian
Đêm nghe trần trở hồn vong quốc
Sao bảo cùng tôi chung Cờ Vàng !?
Tháng tư sum họp, người chia cách
Tôi khóc ai vui cũng lẽ thường
Tháng tư tôi chẳng hờn ai cả
Giấc mộng chưa tròn thẹn núi sông
Mai kia cũng chết cùng giun dế
Chỉ tiếc giùm cho bọn trở cờ
Cúi đầu nịnh bợ vô liêm sỉ
Muôn đời lưu lại tiếng nhóp nhơ !
MẶC KHÁCH

KHÓC QUÊ HƯƠNG

THƠ MẶC KHÁCH

Tháng 4 khắp nước hải hùng
Miền Nam nhuộm đỏ nghìn trùng đau thương
Tùng đoàn đối rách thể lương
Dưới làn mưa pháo máu xương đọa đầy
Xót thương dân tộc hao gầy
Quanh năm chinh chiến tù đầy gian nan
Trăm năm dưới gót bạo tàn
Nghìn năm đô hộ dã man bọn Tàu
30 năm xương trắng máu đào
Máu người dân Việt tuôn trào khắp nơi
Độc lập Hạnh Phúc ai ơi
Hòa Bình mà ngỡ như lời chiêm bao!
Bây giờ đã rõ giấc nào
Lòng dân chột hiều nỗi đau uất lòng
Tiếc thay giòng giống Lạc Hồng
Để cho lai giống thành giòng Nam Man
Cùng nhau vơ vét dã man
Mặc ai cùng khổ nát tan gia đình
Giặc Tàu ức hiếp làm thịnh
Giang Sơn sắp mất thân mình lưu vong

GIAO THỪA NHỚ MẸ

Chợt tỉnh tàn đêm ôm nỗi nhớ
Hương về quê Mẹ lệ trào tuôn
Chiều Xuân ấm áp ngày xưa cũ
Thôn thức lòng con trống trải buồn

Chuộng vọng xứ người đêm vắng lặng
Lòng nghe xao xuyến kiếp tha phương
Mỏi mòn trông về quê hương Mẹ
Nhớ mãi giao thừa ấm khói hương...

Bao nhiêu năm dài xa cách Mẹ
Quạnh hiu chiếc bóng buổi chiều tà
Nghẹn ngào lòng con, từng đêm nhớ
Con chắc Mẹ buồn chẳng nói ra

Cuộc sống dư thừa chẵn nệm ấm
Mà sao buồn tủi bước bơ vơ
Chiều năm hết, hồn cô đơn quá
Hoang lạnh lòng con mất lệ mờ!

SỐNG

Sống là ngược nhìn đời không túi thẹn
Sống âm thầm tôi luyện Trí Nhân Tâm
Sống vươn lên giữa cơn trùng, cỏ dại
Sống không hèn, luôn cúi loài hạ nhân

Sống phải biết trắc nghiệm từng nhân cách
Sống khép mình nghiêm khắc với cái Ta
Đừng tự tôn, tự khoe thành lỗ bịch
Thiên hạ cười khinh bỉ không nói ra !

Sống tình cảm nhưng cũng cần lý trí
Sống là nghe, im lặng trong tư duy
Sống là động nhưng vẻ ngoài bất động
Sống làm sao xứng đáng chí nam nhi

Sống là thức, thế gian còn đang ngủ
Sống an vui hướng thiện với tấm lòng
Không dối gian, tưởng làm là trí tuệ
Trí chim sẻ, sao dám đo Đại bàng!

Sống phải biết, loại người không tự trọng
Tránh xa nơi ô trọc chốn tranh giành
Hãy hiền ngang đâu cần phải xu hướng
Ngôn ngữ cười, sao mãi tìm hư danh !

PHẦN V

ĐƯỜNG THI THƠ MẶC KHÁCH

KHAI BÚT

Khai bút đầu Xuân nét hóa rồng
Tha hương vinh dự giống Tiên Long
Bao năm phấn đấu người Di tản
Lưu lại tài danh máu Lạc hồng
Xứ lạ buồn đêm luôn khắc khoải
Quê người thao thức mãi hoài trông
Mai về bơi lội dòng sông cũ
Buông hết thương đau nhẹ cõi lòng !
MẶC KHÁCH

My daughter

Photo Mặc Khách

CÁT BỤI

Kính cầu chuông vọng khói hương bay
Tỉnh giấc mê lầm thôi đắm say
Bể khổ kiếp người bao nghiệp chướng
Cõi trần tục lụy lắm chua cay
Tù bi hỷ xả lòng thanh thản
Cửa Phật tâm như hết trả vay
Rồi cũng ngộ ra đời giả tạm
Trở về cát bụi trắng đôi tay !
MK

BỤI ĐƯỜNG

Sương thấm trầm luân nắng xé tà
Giữ lòng khí tiết nhớ ông cha
Quê hương thông khổ dân oan khóc
Đất khách đau thương cảnh xót xa
Trần trở canh tàn đêm giá lạnh
Buồn soi chiếc bóng thảng ngày qua
Bước đi thơ thân vui nhưng nhớ
Thui thủi bên đường, có phải ta ?
MK

ĐỜI PHI CÔNG

Tang bồng một thuở kiếp Phi công
Ngang dọc nam nhi chí vẫy vùng
Lông lộn không trung đầy quả cảm
Xông vào lửa đạn chẳng sờn lòng
Sa cơ vận nước trong tay giặc
Xem nhẹ thân này chết tựa lông*
Trần giữ Sơn hà – Sao buộc tội?
Anh hùng hào kiệt phải lưu vong !
MK
*(xem cái chết nhẹ tựa sợi lông)

QUÂN TRƯỞNG XUA (KQ)

Dư âm vọng lại chốn Quân Trường
Khí phách một thời còn vãn vương
Nhớ phút Mặc niệm hồn tử sĩ
Lời thề Vị quốc sống nơi gương
Mưu toan Bá chủ đầy tham vọng
Thống trị toàn cầu ý khó lường
Thế giới hận thù dân chết thảm
Một thời tranh đoạt cảnh thê lương
MẠC KHÁCH (Co-Vi-19) 2021

SÀI GÒN HÁP HỐI

Sài gòn vội vã chút khăn tang
Cuộc chiến vô nhân lửa bạo tàn
Vạn năm mờ hoang sâu cách biệt
Muôn hồn oan khuất tiếng kêu than
Người đi xa vắng nơi rừng thẳm
Kẻ ở lòng đau cảnh dở dang
Đất Mẹ vui chôn bao tuần kiệt
Chiều buông nước nở khóc ly tan
MK (1975)

HẠNH NGỘ

(Trại Hè Văn Bút Hải Ngoại _ Houston 2016)

Mừng bạn tha hương gặp gỡ nhau
Cùng chung Quê Mẹ nỗi niềm đau
Trà đàm Văn Bút vui nho nhã
Hội ngộ Tao nhân thú vị cao
Tâm mở duyên lành ơn đức gửi
Ý mong phúc thọ nghĩa tình trao
Thuyền chao lay nhẹ hồn thư thả
Bịn rịn chia tay gió nghẹn ngào
MK

DÁNG THU

Thu về lay nhẹ cánh phong Lan
Hoa nở hương bay sắc điểm vàng
Sương ánh tơ hồng chờ Lãng tử
Gió reo rộn rã đón Giai nhân
Tình Thơ xúc cảm âm thầm nhớ
Xao xuyên trong lòng mãi chẳng tan
Em có nghe cung sầu thôn thức
Vui bên nhau kéo chóng phai tàn !
MK

THU SANG

Thu sang lá rụng hững hờ bay
Lát phát mưa rơi phủ tháng ngày
Khắc khoải sầu vương bao nỗi nhớ
Ngậm ngùi hoang lạnh bóng hao gầy
Miếng môi tư lợi người chen lẫn
Chút bã hư danh kẻ ngắt ngây
Phiêu lãng cuối Trời quên thế tục
Hồn Thơ man mác gió đùa lay
MK

PHIÊU BÔNG

Rũ áo phong sương nhẹ gánh sầu
Dừng chân xứ lạ gió sang Thu
Mây bay hờ hững trời im vắng
Man mác thuyền trôi khói mịt mù
Chiều xuống hoàng hôn trong tĩnh lặng
Đêm về thao thức kiếp phù du
Tháng năm còn lại tìm quên lãng
Cảnh sắc bình yên chẳng hận thù!
MK

HUẾ THƯỜNG

Mới nghe tiếng nói tựa tơ vương
Yếu điệu làm sao giọng lạ thường
Vĩ dạ buồn cau màu ửng đỏ
Nội Thành sen đóa thoảng làn hương
Bến Vân Lâu vẫn còn Vua đợi ?
Thương Bạc lầu Em có đứng trông ?
Tóc phủ bờ vai đời viễn xứ
Chớ băng khuâng Huế mãi trong lòng!
MK

NHỚ HUẾ

(Phụng họa)

Trữ tình e ấp có Trăng Sao
Cổ kính uy nghi thẹn yếm đào
Kê Vạn đồ đưa ai thấp thoáng
Trường Tiền lữ khách bước nôn nao
Sông Hương trầm mặc mưa âm ỷ
Núi Ngự cô đơn gió ghen ngào
Những mảnh hồn đan trong khép kín
Ngàn năm thương tiếc biết là bao!
MẠC KHÁCH

THU VỀ

Thu về lặng lẽ đón heo may
Chút nắng còn vương má đỏ hây
Tùng chiếc buồn rơi làn gió thoảng
Tả tơi hoa rụng bóng chiều lay
Bâng khuâng lối cũ đường hiu quạnh
Thấp thoáng đèn vàng mưa nhẹ bay
Ngây ngất hương tình đêm quyến rũ
Nhìn thôi, không uống cũng nghe say!
MK

TÀN ĐÔNG

Hoa rụng vàng rơi tự lúc nào
Nằm nghe trần trở giấc chiêm bao
Lan Hồng đua nở lòng mong đợi
Sương Gió đêm về lại nhớ nhau
Trống vắng cô đơn sầu lữ thứ
Âm thầm hiu quạnh nỗi niềm đau
Lặng nghe Xuân đến buồn chi lạ
Chợt thấy tàn Đông lá đổi màu !
MK

HỒ GƯƠM

Tĩnh lặng Hồ Gươm nước lững lờ
Buồn dâng kỷ niệm gửi vào Thơ
Lá rơi từng chiếc lòng xao xuyến
Hoa rụng vương đầy dạ ngẩn ngơ
Khắc khoải sầu đưa tim buốt giá
Lạnh lùng gói mộng tình bơ vơ
Người đi ôm bóng vui thương nhớ
Kẻ ở hồn đau bước thần thờ...
MK

THỜI GIAN

Thấp thoáng trong gương tóc điểm sương
Phù sinh hư ảo lẽ vô thường
Mưa rơi rả rích sầu xa xứ
Gió lạnh buồn hiu nhớ cố hương
Cứ tưởng sẽ về ôm đất Mẹ
Nào ngờ còn mãi kiếp lưu vong
Rồi mai cách trở đời hoang vắng
Xuân đến mà chi tan nát lòng !
MK

CÔI TRẦN

Rượu Đào yên tiệc mặc cho Trời
Tớ xuống thế gian thử cuộc chơi
Tết đến thú vui không kể xiết
Bầu cua xập xám chẳng cần mời
Mừng Xuân ly rượu vui phiên muộn
Nồng ấm môi hồng bước lả lơi...
Mỹ nữ tu Tiên lòng khép kín
Côi trần quyền rũ khắp muôn nơi...
MK

TRÔNG VẮNG

Tóc đã pha sương nắng xé tà
Giữ lòng khí tiết chẳng phôi pha
Quê hương thống khổ dân oan khóc
Đất khách đau lòng lệ xót xa
Trần trở canh tàn cơn giá lạnh
Buồn đêm chiếc bóng tháng ngày qua
Bước đi thơ thẩn vui thương nhớ
Thui thủi bên đường có phải ta ?
MK

TƯƠNG TƯ CHIỀU

Thương ai cực khổ lạnh trên sông
Gió lộng thuyền chao rẽ ngược dòng
Đợi dáng cô đơn chiều quạnh vắng
Chờ người lẻ bóng biển mênh mông
Nhấp nhô làn nước lòng xao xuyến
Sóng vỗ mạn tàu dạ đợi trông
Đêm xuống âm thầm trong tĩnh lặng
Thời gian hờ hững tiếc môi hồng !
MK

TÌNH NHỚ

Chiếc lá hững hờ lặng lẽ bay
Chợt nghe hoang lạnh lệ rơi đầy
Đông về vội vã sương còn đọng
Xuân đến âm thầm gió chẳng lay
Tình nhớ đêm tàn tim buốt giá
Buồn thương chiếc bóng dáng hao gầy
Nửa khuya tỉnh giấc lòng xao xuyến
Cứ ngỡ những chiều hương đắm say...
MK

HOÀI HƯƠNG

Hoàng hôn buốt lạnh gió tàn Đông
Thương quá Quê hương xót cả lòng
Đất khách buồn hiu đường vắng lặng
Xứ người lạc lõng phố mênh mông
Ra đi những tưởng ngày quay lại
Nào biết mỗi mòn đêm ngóng trông
Khắc khoải hao gầy sầu viễn xứ
Hương về Đất Mẹ mắt lưng tròng...
MK

NÀNG THƠ

Nàng Thơ đùa cợt mộng trăng sao
Yêu điệu bên song bóng liễu đào
Thấp thoáng nụ hồng e thẹn bước
Long lanh mắt biếc dáng thanh tao
Thên thang bên vắng sương mờ ảo
Lạc giữa đờng khuya đêm xuyên sao
Một chút tình riêng lòng muốn ngỏ
Tâm tư hoài vọng ngại ngừng trao
MK

XAO XUYẾN

Chiếc lá cuối cùng lưu luyến rơi
Chợt nghe xao xuyến nổi đầy vơi
Còn đâu mơn mớn chồi xanh biếc
Thoáng đã tàn phai nụ tả tơi
Dẫu biết thân này là cát bụi
Dù sao xin cũng cảm ơn đời
Ân tình nhớ mãi người xưa cũ
Khoảng lặng buồn, tan tác khắp nơi...
MK

ĐẤT KHÁCH

Đất khách quê người gặp gỡ nhau
Cùng chung tỵ nạn nỗi niềm đau
Bút đề thi phú nền Văn học
Sử sách lưu truyền thế hệ sau
Một chút hư danh lòng đồ kỵ
Sao bằng liêm sĩ sống thanh cao
Lãng du sẵn ảnh hồn man mác
Kìa nắng hoàng hôn bóng nguyệt chao...
MK

LỆ BÚT

Bao mùa lá rụng mỗi Thu sang
Thoáng đã qua mau chợt ngỡ ngàng
Nhớ mãi luyến lưu buồn giã biệt
Đâu ngờ đôi ngã khóc ly tan
Em đi... vui với đời hoa gấm
Anh vẫn... áo tù cảnh xôn xang
Đói, lạnh mưa rơi lòng trống vắng
Mượn Thơ lưu bút lệ dâng tràn...
MK

THÚ TAO NHÃ

Mừng bạn tha phương gặp gỡ nhau
Cùng chung sở thích trước như sau
Vui chơi Nhiếp Ảnh đời tao nhã
Nghệ thuật Tranh Thơ thú vị cao
Một chút tình si nào có biết
Rồi quên hư ảo chuyện hôm nao
Thuyền trôi nước biếc hồn thơ thả
Ngỏanh lại thời gian đã úa màu !
MK

TÌNH NGHỆ SĨ

Đất khách ơn đời gặp gỡ đây
Hân hoan chào đón một vòng tay
Bên nhau ngắm cảnh lòng lưu luyến
Lạc chốn Bồng lai hương ngát ngây
Cùng đợi thời gian phơi ánh sáng
Nhìn từ góc độ đắm mê say
Vui chơi sẵn ảnh tình bằng hữu
Nghệ thuật thăng hoa lộng gió mây...
MK

KHÓC TRỜI NAM

Lặng nhìn Quê Mẹ dấu tàn phai
Nhớ mãi Miền Nam lệ chảy dài
Vạn năm mờ hoang đời cải tạo
Trăm nghìn tàn phế mất tương lai
Chỗ kia bom đạn vùi chôn xác
Nơi nọ điêu tàn thương tiếc ai
“Xáo thịt nôi da” _ sao lại thế ?
Chiến tranh “phi lý” _ đúng hay sai ???
MK

THƠ XƯỞNG_HỌA

TÌNH CHIẾN HỮU

Tóc đã sương pha, Kính bạn già
Chút tình ty nạn chó phôi pha
Văn chương thi phú luôn gìn giữ
Nghệ thuật Tranh Thơ vẫn thiết tha
Quần sử ghi ơn hồn tuần kiệt
Cờ vàng thấm máu khúc quân ca
Sử xanh còn đỏ đời nô lệ
Thức tỉnh lòng dân giữ nước nhà
Mặc Khách (2018)

From: **Mkhach** <mctr707@yahoo.com>
Date: Fri, Mar 29, 2019 at 3:35 PM
Subject: ***KHỐC TRỜI NAM***
To: Mac Khach <mctr707@yahoo.com>,
Chuyển tiếp >>> <huynhkimthu09@gmail.com>,
Diễn Đàn THO VAN <thovan@yahooogroups.com>
Cc: Yahoo Groups <diendandantoc@yahooogroups.com>,
Thảo Luận 9 Diễn Đàn <thaoluan9@yahooogroups.com>
, *luuvong12@yahoo.com* <luuvong12@yahoo.com>

KÍNH QUÝ VỊ

Xin chia sẻ _ Xin Mời họa

Mặc Khách

BIA SỬ

Vàng vạc nghìn thu kẻ tội đồ
Mang về đất Mẹ thuyết Tô hồ
Bao người yêu nước đời bi thảm
Những kẻ Việt gian sống nhờn nhờ
Vận nước điêu linh dân khổ nạn
Anh hùng hào kiệt chết không mờ
Tiếc thay sinh lỗ thiên niên kỷ
Chí lớn thôi đành gửi gắm Thơ

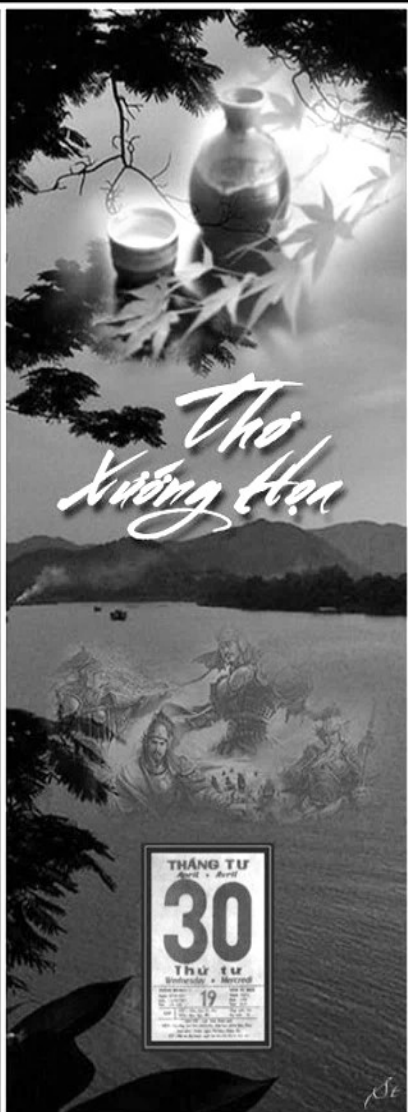
MẶC KHÁCH

Bài họa:

BIA SỬ

Cầm tú giang sơn bức họa đồ
Mà phường mã tấu với răng hô
Đàn làm rách nát dân điêu đứng
Nỡ để tan tành đảng nhuộm nhơ
Lắm kẻ ôm hờn trong địa ngục
Bao người nuốt hận dưới hoang mờ
Mong xoay địa trục trời không tựa
Mượn rượu tiêu sầu xướng họa Thơ

Đình Tường

MỘT KIẾP CHINH NHÂN (Bài họa)

Quê người ty nạn khổ thân già,
Mái tóc giờ đây đã muối pha.
Khổ luy quê hương luôn mãi nghĩ,
Hận thù đất mẹ chẳng hề tha.
Quân hành vẫn nhớ hùng câu hát,
Chính khí còn nghe rộn tiếng ca !
Một kiếp chinh nhân tình chiến hữu...
Lòng son tưởng niệm mãi quê nhà !
Nhật Hồng Nguyễn Thanh Vân

TÌNH ĐỒNG ĐỘI (Bài họa)

Ôi tình chiến hữu mãi không già !!!!
Nhớ thuở nâng ly rượu máu pha.
Đồng đội, thề nguyện - nên gắn bó;
Kẻ thù, nhất quyết - chớ dung tha.
Cam tâm cuốn vó, quân Nam tử;
Khoái chí vung cò, giặc Bắc ca.
Nước mắt, nhà tan, thân "cải tạo";
Lưu vong đất khách nhớ quê nhà.
Thảo Chương Trần Quốc Việt

BÀI XUỐNG :

ĐÓN THU

Lặng lẽ Quê Người đón lá phong
Thoang nghe hương tỏa tỏa Lan Hồng
Ngọt ngào sương ngậm còn e ấp
Rực rỡ đêm về vẫn đợi trông
Mặc Khách băng khuâng tơ tưởng nhớ
Tao Nhân xao xuyên dạ chờ mong
Thu sang thôi hãy vui giây lát
Đừng để buồn vương se sắt lòng ?!
Mặc Khách

THU MƠ (Bài họa)

Lặng đứng bên rừng Thu lá phong,
Ngất say giữa sắc đỏ chen hồng.
Lung linh dải nắng khom mình ngó,
Lộng lẫy cây ngàn ngửa mặt trông.
Mây lướt rộn ràng khơi nỗi nhớ,
Gió lùa riu rít gợi niềm mong.
Thu mang nét đẹp cho trần thế,
Xui khiến thi nhân nao nức lòng...
Thu T.10-2012

THU VỀ (Bài họa)

Thu về Trung Mỹ đón nam phong
Ngây ngất hương thơm tỏa đậu Hồng
Mặc khách mê mê lòng ngóng đợi
Giai nhân bẽn lén dạ chờ trông
Trộm nhìn âu yếm hôn chắt ngát
Thầm liếc lả lơi tình nhớ mong
Tuổi thơ thu sang ngày tháng cũ
Người đi kẻ ở vẫn vương lòng ?!
Kim Hương (Costa Rica 29-10-2012)

THU (Bài họa)

Mịt mù đất lạ ngọn thu phong
Mặc khách yêu ai, nặng bóng hồng ?
Non nước tang thương đành gởi lại
Sơn hà vương vấn mãi chờ trông
Đoạn đường phiêu bạt mây ngàn nhớ
Muôn dặm trùng khơi dạ xiết mong
Con tạo dặt chi, thù lắm cuộc
Thi nhân vò vỡ nát tâm lòng ... 🙏🙏

Kiều Công Ly

THU VẮNG (Bài họa)

Đất khách mưa rơi ngọn lá phong.
Sắc bay vàng – tím- đỏ -cam- hồng...
Nhà rung bão giạt ,người sơ tán
Đêm vắng mưa giầm, mắt ngóng trông.
Lãng đàng thơ xưa, còn xướng họa.
Âm thầm bạn cũ vẫn chờ mong.
Quê nhà thu đến buồn vui nhĩ.
Thầm hỏi thi nhân có bạn lòng.

Lam Điền NT

(Viết trong ngày bão Sandy miền Đông Bắc Hoa Kỳ.

Và bão số 8 Sơn Tinh tại VN 30/10/2012)

THU ĐỢI (Bài họa)

Lá vàng rơi rắc quện Thu phong
Quanh khóm vườn lan chớm nụ hồng
Nhớ tới bóng Ai mà mỗi ngóng
Thương về đất Mẹ những mơn trông
Niềm tin canh cánh bằng nung nấu
Tình ái mơ màng chút đợi mong
Hắn biết đón chờ đây ước vọng
An vui sâu lắng đọng trong lòng
Tố Nguyễn, San Jose 30/10/2012

HOÀI THU (Bài họa)

Một mình nhặt lá dưới vì phong
Trong mưa cảnh lan ửng chút hồng
Củ ngõ bên lá vàng trông ngóng
Người trai Lính Chiến thỏa ước mong
Lời nguyện hôm nào còn hun đúc
Thôi thúc người em nhỏ đợi trong
Được một ước mơ trong thương vọng
Vóng tay người lính mãi bên lòng...

Hoàng Lan

THU THẨM KÍN (Bài họa)

Lá vàng rực rỡ gió reo phong
Tùng chiếc thu sang tựa cánh hồng
Mòn môi chờ ai trên bến lạ
Con đò thấp thoáng vẫn chờ trông
Người đi biệt phương trời đó
Có biết nơi này dạ nhớ mong
Ngày đó chia tay tiếc nuôi quá
Thôi đành chôn kín ở trong lòng

Hoa Thông NM, 31-10-2012

SẤU THU (Bài họa)

Quê người se sắt trận thu phong,
Rơi lá vàng luôn rụng lá hồng.
Trống trái cuộc đời đau đón hận,
Ngùi thương đất mẹ mỗi mòn trông.
Ngon cò dân chủ người đang đợi,
Câu hát nhân quyền dân mãi trông.
Đất khách thân già còm cõi mộng...
Không buồn sao được thiết tha lòng !

Liêu Xuyên

HƯƠNG THU (Bài họa)

Hạ chưa đi hết đã thu phong
Phương nhớ xa xôi cánh hạc hồng
Bay bổng đêm sương sao xuyên gọi
La đà ngày muộn thiết tha trông
Hương cau thấp thoáng niềm hy vọng
Ly rượu vui đầy nỗi ước mong
Mùa sẽ vàng thêm bao chiếc lá
Tao nhân hoà mực thả tơ lòng...

Hawthorne 18 - 02-2019 CAO MỸ NHẤN

Nhìn Mùa Thu Đi

<http://www.youtube.com/watch?v=2MT1iz6VpvA&hd=1>

Mặc Niệm Một Cuộc Tình

<https://youtu.be/uOecQVagftA>

BÀI XƯỞNG

LÒ LUYỆN THÉP

Huân nhục danh vang khắp bốn vùng
Đây lò luyện thép tạo Anh hùng
Quân trường địa ngục nơi rèn chí
Dũng cảm kiên cường giữ núi sông
Tuổi trẻ hiên ngang tài đờm lược
Hiên thân Bảo Quốc trấn Không trung
Cỡi mây đùa gió lòng kiêu hãnh
Xem nhẹ tan mây tựa chiếc lông !

Mặc Khách

CÁNH TAY ! (Bài họa)

Đẹp giai học giỏi mộng vẫy vùng:
Tổ quốc không gian cả đáng hùng.
Lướt gió như chim gिन đất tổ.
Tung mây tựa nhận giữ non sông.
Cờ Vàng (*) bảo vệ đem toàn trí.
Chính nghĩa chu toàn đã tận trung.
Đốc hết tâm can "tri" số mạng. j/k
Cánh tay "chính trị" góm đầy lông !

TIM PS tặng Thai Quang Đang Lê Chiêu Mặc Khách

BÀI XUỐNG

NỖI LÒNG (Đường Thi)

Xuân về gợi nhớ những cảnh mai
Vắng lặng đìu hiu chẳng dấu hài
Đất khách cô đơn, thân lữ thứ
Quê người gió lạnh buốt đôi vai
Giao thừa chuông điểm, sầu chia cách
Khắc khoải tàn canh tiếng thở dài
Mỗi mắt ngóng trông ngày trở lại
Nỗi buồn “non nước” sẽ cùng ai !

Mặc Khách

XUÂN SANG ! (Bài họa)

Mỗi độ Xuân sang ngó Cúc, Mai
Thi đua sắc thắm bóng hình hài
Ly hương lẽ bóng buồn oằn cổ
Viễn xứ mình ên khổ nặng vai
Đất mẹ điều tàn : ngồi thở vắn
Quê cha cần cõi : đứng than dài
Lòng đau mất nước : tân niên tới
Chúa, Phật xa vời tỏ với ai ?!

Tím

LO CHI NGÀY MAI! (Bài Họa)

Đừng thêm nghĩ ngợi đến ngày mai
Thế sự giờ như chuyện tẩu hài
Lão nọ hàm hừ đau cần cổ
Bà kia ầm ức mỗi bờ vai
Than trời cuộc sống dần thun ngắn
Trách đất đau thương cứ kéo dài
"VẬY CHỜ BAO GIỜ TRỜI MỚI THẤU?"
Xin thưa: "HẾT BIẾT HỎI THĂM AI!"!!!

Ó Biển 227 LC

BÀI XUỐNG

NHỚ HUẾ

Trữ tình e ấp có Trăng Sao
Cổ kính uy nghi thẹn yếm đào
Kề Vạn đồ đưa ai thấp thoáng
Trường Tiền lữ khách, bước nôn nao
Sông Hương trầm mặc mưa âm ỷ
Núi Ngự cô đơn, gió nghen ngào
Những mảnh hồn đan trong khép kín
Ngàn năm thương tiếc biết là bao!

Mặc Khách

THƯƠNG ĐẤT THẦN KINH (Bài Họa)

Sông Hương núi Ngự đẹp làm sao,
Mai trúc thom hương lẫn cội đào.
Phố chợ êm đêm vui lấm lấm,
Thuyền trăng lơ lững nhớ nao nao !
Hoàng Thành ghi dấu luôn trầm mặc,
Gái Huế cười duyên quá ngọt ngào !
Thương đất Thần kinh thù phỉ cộng...
Mậu thân tàn sát biết đường bao !
Nhật Hồng Nguyễn Thanh Vân

NƠI CỔ TÍCH (Bài Họa)

Huế như tinh tú nở muôn sao
Trên biển mù khơi toả ánh đào
Mặc khách băng khuâng pha mực vẽ
Tao nhân lãng đãng ngậm buồn nao
Năm mươi Tết cũ đen ti vết
Bốn chục Xuân nay đỏ dấu ngào
Núi Ngự sông Hương nơi cổ tích
Mơ hồ kỷ niệm khói sương bao...

Hawthorne 16 - 4 - 2019 CAO MỸ NHẤN

NHỚ HUẾ* (Bài Họa)

Nhớ đây nhưng mà biết nói sao ?

Nhớ ngày từ biệt rộ hoa đào

Nhớ lời em nói chừ thêm nuôi...

Nhớ ý bầu trao nay nóng nao...

Nhớ được trở về thăm phố cũ

Nhớ thời mới gặp tặng me ngào

Nhớ nay còn đó nguyên xao xuyến

Nhớ cảnh chia ly đau xiết bao !

Khoảng tháng /01/1975 rời Huế, mưa nhẹ.

Thái Huy, 15/4/2019

BÀI XƯỞNG

ĐỪNG QUÊN

 Gió vẫn vi vu giữa núi đồi
 Tâm người phân tán khắp muôn nơi
 Nghĩ về cố quận sâu cảm nín
 Nỗi khổ dân nghèo lệ đắng môi
 Múa hát trở cờ không biết nhục
 Học cao vô sĩ chịu làm tôi !
 Tha hương lạc lõng hồn vong quốc
 Nhớ Nước đau lòng Mẹ Việt ơi !

Mặc Khách

HỒI QUÊ OI ! (Bài họa)

Cảnh quan nước Việt núi sông đời

Diễm lệ vô cùng khắp mọi nơi

Hám lợi tham danh thương chót lưỡi

Ra luồn vào cúi quý đầu môi

Mũ cao áo thụng vinh hờ chủ

Quì gối khom lưng nhục phận tôi

Lưu lạc bấy chầy bao lệ thảm

Tham vàng bỏ ngải hồi quê ơi!

Doãn Thường, 1-5-2019

ĐỪNG QUÊN (Bài họa)

Quê hương biển đảo núi sông đôi
Sản vật tài nguyên khắp mọi nơi
Giặc chiếm quân hèn trơ cặp mắt
Thù xâm lũ khốn ngậm đôi môi
Khom mình bái gối đánh thân tở
Rút cổ co đầu chịu phận tôi
Đảng ác uơ hèn theo ngoại tộc
Vùng lên cứu nước quốc dân ơi !
Đinh Tường

NGÓNG VỀ CỔ QUỐC (Bài họa)

Rừng phong lá rụng ngập lưng đồi;
Xào xạc gió chiều thổi khắp nơi.
Lê kiếp tha hương ...sầu nấu ruột !!!
Ném đời viễn xứ...đắng tê môi !!!
Xứ người nhộn nhịp...vui thân họ.
Đất khách âm thầm...tủi phận tôi !!!
Bốn bốn năm qua còn luyến tiếc;
Ngóng về cổ quốc Việt Nam ơi !!!
Thảo Chương Trần Quốc Việt 01-05-2019

ĐỪNG QUÊN (Bài họa)

Mây chiều bay thấp lưng ven đồi
Quốc Hận ngày này nhớ một nơi
Quê Mẹ rung rung sầu ngán lệ
Miền Nam hậm hực hận bờ môi
Giấu Tàu cướp Nước mời làm chủ
Lũ Chệt bắt dân phận tở tôi
Quốc Hận vẫn là ngày Quốc Hận
Việt Nam thức tỉnh đồng bào ơi !
Tổ Nguyên

BÀI XUỐNG

KHÓC SAIGON

Hốt hoảng chìm trong lửa bạo tàn
Sài Gòn run rẩy chít khăn tang
Người đi cách biệt, sầu câm nín
Kẻ ở chia tay tiếng khóc than
Rừng thẳm chiều buông, đời cải tạo
Mồ hoang vụn nắm lệ dâng tràn
Bắc Nam cùng giống, sao thù hận?
Trách nhiệm về ai hỏi thế gian ?
Mặc Khách (1975)

THÁNG TƯ NĂM ẤY (*Bài Họa*)

Tháng Tư năm ấy bởi tham tàn
Hòn Ngọc Viễn Đông đau đớn tang
Kẻ bước hồn thương còn bịn rịn
Người ngồi tim thẳm vẫn sầu than
Thân nhân dương thế bật tin tới
Cải tạo cõi âm khiến lệ tràn
Cộng sản chủ trương gieo độc ác
Giặc Hồ quỷ đỏ chôn dân gian
Doãn Thường, 22-4-2019

KHÓC SÀI GÒN (*Bài Họa*)

Cứ nghĩ rằng sau cuộc chiến tàn
Nỗi đau cả nước được phi tang
Sài Gòn hướng tới xây hưng thịnh
Hà Nội vươn lên xóa oán than
Từng bước thực thi dân chủ khắp
Mỗi nơi bày tỏ ấm no tràn.
Chẳng ngờ rệt thấy trò man rợ,
Chú phình mà thôi, toàn đối gian !
Thái Huy

HẬN TIẾC THÀNH ĐÔ (Bài Họa)

ĐỌC XUÔI:

Đô thành tiếc hận khóc canh tàn,
Việt tộc cùng chia lệ tóc tang.
Mồ mã tỏ tiên đành xới bỏ,
Vợ chồng con trẻ khóc buồn than !
Nô vong* tủi nhục thân dầu dãi,
Khổ lụy thương đau máu chảy tràn !
Bờ cõi nước non sâu rẽ bán...
Hồ quân rõ ác tặc tà gian !

ĐỌC NGƯỢC:

Gian tà tặc ác rõ quân hồ,
Bán rẽ sâu non nước cõi bờ.
Tràn chảy máu đau thương lụy khổ,
Dãi dầu thân nhục tủi vong nô.
Than buồn khóc trẻ con chồng vợ,
Bỏ xới đành tiên tỏ mã mồ !
Tang tóc lệ chia cùng tộc Việt...
Tàn canh khóc hận tiếc thành đô !

Liêu Xuyên

KHÓC VIỆT NAM!!

(Bài Họa Khóc Saigon)

Bốn mươi năm bạo chúa hung tàn
Đất nước than ôi nhuộm tóc tang!!!
Nhân sĩ gông cùm kèm xiết thảm
Dân oan khiêu nại mặc kêu than
Cao nguyên bán tháo: Tàu đầy rẫy
Biển đảo dâng trao: Chết ngập tràn
Tệ hại sai lang gây nghiệp chướng
Vùng lên diệt Cộng cứu dân gian ...

Mặc Hậu (April 30, 2015)

Bài họa 2 (mượn văn)

MỘNG TƯỜNG (phụng họa)

Đợi mãi hồng nhan chẳng gặp ai
Giấc mơ níu lại vẽ hình hài
Nằm ôm mộng tưởng xoa...hơi thở
Ghé sát môi hôn vuốt...tóc dài
Có phải em chờ nơi cuối phố
Hay là đứng đợi với vòng tay
Mộng thôi cũng thỏa lòng mong ước
Ai nữ mảy mò chuyện đúng sai?!

Mặc Khách

KHÓC BẠN HẠNH CHẾT TỪ (Bài Họa)

thức trắng đêm chong bóng nguyệt tàn
sao nguôi được Hạnh chết thương tang
anh lia mắt trọn trông đau đớn
hồn khuất hòng khô nấc thở than
tre cốt cuộn thi hài hờ mặt
huyết chôn bùn nhão đất chưa tràn
“tụi bay ! dừng cuộc vác về trại”...
lặng nhớ xưa từ với đối gian.

Tổ Nguyên (02 May 2015)

CUỘC CHIẾN TÀN (Bài Họa)

Giặc đến thành đô cuộc chiến tàn
Trời Nam ảm đạm một màu tang
Lìa cha lạc mẹ lời ta thán
Nát cửa tan nhà tiếng oán than
Phụ tử chia ly dòng thảm đượm
Phu thê cách biệt giọt sầu tràn
Quân dân cán chính đời cay đắng
Bời lũ cai tù quá ác gian

Đinh Tường

BÀI XUỐNG

KHÁCH THƠ

Giới thiệu thi đàn bạn mến thơ
Danh vang Mặc Khách cũng ơ hồ
Không Quân nghiệp lính vừa tan tác
Cải tạo thân tù tiếp xác xơ
Ty nạn...quê cha luôn vọng tưởng
An cư ... đất mẹ vẫn hoài mơ
Nghề chơi Nhiếp ảnh nhiều vui thú
“Một Mảnh Đời” trôi thật chẳng ngờ
Vu Sơn

NGƯỜI THƠ (*Bài Họa*)

Mặc Khách thi nhân ghé bến thơ
Văn chương sáng tác chẳng ơ hồ
Không quân gãy cánh tù rông rã
Rừng núi tàn đêm cảnh xác xơ
Cải tạo cơ hàn từ đạo ấy
An cư ổn định hết hoài mơ
Quê hương các trở vắng trắng khuyết
Một khối tình ta thật khó ngờ
Kim Hương

KHÁCH THƠ (*Bài Họa*)

Hội ngộ Vườn Tiên yêu điệu Thơ
Vàng son mỹ nữ cũng ơ hồ
Hòa bình nhảy múa ai ca hát
Cải tạo cùm gông ta xác xơ
Đất khách...quê người nuôi ý tưởng
Tha hương ...ty nạn giữ hoài mơ
Ngao du ngắm cảnh cùng mây nước
Lạc chốn Hoa Tiên thật chẳng ngờ.
Mặc Khách

BÀI XƯỚNG

CHÀO THI HUYNH MẶC KHÁCH

Mừng đón Mặc huynh vui đến đây
Cùng nhau ta góp một bàn tay
Văn thơ rộn nở hương thêm sắc
Thi phú hài hòa đậm nét say
Để có nụ cười trong cuộc sống
Và quên cơn áo buổi thời nay
Hoa Tiên từng bước ngày luôn mới
Bền thắm tình người, ta đắp xây...
Hòang Dũng

CHÀO THI HUYNH MẶC KHÁCH

(Bài Họa)

Chúc mừng Mặc Khách đến nơi đây
May mắn thi đàn thêm một tay
Thơ phú mượt mà tình bạn mới
Văn chương bay bướm ú tem say
Chung vui Đất Đỏ hồn ngây ngất
Họa xướng Hoa Tiên điệu khúc hay
Huynh đệ chung vui trời hải ngoại
Cùng nhau sáng tác thả men say
Kim Hương

CHÀO THI HUYNH MẶC KHÁCH

(Bài Họa)

Đất khách on đời gặp gỡ đây
Bên nhau tiếp nối một bàn tay
Văn Thơ quyến rũ tô thêm sắc
Thi phú du dương nét đắm say
Một chút tình xanh nơi xứ lạ
Rồi quên hư ảo chuyện hôm nay
Hoa Tiên đẹp mãi ta vun xới
Bạn hữu cùng vui quyết dựng xây...
Mặc Khách

BÀI XUỐNG

BỤI ĐƯỜNG

Sương thấm trầm luân nắng xé tà
Giữ lòng khí tiết nhớ ông cha
Quê hương thống khổ dân oan khóc
Đất khách đau buồn cảnh xót xa
Trần trở tàn canh đêm giá lạnh
Buồn soi chiếc bóng thảng ngày qua
Bước đi thơ thẩn vùi thương tiếc
Thui thui bên đường, có phải ta?
Mặc Khách

LỆ SÂU VƯƠNG (*Bài Họa*)

ĐỌC XUÔI:

Sương chiều gió lạnh buốt dương tà,
Khổ lụy tình đau nhớ mẹ cha,
Thương cảm núi sông buồn xứ lạ,
Tủi rầu non nước khóc quê xa !
Hương tàn khói uất mờ hoang phế,
Đất mất người hờn năm lại qua !
Trường hận oán dân đời sống thảm...
Vương sâu lệ máu rỉ lòng ta !

ĐỌC NGƯỢC:

Ta lòng rỉ máu lệ sâu vương,
Thảm sống đời dân oán hận trường !
Qua lại năm hờn người mất đất,
Phế hoang mờ uất khói tàn hương.
Xa quê khóc nước non rầu tủi,
Lạ xứ buồn sông núi cảm thương !
Cha mẹ nhớ đau tình lụy khổ...
Tà dương buốt lạnh gió chiều sương !

Liêu Xuyên

HOÀI HƯƠNG (Bài Họa)

Mây trôi lãng đãng buổi chiều tà
Đất khách bồi hồi nhớ mẹ cha
Ngõ vắng hoa tàn rơi lả tả
Hiên buồn gió thảm hú xa xa
Cầu mong quốc thái nhanh nhanh đến
Ước nguyện dân nàn chóng chóng qua
Cố quận trông về mi ứa lệ
Ai người thấu được nỗi lòng ta
Đình Tường

XUÂN VỀ NHỚ HUẾ (Phụng Họa)

TẾT đến Quê Người nhớ bóng xưa
XA bao nỗi nhớ từng cơn mưa
QUÊ em Thừa Phủ đêm trầm mặc
NHÀ ở Ngự Bình gió nhẹ đưa ?
THƯỜNG đáng che nghiêng vành nón lá
NHỚ làn tóc xỏa bên rèm thưa
HUẾ còn cổ kính trong khuôn phép
YÊU mãi “răng mô” nội chẳng vừa
Mặc Khách

BÀI XUỐNG

ANH HÙNG – VẠN NƯỚC

Nghìn Thu khí tiết chẳng thay lòng
Thương nhớ quê hương vẫn ngóng trông
Giặc Bắc hung tàn xâm lấn đất
Việt gian đồng lõa thấy như không
Phản dân hại nước phùng vô lại
Cống rắn cắn gà nhục tổ tông
Tổ Quốc lâm nguy cùng đứng dậy
Dựng cờ Cách Mạng ắt thành công !
Mặc Khách

ĐẤT NƯỚC ĐỪNG LÊN (Bài Họa)

Xa cách quê hương khắc khoải lòng
Nước nhà thoát cộng, mỗi mòn trông
Thương con dân Việt luôn đau khổ
Hận lũ cộng nô cứ bốn không
Mãi quốc cầu vinh gom bạc khối
Tôn thờ Lê mác bỏ dòng tông
Giặc Tàu xâm lấn len bờ cõi
Hãy đứng vùng lên khởi tiến công!
Nguyễn Cang

TỔ QUỐC TRÊN HẾT (Bài Họa)

Sông núi hồn thiêng chứng tác lòng
Từ nam chí bắc đứng ngồi trông
Thương dân mền nước muôn đời có
Bán biển buôn rừng vạn đại không
Dầu dạ từ bi dòng Tịnh độ
Dù tâm hỉ xả phái Thiền tông
Nhưng vì địch họa thề cương quyết
Cởi áo nâu sông lập chiến công
Đinh Tường

BÀI XƯƠNG

XUÂN ĐẤT KHÁCH

Thao thức đêm dài gió buốt Đông
Cổ nhân chia cách lệ đan dòng
Giao thừa tĩnh lặng trong phòng vắng
Xuân đến buồn hiu chẳng đoá hồng
Rảo bước cô đơn đời ảo mộng
Một mình lẻ bóng có như không
Tháng ngày hờ hững tình xa lạ
Thương nhớ làm chi đắng cõi lòng !
Mặc Khách

DẤN THÂN ! (Bài Họa)

Năm hết tết đến tiết trời Đông:
Mở túi thơ ra “ thả ” mấy giòng.
Viễn xứ lâu ngày phai má thắm.
Ly hương dài tháng nhật môi hồng
Niềm đau đất mẹ Tàu giành: có.
Nỗi khổ quê Cha Chệt lấy: không.
Trí thức đâu gọi xin nổi “dậy”.
Dấn thân đuổi Tập “hả hê” lòng !
Tím

Tuesday, January 12, 2016

Nét đặc trưng Xướng_Họa 2 bài Thơ Đường :
XUÂN ĐẤT KHÁCH (Bài Xướng) _ Mặc Khách
DẤN THÂN (Bài Họa) _ Tím

Duc Vu Tran writes to ChinhNghia@Yahoo Groups :

Vui Xuân: Trân Trọng Kính Chuyển Xuân Đất Khách :
Những án thơ văn của “Quý Thi Nhơn: là Những Vị Lữ Khách
Độc Hành Trong Những Ngày Xuân Trong Lịch Sử Đường
Đại”... Là Những Hiệp Sĩ Áo Xanh... Trên Bầu Trời Kim Cổ Càn
Khôn Của vũ Trụ

Kính Thưa Nữ Thi Sĩ Tím Nguyễn, Thi sĩ Bái Đỗ,
Thi sĩ-Mặc Khách, Thi sĩ Nhất Hùng và Quý Vị...!

Lão hủ phóng bút ngày xuân vong tình thơ qua thi ca của quý vị...

1_ Mười đầu :

Lão hủ VIV không biết làm thơ và không có khả năng viết văn,
nhưng khi đọc thơ của quý vị gọi cho mà nghe hồn thi ca mời gọi
“và được mần mò” trong vườn thơ của quý vị...thì tâm tình cũng
dạt dào theo: Hồn Thơ của Đại Thi Bá Tam Nguyên Yên Đỗ
Nguyễn Khuyến mà vịnh :

“ Lúc hứng : Đánh thêm ba chén rượu...!

Khi buồn : Ngâm vịnh những vần thơ... ”

(*Thơ của Thi hào Nguyễn Khuyến*)

Giá trị đích thực của “Thơ” của thi nhơn chính là những:

“Suy tư sinh thực, như là một nhân sinh quan” của cuộc đời được
thi nhơn: “cô đọng theo” đúng điệu “Thi ca của đại thi hào, một
triết gia vĩ đại người Cổ đại Hy Lạp: S.P. Plutarch, gói trọng tâm
tình theo hồn rượu mà chia xẻ cho thế nhơn mà vui sống.

Quả đúng như vậy :

“Uống rượu ‘vừa phải’ bổ tim gan phổi phèo: đại bổ khí
lực...ngâm vịnh thơ nhạc...xả stress...gìn giữ tâm can bình thản,
trí lực sung mãn...bá bệnh tháo lui...trường thọ khang an..”

Đọc thơ của quý vị mà nghe niềm vui của lòng chơn thật trào
dâng:

Mặc Khách

“ Nguồn đau cứ rót cho nhau...
Lời say sưa mới là câu chơn tình...”

(*Thơ Trần Huyền Trân tâm tình cùng
Thi Hào Tản Đà Nguyễn Khắc Hiếu*)

Vào cõi Đường Thi – Thi sĩ Mặc Khách :

Rảo bước cô đơn... : Đòi ảo mộng...!!...??

Một mình lẽ bóng... : “có như không”...

“cô đơn...và ảo mộng”... đối xứng qua các trục tung hoành “trên biểu đồ toán học ...” nên lẽ bóng: có như không ...

Giá trị của hồn thơ là thi sĩ đã “gõ cửa vào hư không” một cách nghiêm túc.

Quả thật vậy: “Đòi người... như là những vở kịch” mà hài kịch đơn giản là cách khôi hài của một lối sống nghiêm túc

“Comedy is simply a funny way of being serious.”

- Trích từ lời thiên Peter Ustinov

Nữ Sĩ Tím Nguyễn thánh hóa thơ ca qua tình tự yêu nước, như một sinh thức luận theo “Cần Khôn Vũ T-Kim Cổ Thơ Văn” Vạn lời nguyên lịch sử ...

Dẫu biết rằng Thơ Đường qua các thời đại nhà Đường Trung Hoa “ nét sinh thực của cuộc sống và nền thi ca chỉ toàn là than mây khóc gió...nên vẫn vắng bóng...những tinh anh” của Duy Thực Luận.

Quả thực vậy, Quý vị xét các bài thơ Đường theo ngũ ngôn, thất ngôn, thất ngôn bát cú... tứ tuyệt trường thiên...của Trung Hoa phần lớn tả cảnh, tả vật... thể nhọn cũng không tìm được nét óng ả, chải chuốt...như các danh tác...Chinh Phụ ngâm hay Đoạn Trường Tân Thanh...Vậy xét :

_ Sơ Đường (618-713) với Biền Ngẫu thơ ca của thi sĩ Vương Bột...Hàn Dũ...Liễu tông Nguyên

_ Thịnh Đường (713-823)...Vớ Lý Bạch...Vương Duy ...Bạch cư Dị...

_ Mạt Đường (823-907) Vớ Đỗ Mục...Lý thương Ân

_ Không có bài Thơ nào của các vị thi sĩ này có phong cách và nét sinh thực của Duy Nghiệm Luận như thơ của Nữ Sĩ Tím Nguyễn

“Niềm đau đất mẹ : Tàu giành : Có....!!

Nỗi khổ quê Cha : Chết lây : Không....!!”

Hai câu luận của bài thơ Họa – của Nữ sĩ Tím Nguyễn gói trọn lòng son sắc với quê Cha đất Mẹ.

Trân trọng,

Vương Thiên Vũ

(Người Lính Già Góc Cổng Thành Cộng Hòa)

HÌNH TÁC GIẢ KIÊM NGHIỆP ẢNH GIA

Mặc Khách (2018)

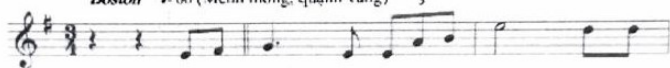

PHẦN VI THƠ PHỔ NHẠC

Dấu Tình

Thơ : Mặc Khách
Nhạc : Mai Hoài Thu

Boston ♩ 66 (Mệnh mông, quanh vắng)

Tây Đô hời trần về chi nổi nhớ. Đêm bằng

khuảng quên cả bóng thời gian. Hương tình yêu tuồng mái ở bên

nàng. Vòng tay xiết ngỡ rằng là tất cả. Ta ngỡ

ngạc nhìn đời không mặc cả. Bởi lòng ta lại lang khát khao

tình. Như biển bao la quyền rũ bóng hình. Và tình em mênh mông như biển

rộng? Hồn anh đó, thần thờ trong cõi mộng. Vẫn đang

xưa gọi phở giết mơ nông. Như sóng dòn, giục già nhớ thường mong. Em ăn

hiện dấu tình sầu xao xuyến. Mắt hé mở nhìn đắm say quuyến
 luyến. Truyền vào tim rừng đợt sóng ập ập. Phút đam mê say đắm ta với
 mình. Đêm lời lá cho tình thêm rạo rức... Giã từ Tây
 Đô, lòng thôi thốn thức. Đêm bẽ bàng ký ức bỗng hồi
 sinh. Biết bao đau thương gặm nhấm quanh mình. Hồn chết
 lịm cuồng quay nghe quanh vắng. Anh trang trải chút lòng trang giấy
 trắng. Chẳng muốn em mòn mỏi đợi chờ trông. Giữa giấc khuya thao thức xót xa
 lòng. Em đã hiểu tình anh là như thế!

Nửa Hồn Còn Lại

Thơ: Mặc Khách
Nhạc: Mai Phạm

Slow-rock
♩ = 65

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 4/4 time signature. It consists of five staves of music. Above the staves, guitar chords are indicated: Em, Am, Em, Em, Am, Am7, Am, F#m, B, B7, F#m, F#m9, C, and Em. The lyrics are written below the notes. The tempo is marked 'Slow-rock' and the beat is indicated as '♩ = 65'. The score includes various musical notations such as eighth notes, quarter notes, and triplets.

Một nửa hồn anh em mang đi nửa hồn còn
lại ở nơi này nửa như tàn tạ theo năm
tháng nắng đã rong rêu vết dọ đầy
Anh ở nơi này luôn nhớ em tháng năm thoáng chốc lá thu
rơi tình như sương khói đời hư ảo

© © Kiev, Ukraine - Noel Sunday 24 - 12 - 2017 - Phammusic@gmail.com

The musical score is written on a grand staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'Andante'. The score consists of eight lines of music, each with guitar chords indicated above the staff and Vietnamese lyrics below. The lyrics are: 'Một kiếp đau thương phí một đời', 'Em ở nơi nào em còn nhớ', 'hu hu hu hu', 'Ngậm ngùi khóc mắt buổi tiễn đưa', 'ơ ơ ơ', 'Rời từ đó xa nhau biển biệt', 'hm hm hm hm', 'Chỉ thấy em về trong giấc mơ', 'Một nửa hồn anh em mang đi', 'nửa hồn trống', 'trái máu tuôn trào gió lộng cuồng phong đêm kinh khiếp', and 'Hồn như tắt liệm tử thờ nào'.

Một kiếp đau thương phí một đời

Em ở nơi nào em còn nhớ hu hu hu hu

Ngậm ngùi khóc mắt buổi tiễn đưa ơ ơ ơ

Rời từ đó xa nhau biển biệt hm hm hm hm

Chỉ thấy em về trong giấc mơ

Một nửa hồn anh em mang đi nửa hồn trống

trái máu tuôn trào gió lộng cuồng phong đêm kinh khiếp

Hồn như tắt liệm tử thờ nào

Lời Tình Buồn

Thơ : Mặc Khách
Nhạc : Mai Đăng

The musical score is written on ten staves. The first staff shows the key signature (one flat) and time signature (4/4). The lyrics are written below the notes. The melody is a simple, melancholic tune. The lyrics are in Vietnamese and express a sense of sadness and longing.

Tiếng ai hát gọi lòng sầu ray rức Giọng trầm
buồn xoay điệp xoay vào tim Từng âm thanh bay lượng xót xa
nhìn Hòa theo nhạc lời tình buồn dang dở
Nhớ không em thắm Tư buồn nức nở Xa nhau
rời tất cả là hư không Lòng ta đây hoài vọng giấc mơ
nồng Nhưng nhớ mãi bóng hình bên gối chiếc
Hát nữa đi em ru ta vào mộng Làn hơi
cao buông thả rồi dịu dàng Quyện vào nhau lơ lửng trong không
gian Tim se thắt lời ca buồn xao xuyến
Từ thuở ấy lòng ta như mê hoặc Ngai ngừng
lo run sợ ai đến gần Chấn lời ca che nốt nhạc em
ngân Hồn thồn thức ngất lịm bên cung đàn

md-9-13

NGÀY VỀ

Thơ Mặc Khách

Nhạc Tao Nhân

Rumba 4/4 = 75

Khi anh về mùa thu đang biến đổi không gian thì thăm phố đã thay tên anh bước
 đi tro bụi giữa nhớ quên về đâu hỏi? bơ vơ con phố lạ Khi anh về là mặt luôn tươi
 cả chỉ cần em niềm hy vọng cuối cùng anh đã tìm em khắp ngõ không trung im vắng
 quá đường một mình lặng đọng Từng bước đi nhìn đời như ảo mộng tiếng ve
 sầu quên lấy bước chân đơn đêm thê lương còn đâu tiếng dế hồn một mảnh hồn
 đau chìm trong nỗi nhớ Ồi nhớ quá mùi hương tình bỏ ngõ của đam
 mê say đắm một thuở nào cả đời lòng cũng nhịp theo xôn xao nay hoang
 lạnh tiếng nhạc buồn thương đau anh đâu hiểu đời có nhiều vị đắng vui bên
 nhau nào ai biết đây với em đã cho anh ngày tháng tuyệt vời yêu chưa đủ nên tình còn khao
 khát trên đường về cả cõi lòng tan nát xa em rồi đời chẳng còn nên thơ linh hồn
 anh đơn độc bước bơ vơ cuộc sống tạm có gì mà luyện lưu

© Copyright by Mặc Khách & Tao Nhân

Thơ: Mặc Khách. Nhạc: Cẩm Hà, Giọng nhạc 4 mùa Hạ
Cẩm Hà đã phổ thơ của thi sĩ Mặc Khách. Kính xin quý thân
hữu thưởng thức theo các link sau:

"Bến Ninh Kiều, Cần Thơ"

(TBD)Thân ái,

THƠ ĐIỂN NGÂM 2015 2018 NEW X

1. DUONG XUA VANG BONG
 <https://youtu.be/r410-pPJUGY>
2. PHUT NHIEM MAU
 <https://youtu.be/viRA4XXZLcY>
3. NGAN THU VINH BIET _ HONG VAN
 <https://youtu.be/SvpBDMGZL7Q>
4. NGUOI TINH
 <https://youtu.be/mj4wzWwtjrg>
5. VU LAN NHO ME
 https://youtu.be/fwiU9ykdZ_Q
6. CANH CHIM DON _ HOANG ĐỨC TÂM
 <https://youtu.be/hOMjpVuZmzk>
7. MUA THU& CO NHAN
 <https://youtu.be/td6-71o48Ag>
8. LÁ THU PHAI
 <https://youtu.be/Vn07rHdZgp0>
9. LA THU FAI _ HONG VAN
 <https://youtu.be/hxrJx1ZpFOg>
10. NGAY VE _ HONG VAN
 <https://youtu.be/V3bV7oHC84U>
11. DAI NGAN SUOI TIEN
 <https://youtu.be/WOmzW9pEYiY>
12. D N HOANG ĐỨC TÂM
 https://youtu.be/u20b_Fm66mA

13. TÌNH EM _ NGUYEN TRUONG (THƠ PHỔ NHẠC)
<https://youtu.be/KUczFWF30js>
14. NGÀY VỀ _ TAO NHÂN _ TRUNG HIEU
<https://youtu.be/Zl9hvPpZDok>
15. MẶC NIỆM _ MAI HOÀI THU - ĐÔNG NGUYỄN
<https://youtu.be/uOecQVagftA>
16. CHIỀU TÂY ĐÔ - Lý Thu Thảo - Mai Hoài Thu
<https://youtu.be/jx2H9R7PbCE>
17. DẤU TÌNH _ Mai Hoài Thu _ Đông Nguyễn
<https://youtu.be/9gyR39-37II>
18. LOI TINH BUON _ TÂM THU _ MAI DANG
<https://youtu.be/Mj61JW9o5yQ>
19. NỬA HỒN NỬA HỒN CÒN LẠI NS MAI PHAM
<https://youtu.be/KT2pmOdhkrc>

CHIỀU TÂY ĐÔ

Thơ : Mặc Khách
Nhạc : Mai Hoài Thu

Bolero ♩ 62 (Ngắn gọn, huyền nhiệm)

Thương nhớ ơ hồ, tình ơi thương nhớ

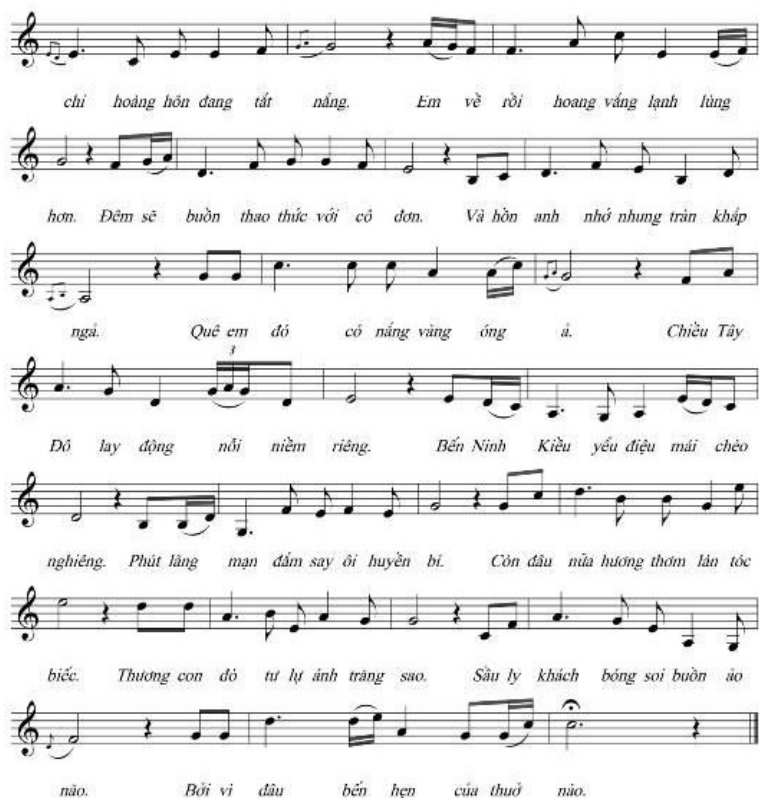
ôi! Hàng cây buồn trút lá ngán ngơ sầu. Đường quanh

co nhạt nhòa thêm hiu quạnh. Xót xa nhìn phố vắng nỗi niềm

đau. Trở lại đường xưa hồn anh chợt lạnh. Lời yêu

thương còn đọng buốt thịt da. Mùi hương thẹn áo huyền đêm sâu

lắng. Phút đam mê đông lóa ánh trăng ngà. Vội vàng

chi hoảng hồn đang tắt nắng. Em về rồi hoang vắng lạnh lùng
hơn. Đêm sẽ buồn thao thức với cô đơn. Và hồn anh nhớ nhưng tràn khắp
ngã. Quê em đó có nắng vàng óng ả. Chiều Tây
Đỏ lay động nỗi niềm riêng. Bến Ninh Kiều yếu điệu mái chèo
nghe. Phút lang mạn đắm say ôi huyền bí. Còn đâu nửa hương thơm làn tóc
biếc. Thương con đó tư lự ánh trăng sao. Sầu ly khách bóng soi buồn ảo
nào. Bởi vì đâu bến hẹn của thuở nào.

MẶC NIỆM MỘT CUỘC TÌNH

Thơ : Mặc Khách

Nhạc : Mai Hoài Thu

Nhịp vừa 4/4 (Bảng hoàng, tha thiết)

The musical score is written on ten staves of five-line systems. It begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 4/4 time signature. The tempo and mood are indicated as 'Nhịp vừa 4/4 (Bảng hoàng, tha thiết)'. The lyrics are written in Vietnamese below the notes. The melody is composed of eighth and sixteenth notes, with some triplets. The lyrics are as follows:

Trong giấc ngủ, bảng hoàng ta choáng dậy. Ôi nhớ thương, thương nhớ dâng ngập
lòng. Anh nhớ em, giá buốt cả mùa đông. Đau xót quá, hồi núi rừng vắng
lặng. Chắc anh chết trong rừng sâu nước độc. Xác thân này tàn phế giữa tuổi
thơ. Kiếp sống này, còn chỉ nửa đời chờ. Thời gian đó, tháng ngày trôi vô
vọng. Anh mặc niệm nghe người tình trông ngóng. Từng đêm buồn, em cô lạnh héo
hon. Em chờ anh, ngày tháng thêm mỗi mòn. Anh đâu rồi? Vắng xa xăm biển
biệt. Em yêu anh bằng con tim tình khiết. Không bạc tiền, không danh vọng dẫn
đo. Em yêu anh bằng nhịp thở con tim. Bằng tất cả trái tim, lòng cao thượng.
Em hồi Em! Dù thân anh gục xuống. Giữa đồng sinh, lầy lội gió mưa giăng.
Em yêu dấu! Một đời 3 anh thương nhớ. Khi hơi thở còn, anh vẫn gọi tên Em

PHẦN VII_ Pháp danh TUỆ SỸ

THIỆN THƠ

***Mai về vô thủy vô chung
Ngộ ra mới biết mình không là mình
Tuệ sỹ MK***

LỜI KINH ĐÊM

Trâm hương thơm ngát hồn thanh thản
Cửa Phật từ bi trọn kiếp này
Rồi cũng ngộ ra đời giả tạm
Hồn theo gió lộng gửi ngàn mây ...

...Tiếng chuông ngừng giữa hồn tôi
Bao nhiêu phiền muộn nhẹ rơi bên đường
Ngập ngừng từng bước trong sương
Hồn như lắng đọng chẳng vương bụi trần ! Tuệ Sỹ

THÌNH KHÔNG

Chuông vọng kinh cầu hương khói bay
Gọi hồn tỉnh thức đắm mê say
Trần gian tục lụy bao phiền muộn
Bể khổ kiếp người lắm đắng cay
Cửa Phật từ bi luôn rộng mở
Tâm như hỷ xả hết thương vay
Một mai già từ lòng thanh thản
Về với thình không quyện gió mây
MẶC KHÁCH

NGÔI THIỀN

Ngôi Thiền tâm tĩnh lặng
Đưa hơi thở vào Thiền
Hít vào tâm lắng đọng
Thở ra buông muện phiền

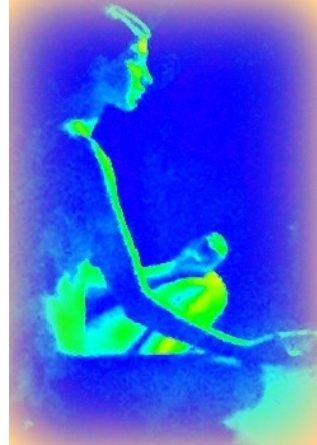
Nhắm mắt xua ảo tưởng
Tâm hồn luôn trống không
Buông bỏ hết quá khứ
Thảnh thơi nhẹ cõi lòng

Ngôi Thiền không vọng tưởng
Mở lòng luôn vị tha
Giữ tâm đừng sân hận
Tạ từ chốn si mê

Ngôi Thiền tâm thanh tịnh
Chớ nghe chuyện thị phi
Giữ lời không vọng động
Nghiêm khắc chẳng ước gì

Theo dõi từng hơi thở
Thiền quán cõi vô thường
Giữ tâm luôn chánh niệm
Trong lòng không vấn vương

Ngôi Thiền không tạp niệm
Hướng về Đức Từ Bi
Tìm về nơi bến giác
Dặn lòng thôi sân si

Tu

MKKhach

Rũ áo phong sương bình tĩnh mộng
Tìm về cõi tịnh tâm lòng trong
Lắng nghe Tì Diệu hồi chuông vọng
Một sáng Tâm Như sắc sắc không
Nghệp chương từng ngày luôn đeo đẳng
Cuộc đời khô lụi vẫn vương tình
Chấp tay nguyện cầu mong thoát khỏi
Trần gian chìm đắm cõi U minh
Nam mô cứu khổ dứt đường tơ
Rũ áo phong sương tìm nẻo về
Cửa Phật từ bi luôn rộng mở
Tìm về cõi Tịnh thoát con mê !

Mặc Khách

CHÚNG SINH

Vọng tiếng chuông ngân ngày Phật Đản
Hào quang tỏa sáng Đức Từ Bi
Bình Minh vạn vật vui tươi lại
Rạng rỡ niềm tin bên nụ cười

Thắp sáng đèn hoa giảng khắp lối
Phật về dẫn dắt con đường tu
Tu mau kéo lỡ duyên tao ngộ
Ảo tưởng cuồng say mãi mịt mù

Tham ái khước từ lòng dục vọng
Vàng son sắc đẹp tựa như không
Tu thiền quán chiếu tâm không động
Buông xả cho đi trống trải lòng

Ôn Đức Từ Bi cứu chúng sinh
Mê lầm chìm đắm chốn U Minh
Bao năm mê muội lòng phiền não
Đau khổ triền miên bởi chính mình.

Dâng kính Thế Tôn lời nguyện cầu
Phật về khai sáng khắp năm châu
Con đường giải thoát tâm An lạc
Nhân loại an vui Ánh Đạo Vàng !

Cửa Thiền

Thơ Mặc Khách

Tình như gió thoảng bóng mây bay
Danh lợi phù du chỉ nhất thời
Chạy theo ảo ảnh lòng mê muội
Một kiếp trầm luân khổ suốt đời
Linh hồn nhỏ biết bao sầu não
Cuộc đời khổ lụy vẫn vương tình
Chấp tay nguyện cầu mong thoát khỏi
Trần gian chìm đắm cõi U minh
Sương thấm bờ vai xin giã biệt
Tình thôi khép lại mộng hư không
Vọng tưởng mê cuồng đêm ảo giác
Xả buông phiền muộn tấm lòng trong
Ngoài kia đá cũng tình si nhớ
Hồn tôi lạc lõng bước lẻ loi :
Cửa Thiền từ bi luôn rộng mở
Tìm về An trú lánh xa đời

Adiga Phật tội lỗi tội lỗi

KHÚC SẦU

Quê người lạc lõng chơi vơi
Không gian im vắng bên đời tịch liêu
Hoàng hôn ngã bóng chiều hiu
Mây bay hờ hững bóng chiều vội rơi

Lợi danh nhường lại cho đời
Tình thôi khép lại về nơi phiêu bồng
Mong manh một cõi vô thường
Trần gian tạm bợ bụi đường trần ai

Kiếp người trĩu nặng đôi vai
Chìm trong bể khổ hình hài thể lương
Lặng nghe tiếng bước trong sương
Giật mình hoa rụng làn hương phai tàn

Khúc sầu dịu dặt không gian
Bao nhiêu hoài niệm vỡ vàng đêm thâu
Người đi nhạt hết sắc màu
Không gian buồn bã lệ sầu niềm đau

Tôi về gom lại xôn xao
Bóng em khoảnh khắc rơi vào hư không...

CÔI TẠM

Đêm sâu lắng hồn chìm trong kỷ ức
Ánh Trăng buồn mờ nhạt cả không gian
Người xa xăm chợt về trong nỗi nhớ
Bao nhiêu ân tình rồi cũng lỵ tan !

Cõi trần ai muôn đời là cõi tạm
Tham-sân- si chìm đắm chốn U Minh
Đường danh lợi nẩy sinh lòng sầu hận
Kiếp trăm luân khổ lụy vẫn vương tình

Cơn gió nhẹ xoay chiều se se lạnh
Tóc ai bay kéo vương bước chân Thiền
Hồn tỉnh lặng nghe hồi chuông Bát Nhã
Mặc thời gian hờ hững lạnh lùng trôi....

Tâm an lạc sắc màu thời vương mặc
Rũ áo phong sương bến giác quay về
Cửa Thiền từ bỏ xưa tan ảo tưởng
Tìm về cõi Phật thoát khỏi vọng mê !
MẶCKHÁCH

Designed by Mặc Khách

NHIỆM MÀU

Nhắm mắt lại nghe giòng đời luân chuyển
Trí vô tư trầm lặng mặt thu hồ
Tâm bất động giữa sắc màu quyến rũ
Cõi u huyền âm vọng tiếng nam mô

Nội tâm khép sẽ không còn tạp niệm
Sống thả nhiên trông rộng chẳng cầu mong
Tìm chi xa tâm nơi lòng trở lại
Hãy lắng nghe tiếng nói của thanh không

Muốn an lạc khi cõi lòng buông bỏ
Những u sầu phiền muộn cảnh trái ngang
Rũ bỏ hết thôi không còn vướng mắc
Là vươn tới màu nhiệm bụi trần tan

Tâm thanh tịnh sáng soi bằng tuệ giác
Huệ tinh thông quán chiếu tránh u sầu
Và hoài niệm vui chôn theo năm tháng
Đời mong manh chính là lẽ nhiệm màu!

Rồi sẽ quên ,như chưa bao giờ gặp gỡ
Chẳng biết bang khuâng bóng ngả chiều tàn
Sắc đẹp vàng son tâm không còn động
Nửa như ảo giác nửa theo gió ngàn....

LỄ HUYỀN VI

Tâm tĩnh lặng ngộ bao điều kỳ diệu
Lòng lắng lòng từ tạ nẻo đam mê
Buông ảo vọng nhẹ hồn thôi vương mắc
Đường muôn ngã kia một lối đi về

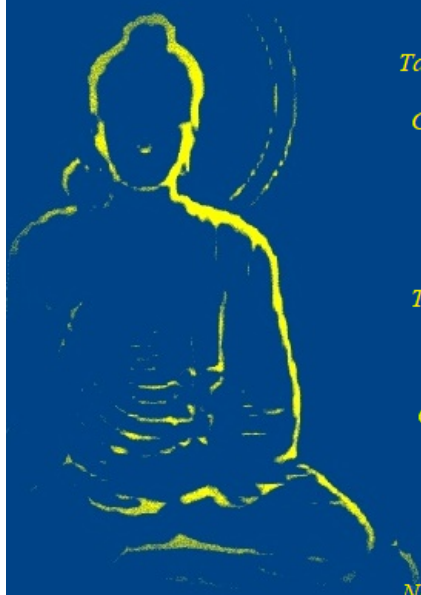
Tâm thanh tịnh khi tràn đầy chính niệm
Đời vô thường nắm chặt cũng đổi thay
Kiếp phù sinh có chi mà vĩnh cửu
Đời hư ảo, một thoáng gió mây bay...

Ung dung tự tại cần chi chen lấn
Chẳng cầu danh tham ái mặc cho đời
Về đâu hở đây khung trời xa lạ
Bận tâm làm gì phó mặc cần khôn

Đời mong manh chấp nhất chi chuyện nhỏ
Sống ngu ngơ tiềm ẩn cho thanh cao
Không sinh không diệt không còn ràng buộc
Đó chính là huyền vi lễ nhiệm màu !

Mai Về

Thơ Mặc Khách

Design Mkhach

Mai về bến giác hư không
Tay buông phiền muộn cho hồn thành thoi
Nhẹ lòng dạo bước khắp nơi
Gió mưa cũng mặc cuối trời thênh thang
Được thua nước chảy mây tan
Sắc tài rồi cũng phai tàn gió bay
Tình như mật ngọt hương say
Như sương mờ ảo gió lay đầu cành
Trăm năm rồi cũng qua nhanh
Tắm thân tắm bộ mong manh kiếp người
Trần gian vay trả đổi rồi
Yêu thương rồi cũng nước trôi hoa tàn
Soi gương tìm lại dung nhan
Giật mình hoa rụng nắng tàn bên song
Còn đây chỉ mỗi tâm lòng
Biết ai để gởi sắc không tạ từ
Tạ ơn đời đóa Vô Ưu
Trở về cát bụi tàn phai hình hài
Bao năm hồn mãi lạc loài
Như làn gió muộn...thổi hoài ngàn năm...

BẾN GIÁC

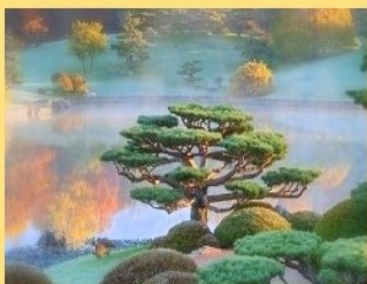
Lắc lư một chiếc thuyền nan
Nhẹ đưa theo gió lang thang giữa đời
Tìm chi hư thực vẽ vời
Cái Ta nào có giữa đời hư không

Chuông ngân tỉnh thức tơ lòng
Đam mê vọng tưởng trong vòng khổ đau
Trần gian phiền muộn nổi sầu
Xả buông ảo vọng nhiệm màu xưa tan

Ngát hương hoa nở rồi tàn
Mơ hồ ai gảy khúc đàn xót xa
Lục căn nhắc nhở ta bà
Khép lòng chay tịnh giác tha nẻo về

Huệ tâm soi sáng làm mê
Đường trần quyến rũ nẻo chơi vơi
Lợi danh nhường lại cho đời
Xưa đi nổi nhớ về nơi phiêu bồng

Giòng đời mờ ảo sắc không
Tìm về BẾN GIÁC cõi lòng vô ưu !

PHÚT TĨNH LẶNG (Thơ Thiền)

Phút tĩnh lặng chợt nghe lòng êm ả
Tìm an vui lẽ một kiếp nhân sinh
Chấp nhất chỉ, lời nhỏ mọn vô tình
Rũ bỏ hết cho lòng thêm cao cả

Huệ tâm sáng soi trò đời ô trọc
Thăm lặng cười cho nhẹ bớt tham sân
Trí sáng suốt nhìn ra đâu giả , chân
Tuệ tĩnh thông, chuyện thị phi quán chiếu

Kìa nhìn xem chân trời xa diệu vợi
Trí nhỏ nhoi sao đắm độ núi cao
Những đêm buồn tư lự với Trăng Sao
Cả vũ trụ đắm say màu huyền hoặc
Một lời thật đáng nghiêng mình tôn kính
Là tự đáy lòng chẳng thẹn lương tâm
Kẻo mai kia hối hận những lời làm

Xuân đến , sao bảo rằng Xuân chưa đến !

Hãy tĩnh thức nhìn đời như suối chảy
Về làm gì yếu điệu dáng Liễu Trai
Chiều thật buồn chiều Xuân nơi đất khách
Có bao giờ tiếc nhớ một cảnh Mai ?!

MẶC KHÁCH

TỈNH THỨC

Hãy tỉnh thức theo giòng đời tuôn chảy
Thịnh lặng nhìn phẳng lặng mặt thu hồ
Lời kinh đêm giục giã tâm sám hối
Giữa trần ai âm vọng cõi hư vô

Nội tâm an, lắng lòng xin từ tạ
Huệ tỉnh thông quán chiếu chốn u minh
Lòng từ bi xua tan bao sân hận
Trong tiềm thức tất cả là sinh linh...

Tìm an lạc khi lòng không tạp niệm
Những u sầu phiền muộn nên xả buông
Rũ bỏ hết cho tâm thôi vướng mắc
Là vươn tới chánh niệm của linh hồn

Trong suy nghĩ nên luôn cần trí tuệ
Huệ tỉnh thông soi sáng những u sầu
Và hoài niệm dần tan theo năm tháng
Đời mong manh chính là ý nhiệm mầu

Sao lắm tưởng cho Ta là vũ trụ
Nên hờm mình vô ngã chắn che lòng
Thân là hợp nhất giai không ngũ uẩn
Có đáng gì khi sánh với Thịnh không !

THIỀN QUÁN

Xin tạ từ, cho hồn tôi lắng đọng
Giữ làn hơi thanh lọc để thân trong
Buông xả hết chỉ còn lại sắc không
Lòng không tham chẳng có chi quyến rũ

Đừng tưởng thân ta là của chính ta
Bởi vô minh quán chiếu đã mê lầm
Ta là kết hợp giữa thân với tâm
Thân do từ vật chất quy tụ lại

Tâm khởi sinh từ hỷ nộ ô ái
Là những buồn vui giận ghét yêu thương
Mong manh gió thoảng biến đổi vô thường
Đã thông hiểu chắc không còn vương mắc

Chấp nhất chi, thị phi, phi thị ngã
Thương chi thân do ngã, ngã là không
Đã là không sắc tức thị không không
Không tức thị sắc Chính là THIỀN QUÁN !

CÔI VÔ THƯỜNG

Mong manh một cõi vô thường
Thân như chiếc bóng bụi đường vắn vường
Ngập ngừng ai bước trong sương
Không gian tịch mịch con đường quạnh hiu

Còn đâu thơ đại những chiều
Chìm trong nỗi nhớ...cánh diều tuổi thơ
Ngập ngừng ai bước trong Thơ
Giật mình hoa rụng giấc mơ phai tàn

Tường Vi sương đọng rồi tan
Xả buông phiền muộn thời gian vô tình
Chẳng qua một kiếp phù sinh
Khoe khoang chi lắm hờm mình làm cao !

Cuộc đời như giấc chiêm bao
Lợi danh rồi cũng tan vào hư không
Tìm chi sắc sắc, không không
Giữ tâm tĩnh lặng cho lòng bình an

Trãi bao dâu bể thẳng trâm
Tắm thân tàn tạ nợ trần ắt xong
Từ đây cất bước thông dong
Tiêu dao ngày tháng chẳng mong ước gì

Nhẹ lòng buông bỏ sân si
Tránh xa những chuyện thị phi tầm thường
Thả hồn hòa quyện trầm hương
Tâm Như thấp sáng nẻo đường Vô minh

Chuông ngân tỉnh thức vọng mê
Trầm hương phảng phất, tìm về lặng thinh
Thì thầm giác ngộ bên mình
Huệ tâm soi sáng u minh cõi trần
Khép lòng dục vọng tham sân
Mê say ảo tưởng, lục căn đắm đuối
Giòng đời vay trả ,trả vay
Khó lòng thoát khỏi, kiếp này trả sau
Giữ tâm tĩnh lặng thanh cao
Tục trần quyến rũ vướng vào khó ra
Vọng tâm bày vẽ thiết tha
Chỉ là giả tưởng thoáng qua, thay màu
Thời gian tâm cũng hư hao
Mãi tìm mộng ảo xanh xao tâm hồn
Trái tim bé nhỏ cô đơn
Làm sao ôm trọn nỗi buồn xót xa
Tiếng chuông ngừng giữa hồn tôi
Bao nhiêu phiền muộn nhẹ rơi bên đường
Ngập ngừng từng bước trong sương
Hồn như lãng động cõi lòng vô ưu.

MẶC KHÁCH

VỌNG TÂM
(THƠ THIỀN)

PHOTO & DESIGN BY MẶC KHÁCH

SOI BÓNG TỊNH TÂM

Ta về Soi Bóng Tịnh Tâm
Vô ưu một đóa thì thâm lục căn
Tâm không lặng ngấm trở trần
Tham sân mê muội đường trần gian lao

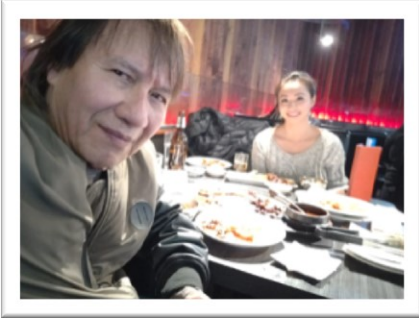
Đắm say danh vọng sang giàu
Phù du mộng tưởng chỉ màu hư không
Sá chi một kiếp nợ trần
Tìm quên phù phiếm thăng trầm khổ đau

Ta về ngồi đếm hư hao
Chìm trong bể khổ thương đau kiếp người
Lợi danh nhường lại cho đời
Đường về cõi tịnh buông rơi nhẹ lòng

Hành trang còn lại sắc không
Bỏ luôn tạp niệm thân không, nhẹ nhàng.
Nhìn lên vũ trụ thênh thang
Ta là hạt bụi lơ mang kiếp người

Mai về vô thủy vô chung
Ngộ ra mới biết mình không là mình !

TRANG DÀNH RIÊNG CHO TÁC GIẢ
MK_ Tuệ Sỹ

PHỤ BẢN

Trích từ MỘT MẢNH ĐỜI VÀ HỒN THƠ ĐẤT KHÁCH

LỜI TÁC GIẢ

Kính thưa Quý vị và Độc giả bốn phương.

Xin chia sẻ cùng Quý vị Thi phẩm thứ II

HỒN THƠ _ ĐẤT KHÁCH

Tôi tên Trương Văn Lâu bút hiệu MẶC KHÁCH, quê tại Bình Thuận/Nam VN

Xin lắng lòng và thông thả theo những giòng Thơ, chuyên chở một mảnh đời bé nhỏ chìm trong mệnh mông, đầy gian truân, với buồn vui, có cả xót xa giữa trần ai muộn phiền...

Từng bước phiêu bạt tha phương với những phút giây tuyệt vời, hạnh phúc đơn sơ hay nhỏ lệ thương đau, cho dù vui sướng hay khổ đau vẫn là những xúc cảm chân thành, chính là điều huyền bí của mỗi thân phận làm người. Có những lúc tưởng chừng hồn mình chấp cánh bay cao, đầy ấp tình yêu với niềm vui xôn xao, nhớ nhung chất ngát hay hụt hẫng, buồn đau, tê tái lòng...

Tình yêu vẫn mãi là những bông hoa thơm ngát tuyệt vời như những linh đơn huyền diệu, là dòng suối mát xoa dịu bao thương đau, cô đơn hiu quạnh_cho dù đời cay đắng hay bạc trắng như vôi!

Tình yêu đến, đi như gió thoảng mây bay vẫn là chất liệu cần thiết tô điểm cho đời, là linh đơn huyền diệu làm vơi bớt khổ đau trần thế và mượn Thơ trang trải như một tri âm.

Với cái buồn ròn rợn giữa rừng núi chập chùng, những cảnh thương tâm bóng ngả cây nghiêng mà chúng tôi trải qua, đã nằm im trong tiềm thức trở thành những giòng Thơ tuôn tràn qua ngòi bút những giao động trong tâm hồn.

Chúng tôi là thế hệ sau cùng của năm 1975, chẳng có tuổi thơ, (tùy theo hoàn cảnh từng gia đình!) chịu nhiều thương đau vì chiến tranh triền miên, dở dang việc học, với những cảm xúc bằng trái tim yêu Quê Hương và Dân tộc Việt, nhớ mãi trong lòng...Chỉ xót xa cho thân phận làm người, nhưng không bao giờ phiền trách.

Tôi quan niệm, đời vẫn đẹp, tại mình không may_Thế thôi !

MỘT CHÚT VỀ TÌNH THƠ

Thơ là tiếng lòng vọng lại từ sâu thẳm trong trái tim, một nghệ thuật dùng ngôn từ có giá trị đích thực chuyên chở những thăng trầm, và dùng Thơ đan lại thành bức tranh lung linh tuyệt mỹ lưu lại nơi trần thế:

“Ta từ Em! Lòng chết lặng đứng im

Em nghe chẳng hồn chơi vui thương nhớ” (*Tình Tạ Từ*)

“Lòng anh đó ôi sâu muôn kiếp

...Uổng một đời chỉ nhớ mãi nhau” (*Nhớ Lại Lòng*)

Thơ là những tuyệt tác bằng trí tuệ, bằng trái tim, khối óc, sự cảm nhận sâu lắng trong tâm hồn rồi trang trải bằng lời Thơ những cảm xúc xao xuyên, băng khuâng, xôn xao...uẩn chuyển theo từng bước thời gian.

“Ta về gom lại xôn xao

Bóng em khoảnh khắc rơi vào hư không ...” (*Khúc Sầu*)

Thơ thuộc Văn học, có trình độ cao, có niêm luật rất khắc khe nhất là Thơ Đường Luật (7 chữ tám câu), rồi đến Thất ngôn Luật Thất ngôn, Ngũ ngôn, Song thất Lục Bát, Cổ Phong, thơ 8 chữ....

Ngoài ra Thơ cũng là một nghệ thuật có cả triết lý làm phong phú cho đời sống và tạo nên những cảm hứng kỳ diệu, xao xuyên dạt dào với những cảm giác trữ tình lãng mạn, súc tích, rung động, lung linh khó tả là những chứng tích, dấu vết đi vào huyền sử, lưu mãi với thời gian...có lúc lời thơ bay vút lên cao vời vọi đầy huyền hoặc...khi thì thâm trầm lúc thì khúc chiết sâu lắng...Có lúc, ta quên thân xác đầy tạp niệm, ru hồn vào Thơ, ở đó chỉ có mộng mơ huyền ảo, có gió mưa nũng nịu, mây trời êm ả, với những khoảnh khắc tuyệt vời để quên thực tế phũ phàng, niềm đau rã rượi...

Là một Nghệ thuật trong Văn Học, cô đọng rồi tung rải lên không trung cùng với những nốt nhạc trầm bổng, huyền hoặc, băng bạc trên cung đàn, vút cao trong không gian, tựa như những chiếc lá xôn xao bay theo từng cơn gió vô tình ...

“Em đi nhạt hết sắc màu

Không gian buồn bã lệ sầu niềm đau...”

“...Hỡi người yêu dấu nay vắng bóng

Nước trở nên buồn nước nhấp nhô...”

Hay:..MẶC thời gian mờ dần sương hư ảo

KHÁCH băng khuâng thương nhớ suối Đại Ngàn ...”

MỘT CHÚT VỀ THIÊN THƠ

Kính mời Quý vị cùng tôi nhẹ bước vào cõi Thơ Thiên. Nơi thính lặng, im vắng, hư không, thanh thang, bông bênh... Tâm hồn thanh thoát, nhẹ nhàng, bình thản, an nhiên...

Thơ: Bến Giác, Vô Thường, Mai về, Tỉnh thức...
Xin lắng lòng và hãy bước nhẹ vào Thơ bằng trái tim.

Khi sáng tác những bài Thơ Thiên, lòng tôi lắng xuống, những tạp niệm và muộn phiền như gió thoảng mây bay... tìm lại bình yên và lòng nhẹ nhàng, thanh thản hơn. Không còn cái Tôi, nhưng phải cần biết làm lắng đọng nhất là biết giữ nó, đừng để nó tan biến, đừng để những tạp niệm quấy rầy, đó mới chính là lẽ huyền vi của nhiệm mầu.

Với THƠ THIÊN, mang một triết lý thâm sâu vơi vơi, gần gũi với tâm linh và ngộ ra bao điều huyền diệu, bí ẩn, thâm trầm...

“....Lợi danh nhường lại cho đời

Xua đi nỗi nhớ về nơi phiêu bồng”

“Giòng đời mờ ảo sắc không

Tìm về Bến Giác cõi lòng vô ưu...”

Trân trọng,

Mặc Khách _ Trương Lau (Comm Major Off)

LỜI TÁC GIẢ

MỘT CHÚT TẢN MẠN VỀ ĐỜI TÔI

Kính thưa Quý vị và bạn hữu bốn phương
Viết cho thân nhân, tộc họ, họ hàng và các con cháu về sau....

Tên và bút hiệu là Trương văn Lôu _Mặc Khách (Minh Thu)
sinh quán Bình Thuận Nam VN. Tôi sinh ra đời không được may
mắn. Mồ côi Cha năm 10 tuổi.

Nhìn thấy, Mẹ tôi vất vả với đàn con thơ dại. Năm 15 tuổi, tôi
âm thầm ra Nha Trang, nơi tôi trưởng thành với hai bàn tay trắng,
sống đời tự lập, lẻ loi.

Những ngày cuối năm lòng buồn vơi vơi, trống vắng, thèm
khung cảnh âm áp của tha nhân, Trời Nha Trang se lạnh, tủi buồn
nhớ gia đình vô cùng, những ngày cuối năm, gặm bánh mì hờ
hững nhìn Xuân đến...buồn! Ngày Xuân âm áp đến với bao gia
đình, còn tôi, lang thang, bên hè phố vào những ngày cuối năm.
Những đêm từng bước một mình trên phố vắng mới thấm thía cái
buồn đơn lạnh khi nhớ lại lúc trẻ thơ bên Cha Mẹ ấm lòng, tôi
cũng không hiểu làm sao tôi vượt qua, chắc chắn là đói và lạnh
nhiều với âu lo cái ăn, nơi ở, học phí...khi chưa đủ tuổi, còn ngu
ngơ khờ dại...

Tôi sống tự lập tại Nha Trang, việc tôi là làm thuê, làm
mướn...như sơn nhà, phụ hồ, dạy kèm, dạy tư gia lúc thì làm Giám
thị trường Trung học nhưng tiền thì chẳng bao nhiêu chỉ tạm đủ
com qua ngày! Hè, thì làm sở Mỹ, Kiểm hàng trên Tàu Mỹ cập
bến, hay saler trong PX của Company-Military Mỹ.

Một niềm hãnh diện là tôi sống tự lập, khắc khổ, sống nghiêm
khắc với bản thân và đã thành công, khi tôi thi đỗ 2 văn bằng Tú
tài I và Tú tài 2 Ban B Toán Học, trúng tuyển rất hiếm, chỉ 5%
hoặc 7% kể từ năm 1971 trở về trước _và rất ít học sinh theo ban B
Toán Lý Hóa vì rất khó, lớp học không tới 20 nam sinh, buồn, vì
không có tà áo nữ sinh chẳng?

Tôi sống tự lập, thành công mà tôi nào hay biết! Nhất là Tú Tài
2 Ban B Toán rất hiếm, và ai cũng đều công nhận _rất khó thi đỗ,
tôi thích bệnh vực kẻ bị áp bức nên theo học Trường Đại Học Luật
Khoa—Cần Thơ.

Là tấm gương cho những em mồ côi và nghèo khó, noi theo.
Và tôi thậm hứa sẽ về quê khi nào thành công, không khoe

khoang, sống âm thầm, từ tốn, lễ độ, hôm nay, vì đã phỏng vấn trên TV nên lần đầu tiên tôi mới nói lên điều này nói thật thì chẳng sao, chỉ sợ bốc phét, khoác lác thì bị đời cười chê, khinh bỉ

Lệnh tổng động viên, đang dở khi đang học trường Đại học Luật Cần Thơ, tôi vào quân chủng Không Quân , nếu không tôi sẽ vào Trường Võ Bị Đà Lạt

Đang học bay fixed-wing aircraft tại Mỹ Với văn bằng Tú tài 2 Ban B Toán Học, và là sinh viên Trường Luật tôi mang theo, chính quyền Mỹ đã tuyển tôi sang Vô Tuyển Không Phi Hành với điều kiện học vị và bài Test _ Đến Keesler Air Force. Thụ huấn.

Tôi, từ Mỹ về năm 1973 đợi điều tra lý lịch và chờ lệnh về Đơn vị Tháng 4/1975, đi tù Cải tạo hơn 7 năm và quản chế 3 năm .

Những tháng năm làm tù khổ sai, tôi sẵn sàng chờ đợi chết, dù tuổi đời chỉ 22 quá trẻ nhưng cần chi. Lúc quá buồn, cô đơn và thất vọng, chờ đợi chết, tôi đến với Thơ, mượn Thơ làm điểm tựa đứng lên, lòng nhớ Mẹ vô cùng, còn tất cả mờ nhạt hư không.

Đến năm 1983 tôi được tạm tha, trở về với 3 năm quản chế tại quê nhà với hai bàn tay trắng phải mưu sinh kiếm sống, nên xếp Thơ lại!

Tôi trở lại Mỹ sau 24 năm (kể từ khi tôi sang Mỹ tu nghiệp, hơn 2 năm từ 1971).

Năm 1993 Gia đình tôi, vợ và 2 đứa bé chưa đầy 5 và 2 tuổi _ đến Mỹ theo diện tỵ nạn HO.-vẫn 2 bàn tay trắng - ngụy quân mà !

Và sau 15 năm, năm 2010, nhìn đoạn đường vừa đi qua, với đời tỵ nạn cũng chẳng có gì vui, tôi trở lại với Thơ như một tri âm.

Đó là “một thời đã qua...” Tuổi trẻ dường như không có, buồn nhiều hơn vui _ nhiều âu lo từng ngày, cái thèm ăn của tuổi mới lớn sống tha phương thật là hiu hắt ...lòng!

Đời lưu vong, buồn nhớ quê hương, tôi trở lại với Thơ, xem Thơ như là một tri âm để gửi gắm buồn vui Và điều tôi cũng không ngờ Thơ tôi được nhiều đọc giả yêu thích và khen ngợi rất chân tình giúp tôi tự tin sáng tác Ngoài Thơ Tình, Thơ Một Mảnh Đời và sáng tác nhiều thể loại có cả Thơ Đường và Thiển Thơ, Thất ngôn, Thất ngôn Luật, Lục bát, Song thất Lục Bát, Cổ phong...

VIẾT CHO CÁC BẰNG HỮU _

Hơn 40 năm, rất vui gặp lại vài người bạn học cũ của TRƯỜNG TRUNG HỌC ĐĂNG KHOA NHA TRANG, cái thủa học trò với thủy dương cát trắng _ với bãi cát trải dài êm ả, biển cả mênh mông.

Cả một niềm vui đầy ắp tuổi thơ, làm học trò ngạo mạn với tóc bay bay... Lòng gọi nhớ, niềm vui rộn rã miên man như sóng vỗ rì rào... Cùng với nỗi buồn cô đơn của ngày nào khi bơ vơ đến Nha Trang xa lạ...rưng rưng nỗi buồn!

Khi gió mưa âm ỷ, se lạnh đang tràn về Houston gọi bao nhung nhớ NhaTrang một thời, Nha trang của những tháng năm (17 tuổi), tóc bay theo gió lộng biển khơi cùng bạn bè đùa vui với sóng biển, hàng dương ôi Nha Trang hiền lành với biển xanh sóng vỗ miên man rì rào...

Với bước chân thơ ngây, âm thầm của tuổi mới lớn. Ôi thương quá với tâm hồn vô tư, trắng trong, vương chút bụi trần dù tuổi thơ buồn nhiều hơn vui, với âu lo vì cơm áo, học phí tượng. trưng...

Cái se lạnh, êm ả của thành phố Nha Trang, thềm cái lạnh mà nghe thân quen, cái xa lạ mà vẫn vương thương nhớ, cái buồn mà chẳng biết vì sao? Ôi những giọt nắng trong sân Trường Trung học Đăng Khoa sao mà ngọt ngào thương nhớ lạ lùng, mộng mị, đáng yêu...Thầy Toán _Giáo sư Bùi Ngoạn Lạc _Giáo sư Trần Bình Nam Thân Kính,

Mặc Khách _Truong Lau (Comm Major Off)

XIN GỬI ĐẾN QUÝ VỊ ĐÔI GIÒNG CHIA SẺ :

Khi còn là thư sinh tôi có xem thơ và thỉnh thoảng làm thơ, cảm tình với thơ vì sự ngắn gọn, cô đọng, súc tích mang nhiều ý nghĩa...vì mưu sinh và sự sống tôi để thơ vào một góc nhớ...

Tôi đến với Thơ trong thời gian Tù Cải Tạo _Tù binh khổ sai là mốc thời gian từ Tháng 4 năm 1975.

Sau vài năm lao khổ, linh hồn và thể xác chán chường, rã rời theo ngày tháng, người tình rồi cũng ra đi, tôi mượn Thơ làm niềm an ủi cũng là điểm tựa sống còn. Trong đau thương tưởng chừng khuy ngã ...tôi đến với Thơ, với hơi thở mong manh để san sẻ gửi gắm bao đau thương trĩu nặng lòng của tuổi 22 còn ngơ ngác giữa đời đầy hung hiểm...

Thơ là chỗ dựa là cứu cánh cho tôi giữa dòng đời nghiệt ngã và khổ đau.

Mặc Khách

Sau hơn 7 năm tôi may mắn được tạm tha về với 3 năm quản chế kèm lời ton hót của bọn chó săn trên giấy ra trại! Với vài chục bài Tình Thơ, ghi lại cuộc tình chia tay, khi về ghi lại.

Với 3 năm trong quân trường, và 2 năm đi Mỹ tu nghiệp, bị làm tù binh khổ sai 7 năm, cấp bậc nhỏ, bản án như vậy là quá nặng, bị biệt giam 2 lần, vì tình nghi....

GIẤY TẠM THA

Ngày trở về (sau 7 năm tù cải tạo) ngỡ ngàng xa lạ...Sau hơn 10 năm tôi cùng với vợ và 2 con nhỏ (2 t và 5 tuổi) được đi Mỹ, diện Tỵ nạn HO (1994). Dù năm 1980 tôi đã có giấy “LOI” từ Mỹ gửi về, đề nghị cho tôi định cư tại Mỹ theo đơn tôi gửi.

ĐÔI DÒNG VIẾT CHO THẾ HỆ THƯƠNG ĐAU

(Bạn cùng thời trên dưới 20 tuổi _ vào năm 1975)

Sau chiến tranh dai dẳng quê hương điêu tàn muôn dân lầm than, khổ đau triền miên...

Như bao đất nước trên thế giới điển hình như Hoa kỳ _ cũng nội chiến Bắc Nam.

Sau Hòa Bình NAM BẮC cùng nhau xoa dịu và quên đi thảm khốc vì chiến tranh.

Trái lại VN cũng Hòa Bình nhưng khác với mọi dân tộc trên thế giới _ Đó chính là bài học cay đắng cho quê hương, là câu “HỒI” dành cho các vị nhân danh Chủ quyền đất nước và dân tộc VN.

Sự khác biệt lạ lùng đó đã hình thành một lần ranh vô hình chung ngăn cách...tình tự dân tộc!

Năm 1970, khi cuộc chiến ngày càng khốc liệt, tôi đang học tại Trường Đại học Luật Khoa_Cần Thơ, lãnh tổng động viên. Tôi vào Quân chủng Không Quân _ tôi thích làm người hùng không gian, chết theo gió núi mây ngàn...“đi không ai tìm xác rơi...” Thời gian 5 năm lính, trong thời gian đó có 2 năm du học tại Mỹ do KQ VN tuyển chọn, tôi phải chịu 7 năm khổ sai tù binh thì quá đắt!

Tuy nhiên, bên tôi còn biết bao sĩ quan trẻ bị đày ải trong các trại cải tạo, kẻ còn người mất, mang thương tật suốt đời, chết tức tưởi trong rừng sâu nước độc suốt hơn 6 - 7 năm dài trong tù Cải tạo, vì bệnh, đói, bị trù dập...

Họ là những sĩ quan trẻ mới ra trường, sĩ quan tiền phương rơi rụng như lá chiêu thu? Hỏi ai là trách nhiệm? Thay vì câu trả lời thì chỉ là sự im lặng...đáng sợ!

Những linh hồn oan khuất chưa một lần biết yêu thương...oan hồn vẫn còn loanh quanh nơi rừng thiêng nước độc...Họ là những anh hùng cầm súng bảo vệ Quê hương, tự do, ấm no cho mọi người. Cho đến bây giờ, ngay giờ phút này, khi nhớ lại chuỗi ngày thương đau, nước mắt tôi tuôn tràn – dù đã 44 năm _ hôm nay là (2019). Thời gian qua mau giờ đây như chuyện cổ tích buồn!

Không còn ai biết hay nhớ những cái chết đờn đau tui nhục của những vị sĩ quan trẻ, những anh hùng không tên tuổi chết âm thầm, trong quên lãng của tình đời !

Cái chết tức khắc giữa chiến trường khác cái chết ngất ngư, muốn chết mà không được, hồn nhin xác thân như những bóng ma dật dờ bởi sự hành hạ, trả thù, khủng bố tinh thần...chết từ từ mới cảm nhận nỗi đau tột cùng nơi trần thế! Riêng tôi đang mong chờ lệnh xếp hàng để xử bắn (như cán bộ VC từng tuyên bố) - có gì đáng sợ? Chỉ là giải thoát, còn hơn bị hành hạ, đói lạnh, cảnh thương tâm...

MẶC KHÁCH

NHÌN LẠI ĐỜI MÌNH

(10t mồ côi Cha- không còn ngày Tết)

Năm tôi 14t, sống đời tự lập

Bơ vơ trên chính Quê hương mình

...1975-Nước mất, 7 năm làm Tù binh .3 năm quản chế

10 năm ở nhà Tù lớn XHCN

...Gần 30 năm không biết Tết

Chẳng có ngày vui của tuổi thơ

_Nửa đời sau, Ty nạn _Lưu vong (1993)

Vui là vui tạm, sống đời phiêu bạc

Nhìn xem thế sự lòng ngao ngán

Lạc bước trần gian, uổng một đời !

Mai kia chẳng muốn kiếp người

Làm con chim Đại, giữa Trời thanh thang

MẶC KHÁCH _ (Minh Thu)

Date: 16 tháng 12 lúc 11:37

From: NHUNG NGUYEN

Lời chia sẻ cùng nhà thơ Mặc Khách

Mấy hôm nay, những ngày đầu của mùa đông tuyết vẫn rơi kèm theo tiếng tí tách của giọt mưa làm tôi chợt nhớ về “trại hè văn bút hải ngoại” tại Houston vào năm 2016. Và cũng chính nơi đây hội tụ những nhà văn, nhà thơ, Nhiếp Ảnh Gia. Đưa tôi vào một thế giới huyền hoặc kỳ bí, thế giới của những vần thơ mà tôi bắt gặp đó là “Hồn thơ Mặc Khách”.

Mỗi dòng thơ là một dòng cảm xúc, tác giả đã gói gắm bao nỗi trăn trở về số phận mình, tiếc cho đời trai một thời khí phách, nỗi u uất đến nghẹn lời trong cảnh tù túng khao khát tự do, tôi bỗng nhớ về nhà thơ Thế Lữ trong bài

“Ta sống mãi trong tình thương nỗi nhớ,

Thuở tung hoành hống hách những ngày xưa.” (*Nhớ Rừng*)

Nhưng ở đây, tác giả đã dùng lời thơ nói lên chính thân phận mình, hồn thơ của tác giả đã đưa chúng ta ngược dòng vào năm 1972. Ở nơi đó, thuộc Quận tỉnh Bình Thuận có một chàng trai trẻ với một tương lai tươi sáng.

Và rồi lệnh tổng động viên bước ngoặt lịch sử của đời người, vào Quân chủng Không Quân để trở thành “anh hùng không gian” và được qua Mỹ huấn luyện ở trường bay... Tháng 4/1975 ngọn lửa nhiệt huyết vụt tắt khi anh bước vào trại cải tạo giữa rừng U Minh ở tuổi 22. Trương Văn Lâu (tức nhà thơ “Mặc Khách”) bảy năm trong trại cải tạo, bao nỗi buồn u uất cô đơn và thất vọng anh đã tìm đến thơ để tự sưởi ấm lòng mình.

“Đã trót sinh ra giữa cõi trần

Đời là bể khổ cảnh trầm luân.”

Trong bài thơ “Tình Say” tác giả đã cố gượng trong nghẹn ngào buồn tủi nén cảm xúc của mình trong những ngày ở trại cải tạo giữa mùa thu hiu hắt, và mơ về chốn bình yên, nơi đó có người thân đang mong ngóng ngày trở về dù buổi chiều thu dần phai nắng.

“Trăng thu lạnh, nhạt nhòa đêm ngơ ngác

Muôn hồn ma tức tử khóc âm thầm

Lá vàng rơi phủ kín kiếp tù nhân

Em đã hiểu ! Thu về sao hiu hắt.” (*Thu Hiu Hắt*)

Niềm khát khao nhớ về một thuở hào hùng, tác giả chỉ trách mây trời làm mờ nhạt ước mơ và lắng lòng trong “Cung Sầu Tình Thơ” và có lúc tác giả như muốn ẩn mình vào thơ để quên lãng nỗi sầu trong vô vọng.

“Sao lại trách tình thơ thỉnh lắng
Sống ẩn mình thôi thương nhớ chi
Dòng nước trôi thả hồn gởi gắm
Nhớ thương em ta chẳng còn gì..?”

Những tâm sự của tác giả qua từng câu chữ trong lời thơ làm cho ta xao xuyến chạnh lòng, ai đã từng đọc những dòng thơ mới thấy toát lên chất khí phách khi nghĩ về non sông tổ quốc, về tình mẫu tử, tình lãng mạn trữ tình khi nghĩ về tình yêu đôi lứa...

Thơ “Mặc Khách” làm cho người đọc phải say sưa qua từng câu chữ ẩn chứa bao tâm sự.

Tiếc thay, một nhân tài nhưng nhiều nỗi bất hạnh bị thương, trải qua bao sóng gió của cơn lốc bụi trần, trong hơi thở yếu ớt giữa đêm trừ tịch, ta nghe tiếng thổn thức qua bài thơ “Tình Trong Hơi Thơ” “Trăng cài tạo xanh xao, âm đạm

Rừng hoang vu huyền bí yêu ma.
Em thăm anh tình trong hơi thở
Sừng sốt nhìn rờn rợn thịt da.”

Bảy năm nơi rừng thiêng nước độc, trải qua bao nghiệt ngã đắng cay, tiếc tuổi học trò, tiếc cho tình yêu vừa chớm giờ sao giam hãm chốn này...

“Em hiểu lòng anh là quá đủ
Tuổi đôi mươi khí phách hùng anh
Vào không quân chọn đi du học
Từ Mỹ về sao buộc tội danh?”

Và bài thơ gửi mẹ từ U Minh, tác giả đã khẩn cầu mẹ đừng đến thăm, lo sợ mẹ già phải chứng kiến cảnh con tù với bao khổ nhục đớn đau.

“Rừng U Minh muối mòng vây khôn
Trăm ngút ngàn che khuất tuổi xanh
Con nước lên ..địa bồi rắn lợ.
Thân rã rời hơi thở mong manh...”

Dù trong đau khổ tuyệt vọng, nhưng chất trữ tình vẫn len lỏi vào cho hồn thơ ấm lại và nồng thắm hơn...

“Sao em bảo tình yêu là mộng ảo?
Em dối lòng nên nghe buốt trong tim
Từng bước đi sao lặng lẽ im lìm
Em trốn chạy nên tim mình thổn thức ”

Trong cơn say nhà thơ đã biểu lộ cảm xúc thật của mình như hồn trách. “Rượu hồng ư? đời ta không diễm phúc

Cũng rượu hồng nhưng hương vị nhạt phai
Chưa nếm môi lòng cảm thấy như say
Say hay tỉnh làm sao em biết được. (Phút Nhiệm Mầu)

Ngày trở về, tác giả đã đưa hồn thơ vào một không gian mới, hy vọng và ước mơ về cuộc sống như tìm lại chính mình, trong bài thơ “Tin tựa từ” đã làm cho lời thơ sống động và chất lãng mạn toát lên làm người đọc cảm nhận tác giả đã trở về giữa cái chết được hồi sinh.

“Thế nhân hừng hờ, tình em nồng ấm
Suối âm lòng anh ngày tháng bơ vơ
‘Cải tạo’ về trông vắng sống đơn sơ
Em vẫn đến, cho dù đời cay đắng...”

Một mùa xuân nữa lại đến nơi xứ người, nhà thơ lại tiếc nuối cho tuổi xuân chóng qua, bao ước mơ còn dang dở...

“Đưa tay ngăn ngại đón xuân sang
Nhắm lại từng xuân thấy ghen ngào
Xuân xa nhà ôi sao buồn quá
Xuân mọi nhà ta lặng lẽ ước ao.”

Thưa quý đọc giả,

Giờ đây, nhà thơ Mặc Khách đã sáng tác thơ bằng ngòi bút lão luyện và sáng tạo, trong đó có rất nhiều bài thơ đã phổ Nhạc...Đó là sự tài hoa đỉnh đặc trong thơ ca như huyền thoại về một thi sĩ tài danh, có người đã ví nhà thơ Mặc Khách như cánh chim đơn vượt qua bao sóng gió cuộc đời mang đến một niềm hy vọng ở bến bờ phía trước...những bài thơ nhẹ nhàng và sâu lắng cho ta bao vị đắng cay ngọt bùi giữa dòng đời dâu bể.

Cám ơn tác giả đã mang đến cho cuộc sống nhiều làn gió mát với nhiều cung bậc khác nhau giữa những đau khổ tận cùng, tác giả đã lấy thơ làm điểm tựa vượt lên số phận chính mình. Là những cảm hứng bất tận như suối nguồn đi vào lòng người không bao giờ cạn.

Giáng Sinh 2019
Nhung Nguyen USA

Xin trân trọng giới thiệu đến Quý vị và độc giả bốn phương
Thi Phẩm II: HỒN THƠ _ ĐẤT KHÁCH
Của Nhà Thơ kiêm Nhiếp Ảnh Gia
MẶC KHÁCH _ TRƯƠNG V LÂU

Với hồn thơ lai láng, Nhà Thơ Mặc Khách đã đưa tôi vào cõi Thơ với những vần Thơ trữ tình lãng mạn và ngút ngàn thương nhớ Cuộc tình bỗng dừng xa cách nghìn trùng, với bao xót xa nhưng nhớ, ẩn hiện trong từng giòng thơ, nét bút, làm xao xuyến lòng nhân thế.

Thật vậy, sau khi xem qua Bản thảo của Thi tập HỒN THƠ _ ĐẤT KHÁCH và Thi Tập TÌNH THƠ (xuất bản năm 1910) của Nhà Thơ Mặc Khách. Những lời Thơ mang trọn tâm tư, tình cảm với những buồn vui, ly biệt...làm tôi rất xúc động.

Tôi có làm ít thơ gọi là văn nghệ chơi, xem rất nhiều Thơ từ trước và hôm nay, lòng tôi không khỏi ngạc nhiên khi xem những bài thơ rất có hồn, quả đúng là HỒN THƠ _ ĐẤT KHÁCH những vần thơ làm cho người ta xúc động, buồn da diết nhưng không bị lụy, những khổ đau đến cùng tận nhưng vẫn thản nhiên, dường như Nhà Thơ muốn thử thách sự chịu đựng của bản thân hay muốn rèn luyện mình trong khổ đau. Anh mang hồn mình vào thơ (dù Đời cay đắng...) nhưng vẫn cứ yêu thương, không than trách, anh chỉ buồn và cho rằng mình không may mắn! Thật là một tâm hồn bao la và cao thượng! Thơ của Thi sĩ Mặc Khách không màu mè, tô vẽ, khuôn sáo, vô nghĩa, trống rỗng mà anh để cho cảm xúc tuôn tràn qua ngòi bút, với những dư âm xót xa như còn lắng đọng trong lòng và cũng là minh chứng cho bao cuộc tình bị thương tan vỡ khi thời cuộc đổi thay...với tình yêu tưởng đầy ân nghĩa nhưng rồi cũng tan biến theo thời gian, hay lòng nhân thế?!

Xin mời quý độc giả cùng đi vào những giòng thơ mượt mà, trữ tình nghe nào nùng, xao xuyến, lẫn thương đau...nhưng nhớ...

Bài thơ NGÀY VỀ...nghe thật xót xa, thôn thức lòng...

“....Khi anh về mùa thu biến đổi

Không gian thì thăm phố đã thay tên

Anh bước đi tro bụi giữa nhớ quên...”

Hay “Tìm ai đây? Đường xưa vắng bóng

Em đi rồi nắng nhạt vàng phai...” (*Đường Xưa*)

Thơ anh không chải chuốt, vô nghĩa, mà toát ra từ những rung động chân thành trong trái tim. Ý tình nhẹ nhàng, bình bông mà

sâu sắc như có nhạc trong thơ tạo nên tình tứ lãng mạn, những xúc động từ nơi sâu thẳm của tâm hồn, phản ánh những cảnh đời khi vui, lúc buồn, và những nỗi đau giấu kín trong lòng:

“Vòng tay khao khát đêm thơ mộng

Rồi bỗng ai làm hương gió bay ...”

Hay “Anh vội vã ôm ghì nỗi nhớ

Sợ thời gian phủ kín trời mau...” (Lá Thu Phai)

Rồi một tình yêu tương đầu niềm an ủi, chia sẻ nhưng rồi cũng tàn phai theo năm tháng: *Em Đi, Nhớ Lạ Lùng, Người Tình, Giọt Buồn*.

Gần 7 năm anh được tạm tha, về thăm lại cảnh cũ, tìm người xưa:

“Đâu người yêu dấu nay vắng bóng

Nước trở nên buồn nước nhấp nhô” (Bến Ninh Kiều)

Sống xa nhà, mồ côi Cha (năm 10 tuổi), còn gì buồn hơn? Phấn đấu và thành công là điều hiếm hoi, sống cam khổ, có ý chí. Nơi quê Mẹ, thì ai cũng biết về anh! Anh đã thành công, về quê cũ, phấn đấu trong cô đơn là tấm gương cho những em bé nghèo.

Anh tâm sự: Thời gian học tu nghiệp ở Mỹ, anh rất nhớ Mẹ, Quê hương và đồng bào vô cùng...luôn mong mau trở về quê hương.

____ Năm 1975 ____ Lệnh đi tù cải tạo, Tạm tha năm 1983, quản chế 3 năm. (Anh sửa xe đạp kiếm sống, tại nơi chào đời...sau 3 năm quản chế. Năm 1989 anh vào Sài Gòn dạy tiếng Anh tại tư gia, sửa đồng hồ kiếm sống, lập gia đình và buông trôi theo giòng đời ...)

____ Năm 1994 ____ Anh qua Mỹ theo diện Ty nạn, sống đời lưu vong...Nhưng viết sao đủ, tôi nghĩ, đời anh còn thật nhiều ưu tư, trăn trở không đơn giản như mọi người, ý là những đau thương và hoài bão dành vui chôn theo thời gian...

Phải là người yêu thích Thơ ...mới cảm nhận sâu sắc, đọc thơ anh bằng trái tim hy vọng hiểu thêm về nhà Thơ.

Những bài Thơ tình thật mệnh mông, nghìn trùng đầy cảm xúc. Như những bài sau: *Xin Đừng Gọi, Thu Buồn, Mặc Niệm, Rừng Hoang Vu, Thu Hiu Hắt, Người Tình, Tình Tà Từ, Nhìn Mùa Thi Đi*.

“Ta về nhặt nốt đau thương

Cô đơn vấy kín buồn vương ngập lòng” (Về Đâu)

Viết cho Mẹ, cho quê hương, cho bạn tù, cho tình yêu với ân nghĩa tấm lòng tha thiết, luôn nhớ về Quê hương, Tổ Quốc dân tộc. Đóng góp quan trọng về ngôn ngữ trong Văn Học Hải ngoại.

Người tình rồi cũng ra đi và từ đó Thi sĩ mượn Thơ làm gậy chống đứng lên, đi cho trọn cuộc hành trình đầy gian lao thử thách.

Thơ của Thi sĩ Mặc Khách rất đa dạng, nhiều thể loại những bài Thơ Tình đầy thi vị phong phú và đắm say với tấm lòng yêu đời yêu người dù đời có bạc như vôi, ý lời sâu sắc ít có ai sánh kịp với những giòng Thơ tuyệt vời đến thế.

Bài thơ nào tôi cũng yêu thích và lắng lòng để nghe, tựa giòng suối miên man với những cảm giác len lỏi vào từng thớ thịt làn da. Với những ý tưởng sâu sắc, mới lạ, vơi vơi vẽ lên nhiều cảnh sắc muôn màu theo thời gian— Đã hơn 20 năm xa quê kể từ ngày tỵ nạn (1994), nhà thơ Mặc Khách vẫn nhớ Quê hương đầy ấp ân tình.

Càng đọc càng bị lôi cuốn theo những cảm xúc chia ly xót xa, đợi chờ, khắc khoải, không khỏi rơi nước mắt, khóc cho đời lẻ loi, cô đơn _ Nhà thơ đã cô đọng, hình thành một bức tranh vãn cảnh đủ mọi sắc màu trần thế.

Những giòng thơ viết về Mẹ nói lên một người con rất hiếu thảo đã làm lòng tôi như chùng xuống nước mắt dâng tràn khi nhớ về Mẹ.

Hãy nghe Nhà Thơ viết về Mẹ:

“ Nếu con chết xin Mẹ đừng đến
Đừng vì con lặn lội tìm thăm
Con không muốn nắng mưa thân Mẹ
Cho hồn con nhẹ bước thênh thang...” (Thư Gửi Mẹ)

“ Con chết lặng quỳ bên thân xác
Xót xa lòng quần lấy khăn tang...” (Ngàn Thu Vĩnh Biệt)

Anh còn làm Thơ Đường, Thơ Thiền xin nhường cho độc giả, thơ của thi sĩ Mặc Khách thật đa dạng, súc tích và như đi vào lòng người để lại biết bao xao xuyến thương nhớ...

Tôi biết Thơ Đường và thơ Thiền rất khó sáng tác, anh cũng thật lòng chia sẻ, cũng nhiều lúc “bí” làm nửa chừng, hết ý dở dang.

Mời quý vị thưởng thức tiếp những bài thơ sau:

Thơ Đường: *Son Nữ Tắm Tiên, Dáng Thu, Nhớ Huế, Lệ Bút...*

Thơ Thiền: *Bến Giác, Phút Tình Lặng, Thiền Quán, Mai Về, Thịnh Không...*

THIÊN THƠ

Đọc qua những bài Thơ Thiên của Nhà Thơ Mặc Khách, tôi như chợt thấy một thế giới khác lạ, bình yên, lòng thanh thản, nói lên một triết lý thâm sâu vời vợi...

Ở thể thơ nào, Thơ anh cũng nhuần nhuyễn. Anh thi triển cả Thơ Đường, thơ Thiên, một nhà Thơ có phong cách riêng nên không thể thể lẫn lộn với những nhà thơ khác.

Rất vui gặp lại người bạn học năm xưa cùng học :

TRƯỜNG TRUNG HỌC ĐĂNG KHOA – NHA TRANG

là Nhà Thơ Kiêm Nhiếp Ảnh Gia Mặc Khách _ Bản thân tôi, rất vinh hạnh viết lời giới thiệu Thi Phẩm HỒN THƠ – ĐẤT KHÁCH đến với Quý vị và đọc giả bốn phương Hồn Thơ cũng là tiếng lòng của nhà Thơ Mặc Khách. Ngoài tài làm Thơ, anh còn là một Nhiếp Ảnh Gia với những bức hình Nghệ thuật rất đẹp, và có ý nghĩa đầy nghệ sĩ tính. Ngoài ra anh còn chơi đàn Ghi Ta, chơi Sáo dù chỉ là văn nghệ.

Lúc chúng tôi còn là học sinh, cùng học Võ Tae Kwon Do (do Võ Sư thuộc sư đoàn Bạch Mã Đại Hàn dạy) tại Nha Trang. Dù tài hoa nhưng anh không khoe khoang, bon chen, không thích nơi đông đúc, sống lặng lẽ, âm thầm...cho đến bây giờ vẫn thế.

Kính bút,

LUU MINH ĐỨC _ NT (London)

LỜI CHIA SẺ CỦA ĐỘC GIA

Dư âm — Chính Hồ 2016-11-10 21:06

Thơ đích thực là tinh hoa của ngôn ngữ, là tiếng nói chân xác xuất phát từ đáy tim, như là thơ tình. Thơ khó mà dối mình, dối người. Người đời yêu thơ là vậy. Cuộc tình dang dở nào cũng gây ít nhiều thương tích cho lòng mà dư âm ngân mãi không ngưng. Có thể coi đây là chùm tứ tuyệt dài 5 đoạn, xúc động lòng người bởi tính chân thật:

“ Đền lạnh mưa rơi lòng buốt giá,

Tình thôi, xin gửi gió mây ngàn.”

Nói thôi mà chắc gì đã thôi. Xin gửi nhưng chắc gì được nhận đủ đầy. Điều chắc chắn là có chút gì đau đáu, rỉ máu trong Anh, trong Em đến hết cuộc đời...

Trăng Thu Chết. — *Chính Hồ* 2016-11-17 20:17

“Em đi rồi giờ chỉ còn lại mình anh cô đơn” buộc người đọc nhớ đến 2 câu :

“Thuyền ơi! Có nhớ bến chăng,
Bến thì một dạ khăng khăng đợi thuyền.”

Bài thơ đi từ đợi chờ, qua dang dở, đến ma quái :

“Đêm dạ vũ oan hồn ma quái.” –Nỗi buồn cô đơn như ngọn triều cường càng phút càng dâng cao...để rồi tan tác. Mặt khác, ở từng đoạn, vẫn được đánh khá nghiêm cẩn trên từ cuối câu 2, câu 3. Một bài thơ nên thường thức...

Tình Hư Ảo — *Chính Hồ* 2016-10-17 15:51

Có tư tưởng cho Đời biểu diễn theo một đường cong kín; có người nói ngược lại. Đúng là lưỡi không xương và văn chương tự có vô bằng chứng, nên nói sao cũng được.

Điều chắc chắn Đời là vô thường, trách chi tình người hư ảo. Nhưng cũng lạ, đôi khi ta muốn nó sớm hư ảo rồi tan, nó lại góm ghiếc bám ta như hình với bóng, một phút không rời. Chắc gì “tĩnh tọa trong ” Tuyệt tình cốc là đoạn diệt được tình! Tình ơi! Mi là cái chi mà làm cho người, đời này sang đời khác, hết điều tới đứng? Giá mà đừng vương bận nợ duyên thì hạnh phúc biết đường nào! Có chắc vậy không? Bởi có người thích đi mưa không áo, ưa đi đầu trước mũi đạn, độ sức với lao khổ tình trường.

Càng già càng giống trẻ thơ trong sinh hoạt, nhưng lại khác biệt sâu sắc ở dáng vẻ, cơ tạng và nhứt là cô độc. Xin nhớ cho: Người hôm nay là ta ngày mai. Chắc như chân lý. Bài thơ đầy tính nhân văn; là bài đánh giá về nhân tình sâu sắc.

Thơ Văn Tự Ký — *Tự Ký* 2016-10-17 15:03

“Nhớ quê hương...trống vắng nỗi niềm chung!...

Khẽ giặt mình, ai quần chiếc khăn tang ?...

Một lần nữa, hồn Thơ tôi khóc ngất...” –

Những câu thơ nhẹ như sương khói hồ thu lặng lẽ lại có khả năng thấm thấu làm quặn thắt lòng người. Nỗi niềm chung riêng là một hơi thở dài bất tận. Cảm ơn thơ từ *Mùa Thu* (Mặc Khách).

Lá Thu Phai — *Như Lâm* 2016-07-07 13:46

Lời thơ nhẹ nhàng, mang âm hưởng một điệu nhạc Tình Buồn. Một cuộc tình không trọn vẹn mà vẫn hoài nhớ nhau trong nuôi tiếc!

" Tình đôi ngả, tìm em băng giá

Uổng một đời chỉ thương nhớ nhau!"

Thơ trữ tình. Thân chào cảm ơn. _ *Như Lâm*

MẶC KHÁCH VỚI HỒN THƠ LAI LÁNG

Trần minh Hiền orlando ngày 25 tháng 11 năm 2015

Gần đến ngày lễ Tạ Ôn tôi may mắn nhận được hai thi tập xinh xắn gửi từ Houston, Texas của thi sĩ, nhiếp ảnh gia, cựu không quân quân lực Việt Nam Cộng Hoà, anh Mặc Khách. Tôi bắt đầu đọc từng bài thơ và thưởng thức vẻ đẹp của ngôn ngữ, ý tứ và tâm tình của tác giả. Trước tiên tôi đọc thi tập Tình Thơ - Một Mảnh Đời xuất bản năm 2010, gồm 2 phần: Tình Thơ và Chiến Tranh Ngục Tù. Là một nhiếp ảnh gia, thi sĩ Mặc Khách chụp rất nhiều bức ảnh rất đẹp có hồn và anh đưa làm hình bìa cũng như một vài tấm vào sách rất đẹp. Và dường như thi sĩ Mặc Khách cũng chụp ảnh cuộc sống rồi đem vào trong thơ với hồn thơ lai láng, ảnh trong thơ và thơ trong ảnh.

Tôi (TMH) thích bài tứ tuyệt (4 câu Nhó) ở trang 2:

“Cơn gió thoảng dâng lên nỗi nhớ
Mùa thu về nhớ tóc em bay
Lá vàng rơi cột đũa chéo áo
Ta mãi mê nhìn, em có hay ?”

Chỉ bốn câu thôi mà anh đã cho chúng ta xem một bức ảnh rất đẹp, với lá vàng cột đũa chéo áo em và để cho thi nhân mê mẩn ngắm nhìn và thậm hỏi, người đẹp có hay chăng?

Bài Tiếc Thương Cung Nữ trang 3 theo tôi là bài thơ hay nhất của thi sĩ Mặc Khách:

“Anh ước cùng em về quê cũ
Thăm lại lâu đài thành quách xưa
Đêm thổ thề muôn lời cam nín
Chập chờn lay, hoa lá đong đưa

Em nhìn xem sắc màu lộng lẫy
Nơi vàng son vũ điệu đắm say
Nhạc dập dồn buông lời tình tứ
Nét ngọc ngà hương sắc ngát ngây

Đêm lác lác bước theo vũ điệu
Đẹp mê hồn bóng sắc giai nhân
Đèn ngấn ngơ thịt da mờ ảo
Vương, Tướng, Hầu chìm đắm dung nhan

Một thoáng về thăm Quê yêu dấu
Xót thương nàng Cung nữ kiêu sa
Kiếp hồng nhan một đời khép kín
Sống âm thầm khao khát xót xa

Điện Cung Vua, u buồn hoang vắng
Khách hững hờ, mặc tiếng oán than
Hồn run rẩy mưa rơi tí tách
Đêm lại về Cung Nữ lang thang ...”

Tác giả mơ về một nàng cung nữ của quân vương nhưng cũng là nỗi niềm riêng tư của thi nhân và người con gái vẫn tôn thờ.

Có một bài thơ khác tôi cũng rất thích là bài: Thấp Sáng Tình Anh trang 14 nói về tình yêu của người tình và người yêu tù đầy cải tạo.

“Em thấp sáng tình anh trong tuyệt vọng
Em cho anh hơi thở sự hồi sinh
Linh hồn anh rộn lên niềm vui sướng
Như muôn hoa chờ đón ánh bình minh

Anh trở về quê cũ thân tàn tạ
Bước ngập ngừng trong manh áo tả toí
Đôi cánh tay gầy hờn anh trống vắng
Rừng núi vui chôn tuổi trẻ cuộc đời”

Cả bài thơ làm người đọc xúc động vô cùng. Tất cả những bài tình thơ đều hay và đẹp. Nhưng bây giờ tôi mời quý vị đọc sang phần thơ Chiến Tranh Ngục Tù từ trang 118, với bài đầu là Bia Đời:

"Cảm ơn xiềng xích ngục tù
vào tù mới biết bạn thù ra sao
Áo tù lộ mặt anh hào
Đón hèn hiện rõ kẻ nào trọng khinh
Anh em cùng tuyến ngày nào
Cúi đầu- tôi mọi nghìn sau *Bia Đời*"

Bài thơ cho thấy cái kháng khái, dũng cảm của người lính Việt Nam Cộng Hoa dù sa cơ thất thế vẫn giữ vững chí khí. Có một bài thơ tôi ưa nước mắt khi đọc: Thư Gửi Mẹ -Tù U Minh (U Minh 1978):

“Hết chinh chiến con về bên Mẹ
Dựng lại căn nhà tường vách xiêu
Đã bao năm mỗi mòn Mẹ đợi
duy mình con Mẹ trọn tin yêu!” (1975)
“Rồi từ đó, rừng sâu khép kín
Chén cơm tù, khổ nhục đón đau
Con đói quá...con quên tất cả
Bao lần mưa bão Mẹ có sao ?
Con lạy Mẹ, xin Mẹ đừng đến
Đừng vì con lặn lội tìm thăm
Con lo lắng xót xa nhìn Mẹ
Cầu cheo leo nước độc xa xăm...”

Tác giả Mặc Khách, thi sĩ Mặc Khách đã dùng cảm và tài tình viết lên bài thơ này nói lên tâm tư thật lòng mình của một người con vô cùng hiếu thảo nhưng bị tù đầy khổ ải...Nói chung toàn bộ thi tập Tình Thơ- Một Mảnh Đời bài nào cũng hay, cũng có bóng dáng riêng của Mặc Khách.

Năm năm sau thi sĩ Mặc Khách lại ra mắt thi tập thứ hai: Hồn Thơ-Đất Khách xuất bản 2015.

Tập thơ này gồm 4 phần: Phần I là Hồn Thơ Đất Khách từ trang 1 đến trang 82, phần II: Thơ Đường từ trang 83 đến trang 104, phần III Thơ Xướng Hoạ từ trang 105 đến trang 120, và phần IV: Thơ Thiền từ trang 121 đến 135.

Tôi thích cái tâm niệm sau đây của thi sĩ MK:

“MẶC trần gian hững hờ xa lạ

KHÁCH đến rồi đi chẳng luyến lưu”

Trong số tất cả những bài thơ thật hay của phần I, tôi thích nhất là bài Nha Trang Biển Nhớ trang 7 :

“Biển xanh cát trắng tự tình

Bàn tay kỳ diệu vẽ hình dung nhan

Biển tình sóng vỗ miên man

Nhấp nhô làn nước đáng nàng nên thơ

Thôi rồi lời chi thở than

Em là hương giữa gió ngàn kiêu sa

Tôi, hàn sinh sống xa nhà

Tình tôi chỉ để làm quà mong manh...”

Có lẽ vì tôi là dân Nha Trang nên đặc biệt thích bài thơ này.

Ở phần II của thi tập là phần Thơ Đường Luật. Cái khó là dùng 8 câu với 56 chữ và vần điệu để diễn tả hết tâm ý của mình. Và tác giả Mặc Khách đã rất thành công trong thơ Đường Luật.

Ở phần III gồm những bài thơ xướng hoạ rất hay giữa thi sĩ Mặc Khách và các thi hữu khác rất hay. Nhưng tôi thích nhất là phần IV của thi tập này với những bài thơ rất hay. Ví dụ như bài :

Cửa Thiền :

“Tình như gió thoảng bóng mây bay

Danh lợi phù du chỉ nhất thời

Chạy theo ảo ảnh lòng mê muội

Một kiếp trầm luân khổ suốt đời

Linh hồn nhỏ biết bao sầu não

Cuộc đời khổ lụy, vẩn vương tình

Chấp tay nguyện cầu mong thoát khỏi

Trần gian chìm đắm cõi U minh

Sương thấm bờ vai, xin giả biệt
Tình thôi khép lại, mộng hư không
Vọng tưởng mê cuồng đêm ảo giác
Xả buông phiền muộn tắm lòng trong

Ngoài kia đá cũng tình si nhớ
Hồn tôi lạc lõng, bước lẻ loi...
Cửa Thiên từ bi luôn rộng mở
Tìm về cõi Phật lánh xa đời”

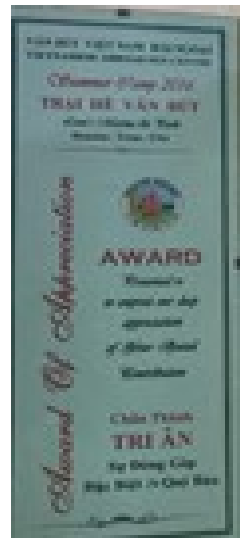
Một bài thơ thật hay đem lại cho độc giả phút an bình thanh tịnh.

Nói tóm lại, tôi đã đọc cả hai thi tập gói gắm trọn tâm tình của thi sĩ, nhiếp ảnh gia Mặc Khách và nhiều bài đọc đi đọc lại, bài nào cũng thấm thía, da diết, thiết tha, càng đọc càng thích thú, thú vị. Cảm ơn thi sĩ Mặc Khách đã đem nhiếp ảnh vào thi ca và đem thi ca vào nhiếp ảnh. Kính chúc thi nhân còn mãi thi hứng để viết thêm nhiều bài thơ hay và đẹp cũng như chụp những bức ảnh đẹp và hay.

TRẦN MINH HIỀN

Orlando

ngày 25 tháng 11 năm 2015

Mặc Khách

LỜI CHIA SẺ NHANH CỦA QUÝ ĐỘC GIẢ TRÊN CÁC WEBSITES

2014-11-30 21:38 Dang Mai__ Nhóm Than Huu@googlegroups

Thơ anh Mặc Khách lúc nào cũng nhẹ nhàng, sâu lắng...

Luôn luôn đượm nỗi buồn cổ hương!

Cám ơn anh

NS Mai Dang

Thư gửi anh Mặc Khách,

Bài thơ *Cánh Chim Đơn* đọng đầy cảm xúc và ảm tình của tác giả.

Giai điệu của thơ đượm một chút hào sảng, một chút khí khái và cũng mang mang một chút buồn...

Cám ơn anh về bài thơ hay! Nhưng hình như khi mình đang ở giữa ngàn trùng khơi, nhìn thấy một cánh chim đơn, chỉ là một cánh chim đơn thoi, cũng đủ làm ấm lòng người và cũng mang đến một niềm hy vọng về một bến bờ phía trước.

NS Cuc2

Cám ơn anh MK !

Bài thơ thật buồn và sâu lắng...

NS-MĐ

Anh Mặc Khách hồi nào giờ ít lên tiếng, chỉ mới một lần tâm sự đã lấy được cảm tình bao nhiêu người, anh khó mà bỏ đi được lắm, nhưng ở lại mà sao post lên bài thơ trùng trùng nỗi niềm khiến người đọc cảm xúc buồn lây.

NS-Cuc2

Xin tiếp lời anh MK nghe :

Thơ anh Mặc Khách lúc nào cũng sâu sắc, lắng mạn !

TT

Với âm hưởng nhẹ nhàng thương...Cám ơn anh đã cho đọc

NS Mai Dang

Cám ơn anh Mặc Khách đã chia sẻ bài thơ rất hay...rất lắng mạn chứng tỏ hồn thơ của anh còn rất phong phú

Tai Phan @Tho Van

Bài thơ hay quá _ Cám ơn.

Tao Nguyen

BẾN GIÁC

Cám ơn bài thơ hay của anh Mặc Khách, đầy chất thiền...đang phân biệt thật và ảo !

Chúc anh và các bạn thật an lạc

NS Mai Dang

NIỀM RIÊNG

TT thích mấy câu này nữa:

“Vội vàng chi, hoàng hôn chưa tắt nắng

Em về rồi hoang vắng lạnh lùng hơn...

Thương con đồ tư lự ánh trăng sao”

Cám ơn anh Mặc Khách cho thưởng thức một bài thơ hay tuyệt

TT

Dec 26, 2014 Quang Dang Thai via Nhóm Thân

Hữu@googlegroups:

Phút đam mê đồng lõa ánh trăng ngà

Từ sâu thẳm vọng về đêm sâu lắng

Kính anh Mặc Khách,

Với đầu đề của bài thơ “*Lời Tình Buồn*” của nhà thơ Mặc Khách, người đọc đã cảm thấy một rừng nhớ thương và xa cách, lại thêm phần nhạc của Mai Đăng cùng sự diễn tả lời ca của Tâm Thư như quyện vào nhau thành một âm thanh vang xa mà người nghe tưởng chừng lời than nuối tiếc của một cuộc tình tưởng rằng sẽ chết cho nhau nào ngờ đã phải lìa xa..

Thân kính,

Văn Vũ (Nhiếp Ảnh Gia)

Nhà thơ Mặc Khách ơi,

Tôi cũng rất nhớ Bến Ninh Kiều vì tôi đã ở đó nhiều năm. Thương nhớ Cầm Thơ lắm lắm.

“Còn đâu nữa hương thơm làn tóc biếc”

Vậy xin được phép chia xẻ với nhà thơ.

Hoa Văn (CumHoaTinhYeu@yahoogroups)

Cam ơn Anh một Thi Sĩ có những bài thơ rat bat khuat ...và rat hay

Đi nhau trong giấc mộng say

Giật mình ôm vội bóng mây muộn màng

Lời thơ hay ý súc tích nhưng đọc xong nghe buồn làm sao nghe như tiếc nuối một cái gì lỡ làng nhưng không hẳn...

Bước đi buốt giá ngả nghiêng

Chút lòng muốn ngó ngại phiên đêm thâu

Mặc Khách

Đúng là MK

Hay lắm nhưng cơ hồ như đang nhớ nhưng ai

Khỏe nhé MK!!!

MM

Lời thơ hay nhưng nghe chừng như khắc khoải và buồn man mác MK
ui

“Giữa giấc khuya thao thức giấc xót xa lòng

Em đã hiểu tình hy sinh là thế”

Tôi yêu bài thơ : Xin Đừng Gọi _ dù còn rất nhiều bài thật tuyệt
vời...

“Thôi hết rồi một tình yêu tuyệt diệu

Hết cả rồi những náo nức khát khao

Ước vọng thương sao chuốc lăm thương đau

Đau khổ quá hồn rã rời ngơ ngác ...”

Hay : “Cơn gió lạnh xóa mờ tâm thức

Lòng con còn lại bóng Mẹ yêu ...”

Nghe mà xót xa cho nhà Thơ Mặc Khách

Vanhuyen Nguyen

LỜI CHIA SẺ NHANH CỦA MỘT SỐ ĐỌC GIẢ:

Cám ơn anh MK !

Bài thơ thật buồn và sâu lắng...—**MD** (*nhomthanhuu@GoogleGroups*)

Kính gửi nhà Thơ Mặc Khách

Tôi có xem thơ của anh trên nhiều Diễn Đàn

Chỉ cần xem qua một số bài chúng tôi đã thấy cái tài hoa của anh về
thơ phú cùng với nhân sinh quang trong cõi thơ riêng của anh với
những cảm hứng tuôn tràn như suối nguồn.

Tôi tin chắc anh không thể làm lại lần thứ hai với những giòng
thơ tuyệt vời như thế, vì tôi cũng có làm thơ dù không nhiều nên tôi
có chút hiểu biết về thơ, chắc anh không ngạc nhiên.

Quả là một nhà thơ tài hoa, đa dạng, tôi không thấy nhà thơ nào
như thế, anh sáng tác nhiều thể thơ, thơ có hồn đó là điều hiếm thấy
nếu không thì thơ thì không còn giá trị, như thơ tự do quá lố bịch như
văn xuôi hay những từ vô nghĩa đem đặt cho thơ, là làm khổ thơ thì
phải! Anh viết nên những giòng thơ bằng chính tấm lòng với từng
cảm xúc, thơ Thất ngôn, lục bát, ngũ ngôn, cổ phong...có cả thơ
Đường (niêm luật, đối, luận...rất gò bó khó khăn) và đến cả thơ Thiền
có tính triết học trong Đạo Phật, thể thơ này rất khó, ít ai làm, chỉ có
các Thầy tu hiếm hoi.

Phải chăng anh là Nhà Thơ với hồn thơ mang tính Triết học quá là không quá lời. Lời thơ nhẹ nhàng mà sâu sắc, như tô điểm theo từng cảm xúc bên đời lưu vong thương nhớ.

Có tình đắm say lãng mạn, tương tư... *Quê Hương Đất Mẹ ... Bài Tương Tư Chiều... Đại Ngàn Suối Tiên* và Thơ anh có Tổ quốc có tình Mẹ, tình Quê tình tha nhân bạn hữu, và tôi như thấy phản phát đời mình cũng nổi trôi phiêu bạt, nên rất hâm mộ thơ của Thi sĩ Mặc Khách nếu anh có xuất bản. Cho tôi biết đặt mua.

Xin nghiêng mình thán phục hân hạnh được thưởng thức những giòong thơ trữ tình lãng mạn....

Cám ơn Nhà Thơ Mặc Khách

Trân trọng,
Vu Hoang

Bài thơ trùng trùng nổi niềm khiến người đọc cảm xúc buồn lây ?

TV xin tiếp lời Thưa anh MK

Cám ơn anh với những bài thơ trữ tình hay tuyệt vời—**Cuc2**

Thơ anh Mặc Khách lúc nào cũng sâu sắc, lãng mạn !

Với âm hưởng nhẹ nhàng thương...

Cám ơn anh đã cho đọc —**NS - Mai Dang**

Kính mượn vận thi-phẩm “NỖI LÒNG” của Mặc-Khách thi-nhân, xin kính tặng cụ LVT (MS) để cụ an-ủi mấy đứa cháu của cụ vậy
Anonymous

Le Jeudi 14 mai 2015 15h04, **Chuong Ha** a écrit :

Bài thơ rất hay được ngâm thật truyền cảm. Cám ơn anh Mặc Khách đã cho nghe —**CH**

Via *ThoVan@YahooGroups*

Cám ơn anh Mặc Khách đã làm một bài thơ chia sẻ với anh chị em về cảm nghĩ riêng của mình. Anh làm thơ lục bát vần điệu, tả tình, tả cảnh dùng chữ rất linh động, và đã mang lại cảm xúc cho người đọc thơ. Riêng có một câu thơ cuối, tôi vẫn chưa giải đoán ra không biết anh chụp ảnh ở nơi nào? Người đẹp nào làm model cho anh...chup? anh đã làm gì trong lúc spot metering, hoặc tìm chỗ điều chỉnh focus cho đúng tọa độ? anh chụp làm sao mà đến nổi:

“Chụp sao hết nổi vẩn vương!

Giai nhân bối rối, chiều buông thẹn thùng...”

Anh làm người thường ngoạn có cảm tưởng như là: Tay phỏ nhòm này vừa ngắm kỹ, mà lại chụp cho đã tay à nhe!

Đình công Đức (Nhíp Ảnh Già)

MUC LUC

1. **PHẦN I : THƠ TÌNH**
2. Sơn Nữ Tầm Tiên
3. Áo Giác
4. Sầu Khách
5. Hồng Đào Mỹ Nữ
6. Cát Trắng
7. Hương Chưa Vội
8. Lối Thực Hư
9. Sầu Viễn Xứ
10. Trần Trở
11. Hối Hận
12. Vạt Nắng Chiều
13. Đêm Vô Cùng
14. Giữa Từ Sinh
15. Xin Đừng Hẹn
16. Tình Si
17. Gió Đã Lặng
18. Hoa Dại Bluebonnets
19. Tuổi Thơ
20. Tình Nhớ
21. Hồ Tĩnh Lặng
22. Làn Hương
23. Xuân Lại Về
24. Nỗi Sầu Cầm Nín
25. Đêm Thu Không
26. Bàn Tay Em
27. Áo Mộng Tình Buồn
28. Rừng Hoang Vu
29. Tình Nhân
30. Về Đầu
31. Nhớ Mãi Tình Em
32. Trời Lang Thang
33. Gửi Nàng Thơ
34. Thao Thức
35. Ngậm Ngùi
36. Lời Sơn Nữ
37. Đường Xưa Vắng Bóng
38. Đoàn Khúc Vô Đề
39. Nhìn Mùa Thu Đi
40. Về Từ Cõi Chết
41. Mùa Thu và Cổ Nhân
42. Phút Nhiệm Mầu
43. Nàng Thơ (I)
44. Đời Lưu Vong
45. Hằng Nga
46. Tình Tạ Từ
47. Một Ngày Như Mọi Ngày
48. Em Về Đầu
49. Em Đến Thăm Anh
50. Gọi Thăm
51. Ngày Lễ Cha
52. Nếu Mai Em Về
53. Đóa Hồng Thương
54. Chút Hương Xưa
55. Lời Tình Buồn
56. Bị Đọa Trần Gian
57. Phố Xưa
58. Bốn Mùa Giao Cảm
59. Dấu Xưa
60. Đời Lãng Tử
61. Tôi Vẫn Đi Tìm
62. Trăng Hoang Dã
63. Trăng Thu Tàn
64. Hạnh Ngộ
65. Mâu Thời Gian
66. Lời Mộng Mỹ
67. Những Mùa Xuân
68. Xuân Của Em
69. Cõi Xa Mờ
70. Xuân Tình
71. Nha Trang Biển Nhớ
72. Áo Diệu
73. Tình Em
74. Lá Thu Phai
75. Giọt Động
76. Mãi Là Tình Nhân
77. Nửa Vàng Trăng Lạnh
78. Mưa Chiều
79. Bài Thơ Sim Tím
80. Đêm Mơ
81. Chiều Tây Đô
82. Ru Em
83. Xuân Về
84. Nửa Hồn Còn Lại

85. Mong Manh	124. Dấu Tình Sầu
86. Trắng Viễn Xứ	125. Chiều 30
87. HÌNH (Góc Nhớ)	126. Dáng Xưa
88. Vườn Xưa Chung Lối	127. Đại Ngàn Suối Tiên
89. Tiếc Thương Cung Nữ	128. Nhan Sắc
90. Cố Nhân-	129. Bóng Cờ Vàng
91. Tạ Lối Em	130. Một Đời Không Được Gọi
92. Mặc Niệm	131. Thương Sài Gòn
93. Thu Về	132. Mai Em Đi
94. Vòng Tay Giai Nhân	133. Vào Thu
95. Thấp Sáng Tình Anh	134. Nỗi Nhớ Không Tên
96. Trở Lại Sông Hồ	135. Se Tình
97. Em Đi	136. Thăm Tủ Bình
98. Ngày Về	137. Bến Ninh Kiều
99. Lãng Du	138. Bóng Ai Xa Lạ
100. Vũ Điệu Rumba	139. Hiền Nhân
101. Gió Tha Phương	140. Muôn Ánh Sao
102. Chiếc Áo Nâu Sông	141. Bài Tình Thơ Dang Dở
103. Gửi Gió Trao Em	142. Xin Đừng Gọi
104. Vành Nón Nghiêng	143. Nghệ Sĩ
105. Tình Buồn	144. Thẹn Thùng
106. Dư Âm	145. Nói Hay Đừng
107. Bước Bơ Vợ	146. Hư Áo
108. Góc Nhỏ Thiên Đường	147. Săn Ảnh
109. Tình Hư Áo	148. Người Tình Nhỏ
110. Đêm Nhớ Huế	149. Hoang Lạnh
111. Mùa Thu Và Thi Nhân	150. Chối Từ Thiên Đường
112. Đêm Giao Thừa	151. Bóng Người Xưa
113. Em Đi Bỏ Lại	152. Trùng Dương
114. Hình	153. Quên Lối về
115. Hoài Thu	154. Thà Như
116. Xuân Này Nhớ Xuân Xưa	155. HÌNH
117. Tương Tư Chiều	156. Thiên Quyền
118. Trên Đồi SaPa	157. Ánh Trăng Khuya
119. Áo Trắng Học Trò	158. Nhớ Quên
120. Chuyen Tình Buồn	159. Tình Sầu
121. Tình Thư Màu Tím	160. Tình Trong Hơi Thở
122. Hạt Bụi	161. Làn Đầu Hạnh Ngộ
123. Nha Trang Dấu Yêu	162. Nha Trang Nỗi Nhớ

163. PHẦN II : TÌNH THƠ GIAO LƯU _ CẢM TÁC

- 164. Tình Hư Không (*Thanh Bằng _ Mặc Khách*)
- 165. Cung Sầu Tình Thơ I & Cung Sầu Tình Thơ II
- 166. Bikini (Mây Lang Thang) & Bikini (Mặc Khách Cảm Tác)
- 167. Một Góc Nhớ (Mặc Khách) & Một Góc Quên (Cảm Tác Miên Thụy)
- 168. Nụ Hồng (Mặc Khách) & Nụ Hồng (Cảm Tác Bình Minh)
- 169. Tụ Tình Trăng (Mặc Khách)
- 170. Đất Trời Hoan Lạc (Mặc Khách)

171. PHẦN III : THƠ SONG NGŨ'

- 172. Tôi Tìm Tình Cha
- 173. SEEKING FOR FATHER'S LOVE
- 174. Trăng Thu Chết _AUTUMN MOON WANES
- 175. Đường Xa Xắc Bóng _EMPTY OLD ROAD
- 176. Cánh Chim Đơn
- 177. THE SOLITARY BIRD
- 178. Ước _WISH
- 179. Thu Hiu Hắt _BLEAK AUTUMN
- 180. Biệt Ly
- 181. SEPARATION
- 182. Vườn Hồng _ ROSE GARDEN
- 183. Đất Trời Lang Thang _ EARTH WONDERS
- 184. Cõi Lặng _ SILENT SPACE
- 185. Vô Thường _ IMPERMANENCE
- 186. Đêm Trừ Tịch _ EVE OF THE NEW YEAR

GIỮA ĐỜI HƯ THỰC

187. PHẦN IV : _ THƠ QUÊ HƯƠNG VÀ MẸ

- 188. Thế Hệ Thương Đau (cuối năm 1975)
- 189. Nén Hương Cho Người Nằm Xuống
- 190. Huyền Sử Một Bài Ca
- 191. Chiều Lạnh
- 192. Đường Trần Hiu Quạnh
- 193. Giao Thừa
- 194. Bóng Dáng Tuyệt Vời
- 195. Thư Gửi Mẹ Từ U-Minh
- 196. Lòng Ngưỡng Mộ
- 197. Quê Hương và Nỗi Đau
- 198. Tạ Từ Mẹ
- 199. Đóa Sen Trắng
- 200. Dấn Thân
- 201. Ly Rượu 35 năm

202. Mầu Cờ Thân Yêu
203. Chợ Người
204. Gió Đông Sang
205. Vinh Danh Không Quân
206. Vu Lan_Ngày Lễ Mẹ (Nhớ Mẹ)
207. Mùa Xuân Và Mẹ
208. Tháng Tư _ Nhớ Mẹ
209. Thuở Xưa
210. Bước Chân Từ
211. Mộ Chôn Tuấn Kiệt
212. Từ Bình
213. Xuân Tha Hương
214. Bìa Đời
215. Chí Làm Trai
216. Sinh Lâm Thế Kỳ
217. Cội Nguồn
218. Nhớ Ban Hiền
219. Ngàn Thu Vĩnh Biệt
220. Nỗi Đau Xin Trả Lại Người
221. Người Thương Bình
222. Nắng Mưa Xứ Người
223. Thế Hệ Sau Cùng 1975
224. Sử Tình Ca Nức Nở !
225. Trở Cờ & Ai Nhớ Ngàn Năm Bộn Trở Cờ
226. Khóc Quê Hương
227. Giao thừa Nhớ Mẹ
228. Sống

229. **PHẦN V : THƠ ĐƯỜNG THI _ KHAI BÚT**
230. Cát Bụi / Bụi Đường / Đời Phi Công
231. Sài Gòn Hấp Hối / Hạnh Ngộ
232. Dáng Thu / Thu Sang / Phiêu Bồng
233. Huế Thương / Nhớ Huế / Thu Về
234. Tàn Đông / Hồ Gươm / Thời Gian
235. Cối Trần / Trống Văng / Tương Tư Chiều
236. Tình Nhớ / Hoài Hương / Nắng Thơ
237. Xao Xuyến / Đất Khách / Lệ Bút
238. Thủ Tào Nhã / Tình Nghệ Sĩ / Khóc Trời Nam
239. Thơ **XUỐNG_HỌA** / Tình Chiến Hữu _ Bài Xướng
240. Bìa Sử
241. Một Kiếp Chinh Nhân (Bài Họa) / Tình Đồng Đội (Bài Họa)
242. Đón Thu _ Bài Xướng / Thu Mơ (Bài Họa) / Thu Về (Bài Họa)
243. Thu (Bài Họa) / Thu Vắng (Bài Họa) / Thu Đợi (Bài Họa)

244. Hoài Thu (Bài Họa) / Thu Thầm Kín (Bài Họa) / Sầu Thu (Bài Họa)
245. Hương Thu (Bài Họa) / Lò Luyện Thép_Bài Xướng / Cánh Tay!
(Bài Họa)
246. Nỗi Lòng (Đường Thi) _ Bài Xướng
Xuân Sang ! (Bài Họa)
Lo Chi Ngày Mai! (Bài Họa)
247. Nhớ Huế _ Bài Xướng
Thương Đất Thần Kinh (Bài Họa)
Nơi Cổ Tích (Bài Họa)
248. Nhớ Huế*(Bài Họa)
Đừng Quên _ Bài Xướng
Hỡi Quê Ôi ! (Bài Họa)
249. Đừng Quên (Bài Họa)
Ngóng Về Cô Quốc (Bài Họa)
Đừng Quên (Bài Họa)
250. Khóc Saigon _ Bài Xướng
Tháng Tư Năm Ấy (Bài Họa)
Khóc Sài Gòn (Bài Họa)
251. Hận Tiếc Thành Đô (Bài Họa)
Khóc Việt Nam!! (Bài Họa)
252. Mộng Tương (*Phụng Họa*)
Khóc Bạn Hạnh Chết Tù (Bài Họa)
Cuộc Chiến Tàn (Bài Họa)
253. Khách Thơ _ Bài Xướng
Người Thơ (Bài Họa)
Khách Thơ (Bài Họa)
254. Chào Thi Huỳnh Mặc Khách _ Bài Xướng
Chào Thi Huỳnh Mặc Khách (Bài Họa)
Chào Thi Huỳnh Mặc Khách (Bài Họa)
255. Bụi Đường _ Bài Xướng
Lệ Sầu Vương (Bài Họa)
256. Hoài Hương (Bài Họa)
Xuân Về Nhớ Huế (Phụng Họa)
257. Anh Hùng – Vận Nước Thơ _ Bài Xướng
Đất Nước Đứng Lên (Bài Họa)
Tổ Quốc Trên Hết (Bài Họa)
258. Xuân Đất Khách _ Bài Xướng
Dấn Thân ! (Bài Họa)
259. Dục Vu Tran Letter
260. Dục Vu Tran Letter
261. Hình Tác Giả _ Kiêm Nhiếp Ảnh Gia

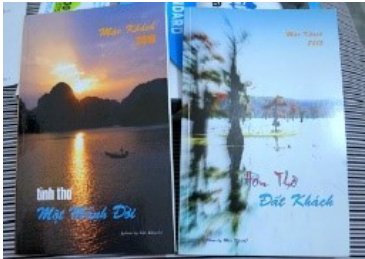
262. PHẦN VI PHỔ NHẠC _ DẤU TÌNH

- 263. Dấu Tình
- 264. Nửa Hồn Còn Lại
- 265. Nửa Hồn Còn Lại
- 266. Lời Tình Buồn
- 267. Ngày Về
- 268. Thơ Tình Diễm Ngâm
- 269. Thơ Phổ Nhạc _ Tình Em
- 270. Chiều Tây Đô
- 271. Chiều Tây Đô
- 272. Mặc Niệm Một Cuộc Tình

273. PHẦN VII : THƠ THIỀN

- 274. Lời Kinh Đêm / Tỉnh Không
- 275. Ngồi Thiền
- 276. Tu
- 277. Chúng Sinh
- 278. Cửa Thiền
- 279. Khúc Sầu
- 280. Cõi Tạm
- 281. Nhiệm Mầu
- 282. Lễ Huyền Vi
- 283. Mai Về
- 284. Bến Giác
- 285. Phút Tĩnh Lặng
- 286. Tỉnh Thức
- 287. Thiền Quán
- 288. Cõi Vô Thường
- 289. Vọng Tâm
- 290. Soi Bóng Tĩnh Tâm
- 291. Những Mùa Xuân
- 292. Phụ Bản
- 293. Một Chút Về Tình Thơ
- 294. Một Chút Về Thiền Thơ
- 295. Lời Tác Gia _ Một Chút Tản Mạn Về Đời Tôi
- 296. Lời Tác Gia _ Một Chút Tản Mạn Về Đời Tôi (cont)

- 297. Viết Cho Các Bằng Hữu
- 298. (Tiếp Theo)
- 299. Bài viết _ Tác giả Nhung Nguyên
- 300. (Tiếp Theo)
- 301. (Tiếp Theo)
- 302. (Tiếp Theo)
- 303. Lời Giới Thi Phần II _ Hồn Thơ _ Đất Khách
- 304. (Tiếp Theo)
- 305. (Tiếp Theo)
- 306. Lời Chia Sẻ Của Độc Giả
- 307. (Tiếp Theo)
- 308. Mặc Khách Với Hồn Thơ Lai Láng _ Thi Văn sĩ Trần Minh Hiền
- 309. (Tiếp Theo)
- 310. (Tiếp Theo)
- 311. (Tiếp Theo)
- 312. Lời Chia Sẻ Nhanh Của Nhiều Độc Giả Online
- 313. (Tiếp Theo)
- 314. (Tiếp Theo)
- 315. (Tiếp Theo)

Tuyển Tập THƠ TÌNH MẶC KHÁCH

Tác giả Mạc Khách, Tổng Thư Ký VBVNHN/Nam Hoa Kỳ.
Giải Thơ - Văn Thơ Lạc Việt 2018 - San Jose, California.

Tên thật: Trương LÂU _ Bút hiệu MẶC KHÁCH .Sinh năm 1951 tại Bình Thuận _ Nam Việt Nam.

Cựu Sinh viên Trường Đại Học Luật Khoa Cần Thơ_Nam VN

Tốt nghiệp Tú tài I và Tú tài II Ban B Toán Học

Tốt nghiệp Comm Major off at Keesler Air Force (Mỹ) năm (1971-1973)

Cựu Sĩ Quan Không Quân_Quân Lực VN Cộng Hòa (1970-1975)

Định cư Mỹ (1993) Diện Tỵ nạn HO (7 năm Tù binh, 3 năm quản chế)

Sinh hoạt với các Diễn Đàn, Websites, onlines: Phi Dũng (KhôngQuân),

Dân Tộc, NS Le Dinh.ca, ĐH Văn Khoa SG, CH Tình Yêu, Thảo Luân

_ Xuất bản cùng Văn Thi sĩ với Thi Đàn Hoa Tiên, VT Lạc Việt.hàng năm.

Là Nhà Thơ Kiêm Nhiếp Ảnh Gia _ và NS Tranh Thơ.

Thành viên VĂN BÚT VIỆT NAM HẢI NGOẠI/Quốc tế INTERNATIONAL

P.E.N. Đã ra mắt 2 Thi tập và 1CD tại Trại Hè VĂN BÚT /HN/ 2016, Houston

1_TÌNH THƠ _MỘT MẢNH ĐỜI (2010)

2_HÔN THƠ _ĐẤT KHÁCH (2015)

1 CD với 20 bài TìnhThơ với 2 Nghệ sĩ Diễn Ngâm

9 bài Thơ phổ nhạc và ca sĩ hát

Đang xuất bản _ Tuyển tập THƠ TÌNH _ & GIỮA ĐỜI HƯ THỰC